Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Kadencja X

Sprawozdanie Stenograficzne

z 67. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 22 października 2026 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2026

SPIS TREŚCI

67. posiedzenie Sejmu

(*Obrady w dniu 22 października 2026 r.*)

Wznowienie posiedzenia
Komunikaty
Sekretarz Poseł Bartłomiej Dorywalski 341
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Artur Jarosław Łącki . .341
Poseł Małgorzata Pępek 343
Poseł Paweł Hreniak 343
Poseł Anna Baluch 344
Poseł Zbigniew Sosnowski 345
Poseł Arkadiusz Sikora 346
Poseł Ryszard Wilk 347
Poseł Marcin Skonieczka 347
Poseł Jarosław Sachajko 348
Poseł Włodzimierz Skalik 349
Poseł Bartosz Romowicz 349
Poseł Małgorzata Pępek 350
Poseł Artur Jarosław Łącki 350
Poseł Marek Rząsa 350
Poseł Patryk Jaskulski 351
Poseł Anna Wojciechowska 351
Poseł Krzysztof Habura 351
Poseł Czesław Hoc 352
Poseł Marcin Skonieczka 352
Poseł Jarosław Sachajko 352
Poseł Włodzimierz Skalik 352
Poseł Ryszard Wilk 353
Poseł Anna Paluch 353
Poseł Małgorzata Golińska 353
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Maciej Duszczyk 353
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej
Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch 355
Poseł Robert Jagła 356
Poseł Marek Suski 357
Poseł Wojciech Michał Zubowski 358
Poseł Adam Dziedzic 358
Poseł Arkadiusz Sikora 359
Poseł Grzegorz Płaczek 360
Poseł Marcin Skonieczka 360
Poseł Adam Gomoła 361
Poseł Jarosław Sachajko 362
Poseł Maciej Konieczny 363
Poseł Włodzimierz Skalik 363
Poseł Łukasz Ściebiorowski 364
Poseł Bożena Lisowska 364
Poseł Małgorzata Pępek 364
Poseł Maciej Małecki 364
Poseł Anna Wojciechowska 365
Poseł Tomasz Piotr Nowak 365
Poseł Stanisław Lamczyk 365
Poseł Marek Suski 365
Poseł Marek Jan Chmielewski 366
Poseł Łukasz Horbatowski 366
Poseł Robert Jagła 366
Poseł Anna Paluch 366
Poseł Iwona Małgorzata Krawczyk 367
Poseł Jarosław Sachajko 367
Poseł Lidia Czechak 367
Poseł Jerzy Meysztowicz 367
Poseł Włodzimierz Skalik 368
Poseł Mariusz Krystian 368
Poseł Bartosz Zawieja 368
Poseł Krystyna Skowrońska 368
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros 368
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz . . . 371
Poseł Waldemar Sługocki 372
Poseł Krzysztof Tchórzewski 373
Poseł Olga Ewa Semeniuk-Patkowska 374
Poseł Jacek Tomczak 374
Poseł Arkadiusz Sikora 375
Poseł Witold Tumanowicz 376
Poseł Elżbieta Burkiewicz 376
Poseł Adam Gomoła 377
Poseł Jarosław Sachajko 378
Poseł Małgorzata Pępek 378
Poseł Witold Tumanowicz 379
Poseł Patryk Jaskulski 379
Poseł Krzysztof Tchórzewski 379

Poseł Lidia Czechak 379
Poseł Jarosław Sachajko 380
Poseł Ryszard Terlecki 380
Poseł Krzysztof Lipiec 380
Poseł Bartosz Zawieja 380
Poseł Grzegorz Piechowiak 381
Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak . . . 381
Poseł Krzysztof Habura 381
Poseł Krystyna Skowrońska 381
Poseł Jerzy Meysztowicz 381
Poseł Elżbieta Burkiewicz 382
Poseł Anna Paluch 382
Poseł Zofia Czernow 382
Poseł Marcin Porzucek 382
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros 383

Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego
Poseł Sprawozdawca Agnieszka Hanajczyk . . 385
Poseł Maciej Tomczykiewicz 386
Poseł Michał Pyrzyk 386
Poseł Aleksandra Leo 387
Poseł Paweł Śliz 388
Poseł Marcin Warchoł 388
Poseł Jarosław Sachajko 389
Poseł Witold Tumanowicz 389
Poseł Witold Tumanowicz 389
Poseł Barbara Dolniak 389
Poseł Adrian Witczak 390
Poseł Jarosław Sachajko 390
Poseł Patryk Jaskulski 390
Poseł Wioletta Maria Kulpa 390
Poseł Lidia Czechak 391
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Arkadiusz Myrcha 391

Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy
Poseł Sprawozdawca Barbara Dolniak 392
Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak . . . 393
Poseł Marcin Warchoł 394
Poseł Paweł Jabłoński 394
Poseł Michał Pyrzyk 395
Poseł Witold Tumanowicz 396
Poseł Witold Tumanowicz 396
Poseł Patryk Jaskulski 397
Poseł Aleksandra Kot 397
Poseł Katarzyna Matusik-Lipiec 397
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko 397
Poseł Ewa Leniart 398
Poseł Maciej Tomczykiewicz 398
Poseł Małgorzata Golińska 398
Poseł Tomasz Zimoch 398
Poseł Klaudia Jachira 399
Poseł Marcin Józefaciuk 399
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Maria Ejchart 399
Poseł Barbara Dolniak 400

Punkt 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch . . . 401
Poseł Małgorzata Wassermann 401
Poseł Olga Ewa Semeniuk-Patkowska 402
Poseł Jacek Tomczak 403
Poseł Witold Tumanowicz 403
Poseł Adam Gomoła 403
Poseł Arkadiusz Sikora 404
Poseł Waldemar Sługocki 404
Poseł Rafał Komarewicz 405
Poseł Małgorzata Pępek 405
Poseł Witold Tumanowicz 406
Poseł Krzysztof Lipiec 406
Poseł Ryszard Terlecki 406
Poseł Klaudia Jachira 406
Poseł Marcin Józefaciuk 406
Poseł Małgorzata Wassermann 407
Poseł Małgorzata Golińska 407
Poseł Marek Subocz 407
Poseł Władysław Dajczak 407
Poseł Krzysztof Grabczuk 407
Poseł Ewa Leniart 408
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko 408
Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Monika Salamończyk 408

Punkt 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o przedstawionym przez Prezydium Sejmu projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej
Poseł Sprawozdawca Anna Wojciechowska . . . 409
Poseł Marek Rząsa 409
Poseł Przemysław Drabek 410
Poseł Andrzej Kryj 410
Poseł Andrzej Szejna 411
Poseł Ewa Schädler 412
Poseł Barbara Okuła 412
Poseł Małgorzata Pępek 413
Poseł Marcin Józefaciuk 413
Poseł Andrzej Kryj 413
Poseł Norbert Pietrykowski 413

(*Przerwa w posiedzeniu*)

Wznowienie obrad

Punkt 46. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka 414
Poseł Jarosław Wałęsa 415

Poseł Kacper Płażyński 416
Poseł Krzysztof Lipiec 416
Poseł Dariusz Wieczorek 417
Poseł Norbert Pietrykowski 418
Poseł Krzysztof Szymański 419
Poseł Jarosław Sachajko 420
Poseł Marcin Józefaciuk 420
Poseł Jarosław Sachajko 420
Poseł Jarosław Wałęsa 420
Poseł Norbert Pietrykowski 421
Poseł Grzegorz Lorek 421
Poseł Kacper Płażyński 421
Poseł Janusz Kowalski 421
Poseł Małgorzata Pępek 421
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka 422

(*Przerwa w posiedzeniu*)

Wznowienie obrad
Zmiana porządku dziennego
Marszałek 423
Sprawy formalne
Poseł Łukasz Mejza 424
Poseł Jarosław Sachajko 424
Poseł Włodzimierz Skalik 425
Poseł Paulina Matysiak 425
Poseł Jerzy Meysztowicz 425
Poseł Marcin Józefaciuk 425
Poseł Witold Zembaczyński 426
Poseł Jarosław Wiesław Wieczorek 426
Poseł Marcin Skonieczka 426
Poseł Łukasz Osmalak 427
Poseł Agnieszka Ścigaj 427
Poseł Maciej Konieczny 427
Poseł Ryszard Wilk 428
Poseł Sławomir Nitras 428
Poseł Janusz Kowalski 428
Poseł Sławomir Nitras 429
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia księdza Stanisława Stojałowskiego (cd.)
Głosowanie
Marszałek 429
Punkt 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o przedstawionym przez Prezydium Sejmu projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej (cd.)
Głosowanie
Marszałek 429
Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (cd.)
Poseł Sprawozdawca Tomasz Kostuś 429
Głosowanie
Marszałek 430
Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (cd.)
Poseł Sprawozdawca Dorota Marek 431
Głosowanie
Marszałek 431
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (cd.)
Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow 432
Głosowanie
Marszałek 432
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (cd.)
Poseł Sprawozdawca Katarzyna Kierzek-Koperska 432
Głosowanie
Marszałek 433
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (cd.)
Poseł Sprawozdawca Marek Sowa 433
Głosowanie
Marszałek 433
Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (cd.)
Poseł Sprawozdawca Dorota Marek 434

Głosowanie
Marszałek 434
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym (cd.)
Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow 435
Głosowanie
Marszałek 435
Punkt 44. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy – trzecie czytanie
Poseł Sprawozdawca
Mirosław Adam Orliński 435
Głosowanie
Marszałek 435
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej (cd.)
Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch . . . 436
Głosowanie
Marszałek 436
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz . . . 442
Głosowanie
Marszałek 442
Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Poseł Sprawozdawca Marta Golbik 442
Głosowanie
Marszałek 442
Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (cd.)
Poseł Sprawozdawca Marek Tomasz Hok 445
Głosowanie
Marszałek 446
Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Głosowanie
Marszałek 446
Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym oraz przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektach ustaw o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (cd.)
Głosowanie
Marszałek 446
Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia (cd.)
Głosowanie
Marszałek 446
Punkt 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa (cd.)
Głosowanie
Marszałek 447
Punkt 11. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Głosowanie
Marszałek 447
Punkt 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz ustawy o finansach publicznych (cd.)
Głosowanie
Marszałek 447
Punkt 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Głosowanie
Marszałek 447
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie usta-

wy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Poseł Sprawozdawca Dominik Jaśkowiec 447
Głosowanie
Marszałek 448
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw. (cd.)
Poseł Sprawozdawca Artur Jarosław Łącki . . 449
Głosowanie
Marszałek 449
Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (cd.)
Głosowanie
Marszałek 450
Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (cd.)
Głosowanie
Marszałek 450
Punkt 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Głosowanie
Marszałek 450
Punkt 41. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2025 – trzecie czytanie
Poseł Sprawozdawca Iwona Karolewska . . . 450
Głosowanie
Marszałek 450
Punkt 43. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia 8 czerwca 2026 r. – trzecie czytanie
Głosowanie
Marszałek 453
Punkt 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej – trzecie czytanie
Głosowanie
Marszałek 453
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie uznania projektu dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywy 2003/49/WE, 2009/133/WE, 2011/96/UE, (UE) 2016/1164, (UE) 2017/1852, (UE) 2025/50 w odniesieniu do uproszczenia unijnych ram opodatkowania bezpośredniego oraz wspierania wzrostu i konkurencyjności UE za niezgodny z zasadą pomocniczości (cd.)
Głosowanie
Marszałek 453
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych w sprawie wniosku oskarżycieli subsydiarnych Janusza Hirscha oraz Piotra Walkusza, reprezentowanych przez radcę prawnego Jakuba Wysockiego, z dnia 10 października 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka (cd.)
Głosowanie
Marszałek 453
Punkt 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami
Poseł Sprawozdawca Maja Ewa Nowak 453
Głosowanie
Marszałek 454
Punkt 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych
Poseł Sprawozdawca Bartosz Romowicz . . . 457
Głosowanie
Marszałek 457
Punkt 35. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o wychowaniu patriotycznym
Poseł Sprawozdawca Wiesław Różyński 457
Głosowanie
Marszałek 458
Punkt 36. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o uchwale Sena-

tu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne
Poseł Sprawozdawca Krzysztof Bojarski . . . 458
Głosowanie
Marszałek 459
Punkt 37. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Krzysztof Piątkowski . . 459
Głosowanie
Marszałek 459
Punkt 38. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Dorota Marek 460
Głosowanie
Marszałek 460
Punkt 39. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym
Poseł Sprawozdawca Mirosław Suchoń 460
Głosowanie
Marszałek 460
Punkt 40. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Paweł Bliźniuk 460
Głosowanie
Marszałek 460
Punkt 45. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych
Poseł Janusz Kowalski 461
Poseł Marcin Józefaciuk 462
Poseł Marek Suski 462
Głosowanie
Marszałek 462

(*Przerwa w posiedzeniu*)

Wznowienie obrad
Punkt 47. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Urszula Nowogórska. . .462
Poseł Jarosław Zieliński 463
Poseł Jacek Niedźwiedzki 464
Poseł Anna Baluch 464
Poseł Radosław Lubczyk 465
Poseł Andrzej Tomasz Zapałowski 466
Poseł Marcin Skonieczka 466
Poseł Piotr Paweł Strach 467
Poseł Jarosław Sachajko 468
Poseł Włodzimierz Skalik 468
Poseł Łukasz Ściebiorowski 469
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko 469
Poseł Ewa Leniart 469
Poseł Grzegorz Lorek 469
Poseł Jarosław Sachajko 470
Poseł Władysław Kurowski 470
Poseł Anna Wojciechowska 470
Poseł Włodzimierz Skalik 470
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Paweł Bejda 471
Poseł Urszula Nowogórska 472
Oświadczenia
Poseł Włodzimierz Skalik 472
Poseł Grzegorz Lorek 473
Poseł Jarosław Sachajko 473
Poseł Paweł Sałek 473
Poseł Anna Gembicka 474
Poseł Władysław Kurowski 474
Poseł Patryk Wicher 475
Poseł Anna Pieczarka 475
Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos 475
Poseł Barbara Bartuś 476
Poseł Waldemar Andzel 476
Poseł Zbigniew Chmielowiec 476
Poseł Ewa Leniart 477
Poseł Lucjan Marek Pietrzczyk 477
Poseł Bogumiła Olbryś 477
Poseł Józefa Szczurek-Żelazko 478
Poseł Teresa Pamuła 478
Poseł Włodzimierz Tomaszewski 478
Poseł Piotr Uruski 479

(*Przerwa w posiedzeniu*)

Załącznik – Teksty wystąpień niewygłoszonych
Poseł Lidia Czechak 481
Poseł Marcin Józefaciuk 481
Poseł Marcin Józefaciuk 481
Poseł Mariusz Krystian 482
Poseł Wioletta Maria Kulpa 482
Poseł Dariusz Matecki 482
Poseł Grzegorz Płaczek 482
Poseł Witold Tumanowicz 482
Poseł Patryk Wicher 483
Poseł Marcin Józefaciuk 483
Poseł Marcin Józefaciuk 483
Poseł Dariusz Matecki 483
Poseł Grzegorz Płaczek 484
Poseł Witold Tumanowicz 484
Poseł Patryk Wicher 484
Poseł Marcin Józefaciuk 484

Poseł Marcin Józefaciuk 485
Poseł Mariusz Krystian 485
Poseł Wioletta Maria Kulpa 485
Poseł Dariusz Matecki 485
Poseł Grzegorz Płaczek 485
Poseł Patryk Wicher 485
Poseł Anna Gembicka 486
Poseł Paweł Jabłoński 486
Poseł Marcin Józefaciuk 487
Poseł Marcin Józefaciuk 487
Poseł Mariusz Krystian 487
Poseł Dariusz Matecki 488
Poseł Grzegorz Płaczek 488
Poseł Patryk Wicher 488
Poseł Lidia Czechak 488
Poseł Anna Gembicka 488
Poseł Marcin Józefaciuk 489
Poseł Mariusz Krystian 489
Poseł Wioletta Maria Kulpa 489
Poseł Władysław Kurowski 490
Poseł Aleksandra Leo 490
Poseł Dariusz Matecki 490
Poseł Grzegorz Płaczek 490
Poseł Paweł Śliz 490
Poseł Patryk Wicher 491
Poseł Lidia Czechak 491
Poseł Anna Gembicka 492
Poseł Marcin Józefaciuk 492
Poseł Mariusz Krystian 492
Poseł Władysław Kurowski 492
Poseł Dariusz Matecki 493
Poseł Grzegorz Płaczek 493
Poseł Patryk Wicher 493
Poseł Lidia Czechak 493
Poseł Adam Dziedzic 494
Poseł Marcin Józefaciuk 494
Poseł Mariusz Krystian 494
Poseł Władysław Kurowski 495
Poseł Dariusz Matecki 495
Poseł Grzegorz Płaczek 495
Poseł Witold Tumanowicz 495
Poseł Witold Tumanowicz 495
Poseł Patryk Wicher 496
Poseł Piotr Górnikiewicz 496
Poseł Marcin Józefaciuk 496
Poseł Mariusz Krystian 497
Poseł Władysław Kurowski 497
Poseł Dariusz Matecki 497
Poseł Grzegorz Płaczek 497
Poseł Henryk Smolarz 498
Poseł Witold Tumanowicz 498
Poseł Patryk Wicher 499
Poseł Lidia Czechak 499
Poseł Anna Gembicka 499
Poseł Marcin Józefaciuk 499
Poseł Marcin Józefaciuk 500
Poseł Mariusz Krystian 500
Poseł Dariusz Matecki 500
Poseł Grzegorz Płaczek 500
Poseł Andrzej Szejna 501
Poseł Witold Tumanowicz 501
Poseł Patryk Wicher 502
Poseł Kazimierz Bogusław Choma 502
Poseł Lidia Czechak 502
Poseł Agnieszka Dziemianowicz-Bąk 502
Poseł Marek Gróbarczyk 503
Poseł Marcin Józefaciuk 503
Poseł Mariusz Krystian 503
Poseł Wioletta Maria Kulpa 504
Poseł Dariusz Matecki 504
Poseł Marek Matuszewski 505
Poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński 505
Poseł Grzegorz Płaczek 505
Poseł Agnieszka Anna Soin 505
Poseł Artur Szałabawka 506
Poseł Wiesław Szczepański 506
Poseł Tadeusz Tomaszewski 507
Poseł Sylwester Tułajew 507
Poseł Witold Tumanowicz 507

(*Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 01*)

(*Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Włodzimierz Czarzasty oraz wicemarszałkowie Piotr Zgorzelski, Monika Wielichowska i Dorota Niedziela*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Bartłomieja Dorywalskiego, Sebastiana Łukaszewicza, Adriana Witczaka i Rafała Siemaszkę.

Witam bardzo serdecznie pana posła sekretarza.

W pierwszej części obrad sekretarzami będą posłowie Bartłomiej Dorywalski i Sebastian Łukaszewicz.

Protokół i listę mówców prowadzić będą posłowie Bartłomiej Dorywalski i Rafał Siemaszko.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Bartłomiej Dorywalski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Informuję, że dziś odbędą się posiedzenia Komisji:

— Administracji i Spraw Wewnętrznych wspólnie z Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka – godz. 9,

— Polityki Społecznej i Rodziny – godz. 9,

— do Spraw Petycji – godz. 9.30,

— Finansów Publicznych – godz. 9.30,

— Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu – godz. 9.30,

— Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa – godz. 9.30,

— Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej – godz. 10,

— do Spraw Deregulacji wspólnie z Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka – godz. 11,

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 11,

— Finansów Publicznych wspólnie z Komisją Zdrowia – godz. 12,

— do Spraw Kontroli Państwowej wspólnie z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej – godz. 12.15,

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 12.30,

— Zdrowia – godz. 12.30,

— Administracji i Spraw Wewnętrznych – godz. 13,

— do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych wspólnie z Komisją Gospodarki i Rozwoju – godz. 13.15,

— do Spraw Deregulacji – godz. 14,

— do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych – godz. 14,

— Gospodarki i Rozwoju – godz. 14,

— Rolnictwa i Rozwoju Wsi – godz. 14,

— Ustawodawczej – godz. 14,

— Finansów Publicznych – godz. 15,

— Łączności z Polakami za Granicą – godz. 15,

— Obrony Narodowej – godz. 15,

— Sprawiedliwości i Praw Człowieka – godz. 15,

— Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach – godz. 15.30,

— do Spraw Służb Specjalnych – godz. 16,

— Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki – godz. 16. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi sekretarzowi.

Witam bardzo serdecznie wychowanków i opiekunów Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii im. Kompanii Gołanieckiej w Gołańczy, którzy przyjechali na zaproszenie posła Henryka Szopińskiego. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3146 i 3196)**.**

Proszę pana posła Artura Jarosława Łąckiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Artur Jarosław Łącki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt w imieniu Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych przedstawić sprawozdanie

Poseł Sprawozdawca Artur Jarosław Łącki

komisji o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3146.

Procedowany rządowy projekt ustawy ma na celu zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, które weszło w życie w dniu 4 grudnia 2019 r. Rozporządzenie to zawiera kompleksowe rozwiązania w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Rozszerza ono również w sposób istotny zakres działania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej agencją Frontex, jako podmiotu, który ma dysponować znacznie większymi niż dotychczas zasobami kadrowymi i sprzętowymi. Rozporządzenie Unii Europejskiej w ramach rozszerzenia mandatu agencji Frontex stworzy stałą służbę Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, aby skuteczniej wspierać państwa członkowskie w zakresie ochrony granic zewnętrznych i walki z przestępczością transgraniczną oraz zwiększyć skuteczność i trwały charakter powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie. W celu zapewnienia stosowania rozporządzenia w projekcie zmieniono ustawę o Straży Granicznej oraz niektóre inne ustawy.

Wysoka Izbo! Kilka kwestii jest tutaj szczególnie istotnych. Projekt zakłada, że komendant główny Straży Granicznej będzie pełnił rolę krajowego punktu kontaktowego. Za jego pośrednictwem będzie się odbywała komunikacja z agencją Frontex we wszystkich kwestiach dotyczących działań agencji. Jest to potwierdzenie, że komendant główny Straży Granicznej będzie miał pełną informację na temat działalności agencji Frontex w Polsce.

W projekcie rząd zawarł również zmianę ustawy o ochronie granicy państwowej. Zmiana ta zawiera głównie kwestie techniczne dotyczące przyjmowania od agencji Frontex pomocy technicznej, informacyjnej, ale również operacyjnej, głównie wywiadowczej. Ma to usprawnić i ułatwić współpracę, która już funkcjonuje.

Kolejna zmiana ustawowa dotyczy ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Zakłada ona m.in. wydłużenie okresu delegowania lub przedłużania delegowania funkcjonariuszy oraz rozszerzenie kategorii funkcjonariuszy zwolnionych z weryfikacji przeprowadzanej przez inspektora nadzoru wewnętrznego, tak samo jak w przypadku Straży Granicznej.

Ważna kwestia dotyczy ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Chodzi o ułatwienie rejestracji samochodów i pojazdów, które są własnością Fronteksu. Niewielka zmiana przewidziana jest w ustawie o broni i amunicji. Przewiduje wyłączenie stosowania przepisów deregulacji odnośnie do członków personelu statutowego stałej służby. Chodzi tu o transport broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ostatnia bardzo ważna zmiana obejmuje ustawę o cudzoziemcach. Ma ona ułatwić realizację jednego z priorytetów rządu, żeby osoby, których pobyt jest niepożądany na terytorium Polski, jak najszybciej różnymi środkami opuszczały terytorium naszego kraju i Unii Europejskiej. Tu rząd przedstawia zmiany przepisów dotyczących organizowania i koordynowania przez agencję Frontex operacji i interwencji powrotowych na terytorium RP. Oczywiście za operacje powrotowe i deportacyjne nadal pozostanie odpowiedzialna Straż Graniczna, ale bardzo często jest tak, że to Frontex dokonuje tej operacji, finansując ją ze swoich środków. Jest to dla państwa polskiego dużo tańsze, a skutek jest dokładnie taki sam. Tak więc wykazując dbałość o środki publiczne, angażujemy Frontex do operacji powrotowych, gdy tylko jest to możliwe.

Jak państwo doskonale wiecie, w 2025 r. o 30% zwiększyliśmy operacje powrotowe i deportacyjne. W tym roku prawdopodobnie ten wzrost będzie bardzo podobny. Angażowanie do tych operacji Fronteksu pozwoli zaoszczędzić znaczne środki, a w sytuacji, gdy nie mamy SAFE, bo SAFE mógł wzmocnić Straż Graniczną, na którą było przewidziane w tym programie 7 mld zł, każda forma obniżenia kosztów jest dla tej formacji istotna.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Gdy powstał Frontex, nikt nie przewidywał, że będzie to aż tak bardzo ważna agencja i że urośnie do rangi największej agencji funkcjonującej dzisiaj w Unii Europejskiej z perspektywą jeszcze większego rozwoju ze względu na zmianę polityki Unii Europejskiej w zakresie ochrony granic zewnętrznych. Ewolucja podejścia Unii Europejskiej do niekontrolowanej migracji jest od kilku lat bardzo duża i należy spodziewać się dalszych zmian, zresztą zmian zgodnych z naszym priorytetem, które rząd koalicji 15 października konsekwentnie podnosi w Unii Europejskiej od kilku lat. Część tych zmian dotyczy właśnie agencji Frontex, która zwiększy swój zakres osobowy i będzie miała większy budżet. Będzie również duża zmiana w zakresie realizowania operacji powrotowych i deportacyjnych w państwach trzecich prowadzonych przez agencję. Frontex ma działać inaczej, ma działać w państwach trzecich, rozwiązywać nasze problemy w kontaktach z państwami trzecimi, zamykać szlaki migracyjne i być superefektywny w zakresie powrotów, bo to jest dzisiaj absolutnie kluczowa kwestia zarówno dla Polski, jak i dla wielu państw członkowskich Unii Europejskiej.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu 8 października 2026 r. wnosi, aby Wysoki Sejm raczył jak najszybciej uchwalić załączony projekt ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza głos zabierze pani poseł Małgorzata Pępek, która przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicji Obywatelskiej mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw zawartego w drukach sejmowych nr 3146 i 3196.

Projekt dostosowuje polskie prawo do przepisów Unii Europejskiej dotyczących Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencji Frontex. Jego celem jest usprawnienie współpracy polskiej Straży Granicznej z partnerami europejskimi. Ponadto doprecyzowuje zadania komendanta głównego Straży Granicznej, który będzie pełnił funkcję krajowego punktu kontaktowego i krajowego ośrodka koordynacji. Określa także zasady wymiany informacji o sytuacji na granicach oraz udział komendanta głównego w zarządzie Frontexu. Rozwiązania te mają poprawić koordynację działań i przepływ informacji.

Ważnym elementem projektu jest utworzenie krajowej rezerwy ekspertów. Umożliwi ona delegowanie funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej do wspólnych operacji, szybkich interwencji granicznych, działań powrotowych i innych przedsięwzięć prowadzonych z udziałem agencji Frontex. Ustawa reguluje również zasady delegowania ekspertów krajowych i urzędników łącznikowych, ich status, wynagrodzenia oraz świadczenia. Przewiduje stosowanie unijnych stawek diet i możliwość przyznawania świadczenia związanego z wyjazdem za granicę z rodziną, jeżeli Frontex zapewni na ten cel odpowiednie środki.

Kolejne zmiany dotyczą pojazdów agencji Frontex. Projekt określa zasady ich rejestracji, przyznawania pojazdom statusu pojazdów specjalnych i uprzywilejowanych, przeprowadzania badań technicznych oraz dokonywania wpisów do centralnej ewidencji pojazdów i kierowców. Przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od wejścia ustawy w życie rejestracji pojazdów będzie mógł dokonać właściwy starosta. Ma to zapewnić ciągłość działań do czasu uzyskania przez agencję dostępu do odpowiedniego systemu teleinformatycznego. Projekt doprecyzowuje także zasady transportowania, przewozu i przesyłania broni oraz amunicji przez uprawniony personel stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej podczas wykonywania zadań w Polsce. Uregulowane zostaną ponadto zasady współpracy przy operacjach powrotowych, wspólnych operacjach, projektach pilotażowych i szybkich interwencjach. Projekt określa również kwestie uzgadniania planów operacyjnych, co ma ułatwić przygotowanie działań i podział odpowiedzialności.

Wysoka Izbo! Bezpieczeństwo granic zewnętrznych Unii Europejskiej wymaga sprawnej współpracy państw członkowskich. Proponowane przepisy porządkują kompetencje i procedury oraz umożliwiają polskim funkcjonariuszom skuteczniejszy udział we wspólnych działaniach. Koszty delegowania funkcjonariuszy i pracowników mają być pokrywane ze środków Frontexu, jeżeli agencja zapewni finansowanie. Środki na dostosowanie systemu CEPiK mają pochodzić z funduszu CEPiK i nie przekraczają 100 tys. zł. Zgodnie z dokumentacją projektu ustawa nie nakłada nowych obowiązków na obywateli ani przedsiębiorców. Projekt porządkuje istotne kwestie organizacyjne, kadrowe, techniczne i operacyjne. Pozwoli lepiej wykorzystać doświadczenie polskich służb i usprawnić ich współpracę z partnerami europejskimi.

Mając na uwadze znaczenie bezpieczeństwa granic oraz potrzebę dostosowania polskiego prawa do przepisów Unii Europejskiej, Klub Parlamentarny Koalicji Obywatelskiej popiera projekt ustawy i będzie głosował za jego przyjęciem. Niemniej jednak składam jeszcze trzy poprawki do tej ustawy. Dziękuję bardzo za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Paweł Hreniak przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Paweł Hreniak:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawiam stanowisko wobec projektu ustawy w sprawie Fronteksu.

Klub Prawa i Sprawiedliwości ma wiele uwag do tego projektu. Nasz dystans do proponowanej ustawy wynika z trzech zasadniczych powodów, które konsekwentnie prezentujemy od wielu lat w debacie publicznej. Po pierwsze, projekt w zbyt szerokim zakresie narusza suwerenne kompetencje państw członkowskich dotyczące ochrony granic i bezpieczeństwa wewnętrznego. Ochrona granic zewnętrznych Unii Europejskiej to przede wszystkim odpowiedzialność państw narodowych. Frontex powinien wspierać oraz uzupełniać działania służb krajowych, ale nie może ich zastępować. Obecny kształt projektu zbyt daleko idzie w kierunku centralizacji i ograniczenia swobo-

Poseł Paweł Hreniak

dy państw członkowskich w kształtowaniu własnej polityki granicznej.

Po drugie, wyrażam poważne obawy związane ze stałą służbą Fronteksu, która będzie budowana kosztem zdolności służby narodowej poprzez delegacje, co stwarza realne ryzyko ograniczenia zdolności naszej Straży Granicznej. Warto przypomnieć, że w latach 2021–2023 w okresie rządów Prawa i Sprawiedliwości polska Straż Graniczna bardzo dobrze poradziła sobie wobec zagrożenia na granicy z Białorusią. Pamiętajmy, że to był element wojny hybrydowej prowadzonej przez reżim Łukaszenki we współpracy z Rosją, i mimo to polska Straż Graniczna poradziła sobie z tym wyzwaniem w sposób wyjątkowy. Udało się to dzięki zdecydowanym działaniom, budowie zapory, odpowiednim przepisom, a przede wszystkim dzięki profesjonalizmowi funkcjonariuszy Straży Granicznej. To wszystko przyczyniło się do tego, że udało się skutecznie zabezpieczyć granicę i ochronić bezpieczeństwo państwa. To właśnie polscy pogranicznicy, a nie unijna agencja wykazali się najwyższym poziomem skuteczności. To doświadczenie pokazuje, że mamy jedną z najlepszych i najlepiej sprawdzonych straży granicznych w Europie. Nie ma więc merytorycznego uzasadnienia, by osłabiać jej potencjał poprzez delegowanie kadr do stałej służby Fronteksu. Frontex coraz wyraźniej staje się też elementem centralizacji kompetencji w Unii Europejskiej, także w tak wrażliwym obszarze jak bezpieczeństwo i ochrona granic. Polska powinna zachować pełną kontrolę nad swoimi funkcjonariuszami i zdolnościami ochronnymi, a nie dzielić się nimi z agencją, której decyzje coraz mocniej zależą od struktur unijnych, a nie od realnych potrzeb państw członkowskich. Frontex niestety stał się też narzędziem poprawności politycznej, która absolutnie nie ułatwia dziś walki z nielegalną migracją. Tragiczne konsekwencje kierowania się polityczną poprawnością w polityce migracyjnej możemy dziś obserwować m.in. w Paryżu czy też na południu Hiszpanii.

Po trzecie, jesteśmy przekonani, że Frontex powinien pozostać wyłącznie narzędziem wspierającym, a nie instrumentem zastępującym narodowe służby graniczne. Współpraca europejska w zakresie ochrony granic jest potrzebna i pożądana, ale musi opierać się na zasadach pomocniczości i poszanowania suwerenności. Projekt ustawy w obecnym kształcie zbyt mocno przesuwa środek ciężkości w stronę agencji europejskiej kosztem państw członkowskich.

Jednocześnie, Wysoka Izbo, pragnę przypomnieć, że Polska w okresie rządów Prawa i Sprawiedliwości konsekwentnie popierała wzmocnienie Fronteksu, ale – co chciałbym bardzo wyraźnie podkreślić – w bardzo konkretnym obszarze. Było to staranie ze strony polskiego rządu o zwiększenie możliwości Fronteksu przy deportowaniu cudzoziemców nielegalnie przebywających na terytorium Unii. Uważamy, że w obszarze powrotów migrantów potrzebne są sprawniejsze instrumenty europejskie, które realnie odciążą państwa członkowskie. I tutaj Frontex jest faktycznie instytucją, która odgrywa pozytywną rolę, i tę rolę należy wzmacniać – rolę koordynatora pomiędzy państwami Unii Europejskiej w procesie deportacji nielegalnych migrantów. Właśnie dlatego klub Prawa i Sprawiedliwości złoży za chwilę poprawki do projektu. Nasze poprawki mają na celu przywrócenie właściwej równowagi między kompetencjami europejskimi a suwerennymi uprawnieniami państw członkowskich. Ostateczne stanowisko klubu w głosowaniu końcowym będzie zależało od tego, jak większość sejmowa ustosunkuje się do naszych poprawek.

Wysoka Izbo! Ochrona granic to nie tylko kwestia techniczna. To kwestia suwerenności, bezpieczeństwa obywateli i odpowiedzialności państwa. Nie możemy zgodzić się na rozwiązania, które osłabią nasze własne służby i ograniczą nasze zdolności do samodzielnego decydowania o ochronie granic. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Panie marszałku, proszę.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Zapraszam panią poseł Annę Baluch do przedstawienia stanowiska Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus.

Poseł Anna Baluch:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus przedstawiam stanowisko wobec sprawozdania Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw, druki nr 3146 i 3196.

Granica Rzeczypospolitej z Białorusią i Rosją jest granicą całej Unii Europejskiej. Od kilku lat bronimy jej przed atakiem hybrydowym i robimy to w imieniu wszystkich państw członkowskich. W Warszawie ma siedzibę Frontex, Polska powinna być więc wzorem we wdrażaniu europejskich przepisów w sprawie ochrony granic, a nie maruderem. Dlatego popieramy to, co w projekcie jest dobre. Dobrze, że funkcjonariusze delegowani do działań agencji dostaną pełne diety unijne, a oficerowie łącznikowi do spraw powrotów – możliwość wyjazdów z rodziną. Dobrze, że do krajowej rezerwy ekspertów będą mogli trafić także pracownicy cywilni Straży Granicznej. Dobrze, że porządkujemy rejestracje pojazdów agencji i kompetencje komendanta głównego jako krajowego ośrodka koordynacji.

Natomiast mamy również wiele uwag. Warto wskazać te najważniejsze punkty, które niestety wymagają ich wniesienia. Po pierwsze, broń na granicy. Art. 17d ustawy o ochronie granicy państwowej sta-

Poseł Anna Baluch

nowi, że funkcjonariusze innych państw i personel stałej służby Fronteksu działają na polskiej granicy zewnętrznej na zasadach z rozporządzenia, w tym dotyczących użycia broni. Tymczasem rozporządzenie w art. 82 odsyła w tej sprawie z powrotem do państwa przyjmującego. Użycie siły wymaga upoważnienia państwa przyjmującego i musi mieć miejsce zgodnie z jego prawem. To państwo przyjmujące może zezwolić na użycie broni bez obecności własnych funkcjonariuszy i to ono informuje agencję, jakie rodzaje broni dopuszcza. Polska ustawa odsyła więc do rozporządzenia, a rozporządzenie odsyła z powrotem do polskiego prawa. W tej pętli odesłań nie ma odpowiedzi na podstawowe pytanie, kto w imieniu Rzeczypospolitej udziela tego upoważnienia, na jakich warunkach i pod czyją kontrolą. Na odcinku granicy, na którym użycie broni bez polskich żołnierzy było już przedmiotem postępowań prokuratorskich, nie możemy zostawić tej sprawy w próżni.

Po drugie, kwestia tego, kto decyduje o obcych działaniach na polskim terytorium. Projekt przekazuje tę decyzję niemal w całości komendantowi głównemu Straży Granicznej. To on występuje o wspólne operacje i projekty pilotażowe, uzgodnienia, plany operacyjne, dopuszcza obserwatorów i wyraża zgodę na operacje powrotowe prowadzone na terytorium Polski z inicjatywy samej agencji. Minister właściwy do spraw wewnętrznych pojawia się tylko w przypadku szybkiej interwencji na granicy. W art. 17f dopisano zaś zgodę polskich organów, o ile jest wymagana. Nie kwestionujemy kompetencji komendanta, ale decyzja o tym, że na terytorium Rzeczypospolitej działa uzbrojony personel zagraniczny, jest decyzją polityczną. Powinien ją podejmować albo przynajmniej znać członek rządu, a Sejm powinien co roku dowiadywać się, jakie operacje Fronteksu prowadzono w Polsce i na jakich zasadach.

Po trzecie, mniej nadzoru nad funkcjonariuszami. Projekt wyłącza z weryfikacji inspektora nadzoru wewnętrznego funkcjonariuszy delegowanych do stałej służby agencji i podnosi próg obowiązkowej weryfikacji z 14 do 30 dni. Uzasadnienie przekonuje, że krótkie wyjazdy niosą mniejsze ryzyko niż długoterminowe. Tylko że wyłączenie obejmuje tylko albo także kategorię dwa, czyli – jak stanowi samo rozporządzenie – personel oddelegowany na długi okres. Argument rządu przeczy więc treści przepisu. A powód zmiany? Zbyt drogie bilety lotnicze kupowane w ostatniej chwili. Wysoka Izbo, nadzoru nad służbami nie znosi się po to tylko, żeby taniej kupować bilety. Co więcej, uzasadnienie mówi wyłącznie o Straży Granicznej, a podwyższony próg w art. 11a obejmuje także funkcjonariuszy Policji, Służby Ochrony Państwa i strażaków Państwowej Straży Pożarnej. Tego rozszerzenia nikt Sejmowi nie wytłumaczył.

Po czwarte, funkcjonariusz bez głosu. Art. 147 ust. 4 pozwala delegować funkcjonariusza do stałej służby, także do państw trzecich, bez jego pisemnej zgody i bez ustawowego limitu czasu delegowania. Rozumiemy, że Polska musi wnieść swój wkład kadrowy do stałej służby, ale wkład ten powinien opierać się na ochotnikach i na jasnych gwarancjach, a nie na rozkazie wyjazdu na kilka lat poza Europę bez prawa do odmowy z ważnych względów rodzinnych.

Po piąte, jakość tego projektu. Projekt wysłano do konsultacji do Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Konsorcjum Migracyjnego, Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji i związków zawodowych. W ocenie skutków regulacji twierdzi się, że uprawnienia uzbrojonego personelu agencji, w tym w przymusowych powrotach, nie mają bezpośredniego wpływu na obywateli. (*Dzwonek*) W druku tym czytamy też, że ocenę pracochłonności przekazywania danych przeprowadzi się w toku uzgodnień międzyresortowych.

Ochrona granic zewnętrznych to wspólne zadanie całej Unii i Polska chce je wykonywać razem z partnerami…

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Zbigniew Sosnowski przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Anna Baluch:

…ale zasady, na jakich ktokolwiek nosi broń i używa jej na polskiej ziemi, powinien wyznaczyć polski ustawodawca. Będziemy ustalać nasze stanowisko względem wniesionych poprawek. Dziękuję.

Poseł Zbigniew Sosnowski:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Ministrze! Panie i Panowie Posłowie! Mam honor przedstawić Wysokiej Izbie stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe w odniesieniu do sprawozdania Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Już na wstępie pragnę zaznaczyć, że omawiany projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej, co oznacza zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia uprzednio obowiązujących rozporządzeń Unii Europejskiej. Rozporządzenie 2019/1896 zawiera, co bardzo istotne, kompleksowe rozwiązania w zakresie europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Rozporządzenie rozszerza w sposób bardzo istotny zakres działania Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zwanej dalej agen-

Poseł Zbigniew Sosnowski

cją Frontex, jako podmiotu, który ma dysponować znacznie większymi niż dotychczas zasobami zarówno kadrowymi, jak i sprzętowymi. W ten sposób następuje rozszerzenie mandatu agencji Frontex, aby skuteczniej wspierać państwa członkowskie w zakresie ochrony granic zewnętrznych i walki z przestępczością transgraniczną, a także zwiększać skuteczność i trwały charakter powrotów migrantów o nieuregulowanym statusie prawnym. Zatem konieczne jest dokonanie zmian w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej w zakresie wskazania komendanta głównego Straży Granicznej jako organu właściwego do realizacji zadań i pełnienia funkcji określonych we wskazanym powyżej rozporządzeniu oraz nadanie mu statusu administratora danych osobowych przetwarzanych przez Straż Graniczną.

Przepisy wskazują możliwość wyłączenia funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do odpowiednich kategorii stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej z obowiązkowej weryfikacji, o czym traktują przepisy szczególne. Regulacja dotyczy także okresu delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej, jak również sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Na podkreślenie zasługuje zmiana ustawy o ochronie granicy państwowej w zakresie możliwości uruchomienia i przyjmowania przez Polskę pomocy technicznej i operacyjnej, regulacji dotyczącej transportowania, przewozu oraz przesyłania broni przez członków personelu statutowego w stałej służbie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, a także aktualizacji siatki terminologicznej, w tym odesłań i publikatorów.

W tym miejscu należy podkreślić, że aby omawiana dzisiaj na tej sali nowelizacja ustawy – w przypadku jej uchwalenia – mogła funkcjonować rzeczywiście skutecznie, zmianom muszą ulec także ustawy takie jak Prawo o ruchu drogowym w zakresie rejestracji pojazdów będących mieniem agencji Frontex, ustawa o broni i amunicji czy chociażby ustawa o cudzoziemcach w zakresie organizowania lub koordynowania przez agencję Frontex operacji i interwencji powrotowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Niektóre z regulacji będą miały charakter czasowy. W tym miejscu godzi się zauważyć, że w odniesieniu do projektu ustawy kwestia rejestracji pojazdów agencji Frontex przez właściwego starostę ma charakter przejściowy, do momentu uzyskania przez agencję dostępu do systemu teleinformatycznego, o czym traktuje ustawa o ochronie informacji niejawnych. Do czasu spełnienia tego warunku konieczne jest zastosowanie rozwiązania zastępczego, bez którego rejestracja pojazdów należących do agencji i wykorzystywanych do realizacji jej zadań statutowych byłaby niemożliwa.

Panie i Panowie Posłowie! Omawiany dzisiaj projekt ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. W żadnym razie nie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Obecna sytuacja geopolityczna powoduje, a wręcz wymusza na polskim parlamencie uchwalanie takich regulacji prawnych, aby w razie nagłej sytuacji kryzysowej nie powstawała luka prawna lub, co gorsza, abyśmy tworzyli regulację ad hoc pod naciskiem czasu.

Rozumiejąc i doceniając potrzebę regulacji zawartej w przedłożeniu rządowym, Polskie (*Dzwonek*) Stronnictwo Ludowe opowie się w głosowaniu za przyjęciem sprawozdania Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych z druku nr 3196. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Arkadiusz Sikora przedstawi stanowisko klubu Lewica.

Poseł Arkadiusz Sikora:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie i Panowie Posłowie! W imieniu klubu parlamentarnego Lewicy chciałbym przedstawić stanowisko wspierające rządowy projekt ustawy zawarty w drukach nr 3146 i 3196 dotyczący zmian w ustawie o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustawach. Projekt dostosowuje polskie przepisy do regulacji Unii Europejskiej dotyczących funkcjonowania Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz agencji Frontex.

Nie dziwi mnie stanowisko posła Hreniaka z Prawa i Sprawiedliwości – widzę, że nie ma go już na sali – który właściwie zanegował tę ustawę. Różni nas wiele w postrzeganiu Unii Europejskiej. Mówię tutaj o Lewicy oraz Prawie i Sprawiedliwości. Lewica chce silnej Unii Europejskiej, sprawnej Unii Europejskiej, w której jest wspólna polityka celna, obronna, rolna, gospodarcza, pieniężna. Bez tego silna Europa jest niemożliwa. A dzisiaj na świecie tak naprawdę tylko silni gracze mają coś do powiedzenia. Takie państwa jak Indie, Chiny, Stany Zjednoczone, Rosja to są ci, którzy rozdają karty. Jeśli chcemy do tego grona dołączyć, musimy wzmacniać Unię Europejską. Natomiast Prawo i Sprawiedliwość oczywiście widzi Unię Europejską jako sumę poszczególnych państw narodowych. Działania integracyjne są absolutnie negowane w zakresie funkcjonowania Unii Europejskiej. Dlatego tym bardziej nie dziwi mnie stanowisko Prawa i Sprawiedliwości w tej kwestii.

W imieniu klubu Lewicy chciałbym wskazać kilka najważniejszych argumentów przemawiających za przyjęciem tej ustawy.

Po pierwsze, zwiększa bezpieczeństwo granic. Ta współpraca Straży Granicznej z Fronteksem umożliwia sprawniejsze organizowanie wspólnych opera-

Poseł Arkadiusz Sikora

cji, szybkich interwencji oraz korzystanie z europejskiego wsparcia technicznego.

Po drugie, lepsza koordynacja i wymiana informacji. Projekt określa kompetencje komendanta głównego Straży Granicznej jako krajowego punktu kontaktowego z Fronteksem oraz ośrodka koordynacji w systemie EUROSUR. Te informacje będą szybko wymieniane, w związku z tym będzie skrócony czas reakcji na poszczególne działania.

Po trzecie, poprawa warunków służby i pracy. To jest zwłaszcza dla Lewicy kwestia bardzo ważna, ponieważ projekt reguluje zasady delegowania funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej, w tym europejskie stawki diet finansowanych przez Frontex oraz możliwość uzyskania świadczeń związanych z pobytem za granicą z rodziną. Bezpieczeństwo państwa wymaga również godnych warunków pracy ludzi, którzy tego bezpieczeństwa strzegą, więc te przepisy są w tym obszarze bardzo nam pomocne.

Po czwarte, ograniczenie biurokracji. Tak jak już wcześniej wspomniałem, projekt upraszcza procedury delegowania funkcjonariuszy do działań zagranicznych. Pozwoli to na ograniczenie opóźnienia niepotrzebnych kosztów organizacyjnych, przyspieszając realizację zadań służbowych.

Po piąte, skuteczniejsza polityka migracyjna. Projekt umożliwia sprawniejszą organizację i koordynację operacji powrotowych przy wsparciu Fronteksu. Jednocześnie podkreśla, że egzekwowanie przepisów migracyjnych musi odbywać się z poszanowaniem praw człowieka. Bezpieczeństwo granic i godność człowieka nie są wartościami sprzecznymi, o czym Lewica mówi od samego początku.

Po szóste, lepsze wykorzystanie środków europejskich. Projekt porządkuje zasady zarządzania wsparciem finansowym, wykorzystania sprzętu technicznego oraz współpracy operacyjnej z Fronteksem, o czym mówili już moi przedmówcy. Dzięki temu Polska będzie mogła sprawniej uczestniczyć we wspólnych europejskich działaniach.

Szanowni Państwo! Ten projekt wzmacnia bezpieczeństwo państwa, usprawnia funkcjonowanie Straży Granicznej, poprawia sytuację funkcjonariuszy i pracowników oraz rozwija europejską współpracę. Dla Lewicy silne państwo to państwo skuteczne, odpowiedzialne społecznie i przestrzegające przede wszystkim praw człowieka. Dlatego klub parlamentarny Lewicy popiera projekt ustawy zawarty w druku nr 3146. Będziemy wspierać dalsze prace nad tym projektem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Ryszard Wilk przedstawi stanowisko klubu parlamentarnego Konfederacja.

Poseł Ryszard Wilk:

Szanowny Panie Marszałku! Państwo z ministerstwa! Panie Ministrze! Panie i Panowie Posłowie! Polska granica to nie jest tylko kreska narysowana na mapie. To miejsce, w którym kończą się deklaracje, a zaczyna się prawdziwa ciężka robota. Zaczyna się odpowiedzialność za bezpieczeństwo państwa. Dziś rozmawiamy o przepisach dotyczących Straży Granicznej i jej współpracy z Fronteksem. Projekt, który omawiamy, ma usprawnić wspólne operacje na granicach, delegowanie funkcjonariuszy, wykorzystanie sprzętu oraz organizację powrotów cudzoziemców, którzy nie mają prawa przebywać na naszym terytorium, czyli mówiąc wprost: o deportacjach. Dobrze, że rozmawiamy o konkretnych narzędziach, bo granicy nie obroni się konferencją prasową, uchwałą ani kolejnym unijnym komunikatem. Granicy po prostu trzeba pilnować.

Jest też druga strona medalu, ponieważ projekt reguluje wykonywanie zadań na polskim terytorium przez uzbrojonych funkcjonariuszy Fronteksu, w tym możliwość stosowania środków przymusu bezpośredniego. Dlatego musimy mieć absolutną jasność, kto wydaje rozkazy, kto sprawuje nadzór i kto będzie ponosił odpowiedzialność, gdyby podczas operacji coś poszło nie tak. W wojsku obowiązuje prosta zasada. Musi być wiadomo, kto dowodzi i kto odpowiada. Na polskiej granicy nie może być inaczej.

Na koniec chciałbym powiedzieć coś do ludzi, o których tutaj, w tej sali czasami mówi się zbyt mało. Do funkcjonariuszy Straży Granicznej, żołnierzy Wojska Polskiego i policjantów, którzy pełnią służbę na naszych granicach. Panie i panowie, bardzo wam dziękuję za służbę. Za noce spędzone na posterunkach, za służbę w deszczu, mrozie i błocie. Za rozłąkę z rodzinami i za to, że większość Polaków spokojnie śpi we własnych domach, kiedy wy jesteście tam, gdzie trzeba. Możemy godzinami dyskutować o paragrafach, kompetencjach i rozporządzeniach, ale to wy stoicie na pierwszej linii. Pamiętajcie, że za waszymi plecami stoi cała Polska.

Szanowni Państwo! Konfederacja pozytywnie zapatruje się na ten projekt. Natomiast jest kilka drobnych rzeczy, które – jak mamy nadzieję – zostaną poprawione w czasie prac komisyjnych. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Marcin Skonieczka przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Centrum.

Poseł Marcin Skonieczka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parla-

Poseł Marcin Skonieczka

mentarnego Centrum wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Bezpieczeństwo polskich granic to jeden z fundamentów bezpieczeństwa naszego państwa. Aby skutecznie chronić granice, potrzebujemy silnej Straży Granicznej, sprawnych procedur i dobrej współpracy z naszymi europejskimi partnerami. Temu właśnie służy omawiany projekt ustawy. Dotyczy on przede wszystkim współpracy polskiej Straży Granicznej z agencją Frontex, czyli Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, której siedziba znajduje się w Warszawie. Frontex powstał ponad 20 lat temu i od tego czasu stał się jedną z największych agencji Unii Europejskiej. Jego rola stale rośnie, szczególnie w obliczu wyzwań związanych z nielegalną migracją i ochroną granic zewnętrznych.

Co zmienia proponowana ustawa? Przede wszystkim usuwa bariery prawne i organizacyjne, które utrudniają codzienną współpracę Straży Granicznej z Fronteksem. Projekt jasno określa, że komendant główny Straży Granicznej będzie krajowym punktem kontaktowym we współpracy z agencją. Ułatwi to wymianę informacji, koordynację działań oraz korzystanie z europejskiego wsparcia. Uproszczone zostaną również zasady delegowania polskich funkcjonariuszy do wspólnych operacji zagranicznych. Ustawa porządkuje także praktyczne kwestie związane z działalnością Fronteksu w Polsce, takie jak rejestracja pojazdów służbowych czy transport broni przez uprawniony personel agencji. Są to w dużej mierze zmiany techniczne, ale potrzebne, aby współpraca przebiegała sprawnie.

Szczególnie ważne są przepisy dotyczące powrotów cudzoziemców, którzy nie mają prawa przebywania w Polsce. Projekt ułatwia organizowanie takich operacji przy wsparciu Fronteksu. Jak wskazał minister Maciej Duszczyk, agencja może nie tylko pomagać przy prowadzeniu powrotów, ale również finansować te działania ze swojego budżetu. Oznacza to mniejsze obciążenie dla polskich środków publicznych przy zachowaniu skuteczności prowadzonych operacji. Warto przy tym podkreślić jedną bardzo ważną kwestię. Ta ustawa nie przekazuje Fronteksowi kontroli nad polskimi granicami. Odpowiedzialność za ochronę granic i prowadzenie polityki migracyjnej nadal pozostaje po stronie polskiego państwa.

Plany operacyjne działań Fronteksu na terytorium Polski wymagają zatwierdzenia we współpracy ze Strażą Graniczną. Agencja nie może więc samodzielnie decydować o prowadzeniu operacji na naszym terytorium. To istotne rozwiązanie, ponieważ współpraca europejska powinna wzmacniać bezpieczeństwo Polski, a nie ograniczać kompetencje naszych służb.

Wysoka Izbo! Współczesne wyzwania związane z bezpieczeństwem granic wymagają współpracy ponad granicami państwa. Polska powinna korzystać z doświadczeń, ze sprzętu i środków finansowych Fronteksu, a jednocześnie zachować pełną odpowiedzialność za działania prowadzone na swoim terytorium. Omawiany projekt przyczynia się do realizacji obu tych celów.

Klub Parlamentarny Centrum będzie głosował za przyjęciem tego projektu ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Jarosław Sachajko przedstawi stanowisko koła Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Z pozoru ten projekt wygląda dobrze. Współpraca europejska, wspólna ochrona granic, dodatkowi funkcjonariusze i sprzęt. Jednak po namyśle nad projektem należy zadać pytanie, w jak trudnej sytuacji znalazło się polskie państwo, skoro nawet nie potrafimy upilnować własnych granic i potrzebujemy pomocy z zagranicy. Historia uczy, że państwa, które nie potrafiły upilnować własnych granic, wkrótce upadały.

Co proponuje rząd? Po pierwsze, uzbrojonych funkcjonariuszy Fronteksu, którzy będą wykonywali zadania na terytorium Polski nawet z użyciem broni i przymusu bez obecności polskiego funkcjonariusza. Uważam takie rozwiązanie za niedopuszczalne. Kto będzie ich kontrolował? Kto odpowie, jeżeli dojdzie do tragedii?

Po drugie, projekt wyłącza przy delegowaniu do Fronteksu wymóg pisemnej zgody polskiego funkcjonariusza oraz dotychczasowe ograniczenia czasu delegowania. Czy polskich strażników granicznych zamierzacie traktować jak najemników, których można wysłać za granicę bez pytania ich o zgodę? To ludzie, którzy mają rodziny, dzieci i zobowiązania, a nie najemnicy, którzy mogą być wysłani w dowolne miejsce.

Po trzecie, pozwalacie udostępniać sprzęt polskiej Straży Granicznej do operacji za granicą. Państwo tak poważnie? Od kiedy nam zbywa sprzętu? Zadłużyliście Polskę po kokardę. Dług SAFE będą spłacały jeszcze nasze wnuki, a wy chcecie wywozić sprzęt za granicę.

Po czwarte, rozszerzacie wymianę danych z Fronteksem, by umożliwiać agencji samodzielne rejestrowanie pojazdów. Jak będzie wyglądała kontrola nad tym procesem? Panie ministrze, co się dzieje? Czego się obawiacie? Ilu funkcjonariuszy brakuje w Polsce? Czy jesteśmy przygotowani do samodzielnego chronienia naszych granic? Nie jestem przeciwnikiem współpracy międzynarodowej. Jestem przeciwnikiem zastępowania samodzielnej ochrony naszych granic ochroną obcych służb.

Poseł Jarosław Sachajko

Panie Ministrze! Nawet najgorsza prawda jest lepsza od najpiękniejszego kłamstwa. Czekam na prawdę. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Włodzimierz Skalik przedstawi stanowisko koła Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Przedstawiając w imieniu Konfederacji Korony Polskiej stanowisko w odniesieniu do rządowego projektu ustawy z druku nr 3146, pragnę stwierdzić, iż wdrożenie przepisów umożliwiających szersze wykorzystanie służby Frontex, obowiązkowe wkłady kadrowe państw członkowskich oraz mechanizmy oceny narażenia ogranicza samodzielność Polski w decydowaniu o sposobie ochrony własnych granic. Rozporządzenie 2019/1896, w szczególności art. 42, przewiduje możliwość, że Rada Unii Europejskiej, na wniosek Komisji, zobowiąże państwo członkowskie do współpracy z Fronteksem, jeśli uzna, że kontrola granic zewnętrznych stała się nieskuteczna w stopniu zagrażającym strefie Schengen. Mechanizm ten stanowi realne zagrożenie dla suwerennego decydowania Polski o ochronie własnego terytorium.

Projekt oznacza w praktyce wyzbywanie się funkcjonariuszy przekazywanych do Fronteksu. Polska samodzielnie poradziła sobie z instrumentalizacją migracji ze strony Białorusi, budując barierę i wzmacniając Straż Graniczną. Obowiązkowe oddelegowanie do stałej służby Fronteksu osłabia zdolności operacyjne polskiej Straży Granicznej, szczególnie w sytuacji kryzysowej. To jest niedopuszczalne, zwłaszcza jeżeli to oddelegowanie będzie przebiegało bez jakiejkolwiek zgody delegowanego funkcjonariusza. Projekt przewiduje m.in. wyznaczenie komendanta głównego Straży Granicznej jako krajowego punktu kontaktowego, gromadzenie i przekazywanie danych na potrzeby ocen narażenia, ułatwienia w rejestracji pojazdów Fronteksu oraz zmiany dotyczące transportu broni i operacji powrotowych. To jest niedopuszczalne udostępnianie szczególnie wrażliwych danych na rzecz europejskiej, eurosowieckiej agencji Frontex.

Te rozwiązania prowadzą do stopniowego uzależniania krajowych służb od eurosowieckich struktur i ograniczają swobodę Polski w kształtowaniu własnej polityki migracyjnej i bezpieczeństwa granicznego, niezależnie od priorytetów aktualnej większości w instytucjach brukselskich. Ten projekt to kolejny krok ku utracie przez Polskę kontroli nad polską granicą na rzecz eurosowieckiego związku. To kolejny etap w przysłowiowym gotowaniu żaby. Konfederacja Korony Polskiej nie poprze tego projektu ustawy.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Poseł Włodzimierz Skalik*: Po pierwsze Polacy, po pierwsze Polska.)

Listę mówców zamyka pan poseł Bartosz Romowicz, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050.

Poseł Bartosz Romowicz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Po tych dwóch ostatnich wystąpieniach mam wrażenie, że zasada, że kłamstwo powtórzone sto razy stanie się prawdą, będzie królowała ciągle na polskiej prawicy, która mówi, że walczy o polskie interesy, a ja się zastanawiam, o czyje interesy walczy. Myślę, że pan poseł Skalik chyba nawet nie przeczytał ustawy do końca, bo nie mówił o tym, co jest w tej ustawie. Ta ustawa zupełnie nie jest o tym, o czym była mowa. Po pierwsze, Polska od lat współpracuje z agencją Frontex.

(*Poseł Jarosław Sachajko*: I dobrze.)

Po drugie, współpracuje dla dobra i ochrony polskiej granicy i interesów Polski. Obecnie to Polska, polska Straż Graniczna, polskie służby są przykładem dla innych państw europejskich, jak skutecznie chronić polską granicę. To jest zasługa tego rządu, a także obecnego tu m.in. pana ministra, pana prof. Macieja Duszczyka. Temu nie zaprzeczycie, tego nie zakłamiecie. Taka jest prawda.

(*Głos z sali*: Zaprzeczam!)

To od nas dzisiaj państwa Unii Europejskiej uczą się, jak chronić szczelnie granice.

Ta ustawa jest o czymś zupełnie innym. Ta ustawa jest o tym, jak tę dobrą współpracę z agencją Frontex realizować, jak ją sprofesjonalizować, jak dać jeszcze lepsze i mocniejsze narzędzia do tego, aby polskie służby graniczne mogły współpracować z Fronteksem. Było już dużo powiedziane o tym, że m.in. rozszerzenie kompetencji komendanta głównego Straży Granicznej, delegowanie funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej za granicę, nowe zasady delegowania czy udział Fronteksu w działaniach na terenie Polski to są kwestie, które ta ustawa reguluje. Na posiedzeniach komisji na ten temat rozmawialiśmy, pracowaliśmy nad projektem i dzisiaj tylko należy go przyjąć.

Apeluję do polityków skrajnej prawicy, żebyście nie wykorzystywali każdej okazji tworzenia prawa, które ma wspierać polską granicę, do tego, aby two-

Poseł Bartosz Romowicz

rzyć polityczną propagandę ze wschodu. Polska Straż Graniczna i polskie służby bardzo dobrze chronią polską granicę. Wystarczy po prostu im nie przeszkadzać, jeżeli nie chcecie pomagać.

Panie Ministrze! Chciałbym na pana ręce złożyć podziękowania za pracę na rzecz bezpieczeństwa Polski i na rzecz tego, żeby nasze granice były szczelne, wszystkim funkcjonariuszom Straży Granicznej i wszystkich innych służb, którzy każdego dnia narażają życie i zdrowie, żebyśmy my mogli czuć się bezpiecznie. Oczywiście jako Polska 2050 poprzemy ten projekt ustawy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa posłów chciałby zapisać się do pytań?

(*Głos z sali*: Ja.)

Jest 14 osób.

Zamykam listę.

Ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Jako pierwsza pani poseł Bożena Lisowska.

(*Głos z sali*: Nie ma.)

Pani poseł Małgorzata Pępek.

(*Głos z sali*: Panie marszałku, można się dopisać…)

Proszę.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polska jako państwo, w którym znajduje się siedziba Fronteksu, powinna szczególnie dbać o jakość współpracy europejskiej w zakresie ochrony granic. Musimy być państwem, które daje przykład dobrych rozwiązań, sprawnej organizacji i odpowiedzialnego podejścia do wspólnego bezpieczeństwa.

Dlatego ta ustawa jest potrzebna i dobrze przygotowana. Uważam, że zasługuje na uznanie przede wszystkim za to, że odpowiada na praktyczne potrzeby służb i tworzy solidne podstawy do skuteczniejszej współpracy europejskiej.

W art. 147 wskazano, że komendant główny Straży Granicznej będzie decydował o delegowaniu funkcjonariuszy i pracowników jako ekspertów krajowych lub urzędników łącznikowych do Fronteksu. Chciałam zapytać, jakimi kryteriami będą kierować się służby przy wyborze kandydatów.

Bardzo się dziwię prawej stronie, że zajmujecie takie negatywne stanowisko (*Dzwonek*), ale wy jesteście tak płytko myślący, że to już chyba nic dziwnego. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Artur Jarosław Łącki.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Głos z sali*: Ty idź do psychiatry.)

(*Poseł Małgorzata Pępek*: Wy w ogóle nie myślicie, tylko powtarzacie przekaz dnia.) (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

(*Głos z sali*: Teraz są kolejki.)

(*Głos z sali*: W ciężkich przypadkach jest poza kolejką.)

(*Poseł Małgorzata Pępek*: Jak nie wiesz, o co chodzi, to się nie wysilaj.)

Ja chcę tylko zwrócić uwagę, że ten kabaret oglądają dzieci, więc proszę o powagę.

Poseł Artur Jarosław Łącki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Cóż więcej można powiedzieć o tej ustawie? Ustawa, którą przedstawił rząd 15 października, odpowiada na aktualne potrzeby państwa polskiego. Odpowiada również na to, że posłowie Prawa i Sprawiedliwości i niestety pan prezydent, jeśli chodzi o ochronę granic, wkładają kij w szprychę czy sypią piasek w tryby. Bo czym innym jest zawetowanie programu SAFE, w którym to programie na Straż Graniczną, na ochronę polskich granic było przeznaczone 7 mld zł? Nie 70 mln, nie 700 mln, ale 7 mld zł. I pan prezydent ustawy SAFE nie podpisał. Z jakiego względu? Nie wiem.

Mówicie tu państwo o zadłużeniu kraju, zadłużeniu Polski. Polska na tle innych państw europejskich i światowych jest najmniej zadłużonym krajem i pieniądze z tych pożyczeń, z obligacji (*Dzwonek*) bardzo dobrze inwestuje. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Marek Rząsa.

Poseł Artur Jarosław Łącki:

Jedną z inwestycji jest ochrona granic i to jest ta ustawa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Patryk Jaskulski*: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Proszę.

Poseł Marek Rząsa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Bezpieczeństwo granic Rzeczypospolitej to kwestia

Poseł Marek Rząsa

naszej suwerenności, odpowiedzialności i troski o bezpieczeństwo obywateli. Procedowana ustawa o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw jest ważnym elementem wzmacniania zdolności państwa do reagowania na współczesne zagrożenia. Skuteczna ochrona granic wymaga sprawnych służb, odpowiednich narzędzi, dobrego przygotowania oraz wsparcia ze strony państwa.

Szczególne znaczenie ma tutaj granica wschodnia, zwłaszcza na Podkarpaciu, w regionie graniczącym z krajem, gdzie trwa pełnoskalowa wojna. To nie tylko granica naszego kraju, lecz również zewnętrzna granica Unii Europejskiej.

Chcę w tym miejscu wyrazić serdeczne podziękowania dla wszystkich funkcjonariuszy i funkcjonariuszek Straży Granicznej, a jako poseł z Przemyśla, szczególnie Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej. Praktycznie codziennie widzę waszą służbę, ofiarność, odpowiedzialność, gotowość do działania i to, z jaką pasją strzeżecie granicy, często w bardzo trudnych warunkach i w cieniu wojny, która toczy się tu za tą granicą. Wasza służba zasługuje na najwyższe (*Dzwonek*) uznanie.

Na koniec pytanie: Panie ministrze, czy proponowane zmiany wpłyną na zwiększenie bezpieczeństwa na wschodniej granicy, zwłaszcza na Podkarpaciu? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Patryk Jaskulski.

Poseł Patryk Jaskulski:

Bardzo dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Ochrona polskiej granicy to interes całej Unii Europejskiej, ale przede wszystkim nasz, polski obowiązek. Pamiętam, że jak dochodziliśmy do władzy, przejmowaliśmy rząd, państwo mówiliście, że Unia Europejska powinna płacić za ochronę wspólnej granicy. No i co? Potem był program SAFE i to słynne weto, zablokowanie miliardów złotych dla Straży Granicznej.

(*Głos z sali*: Ale to jest pożyczka, panie pośle.)

A dziś co chcecie zrobić? Dziś po raz kolejny chcecie głosować przeciw bezpieczeństwu państwa polskiego, przeciw oszczędności, jednocześnie będąc naprawdę bardzo nieudolnym w kwestii ochrony polskich granic. Warto przypomnieć, że w 2023 r. było ponad 12 tys. przypadków nielegalnego przekroczenia granicy odnotowanych przez Straż Graniczną. Wiecie, ile dzisiaj wynosi ta liczba? Dziś to jest okrągłe zero.

(*Głos z sali*: Bo to się skończyło.)

Musimy robić wszystko, żebyśmy byli wzorem. Dziś polska granica jest wzorem, jest najbezpieczniejszą granicą na całym świecie.

Ale na końcu (*Dzwonek*) pytanie: Panie ministrze, jakie realne oszczędności ta ustawa przyniesie dla budżetu państwa polskiego? Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Anna Wojciechowska.

Poseł Anna Wojciechowska:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pani Poseł! Czy woli pani spłacać długi, czy chować swoje wnuki?

(*Poseł Anna Paluch*: Można bez długu, pani poseł.)

Bezpieczeństwo naszych granic to sprawa, która nie podlega w ogóle dyskusji. Dlatego potrzebujemy dobrze przygotowanej Straży Granicznej. Dzisiaj zagrożenia nie kończą się na granicy jednego miasta. Ale oprócz bezpieczeństwa i wojny mamy też przestępczość transgraniczną, którą trzeba likwidować. Przestępczość transgraniczna wymaga współpracy, sprawnej koordynacji i szybkiego reagowania Straży Granicznej. Silna Polska to także współpraca z europejskimi partnerami.

Panie Ministrze! W jaki konkretny sposób proponowane zmiany poprawią bezpieczeństwo naszych granic?

I pozdrawiam serdecznie wszystkich funkcjonariuszy Straży Granicznej. Jestem z województwa warmińsko-mazurskiego, więc czujemy się bardziej zagrożeni niż inne części kraju. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Krzysztof Habura.

Poseł Krzysztof Habura:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiaj z pełnym przekonaniem możemy powiedzieć, że polska granica wschodnia jest skutecznie chroniona, ale przecież nie zawsze tak było, bo w 2023 r., za czasów dziurawego jak durszlak PiS-owskiego płotu granicę z Białorusią przekroczyło 12 tys. emigrantów, chociaż poseł sprawozdawca z PiS-u powiedział, że rząd doskonale sobie radził z presją migracyjną. To jest takie charakterystyczne dla was odwracanie kota ogonem.

W 2025 r. nielegalnych emigrantów było już tylko 1800, a w I kwartale tego roku ani jeden emigrant

Poseł Krzysztof Habura

nielegalnie nie przekroczył granicy wschodniej. To efekt profesjonalizmu Straży Granicznej, wsparcia Wojska Polskiego, modernizacji zabezpieczeń i zdecydowanych działań rządu. (*Dzwonek*) 3 mld zł.

Musimy być jednak czujni, dlatego popieramy…

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Czesław Hoc.

Poseł Krzysztof Habura:

…dalsze wzmacnianie Straży Granicznej…
(*Poseł Anna Paluch*: Czas minął.)
…i współpracę z Fronteksem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Zapowiadałem już pana posła, ale pewnie niewyraźnie.

Pan poseł Czesław Hoc.

Poseł Czesław Hoc:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pojawiają się jednak spore kontrowersje i realne zagrożenia w aspekcie implementacji tej ustawy, a mianowicie ograniczenie suwerenności operacyjnej i podmiotowości prawnej pojedynczych funkcjonariuszy. Projekt przedkłada łatwość operacyjną Fronteksu nad krajowe mechanizmy ochronne i kontrolne, co będzie dobrowolnym uszczupleniem autonomii polskich służb mundurowych, np. szeroko otwarte drzwi dla samodzielnych interwencji operacyjnych Fronteksu na terytorium Polski. Dalej: przymusowe odsyłanie nielegalnych imigrantów zostanie częściowo scedowane na formacje międzynarodowe operujące wewnątrz granic Polski. I inne kwestie: dojdzie do ograniczenia bezpośredniego nadzoru polityczno-państwowego nad relacjami z unijną agencją i przeniesie się punkt ciężkości decyzji na poziom urzędniczo-operacyjny powiązany z Brukselą. Pytanie, czy jeśli chodzi o aspekt wojny hybrydowej i wejścia paktu migracyjnego, nie obawiacie się utraty suwerenności operacyjnej polskich służb mundurowych?

Na koniec wielki szacunek, wdzięczność i podziękowanie dla wszystkich (*Dzwonek*) polskich służb mundurowych.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Marcin Skonieczka.

Poseł Marcin Skonieczka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam pytanie do pana ministra. Podczas prac nad ustawą w komisji pan minister mówił o tym, że Polska oszczędza na współpracy z Fronteksem w zakresie organizowania powrotów cudzoziemców. Moje pytanie brzmi: Ile do tej pory, ile w zeszłym roku zaoszczędziliśmy na tej współpracy, ile w tym roku zaoszczędzimy, a jakie będą te oszczędności po wejściu procedowanej dziś ustawy? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Jarosław Sachajko.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Z pozoru projekt wygląda dobrze: współpraca z Fronteksem, wspólna ochrona granic, dodatkowe wsparcie. Ale ja się obawiam, że jesteśmy naprawdę w trudnej sytuacji, skoro nawet do pilnowania własnych granic potrzebujemy zagranicznej pomocy. Historia uczy, że państwa, które samodzielnie nie potrafią upilnować własnych granic, wkrótce upadają. Projekt dopuszcza działanie uzbrojonego personelu Fronteksu w Polsce, a prawo unijne pozwala na użycie siły nawet bez obecności polskiego funkcjonariusza. Jednocześnie ograniczacie wymóg zgody naszych strażników granicznych na delegowanie za granicą. Wy tak poważnie? To nie są najemnicy, których można wysłać w dowolne miejsce, bez ich zgody.

Panie Ministrze! Czy polska Straż Graniczna jest tak słaba, że potrzebujemy obcych funkcjonariuszy? Kto zagwarantuje, że nie utracimy kontroli nad bezpieczeństwem własnych granic? Powinniśmy współpracować z Fronteksem. Tutaj nikt nie ma wątpliwości. (*Dzwonek*) Ale współpracować, a nie oddawać jemu władztwo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Włodzimierz Skalik.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie ministrze, jakie konkretne gwarancje prawne i operacyjne zapewniają, że decyzje dotyczące działań na granicy polsko-białoruskiej, polsko-ukraińskiej czy innych odcinkach pozostaną wyłącznie w gestii organów Rzeczypospolitej Polskiej? Eurosowiecki związek chce zmuszać Polskę do współpracy ze swoją agencją, Fronteksem. Czy Polska dysponuje skutecznymi instrumentami sprzeciwu wobec takiej decyzji, jeśli uzna, że są szkodliwe

Poseł Włodzimierz Skalik

z punktu widzenia polskiego interesu? Czy rząd może wykazać, że obowiązkowe oddelegowanie do stałej służby Fronteksu nie osłabi zdolności operacyjnej polskiej Straży Granicznej, szczególnie w sytuacji kryzysowej? Jakie są planowane liczby funkcjonariuszy i na jaki okres mają być przekazani? Z punktu widzenia suwerennego państwa polskiego priorytetowa powinna być sprawa maksymalizacji kompetencji państwa narodowego przy minimalizacji (*Dzwonek*) biurokracji ponadnarodowej.

Panie Pośle Marku Rząsa! Proszę dostrzec, że jest jeszcze interes propolski, polski i oprócz Brukseli jest jeszcze Warszawa.

(*Poseł Marek Rząsa*: I Moskwa.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Ryszard Wilk.

Poseł Ryszard Wilk:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Panie Ministrze! Mam takie pytanie: Czy ministerstwo nie obawia się, że Frontex za bardzo będzie wchodził w kompetencje Straży Granicznej? Widzimy, że nasz kraj jest bardzo dobrze strzeżony. Jest tutaj wszystko wykonywane na piątkę z plusem, a widzimy, co się dzieje na Zachodzie. Chodzi o to, żeby oni nam tutaj nie przynieśli jakichś swoich paskudnych nawyków. Czy ministerstwo nie obawia się tego, że oni będą jakieś swoje zasady tutaj narzucać? Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Anna Paluch.

Poseł Anna Paluch:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Izbo! Jeśli chodzi o omawiany projekt, obawiam się ograniczenia suwerenności operacyjnej funkcjonariuszy polskiej Straży Granicznej. Pytam, gdzie tu zasada pomocniczości, na której przecież ufundowana została Unia Europejska. Wydaje się, że to jest przejaw nadmiernej centralizacji – część działań Komisji Europejskiej, do których nie ma żadnego upoważnienia w traktatach, które po prostu scentralizują, próbują centralizować poszczególne służby. Przypomnę, że w czasie pamiętnej akcji „Śluza" w listopadzie 2022 r., kiedy gazety w całej Europie pisały o akcji ruskich służb, do was, posłów obecnej koalicji, a wówczas opozycji, jakoś to nie dotarło. Przypomnę wyczyny pana Jońskiego, Szczerby, pani Jachiry, pani Zielińskiej, te rajdy z pizzą, te ataki na funkcjonariuszy, ten film, któremu kibicowaliście. Okazało się, że polska Straż Graniczna sobie poradziła, i to my mamy najlepsze służby graniczne. (*Dzwonek*) Nadmierna centralizacja i podporządkowanie Fronteksowi może tylko zaszkodzić.

Pozwolę sobie, kończąc, podziękować funkcjonariuszom Straży Granicznej za to, że nie ulegli i że mężnie stanęli przy obronie naszych granic. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Golińska.

Poseł Małgorzata Golińska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wspólna operacja na granicach, delegowanie funkcjonariuszy, wykorzystanie sprzętu, pełna dieta unijna, możliwość wyjazdów z rodziną – to wszystko znajduje się w tym projekcie, ze wskazaniem przez rząd, że to jedynie usprawnienie procedur czy usunięcie barier prawnych dla współpracy z Fronteksem. Ja jednak mam pewne wątpliwości co do rzeczywistych intencji projektodawców. Dlaczego? Z prostego powodu. W mojej opinii te przepisy to tak naprawdę przygotowanie państwa do realizacji wdrażania paktu migracyjnego. Tam obowiązkowy mechanizm solidarnościowy ma być realizowany przez wybór sposobu: albo przyjmujecie migrantów, albo płacicie za tych nieprzyjętych, albo zapewniacie pomoc operacyjną poprzez np. zapewnienie wkładu państwa członkowskiego. Jednym z nich jest właśnie pomoc operacyjna, w tym zapewnienie personelu. Czy właśnie dlatego w tym projekcie zapisaliście delegowanie funkcjonariuszy do państw trzecich bez ich pisemnej zgody, a nawet bez prawa do odmowy, np. ze względu na ważne kwestie rodzinne?

Na koniec: Czy przeprosiliście już panią kpt. Annę Michalską za to (*Dzwonek*), że urządziliście jej piekło? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Zapraszam pana ministra Macieja Duszczyka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Maciej Duszczyk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Postaram się w miarę krótko odpowiedzieć na główne wątpliwości co do tej ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Maciej Duszczyk

Jedna główna wątpliwość dotyczyła kwestii suwerenności, tego, czy nie oddajemy jakichś kompetencji Fronteksowi. Wysoka Izbo, nie oddajemy. W tym projekcie nie ma jednego przepisu, jednego artykułu, jednego ustępu, który zmniejszałby odpowiedzialność Polski, rządu polskiego, Straży Granicznej za ochronę granic czy prowadzenie polityki migracyjnej. Tam takiego punktu po prostu nie ma. Wiem, że można mieć obawy, natomiast proszę pokazać mi jakikolwiek przepis, który mówi o tym, że oddajemy jakiekolwiek kompetencje Fronteksowi czy innemu podmiotowi. Nie, nie oddajemy. To tyle, jeśli chodzi o kwestie dotyczące suwerenności.

Kwestia ochrony granicy i polityki migracyjnej pozostaje pod pełną kontrolą państwa, rządu, czy to poprzedniego, czy obecnego, czy przyszłego. Jeżeli nie zmieni się traktat… A nie zakładamy, że się zmieni. Jeżeli nawet byłyby dyskusje, to pewnie akurat ten element by się nie zmienił. Za ochronę granic zewnętrznych Unii Europejskiej odpowiada państwo członkowskie. Na tym polega cały system. Po to mamy inne systemy, które dotyczą np. kwestii współpracy w zakresie powrotów, żeby europejską politykę migracyjną realizować efektywnie, natomiast za ochronę państwa pod kątem granicy i prowadzenia polityki migracyjnej zawsze odpowiada państwo członkowskie.

Pan poseł Sachajko mówił o kwestiach dotyczących delegowania funkcjonariuszy. Kilka osób to podnosiło. Ale, panie pośle, gdyby nie nasi funkcjonariusze, którzy wyjechali dobrowolnie – dobrowolnie – na Litwę…

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Panie pośle, chwileczkę.

…i wzięli nasz skaner do wykrywania tuneli, to byśmy mieli większy problem na granicy polsko-litewskiej. My działamy w taki sposób. To jest element solidarności. Nasi funkcjonariusze biorą nasz świetny georadar, który wykrywa tunele pod granicą polsko-białoruską, dzielą się swoim doświadczeniem, jadą na Litwę. Co w tym złego? Co pan widzi w tym złego? Ja naprawdę nie widzę w tym nic złego. Pomagamy tym państwom to robić.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Funkcjonariusze wyjechali dobrowolnie, wzięli sprzęt, załatwili sprawę. Osiem tuneli na Litwie, sześć na Łotwie. Co w tym jest złego? – pytam.

(*Poseł Jarosław Sachajko*: Nic.)

Panie pośle, tak wygląda solidarność. Tak wygląda pomoc innym państwom i dzielenie się naszym świetnym doświadczeniem, jeśli chodzi o granicę zewnętrzną Unii Europejskiej.

Były pytania o oszczędności. Oszczędności polegają na tym… Każda decyzja powrotowa jest trudna. Wynika to nie tylko z konieczności prowadzenia jej zgodnie z prawem, ale również jej realizacji, np. wysłania samolotu do Kolumbii. Oczywiście robimy tego typu powroty, ale naprawdę wolę, kiedy po wszystkich procedurach jest załatwione, że za swoje pieniądze robi to Frontex, bo wtedy udział naszego zysku w budżecie Fronteksu rośnie. Płacimy składkę do Unii Europejskiej, m.in. z tego finansowany jest Frontex, a więc im więcej odbieramy pieniędzy z Fronteksu, tym większe są oszczędności. Naprawdę nie bardzo rozumiem, gdzie mamy problem.

(*Poseł Marek Suski*: No właśnie, pan nie rozumie.)

Nie ma w tym projekcie żadnego punktu osłabiającego Straż Graniczną. Przecież tak naprawdę ten rząd… Przeczytajcie państwo strategię migracyjną. Strategia migracyjna mówi tylko o wzmocnieniu Straży Granicznej. Mamy dzisiaj największy kontyngent Straży Granicznej, najlepiej wyposażony. Gdybyśmy mieli SAFE, to byłoby jeszcze łatwiej to zrobić, bo byśmy mogli np. szybciej zakończyć ochronę granicy morskiej, stawiając radary. Musimy poczekać, bo po prostu dzisiaj nie mamy na to środków. Udało się postawić dwa, powinno być ich siedem. Gdybyśmy mieli SAFE, w 2027 r. zakończylibyśmy całą procedurę. Niestety to będzie musiało zostać odłożone. To są konsekwencje nierozsądnych decyzji politycznych, które osłabiają państwo polskie.

(*Poseł Marek Suski*: To wina Tuska.)

Jeżeli chodzi o kwestię użycia broni, o wszystkie te elementy, z którymi mamy do czynienia, to, szanowni państwo, to są przepisy ogólne. My tą ustawą nic nie zmieniamy. Mamy Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego, w którym to wszystko jest opisane: Co się dzieje? Kto podejmuje decyzje? Kto tam jest wskazany? Mówiono o Straży Granicznej, o tym, że nie ma tutaj kompetencji ministra. W Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego zawsze jest uwzględniony minister spraw wewnętrznych i administracji, który decyduje, w jaki sposób ta interwencja ma wyglądać. Pełne 100% odpowiedzialności, 100% władzy jest w rękach ministra spraw wewnętrznych i administracji, jeśli chodzi o formy wykorzystania Fronteksu i innych służb, również przyjęcie pomocy z zewnątrz. Rząd litewski, straż graniczna, minister spraw wewnętrznych Litwy musieli wyrazić zgodę na to, żeby przyjąć naszą pomoc, georadary i polskich strażników. Jeżeli mielibyśmy kiedykolwiek potrzebę uzyskania takiego wsparcia, to będzie to w taki sposób zrealizowane.

Cały czas pojawiał się ten wątek dotyczący przymusowości wyjazdu funkcjonariuszy. Wiecie państwo, z jednej strony jest to służba, Straż Graniczna jest formacją podlegającą rozkazom, ale w tym przypadku nikt nigdy nie wyśle nikogo na siłę za granicę. Dlatego mamy rezerwę. Na czym polega rezerwa? Rezerwa polega na tym, że jest większa liczba funkcjonariuszy, którzy w danym momencie mogą być delegowani. Ale to nie jest tak, że komendant Straży Granicznej wskaże: Pan, pan, pani. Nie. Mówi: Słuchajcie, jest potrzeba wyjechania na taką misję zagraniczną. Kto w tym momencie jest gotowy, żeby wyjechać? Tak to się odbywa. Oczywiście później następuje rozkaz, ale rozkaz poprzedzony jest pewną

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Maciej Duszczyk

procedurą dotyczącą tego, w jaki sposób te osoby chcą wyjechać. Wiecie państwo, kiedy rozmawiam ze strażnikami, dowiaduję się, że oni bardzo lubią tego typu wyjazdy. Dlaczego? Bo mają większe środki, dostają dodatkowe pieniądze za to, że mogą tam jechać. Tak że dzisiaj dostać się do rezerwy jest trudniej niż z niej wypaść. Nie ma tutaj czegoś takiego, że ktoś komuś na siłę, nie wiem, przed ślubem, każe wyjechać do innego państwa, dając mu taki rozkaz, bo go nie lubi. Nie, procedura Straży Granicznej jest taka, jak państwu opisuję. Nie ma tu nic, jeśli chodzi o to, że coś się dzieje kosztem Straży Granicznej. Absolutnie taka sytuacja nie ma miejsca.

Jeśli chodzi o Frontex, to zadaniem Fronteksu w ogóle w całej Europie jest wspieranie i pomaganie państwom członkowskim np. w kwestiach powrotowych. I tu bym się chciał na chwilę zatrzymać.

Wysoka Izbo! Dzisiaj Polska jest stawiana jako wzór, jeśli chodzi o kwestie dotyczące powrotów. Przeczytajcie państwo dzisiaj wywiad z byłym szefem służb specjalnych Stanów Zjednoczonych w „Rzeczpospolitej". Przeczytajcie. On stawia nas jako wzór, mówiąc: to Polska ma dzisiaj mandat do tego, żeby w pewien sposób dzielić się swoim doświadczeniem z innymi państwami członkowskimi, bo robi to prawie idealnie, przestrzegając prawa, praw człowieka, ale będąc bezwzględną, jeśli chodzi o przestępczość.

I teraz w pewien sposób… Nie ma posła Skalika, ale tak się zastanawiam, dlaczego poseł Skalik używa słowa: eurokołchoz, atakuje. Myślę, że celem posła Skalika, tego, by głosować przeciwko tej ustawie, jest to, żeby nie można było łatwo deportować rosyjskich szpiegów, którzy w Polsce funkcjonują. (*Oklaski*) Ja nie mam żadnego uzasadnienia. Nie mam żadnego innego uzasadnienia. Bo jeżeli poseł Skalik mówi w taki sposób, że mu się to nie podoba, tamto nie podoba, to znaczy, że prawdopodobnie głównym jego celem jest to, żeby chronić sabotażystów z Rosji, którzy w Polsce są łapani i deportowani. Nie widzę innego uzasadnienia tego punktu. (*Oklaski*)

Natomiast jeśli chodzi o kwestię polityki granicznej, to, proszę państwa, ja już powiedziałem to w komisji: Polska nie potrzebuje Fronteksu na granicy. Mamy wystarczająco dobrze zbudowaną zaporę, profesjonalną służbę graniczną, Straż Graniczną, która wykonuje swoje obowiązki i to my się dzielimy doświadczeniem, to my pomagajmy innym, nie potrzebujemy Fronteksu. Powiem jeszcze raz: nie potrzebujemy Fronteksu na granicy Polski z Białorusią, bo polska Straż Graniczna świetnie to realizuje i nikt nie wyda… Na pewno w tym rządzie nikt nie wyda decyzji takiej, żeby funkcjonariusze Fronteksu byli na granicy. Czym innym jest korzystanie z doświadczenia np. wywiadowczego. Oczywiście, że tak, korzystamy z tego. Kwestia dotycząca tego, w jaki sposób możemy pozyskiwać informacje, które są wybierane przez inne państwo członkowskie, gdzie Frontex jest koordynatorem. Absolutnie to robimy.

Wysoka Izbo! Kończę. Myślę, że odpowiedziałem na większość tych kwestii, które zostały podniesione, np. gdzie jest wartość dodana tej współpracy. Te wszystkie elementy już podniosłem.

Wysoka Izbo! Wiem o tym, że czasami polityka jest tutaj bardzo emocjonalna, jeżeli chodzi o politykę imigracyjną. Głosowanie za tym aktem prawnym będzie testem na to, czy chcemy dobrej polityki powrotowej, czy chcemy wzmocnienia granic, czy chcemy bardziej odpowiedzialnej europejskiej polityki imigracyjnej i czy chcemy prowadzić taką politykę, która jest odpowiedzialna, chroni nas przed wyzywaniami migracyjnymi, również wykorzystując Unię Europejską do tego, żeby Polska była bardziej bezpieczna. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Chciałbym bardzo serdecznie przywitać uczniów II Liceum Ogólnokształcącego im. Gustawa Morcinka w Rudzie Śląskiej oraz podopiecznych Zakładu Aktywności Zawodowej w Rudzie Śląskiej. Przybyli państwo na zaproszenie pani posłanki Urszuli Koszutskiej. Witamy bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Teraz pytanie do posła sprawozdawcy…

Posła Łąckiego nie ma.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, marszałek Sejmu kieruje ten projekt ustawy ponownie do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu przedstawienia sprawozdania.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej (druki nr 3159 i 3242)**.**

Proszę panią poseł Weronikę Smarduch o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie z posiedzenia komisji, na którym rozpatrzyliśmy rządowy projekt ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch

Jest to bardzo ważna ustawa, szczególnie dla przemysłu energochłonnego. Niestety, ze względu na to, że i Europa, i Polska ponoszą koszty transformacji klimatycznej, trzeba bardzo pilnie wspomóc naszą konkurencyjność w związku z tym, że europejska czy polska gospodarka dziś nie konkuruje tylko wewnątrz europejskiego rynku, ale przede wszystkim konkuruje międzynarodowo z różnymi krajami, które w różny sposób wspierają swoje przedsiębiorstwa, przez co trzeba wzmacniać naszą konkurencyjność i częściowo pokryć te koszty transformacji klimatycznej, aby polscy przedsiębiorcy mogli być konkurencyjni również na arenie światowej.

Program jest bardzo istotny, ponieważ jest to 4,8 mld zł na wsparcie polskiego przemysłu energochłonnego. Są trzy cele. Po pierwsze, musimy wzmocnić konkurencyjność polskich i europejskich przedsiębiorców. Po drugie, musimy zachować cele środowiskowe oraz zapewnić bezpieczeństwo polskiej gospodarki. Dlatego cały program przewiduje praktycznie równoległe działania w dwóch perspektywach. Najpierw w perspektywie krótkoterminowej, czyli chodzi o bieżące wsparcie przedsiębiorców z przemysłu energochłonnego i dopłatę do dzisiejszych cen energii, co jest bardzo istotne, ponieważ rozwiązuje i wspomaga tu i teraz polskich przedsiębiorców. Natomiast długoterminowo oczekujemy, że będzie to pozytywne oddziaływanie na transformację energetyczną przedsiębiorstw. Wymagamy od nich inwestycji w transformację energetyczną w swoich przedsiębiorstwach. Dzięki czemu długoterminowo koszty energii elektrycznej dla nich będą znacznie tańsze.

Dlatego też komisja wnioskuje o to, aby przyjąć ten projekt wraz z poprawkami przez Wysoki Sejm. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy zabierze głos pan poseł Robert Jagła, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Poseł Robert Jagła:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicji Obywatelskiej, po owocnych pracach w połączonych komisjach: Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju, mam zaszczyt przedstawić stanowisko wobec rządowego projektu, druk sejmowy nr 3159, o wsparciu przedsiębiorców z sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

To projekt przemyślany i priorytetowy. Opiera się na dwóch filarach: skutecznej tarczy dla polskiego przemysłu oraz odpowiedzialnym zarządzaniu finansami państwa. Obecne uwarunkowania rynkowe stawiają przemysł w całej Europie przed poważnym sprawdzianem. Wysokie ceny energii elektrycznej w Polsce, sięgające okresowo ponad 140 euro za 1 MWh, bezpośrednio uderzają w rentowność hut, zakładów chemicznych, producentów szkła, ceramiki czy nawozów. Brak zdecydowanej reakcji oznaczałby utratę konkurencyjności i, w skrajnych przypadkach, relokację kapitału poza Unię Europejską. Nie zamierzamy bezczynnie obserwować tego procesu. Odpowiadamy nowatorskimi rozwiązaniami opartymi bezpośrednio na unijnych ramach pomocy publicznej CISAF oraz tymczasowych wytycznych antykryzysowych METSAF. Po pierwsze, dopłaty do energii elektrycznej. Chodzi o pokrycie do 50% kwalifikującego się zużycia energii. Pomoc będzie przyznawana maksymalnie przez 3 kolejne lata. Po drugie, maksymalny preferencyjny limit METSAF. Dla energii zużytej w okresie kryzysowym podnosimy pułap obniżenia cen o dodatkowe 20 punktów procentowych, aż do 70% dla najbardziej obciążonych podmiotów. Po trzecie, inwestycje zamiast prostej subwencji. To kluczowy bezpiecznik transformacyjny. Minimum 50% łącznej kwoty przyznanego wsparcia musi zostać przeznaczone na zielone projekty rozwojowe: dekarbonizację, efektywność energetyczną czy odnawialne źródła energii.

Zgodnie z kluczową poprawką połączonych komisji, inwestycje muszą być zrealizowane ściśle na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie komisje usunęły zbędne bariery biurokratyczne, wykreślając rygorystyczne wymogi dotyczące dysponowania nieruchomością czy posiadania 20% sztywnego wkładu własnego. Warunkiem koniecznym do uzyskania dopłat jest wpis do wykazu odbiorców przemysłowych prowadzonego przez prezesa URE. Operatorem wypłaty z ramienia rządu zostaje Bank Gospodarstwa Krajowego. Harmonogram alokacji budżetu operacyjnego o łącznej wartości 4,8 mld zł na lata 2027–2030 wygląda następująco: w 2027 r. będzie to 800 mln zł na uruchomienie zasadniczego funduszu. W latach 2028 i 2029 po 1,6 mld zł rocznie. To faza maksymalnej stabilizacji i finansowania inwestycji. W 2030 r. będzie to 800 mln zł na domknięcie cyklu wsparcia i ewaluację projektów dekarbonizacyjnych.

Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Odpowiedzialność za państwo wymaga wskazywania bezpiecznych, rynkowych źródeł finansowania. Napięcia geopolityczne wygenerowały w sektorze paliwowo-energetycznym tzw. rentę ekonomiczną, nadzwyczajne, niezawinione zyski, niezwiązane bezpośrednio z innowacyjnością firm. Ciężar osłony przemysłu nie może spoczywać wyłącznie na podatnikach. Dlatego

Poseł Robert Jagła

projekt wprowadza czasową, degresywną stawkę podatku CIT, podwyższoną w stosunku do standardowej 19% stawki. Obejmie ona wyłącznie wąską grupę największych podmiotów z sektorów: energetycznego, paliwowego oraz górniczego o przychodach przekraczających 50 mln euro rocznie. Wynosić będzie 30% w 2027 r., 26% w 2028 r., 23% w 2029 r. W roku 2030 stawka podatku dla tych podmiotów powróci do standardowych 19%. Pozyskane środki wprost sfinansują osłonę przemysłu energochłonnego, pozwalając jednocześnie utrzymać strategiczne wydatki obronne naszego państwa na bezpiecznym poziomie, co najmniej 5% PKB.

Przepisy wpierające przemysł wejdą w życie od 1 stycznia 2027 r., idealnie korespondując z nowymi przepisami dochodowymi.

Podsumowując, chcę powiedzieć, że projekt tej ustawy to modelowe połączenie solidarności gospodarczej, niskoemisyjnej transformacji oraz twardego bezpieczeństwa państwa. Chronimy polskie fabryki, zabezpieczamy setki tysięcy miejsc pracy i dbamy o stabilność finansów publicznych.

Wysoka Izbo! Klub Parlamentarny Koalicji Obywatelskiej popiera projekt ustawy wraz z poprawkami przyjętymi przez połączone komisje i wnosi o skierowanie go do trzeciego odczytania. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Marek Suski przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marek Suski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt zaprezentować stanowisko klubu Prawa i Sprawiedliwości do ustawy, która ma piękny tytuł: o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej. Ale poza pięknym tytułem cała ustawa jest, delikatnie mówiąc, bublem, a tak naprawdę drenażem polskiej gospodarki. Można by było powiedzieć, że tym, co charakteryzuje ten rząd, jest to, że kiedy Tusk mówi, że weźmie, to weźmie, ale jak gada, że da, to gada. I ta ustawa jest właśnie czymś takim.

(*Głos z sali*: Mówi.)

Otóż, co jest problemem firm w Polsce, nie tylko energochłonnych, ale całej gospodarki i gospodarstw domowych? To jest ETS. Gdyby nie było ETS-u, firmy nie przechodziłyby takich dramatycznych sytuacji, które powodują, że jest nieopłacalność produkcji, że trzeba zwalniać pracowników. Niektóre nawet są w likwidacji czy w upadłości. Ale co można zrobić? Oczywiście można by znieść ETS albo z ETS-u sfinansować pomoc dla tych, którzy ponoszą nadmierne koszty z uwagi na jego wprowadzenie. Ale oczywiście, jak się Platforma za coś weźmie, to wiadomo, że okradnie, a nie da.

Mamy zapisane, że ok. 7,2 mld ma zostać ściągnięte z tych spółek, które – jak panowie mówicie – mają nadmierne zyski, i przekazane innym, które z tytułu ETS-u chylą się ku upadłości. Cóż, to jest taka ustawa. Cóż szkodzi obiecać? Po pierwsze, podniesienie podatku CIT dla tych firm z 19% do 30%, bo w 2027 r. ma to być 30%, to drakońska podwyżka podatku w pierwszym roku. Co jednak jest w programie? Chcecie ściągnąć 7,2 mld zł, a w programie jest zapisane na przyszły rok maksimum 800 mln zł na pomoc tym firmom.

Żeby było jeszcze śmieszniej, to nie jest tak, że każdy, kto ma problemy, może otrzymać te pieniądze. Owszem, może się zwrócić o pomoc, ale żeby ją otrzymać, trzeba spełniać wiele warunków. To są takie warunki, jakie będzie w stanie spełnić kilka, kilkanaście firm. Pytanie, ile to będzie firm polskich, a ile zagranicznych inwestorów. Być może to będą inwestycje zagraniczne za pieniądze z polskich firm, które nadal będą ponosić koszty.

W art. 7 jest jeden bardzo ciekawy warunek. Żeby otrzymać pomoc, nie można być w trudnej sytuacji. Komu więc mamy pomagać? Firmy są w trudnej sytuacji ze względu na koszty energii, a skoro są w trudnej sytuacji, to nie będzie im można pomóc. Rzeczywiście więc możemy pomagać tylko tym, którzy sobie dobrze radzą. Jaki jest natomiast sens pomagania tym, którzy sobie dobrze radzą? Oczywiście można powiedzieć, że inwestycje trzeba wspierać, ale można to zrobić w ramach innego programu, niekoniecznie łupiąc niektóre nasze firmy. Znowu najwięcej zapłaci chyba Orlen, bo już ma 50-procentowy podatek od nadmiernych zysków, a będzie jeszcze 30% CIT-u. Być może trzeba będzie wstrzymać inwestycje w Orlenie, żeby dać innym, by mogli prowadzić inwestycje.

Mam też pytanie, dlaczego nie można wesprzeć firm, które są w likwidacji. Ktoś powie, że nie rokują nadziei, bo upadły przez ETS. Mam w takim razie pomysł. Skoro nie można wspierać firm, które są w upadłości, to przestańmy wspierać TVP, bo też jest w upadłości, albo wymyślmy dla nich specjalną ustawę o wsparciu sektorów, które mają problemy, i utrzymujmy je z podwyższonego podatku CIT np. od TVN-u. To byłoby w myśl tej ustawy adekwatne i logiczne. (*Dzwonek*)

Ta koalicja chce zniszczyć polską gospodarkę, a ten projekt jest właśnie po to, żeby zapłacili za to obywatele, bo za ten program zapłacimy w cenie energii. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Poseł Wojciech Zubowski przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus.

Poseł Wojciech Michał Zubowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Kiedy na poprzednim posiedzeniu przedstawiałem stanowisko Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus odnośnie do projektu ustawy o wsparciu przedsiębiorców z sektorów energochłonnych, mówiłem, że projekt jest słaby i niewystarczający. Okazało się, że nie miałem racji. W świetle informacji, które się pojawiły na posiedzeniu Komisji Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, a w zasadzie ich braku, poprzednie stanowisko było wręcz komplementem. Teraz jest gorzej, niż zakładaliśmy.

Podczas prac komisji przedstawiono kilkadziesiąt poprawek mogących nadać projektowi większy sens i przejrzystość, ale przekształcono je później we wnioski mniejszości. Miażdżącą większość z nich natomiast odrzucono. Dziś debatujemy nad projektem, który najpewniej nie pomoże tym najbardziej potrzebującym energochłonnym firmom, ale pomoże tym będącym w niezłej sytuacji finansowej. Mało tego, kryteria wyboru są niejasne. Warunki uzyskania pomocy są zaporowe dla wielu podmiotów ze względu na wymogi dotyczące stopnia przygotowania inwestycyjnego i przewidywane harmonogramy. Doszło nawet do tego, że posłowie opozycji proponowali przyjęcie rozwiązań wzorowanych na rozwiązaniach przyjętych w Niemczech, co – jak sami państwo przyznacie – zbyt często się nie zdarza. Postulaty zgłaszane przez podmioty najbardziej zainteresowane ustawą nie zostały wysłuchane, a istotne pytania posłów pozostały bez odpowiedzi.

Jako klub Rozwój Plus deklarujemy poparcie dla części poprawek, które zostały zgłoszone, zaznaczając jednocześnie, że projekt nie zasługuje na poparcie w całości w obecnej formie. Na chwilę obecną państwo chce zachować się w stylu rządzącej koalicji: zabrać biednym i dać bogatym. Na to zgody nie ma. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Adam Dziedzic przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Adam Dziedzic:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe przedstawiam stanowisko wobec sprawozdania dotyczącego projektu ustawy o wsparciu przedsiębiorców z sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej zawartego w druku nr 3159. Zanim jednak to zrobię, pragnę wszystkim przypomnieć – och, nie ma już pana przewodniczącego Komisji Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, a szkoda – jak kiedyś, 2024 r., głosowano nad kwestiami dotyczącymi podatków ETS na tej sali plenarnej. Szanowni państwo, wszyscy głosowaliśmy za. Za głosowali właściwie wszyscy ci, którzy byli wówczas posłami. Sprawdziłem to sobie. Pan poseł Suski był wówczas posłem i jeżeli był na sali plenarnej i głosował, to głosował za, bo nie było nikogo, kto był przeciw.

Jeżeli mówimy dzisiaj o marnotrawieniu pieniędzy albo środków, które mają być ściągnięte z tytułu podatków, to pragnę tylko przypomnieć kilka spraw. W ramach ETS-u Polska ściągnęła od polskich przedsiębiorców ponad 100 mld zł. Teraz zwracam się do przedstawicieli Prawa i Sprawiedliwości, których nie ma tutaj dużo. Z tych środków tylko 1,6 mld zł zostało zaimplementowanych do programu „Czyste powietrze", który teraz i tak trzeba ratować. Tak to wyglądało. 100 mld zł, a zostało wydane 1,6 mld zł. To taka ciekawostka. Jeżeli się tak martwimy o Orlen, to pragnę przypomnieć też o olefinach i o wspaniałej inwestycji, która miała być realizowana.

(*Poseł Marek Suski*: Ale jest realna…)

(*Poseł Anna Paluch*: No i coście zrobili? Coście zrobili?)

Pozwólcie państwo, że się wypowiem. Dobrze? Pani nie przeszkadzała panu posłowi Suskiemu. Proszę też mi nie przeszkadzać. Taką mam do pani prośbę. Kultura tego wymaga i powaga tej sali.

(*Poseł Anna Paluch*: Lewe rączki do wszystkiego.)

Chcę pani powiedzieć, że to wasi specjaliści i pan prezes Obajtek oszacowali wartość tej inwestycji na 8 mld, a okazało się, że to będzie 50 mld. Pomijam temat zakupu paliwa w Wenezueli. 1300 mln to przecież drobnostka. Jak powiedział, nie mógł tego skontrolować, bo nie tym się zajmował. Tak to wyglądało.

(*Poseł Anna Paluch*: No, wszystko...)

Dzisiaj cieszę się, że w tej materii niewiele możecie zrobić, bo już niewiele zepsujecie. Ale trzeba naprawić to, co można.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie programu wsparcia dla przedsiębiorstw energochłonnych, który pozwoli czasowo obniżyć koszty energii elektrycznej. Wysokie ceny energii są istotnym wyzwaniem dla firm, które zużywają jej dużo w procesie produkcji. Dotyczy to m.in. przemysłu chemicznego, hutnictwa, produkcji szkła, ceramiki, cementu. Przedsiębiorstwa z tych branż konkurują zarówno z firmami z innych państw Unii Europejskiej, jak i z producentami spoza Unii, gdzie koszty energii są niższe.

Istotnym elementem tego projektu jest zobowiązanie firm korzystających z pomocy do inwestowania w zieloną transformację. Co najmniej 50% otrzymanego wsparcia będzie przeznaczone na nowe lub zmodernizowane aktywa w zakresie odnawialnych źródeł energii i na podnoszenie sprawności energetycznej. Środki będzie można wykorzystać m.in. na instalację odnawialnych źródeł, magazynów energii, poprawę efektywności energetycznej oraz elektryfikację pro-

Poseł Adam Dziedzic

cesów przemysłowych. Koszt programu ma zostać częściowo pokryty z czasowego podwyższenia podatku CIT dla największych firm z wybranych sektorów energetycznych i paliwowych. I tu pragnę państwu przypomnieć, jak wydzieraliście z Jastrzębskiej Spółki Węglowej środki na Fundusz Solidarnościowy, bo pewnie o tym zapomnieliście. Trzeba wam to przypomnieć. I to jeszcze rok wstecz, nie kilka miesięcy… Dzisiaj jest problem ze złamaniem konstytucji i skierowaniem przez pana prezydenta Nawrockiego, a wy to zrobiliście rok do tyłu i wówczas było to zgodne z konstytucją. Pragnę, pani poseł, przypomnieć, bo może pani nie wie, że od 1997 r. ustawa zasadnicza nie uległa zmianie w tej materii. Brakowało niestety za waszych czasów przemyślanej transformacji energetycznej. Dzisiaj mści się to na przedsiębiorcach, bo nie potrafiliście niczego dobrze wprowadzić.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Proponowane rozwiązania mają pomóc przedsiębiorstwom energochłonnym ograniczyć koszty energii, utrzymać konkurencyjność i jednocześnie inwestować w nowoczesne, bardziej efektywne rozwiązania energetyczne. Chcemy jednak, by były one bardziej efektywne, trafiały do jak największej grupy zainteresowanych, dlatego Polskie Stronnictwo Ludowe przedkłada poprawki do projektu tej ustawy, które składa na pana ręce.

Polskie Stronnictwo Ludowe popiera procedowany projekt ustawy i będzie głosować za poprawkami i przyjęciem tej ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Przyjmujemy poprawki.

Zapraszam pana posła Arkadiusza Sikorę do przedstawienia stanowiska klubu Lewica.

Poseł Arkadiusz Sikora:

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! W imieniu klubu Lewicy chciałbym przedstawić stanowisko w sprawie projektu z druku nr 3159 dotyczącego wsparcia przedsiębiorstw sektora energochłonnego, nad którym właśnie pracujemy.

Szanowni Państwo! Zanim się odniosę merytorycznie do tego projektu, chcę powiedzieć, panie pośle Suski, że nie mogę po raz kolejny słuchać pana bełkotu. Podczas pierwszego czytania projektu tłumaczyłem panu, skąd biorą się wysokie ceny energii. Mogę to panu jeszcze raz powtórzyć.

(*Poseł Anna Paluch*: To jest kwestia pańskiej odporności psychicznej. Proszę się uspokoić i kontynuować.)

Za waszych czasów blokowaliście energię wiatrową, ustawa wiatrakowa została zablokowana. Blokowaliście rozwój fotowoltaiki i ściągaliście dziesiątki milionów ton węgla kamiennego, który był najdroższym źródłem energii. Przypomnę panu, że cena za 1 MWh energii z węgla kamiennego to jest ponad 412 zł. Cena za 1 MWh energii uzyskanej z odnawialnych źródeł energii dzięki wiatrakom czy fotowoltaice wynosi poniżej 200 zł. To o połowę mniej. Przez te 8 lat Europa i świat nam uciekły.

(*Poseł Grzegorz Płaczek*: Bzdura.)

(*Poseł Marek Suski*: Nieprawda.)

Panie pośle Suski, za waszych czasów miks energetyczny wyglądał w ten sposób, że tylko 17%…

(*Poseł Anna Paluch*: Ogarnąłby się pan, panie pośle, trochę.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Panie pośle, szkoda czasu na dyskusję. Lepiej skupić się na wystąpieniu. Zostawić to.

Poseł Arkadiusz Sikora:

Tłumaczę panu posłowi, żeby po prostu w końcu do niego to dotarło.

Za waszych czasów 17% energii w ramach całego miksu energetycznego pochodziło z odnawialnych źródeł energii.

(*Poseł Marek Suski*: Ale pan mówi nieprawdę.)

Dzisiaj doprowadziliśmy do tego, że jest to 30%. Chiny dzisiaj mają 40%. Świat naprawdę nam uciekł przez te 8 lat. Jak słyszę tutaj, że pan mówi, żeby zawiesić ETS… 8 lat rządziliście. Zawiesiliście ETS? Pan poseł z Polskiego Stronnictwa Ludowego wcześniej wspominał o tym, że 100 mld zł wpłynęło do budżetu w ramach ETS. Do naszego, polskiego budżetu wpłynęło 100 mld zł, a wydaliście raptem 1,6 mld zł. Pozostałe pieniądze przejedliście. Przejedliście je, zamiast rozwijać polski przemysł i zamiast obniżać ceny energii. Tak wyglądało to za waszych czasów. A już w ogóle ręce mi opadają, jak słyszę pana posła Zubowskiego, który mówi, że my chcemy biednym zabrać, a bogatym dać. Panie pośle Zubowski, Orlen w pierwszym półroczu ubiegłego roku osiągnął zysk 6 mld zł netto. W pierwszym półroczu tego roku było to już prawie 16 mld zł netto. Orlen i inne firmy paliwowe i energetyczne łupią Polaków na potęgę.

(*Poseł Grzegorz Płaczek*: Przecież to jest wasza firma.)

Dzisiaj chcemy przywrócić normalność. Chcemy po prostu oddać firmom energochłonnym, które tworzą miejsca pracy, które utrzymują polskie rodziny… Chcemy zapewnić im przetrwanie i będziemy to robili.

(*Poseł Marek Suski*: Ale pan nie rozumie, o czym pan mówi.)

(*Poseł Anna Paluch*: Pan miał wysoką marżę…)

Poseł Arkadiusz Sikora

Panie ministrze Jaros, bardzo dziękuję panu za ten projekt ustawy. To jest dobry projekt. Cała Europa stosuje tego typu pomoc przewidzianą dla sektorów energochłonnych.

(*Poseł Marek Suski*: Nieprawda, nie tego typu.)

Są różne formy wspierania. Jedni stosują ulgi, my stosujemy dotacje. Celowo będziemy pomagali sektorom, które są strategicznie ważne dla Polski i utrzymują miejsca pracy, bo miejsca pracy dla polskich pracowników są dla nas priorytetem. Bez względu na to, co będziecie mówili i jak będziecie krzyczeli, będziemy realizować naszą politykę.

(*Poseł Anna Paluch*: Za co zatrzymaliście dyrektorów Orlenu?)

Będziemy w dalszej części wspierać ten projekt. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Anna Paluch*: Straszne.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Grzegorz Płaczek przedstawi stanowisko klubu Konfederacja.

Poseł Grzegorz Płaczek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny panie pośle, muszę powiedzieć, że to było odważne stwierdzenie. Właśnie pan przyznał, że Orlen łupi Polaków. Muszę powiedzieć, że chyba będzie pan miał telefon od przyjaciela. (*Oklaski*)

Szanowni Państwo! Zastanawiam się, kiedy nastąpi ten moment, gdy wszyscy się obudzimy. Kierunek, w którym obecnie zmierzacie – zwracam się do tych, którzy rządzą obecnie Polską – jest kierunkiem bardzo niebezpiecznym. Mówicie państwo – i to jest stwierdzenie pełne hipokryzji – że chcecie pomóc branży energochłonnej. Ale w jaki sposób? Pan poseł Suski zwrócił uwagę na to – i słusznie – że państwo chcecie złupić Polaków. Tak, to jest prawdziwe stwierdzenie. Państwo chcecie złupić Polaków. Chcecie przelać z pustego w próżne. Chcecie zabrać firmom ponad 7 mld zł, zwrócić im niecałe 5 mld zł i w pierwszym roku pomóc im kwotą 800 mln zł. A co z resztą? Gdzie te 2 mld zł?

Dlaczego państwo chcecie podwyższyć CIT tym, którzy budują swoje biznesy, inwestują, starają się konkurować na rynkach europejskim i światowym? Dlaczego chcecie im podwyższyć CIT do 30%? Przecież to jest kompletnie nielogiczne. Chcecie państwo pomóc innym, i to jest słuszny cel, żeby pomagać tym, którzy potrzebują, ale zadajmy sobie pytanie, dlaczego te firmy energochłonne potrzebują naszego wsparcia. Dlatego, że dotychczasowa polityka państwa doprowadziła do sytuacji, w której te firmy nie są w stanie konkurować.

Może i mamy często lepszych menedżerów, może lepiej inwestujemy, może mamy silne punkty w tym biznesie, ale te firmy nie są w stanie konkurować, dlatego że sytuacja, w jakiej się znaleźliśmy, jest patologiczna. Państwo w ogóle wychodzicie poza to, czego chce Unia, chce Bruksela, państwo jesteście bardziej unijni od Unii. Kto wymyślił konkursy? To nie jest konkurs piękności. Tutaj potrzebują pomocy ci, którzy jej potrzebują. Poseł Suski ma rację. Zwrócił uwagę, że ustawa zakłada, że nie będziemy w stanie pomóc tym, którzy potrzebują pomocy. A więc komu chcemy pomagać tak naprawdę?

Polityka Europejskiego Zielonego Ładu jest zła, ETS-y są złe. Powinniście państwo rozwiązywać problemy w perspektywie dekad. Powinniśmy się wszyscy zastanowić, co jest nie tak z tym miksem i polityką energetyczną, ale państwo tego nie robicie. Państwo prowadzicie politykę, również politykę energetyczną, ze sztandarem: po nas choćby potop. Niezależnie od tego, kto od 2027 r. będzie rządził Polską, będzie musiał kontynuować obecnie przyjętą politykę, a ta polityka jest zła. Dlaczego państwo chcecie złupić jednych, żeby dać drugim?

Staraliśmy się na bieżąco obserwować to, co dzieje się w komisji. Ta ustawa jest nie do obrony. Ona po prostu zwyczajnie jest nie do obrony. Dziękuję wszystkim posłom z wszystkich klubów, którzy zgłosili długą listę poprawek. Niestety nie wszystkie przeszły. My jako Konfederacja składamy teraz, panie marszałku, na pana ręce, trzy kolejne poprawki. Jednak te poprawki tak naprawdę strategicznie niczego w tej ustawie nie zmienią, ponieważ ta ustawa jest przykładem tego, jak można niszczyć polską gospodarkę. Powinniście państwo nie tyle się wstydzić, bo nie chcę państwa obrażać, ile naprawdę się zastanowić, jaki cel chcecie osiągnąć, bo obecnie celem, który wydaje się jasny, jest rozwalenie polskiej gospodarki.

Panie marszałku, składam poprawki. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo! Przywitajmy grupę dzieci, młodzieży i starszej młodzieży, która przybyła do nas z gminy Choceń na zaproszenie pani poseł Anny Gembickiej. Witamy bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Bardzo proszę pana posła Marcina Skonieczkę o przedstawienie stanowiska klubu Centrum.

Poseł Marcin Skonieczka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Drodzy Goście z Chocenia! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Centrum wobec sprawozdania komisji o rządowym projekcie

Poseł Marcin Skonieczka

ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

Komisje: Gospodarki i Rozwoju oraz do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych na posiedzeniu w dniu 20 października rozpatrzyły projekt ustawy i przedstawiły sprawozdanie. Rozwiązania zawarte w projekcie zakładają przeznaczenie środków na wsparcie przemysłu energochłonnego, przy czym połowa otrzymanej kwoty musi zostać wykorzystana przez nie na inwestycje. W projekcie ustawy przewiduje się powstanie komisji konkursowej, której zadaniem będzie weryfikowanie i ocena zgłoszonych wniosków. Finansowanie tego wsparcia zapewnia się poprzez wprowadzenie podwyżki podatku CIT dla części firm z sektora energetycznego i paliwowego, które spełniają określone w ustawie kryteria. Stawka ta wyniesie 30% w pierwszym roku, 26% – w drugim roku oraz 23% – w trzecim roku.

Założenia zaproponowane w projekcie ustawy mają zapewnić pomoc dla sektora energochłonnego, który zmaga się z wysokimi cenami energii, co ma istotne znaczenie dla jego funkcjonowania i konkurencyjności. Oczywiste jest, że Klub Parlamentarny Centrum będzie głosował za przyjęciem tego projektu ustawy.

W ramach toczonej debaty padało dużo słów o transformacji energetycznej. Chciałbym przedstawić w tym zakresie kilka swoich uwag. Pan poseł Sikora powiedział, że za rządów PiS-u rozwój elektrowni wiatrowych był ograniczony. Pani posłanka Kurowska krzyczała, że to nieprawda. Chciałbym państwu przypomnieć, że to wy w 2016 r. wprowadziliście ustawę 10H, która de facto zablokowała aż do 2023 r. rozwój elektrowni wiatrowych lądowych, ponieważ przyjęta zasada stanowiła, że elektrownię wiatrową można postawić w odległości odpowiadającej 10-krotności wysokości wiatraka od najbliższych zabudowań mieszkalnych. A w Polsce takich terenów było bardzo mało, gdzie te warunki były spełnione.

(*Poseł Marek Suski*: I słusznie.)

Z tego błędu wycofaliście się w 2023 r., ale w tych latach, o których powiedziałem, te przepisy obowiązywały, co więcej, one nie tylko ograniczały rozwój elektrowni wiatrowych, ale również ograniczały rozwój zabudowy. Tam, gdzie np. w jakiejś miejscowości stała elektrownia wiatrowa o wysokości 150 m, w promieniu 1,5 km nie można było nic budować, nie można było zmieniać planów miejscowych, więc te szkody były naprawdę bardzo duże.

O tym, że zaniedbaliście transformację energetyczną w Polsce, świadczy też jedna statystyka. Otóż stopień uzależnienia Polski od importowanych paliw i energii w 2015 r. to było 30%, a po zakończeniu waszych rządów w 2023 r. to było 45%, czyli zwiększyliście uzależnienie od importu surowców energetycznych z 30% do 45%, bo nie rozwijaliście własnych mocy wytwórczych. A tam, gdzie próbowaliście np. budować elektrownie węglowe, kończyło się to katastrofą i stratami rzędu 1400 mln zł.

I jeszcze jedna statystyka, którą warto podkreślić, o której warto mówić przy okazji transformacji energetycznej. Polska bardzo dużo wydaje na import surowców energetycznych. W 2024 r. było to 112 mld zł. Rząd koalicji 15 października robi wszystko, żeby jak najwięcej tych środków zaoszczędzić, żebyśmy jak najmniej importowali, a jak najwięcej prądu wytwarzali w Polsce, z polskiego słońca, z polskiego wiatru, z polskiego biogazu. To się dzieje i w tym kierunku idziemy. Mam nadzieję, że te efekty… To znaczy nie „mam nadzieję", ale jestem przekonany, że już te efekty widać, a w kolejnych latach nastąpi jeszcze przyspieszenie w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Adam Gomoła przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050.

Poseł Adam Gomoła:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Rozmawiamy dzisiaj o ustawie, która nazywa się ustawą o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych, a równie dobrze mogłaby nazywać się ustawą o nadrabianiu straconego czasu i rekompensacie zmarnotrawionych 100 mld zł za czasów rządów Prawa i Sprawiedliwości, które pozyskaliśmy do budżetu z ETS-u właśnie. Bo to trafiło do polskiego budżetu, ale trafiło na wszystko inne, a nie na to, na co właśnie miało trafiać, czyli na inwestycje, które sprawiłyby, że dzisiaj nie rozmawialibyśmy o takiej skali problemu, może nawet nie o połowie takiej skali problemu, z jaką mierzymy się dzisiaj w firmach sektora energetycznego. To były pieniądze, które mogły pójść na inwestycje w zakresie pozyskiwania tańszej – bo przecież ona jest tańsza, nawet bez ETS-u – zielonej energii, a także na te inwestycje, które pomagają redukować zużycie energii, czy to elektrycznej, czy w jakiejkolwiek innej formie.

Można byłoby zapytać, jak zarządzane były szczególnie te spółki, które leżały w gestii Skarbu Państwa. Najdobitniejszy przykład do ilustracji to Grupa Azoty, która na swoich nietrafionych inwestycjach, na bardzo słabym zarządzaniu, na zadłużaniu się na ROR-ze przy absurdalnie wysokim oprocentowaniu straciła ponad 10 mld zł. Dzisiaj ta grupa szuka oszczędności praktycznie w każdej dziedzinie swojego funkcjonowania, po to żeby właśnie wyjść na prostą po czasach zmarnowanej dobrej koniunktury.

Jaka jest alternatywa proponowana przez prawą stronę? Pan poseł Suski, pan poseł Płaczek mówią: wyjdźmy z ETS-u. Stara, dobra śpiewka populistów, którzy proponują nam pozornie łatwe rozwiązanie zaszyte w rzeczy absurdalnie niekorzystnej dla Polski, czyli po prostu w wyjściu z Unii Europejskiej.

(*Poseł Grzegorz Płaczek*: Proszę nie manipulować, panie pośle. Proszę nie manipulować.)

Poseł Adam Gomoła

Przykro mi, ale nie da się mieszkać w jednym domu, a potem mówić, że ja nie będę tutaj sprzątał, ja nie będę wynosił śmieci. Wchodzimy do wspólnoty, w której są konkretne obowiązki. To, że ETS w Unii będzie realizowany, wiedzieliśmy już w 2003 r. i Polki i Polacy w swojej mądrości i masie za tym zagłosowali. I tak, niestety w ciągu ostatnich lat ten ETS przybrał dla nas… To znaczy „przybrał dla nas" – został tak skonstruowany, głównie przez negocjatorów, przecież także z rządu Prawa i Sprawiedliwości, to Mateusz Morawiecki negocjował ETS-2. Dzisiaj, całe szczęście, zajmują się tym ludzie kompetentni, tacy jak chociażby minister Bolesta… (*Wesołość na sali*) Szanowni państwo, już przynajmniej o rok jest odłożony ETS-2, przynajmniej są już wyłączone z tego systemu wydatki na obronność, będą tutaj stosowane specjalne rekompensaty. Co więcej, dalsza rewizja jest w trakcie. Jestem pewien, że kolejne sukcesy są przed nami, bo tak jak mówię, zarządzają tym wreszcie po prostu kompetentni ludzie.

(*Głos z sali*: Więcej wazeliny.)

To jest ustawa o solidarności, to jest ustawa o tym, jak przesuwać nadzwyczajne zyski z tych miejsc, w których się pojawiają – w czasach takich ogromnych perturbacji na rynkach światowych, jakie mamy dzisiaj oczywiście w związku z wojną, czy to na Ukrainie, czy to na Bliskim Wschodzie, czy właśnie jeszcze w czasach jakichś popandemicznych perturbacji – do tych miejsc, w których dzisiaj faktycznie sektory tego realnie potrzebują. Oczywiście chcemy je przesuwać tam, gdzie będą inwestycje. A więc jeżeli pan poseł Suski pyta, dlaczego nie do firm, które się likwidują, to choćby właśnie z tego powodu: chcemy się rozwijać, a nie zwijać.

Oczywiście wszystko jest dzisiaj w rękach resortu, który ma skonstruować takie warunki przystępowania do konkursów, ich rozstrzygania i przyznawania tych środków, które faktycznie zapewnią to, że te środki trafią do firm, które tego najbardziej potrzebują. Mam głębokie przekonanie, że po tych długich godzinach spędzonych na posiedzeniach połączonych komisji dojdziemy do tego, że faktycznie to ogromne wsparcie, jedno z największych proponowanych dla tego sektora w czasie obecnej kadencji Sejmu, realnie wpłynie na odrobienie straconego czasu – czasu, który przez dziesiątki lat Polska marnowała. Bo to, że jesteśmy w trudnej sytuacji i przez to musimy dzisiaj opóźniać wchodzenie w życie wszystkich reform, które mają nas doprowadzić do neutralności klimatycznej, to jest jasne. Trzeba sobie jeszcze zadać pytanie, dlaczego. Firmy to wiedzą, wyborcy to wiedzą, my tutaj to wiemy. (*Dzwonek*) Mam nadzieję, że ta ustawa wejdzie w życie. Klub Polska 2050, będzie ten projekt wraz z tymi poprawkami, które wypracowaliśmy w toku prac połączonych komisji, popierał. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Jarosław Sachajko przedstawi stanowisko koła Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Tę ustawę trzeba poprzeć. Nie możemy dopuścić do upadku polskich hut, odlewni i zakładów produkcyjnych, ale nie udawajmy, że gasząc pożar miliardami złotych z polskich kieszeni, usuwamy przyczynę problemu. Według europejskich danych przemysł Unii Europejskiej płaci za energię elektryczną trzy razy więcej niż przemysł chiński. Jakie polskie przedsiębiorstwa mają szanse być konkurencyjne, jeżeli mają tak drogą energię?

Według danych Komisji Europejskiej Chiny emitują pięć razy więcej gazów cieplarnianych niż cała Unia Europejska.

Panie i Panowie Posłowie! Ziemia jest okrągła, CO_2 nie jest na granic Unii Europejskiej. Czy naprawdę ktoś wierzy, że zamykając polskie huty, przenosząc produkcję do Chin, uratuje klimat? Nie. Stracimy przemysł, stracimy miejsca pracy, dochody podatkowe, a potem będziemy sprowadzać te same produkty z drugiego końca świata. To nie jest skuteczna ochrona klimatu. To groźba eksportowania produkcji, miejsc pracy, dochodów poza Unię Europejską.

A co wy proponujecie? Dopłaty tylko do połowy zakupionej i zużytej energii i obowiązek przeznaczenia połowy pomocy na określone inwestycje, a jednocześnie podwyższacie CIT dla wybranych przedsiębiorstw energetycznych i paliwowych nawet do 30%. Czy ten dodatkowy podatek nie wróci do Polaków w cenach paliw i energii? Oczywiście, że wróci. To jest błędne koło. Co więcej, podatek może zacząć obowiązywać, zanim Komisja Europejska pozwoli wypłacać dopłaty. A co będzie, gdy nie pozwoli?

Panie Ministrze! Ratujmy polskie przedsiębiorstwa, ale przestańmy leczyć skutki nieodpowiedzialnej, kosztownej polityki energetycznej Komisji Europejskiej i europejskich elit polskimi pieniędzmi. Zacznijcie zwalczać problem u źródła – w Komisji Europejskiej. Nie przesuwajcie pieniędzy z jednej polskiej kieszeni do drugiej polskiej kieszeni, po drodze część tych pieniędzy marnując.

Unia Europejska idzie na energetyczną zagładę. Zajmijcie się Unią Europejską, czyli Komisją Europejską i Parlamentem Europejskim. Zrezygnujcie z tego absurdalnego podatku ETS. Niech Europa się rozwija tak jak inne części świata. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Maciej Konieczny przedstawi stanowisko koła Razem.

Poseł Maciej Konieczny:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polski przemysł energochłonny, istotna część naszej gospodarki, zatrudniająca setki tysięcy ludzi, jest w bardzo trudnej sytuacji w związku z wysokimi kosztami energii, i to nie tylko na tle świata…

(*Poseł Jarosław Sachajko*: Zachowuj się normalnie…)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Panie Pośle Sachajko!

Poseł Maciej Konieczny:

…ale także na tle innych krajów europejskich. Potrzebuje pilnego wsparcia, żeby zwiększyć konkurencyjność tych strategicznych gałęzi naszej gospodarki. Ale ta ustawa tego nie gwarantuje. Zamiast tego rząd proponuje inwestycyjny konkurs grantowy dla garstki przedsiębiorstw będących w najlepszej kondycji finansowej. To po prostu nie jest odpowiedź na zadane pytanie.

Dzisiaj musimy zadbać o to, żeby nasze przedsiębiorstwa energochłonne, w tym huty, były konkurencyjne – nie mówimy już tylko względem producentów z Ukrainy czy z innych części świata, ale także względem hut w Niemczech, we Włoszech czy we Francji. A tak nie jest. Tak nie jest także dlatego, że nasze przedsiębiorstwa nie mogą liczyć ze strony naszego państwa na takie wsparcie, na które mogą liczyć przedsiębiorcy niemieccy, francuscy czy włoscy, jeżeli chodzi o implementację tego konkretnego programu. Podczas gdy w innych krajach zdecydowano się na bardziej uniwersalne narzędzia, po prostu zbijające koszty energii, Polska poszła w bardzo ograniczony konkurs o bardzo dużych wymaganiach i pieniądze trafią po prostu do garstki przedsiębiorstw, które i tak są w najlepszej formie, a nie przyczyni się to do zwiększenia konkurencyjności przemysłów energochłonnych jako całości, nie przyczyni się to do ratowania miejsc pracy, nie przyczyni się to w końcu do ratowania strategicznych dla polskiego przemysłu, polskiej gospodarki, ale także polskiego bezpieczeństwa zdolności produkcyjnych, jak chociażby w przemyśle stalowym.

Dlatego jako partia Razem poprzemy poprawki, które szły w kierunku większej uniwersalizacji wsparcia. One zresztą padały nie tylko ze strony ław opozycyjnych, bo chociażby poseł Komarewicz domagał się radykalnej zmiany zasad funkcjonowania tego programu tak, żeby pomoc trafiała dużo szerzej. Natomiast nie poprzemy poprawek, które znoszą rozsądną i dobrą zasadę, żeby sfinansować wsparcie dla przemysłu energochłonnego z nadmiarowych, nadzwyczajnych zysków firm, koncernów, spółek paliwowych, bo są to zyski, które nie wynikają z żadnych szczególnych umiejętności zarządczych czy inwestycji, ale po prostu przydarzyły się tym firmom ze względu na sytuację globalną. Więc jesteśmy za mechanizmem, żeby sfinansować wsparcie z opodatkowania nadmiarowych zysków chociażby dla polskiego hutnictwa będącego w trudnej sytuacji, natomiast chcemy, żeby to wsparcie miało bardzo uniwersalny charakter.

Na koniec trochę o tym, jak działa polskie państwo. Mogę pokazać wykres, który pokazuje, jakie koszty, jeżeli chodzi o opłaty sieciowe, ponoszą polscy przedsiębiorcy, polscy hutnicy, polski przemysł energochłonny. Są to opłaty najwyższe w Europie. Inne kraje, w tym Niemcy, mogą liczyć (*Dzwonek*) na ulgi w wysokości 80–90%. Polski przemysł nie może na to liczyć. To nie są równe warunki, to nie jest równe pole gry.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Włodzimierz Skalik przestawi stanowisko koła Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Projekt ustawy o wsparciu firm energochłonnych to plaster na ranę zadaną przez zielony ład. To typowy przykład naprawiania błędów przez komunę, która sama przyczyniła się do powstania tej sytuacji. Pamiętamy: zielony ład był wprowadzony przez Mateusza Morawieckiego, który liczył na to, że wejdzie w łaski eurosowieckich dygnitarzy, że poddając presji polskich podatników i polski przemysł, zyska pozycję w Unii Europejskiej. I co? Dzisiaj państwo zwalczacie to, co sami stworzyliście.

Prawdziwe przyczyny leżą w unijnej polityce klimatycznej, na którą się zgodziliście. System ETS działa jako ukryty podatek od energii. W Polsce, gdzie dominuje węgiel, koszty uprawnień do emisji CO_2 sięgają 40–50% ceny prądu dla przemysłu, szanowni państwo. Energia w Europie jest 2–3 razy droższa, niż mogłaby być, dzięki polityce klimatystów eurosowieckich. Takie ceny, o jakich marzymy, są w Stanach Zjednoczonych, w Azji, ale nie przez niewydolność, lecz przez zwykłą konkurencję, która tam funkcjonuje. Zielony ład forsuje niestabilne OZE kosztem źródeł dyspozycyjnych. Wymagają one drogich sieci, magazynów i rezerw, co obciąża podatników i wypycha przemysł poza Unię Europejską.

Rząd przyznaje, że jest zagrożenie relokacją, lecz zamiast żądać reformy ETS, neutralności technologicznej i uznania atomu oraz gazu, uzależnia pomoc od dalszej zielonej agendy i wprowadza ogromne pole do korupcji. Przecież to posiedzenie jest zdominowane przez tworzenie kolejnych pól do korupcji. To jest bardzo charakterystyczne dla tego środowiska.

Priorytetem powinna być ochrona krajowego przemysłu, miejsc pracy i bezpieczeństwa energetycznego.

Poseł Włodzimierz Skalik

Polska ma węgiel i potencjał atomu. Zamiast bronić suwerenności, podporządkowuje się ideologii, która traktuje stabilne źródła jak wroga. Dopłaty na 3 lata utrwalą problem. Potrzeba odwagi: reformy ETS, zniesienia ETS, odejścia od dogmatycznego zielonego ładu i ochrony konkurencyjności. Inaczej polityka klimatystów eurosowieckich będzie kosztowała nas coraz więcej.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Rozpoczynamy pytania.

Pierwszy na liście jest pan poseł Łukasz Ściebiorowski, który dzisiaj zaprosił do nas uczniów z Zespołu Szkół nr 1 w Piekarach Śląskich wraz z opiekunami. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Łukasz Ściebiorowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Cieszę się, że akurat młodzież ode mnie z Piekar Śląskich przysłuchuje się debacie na tak ważny temat. Mam nadzieję, że wycieczka będzie udana. Za chwilkę do was dołączę.

Polskie huty, zakłady chemiczne i fabryki nie mogą przegrywać walki o rynki tylko dlatego, że płacą fortunę za prąd. Dlatego rząd proponuje konkret: blisko 5 mld zł wsparcia dla polskiego przemysłu. Dopłaty do energii, ale na jasnych zasadach. Co najmniej połowa otrzymanej pomocy ma zostać przeznaczona na inwestycje w nowoczesne technologie i tańszą energię. A jak było za naszych poprzedników? Do państwa wpłynęło ponad 84 mld zł ze sprzedaży uprawnień do emisji, a Najwyższa Izba Kontroli wykazała, że nie można jednoznacznie ustalić wykorzystania niemal 90% wpływów z całego badanego okresu. I państwo chcecie nas pouczać o odpowiedzialności za polską energię i energetykę? Polskie firmy potrzebują inwestycji, nie politycznych sloganów. My stawiamy na konkurencyjny przemysł, niższe koszty energii, polskie miejsca pracy. Bo polski przemysł trzeba wspierać, a nie tylko o tym mówić. (*Dzwonek*)

I tu mam pytania: Ilu polskich przedsiębiorców będzie mogło skorzystać z proponowanego rozwiązania? Co stanie się w sytuacji, gdy zainteresowanie przedsiębiorców przekroczy te przewidziane blisko 5 mld zł? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Bożena Lisowska.

Poseł Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Projekt ustawy ma na celu wsparcie przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia wysokich kosztów energii elektrycznej. Budżet wsparcia wynosi 4,8 mld zł i będzie realizowany w latach 2027–2030. To bardzo oczekiwane przez polskie firmy działania polskiego rządu, które ochronią miejsca pracy i zwiększą konkurencyjność takich branż jak np. hutnictwo czy przemysł chemiczny. Ustawa jednak nie obejmuje podmiotów, które mają własne instalacje wytwórcze energii elektrycznej, takie jak Azoty Puławy z mojego regionu. Dlatego kieruję pytanie do pana ministra: Czy w przyszłości będzie możliwe rozszerzenie katalogu wsparcia o właśnie takie zakłady?

Pan poseł Suski zdiagnozował, że nie byłoby potrzeby wsparcia, gdyby nie ETS-y. Ja dodam, że gdybyście państwo, rządząc (*Dzwonek*), 100 mld z ETS-u przeznaczyli na zieloną energię, dziś koszty energii elektrycznej byłyby znacznie mniejsze, a taka ustawa nie byłaby potrzebna. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Pępek.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wsparcie dla przedsiębiorstw energochłonnych jest potrzebne, ponieważ wysokie koszty energii osłabiają ich konkurencyjność. Dlatego kierunek tego projektu ustawy jest jak najbardziej słuszny. Łączy on doraźną pomoc firmom z zachętą do inwestowania w nowocześniejsze i bardziej efektywne energetycznie instalacje. To ważne, aby wsparcie nie było jedynie chwilową ulgą, ale przyniosło długotrwałe korzyści zarówno przedsiębiorstwom, jak i całej gospodarce. Kluczowe będzie jednak to, aby pomoc rzeczywiście trafiała do firm, które jej potrzebują, zasady jej przyznawania były przejrzyste, a przekazywane środki przekładały się na konkretne inwestycje i trwałe obniżenie kosztów energii.

Chciałam zapytać: Jakie konkretne i weryfikowalne (*Dzwonek*) kryteria zostaną zastosowane przy ocenie wniosków, aby środki trafiały wyłącznie do podmiotów rzeczywiście najbardziej potrzebujących i zagrożonych utratą konkurencyjności? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Maciej Małecki.

Poseł Maciej Małecki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zamiast pomocy dla firm, które cierpią z powodu wysokich cen prądu,

Poseł Maciej Małecki

rząd próbuje rozdać kilka miliardów złotych dla firm wybranych w jakichś konkursach, bez jasnych zasad, według decyzji jakiejś komisji, od której nie ma odwołania. Uprawnionych do pomocy jest ponad 300 firm, ale pieniędzy starczy dla co piątej albo co dziesiątej firmy. Czyli 200, a może nawet 250 firm odejdzie z kwitkiem i wy im nie dajecie możliwości nie tylko odwołania, ale nawet poznania, dlaczego ich wniosek został odrzucony.

Dlatego w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość składam poprawki, które wprowadzają jasne zasady do tej gry: prawo odwołania od decyzji komisji, ale też obowiązek bezstronności członków komisji, prawo firmy do poznania powodów odrzucenia wniosku i kilka innych zasad, które (*Dzwonek*) wprowadzają czytelność i uczciwość tego procesu. Mówimy wam: sprawdzam, czy macie szczere intencje. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Anna Wojciechowska.

Poseł Anna Wojciechowska:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Program oczywiście jest bardzo dobry, jak wszystko, co wspiera przedsiębiorczość. Ale pytanie: Czy proces ubiegania się o wsparcie będzie wymagał przygotowania obszernej i kosztownej dokumentacji? Czy przewidziano wprowadzenie np. wstępnej kwalifikacji przedsiębiorców na podstawie uproszczonej fiszki projektowej, która pozwoliłaby ocenić, czy firma spełnia kryteria programu, zanim poniesie koszty przygotowania pełnego wniosku? To by bardzo ułatwiło dostęp do pomocy tym firmom, które najbardziej jej potrzebują. Dlaczego mamy drogą energię? PiS zawłaszczył politycznie miliardy złotych z handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla. Zamiast skutecznie inwestować w tańszą, czystą energię, zmarnował szansę na modernizację polskiej energetyki. A mówimy o miliardach. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Tomasz Piotr Nowak.

Poseł Tomasz Piotr Nowak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Marzenie posła Suskiego: ach, węglowa Polska z dymiącymi kominami i ten piękny krajobraz, kiedy ceny węgla będą według pana niskie, a tak naprawdę w związku z coraz głębszym wydobywaniem tego węgla będą coraz wyższe. Marzenie, żeby wyjść z ETS-u, czyli tak naprawdę poprzeć braunowców i wyjść z Unii Europejskiej. Jak wyjdziemy z Unii Europejskiej, cóż tam nam podatki na granicach. Bo powstaną granice i będziemy płacili olbrzymie pieniądze za nasze produkty, płacąc chociażby podatek węglowy.

Szanowni Państwo! Przemysł energochłonny czeka na tę ustawę. Czekają ludzie, do których pojedziecie wy, głosujący przeciwko tej ustawie. Spojrzycie im w oczy i nie drgnie wam powieka, kiedy zechcecie im powiedzieć: zagłosowaliśmy przeciwko miejscom pracy i byliśmy w tej sprawie bardzo odważni? Panie ministrze, jak wygląda sytuacja firm, które (*Dzwonek*) w tej chwili będą miały zwiększony CIT, w kontekście ratowania przemysłu energochłonnego? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Stanisław Lamczyk.

Poseł Stanisław Lamczyk:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Szanowni Państwo! W ubiegłym tygodniu na posiedzeniu przywódców w Brukseli zaapelowano w części poświęconej wysokim cenom energii o przyspieszenie prac, aby ograniczyć ceny, zmiany cen CO_2. W dniu wczorajszym mieliśmy komunikat, trzeba powiedzieć, że była to sugestia naszego rządu… Otóż irlandzka prezydencja ogłosiła porozumienie dotyczące tego, że zwiększono limit uprawnień z 400 tys. na 700 tys. W związku z tym to będzie miało realny wpływ na ceny energii, ponieważ ten bufor spowoduje, że ceny ETS nie będą rosły i nastąpi obniżenie cen energii. To są sugestie polskiego rządu, które zostały wysłuchane. Będzie to miało istotny wpływ na obniżenie cen energii. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Pozdrówmy i przywitajmy uczniów ze szkoły podstawowej im. 72. Pułku Piechoty w Radomiu. (*Oklaski*)

Bardzo proszę.

Poseł Marek Suski:

Panie Marszałku! Pozdrawiam krajan z Radomia i życzę miłego pobytu w Sejmie.

Szanowni Państwo! W trakcie tej debaty powiedziano tyle nieprawd, że oczywiście minuta nie starczy, żeby je poprostować. Ale jedno kłamstwo: ok. 60 tys. prosumentów za waszych rządów, za rządów Prawa i Sprawiedliwości wzrosło to do ok. 1,2 mln prosumentów fotowoltaiki. Wy łżecie po prostu, że myśmy w to nie inwestowali. Największy w Europie program wsparcia dla prosumentów, jaki za naszych rządów był sfinansowany.

Poseł Marek Suski

Drugie kłamstwo to jest to, że zwolnienie z ETS wybranych podmiotów to wyjście z Unii Europejskiej. Otóż program Unii Europejskiej ETS pozwala na zwolnienia i proponuję, żebyście zwolnili te firmy. Nie trzeba będzie się lewą ręką za prawe ucho chwytać, żeby okraść polskich (*Dzwonek*) obywateli, bo tak naprawdę to oni zapłacą na Orlenie za te wasze szalone pomysły. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Marek Jan Chmielewski.

Poseł Marek Jan Chmielewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Polaków nie trzeba okradać, tylko trzeba wziąć współodpowiedzialność – weźmy ją wszyscy razem za sytuację, do której doprowadziliście poprzez wasze zaniedbania.

(*Poseł Marek Suski*: To bądźcie odpowiedzialni.)

W związku z tym przejdźmy do konkretów, bo szkoda czasu na tego typu dywagacje. Bo kłamstwo powtórzone 10 razy staje się być może prawdą, ale to nie będzie prawda, bo to jest do weryfikacji.

Panie Ministrze! Ta ustawa, która wchodzi, dotycząca sektorów energochłonnych to w naszej ocenie fundamentalny krok. Te pieniądze, 4,8 mld, na pewno będą dobrze pracowały. Ale pytania czysto techniczne po to, żeby to wszystko dobrze funkcjonowało. Czy termin 15 listopada 2026 r. na złożenie oświadczeń z opinią biegłego rewidenta nie okaże się barierą nie do przejścia dla mniejszych podmiotów, które spełniają kryteria energochłonności? Czy URE jest kadrowo przygotowane na proces weryfikacji w tak krótkim czasie? Jakie sankcje przewiduje projekt, w przypadku gdy przedsiębiorca otrzyma dopłatę, ale nie wywiąże się (*Dzwonek*) z obowiązku zainwestowania 50% tych środków w zielone projekty na terenie Polski? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Łukasz Horbatowski.

Poseł Łukasz Horbatowski:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Na Dolnym Śląsku przemysł energochłonny to konkretne miejsca pracy: huty miedzi, zakłady przemysłowe w Brzegu Dolnym czy fabryki we Wrocławiu. To także lokalni dostawcy i rodziny, których utrzymanie zależy od przyszłości tych zakładów.

Środki przewidziane w tej ustawie będą wspierać takie zakłady, oczywiście po spełnieniu warunków programu, pomagając chronić miejsca pracy i finansować inwestycje obniżające koszty energii.

Do tych, którzy zamierzają głosować przeciw, mówię jasno: pracownicy tych przedsiębiorstw to również wasi wyborcy. Głos przeciw będzie działaniem na szkodę ludzi, których macie reprezentować. Polskiego przemysłu nie broni się samymi deklaracjami. Broni się go również świadomymi decyzjami. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Robert Jagła.

Poseł Robert Jagła:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie ministrze, pytanie do pana: Co w pana opinii stanowi kryterium zielonego projektu rozwojowego? Czy w ramach tych 50% środków firmy będą mogły finansować np. audyty energetyczne, doradztwo czy wyłącznie twardą infrastrukturę, np. farmy fotowoltaiczne, pompy ciepła? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Anna Paluch.

Poseł Anna Paluch:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Izbo! Pragnę zapytać o przejrzystość konkursów, w ramach których będzie udzielane wsparcie dla przedsiębiorców. Oczywiście w projekcie ustawy jest cały rozdział: Warunki przyznania wsparcia. W art. 7 i art. 8 są zawarte przepisy. Ale doświadczenie uczy, że przepisy przepisami, a życie życiem. Wystarczy sobie przypomnieć podział pieniędzy z KPO dokonany przed rokiem. Przepisy przepisami, a pieniądze i tak dostali, okrągłe 0,5 mln, żona pana posła Łąckiego na ogród zimowy w swoim pensjonacie i różni inni krewni i znajomi królika, których przez litość nie wyliczę.

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Mieszkania komunalne.)

A więc w imię czego chcecie łupić jednych przedsiębiorców, żeby drugim dawać pieniądze po uważaniu?

Prostując różne wasze kłamstwa, które padały w poprzednich wypowiedziach, przypomnę program „Mój prąd", z którego skorzystały (*Dzwonek*) setki tysięcy Polaków i bardzo go sobie chwaliły i który teraz popsuliście. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Iwona Małgorzata Krawczyk.

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Moje mieszkanie, pani poseł. Moje mieszkanie.)

(*Poseł Anna Paluch*: Mówi pani o tym mieszkaniu w Kłodzku?)

Poseł Iwona Małgorzata Krawczyk:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Program wsparcia przedsiębiorstw energochłonnych ma objąć ok. 300 firm, a jego wartość to 4,8 mld zł. W związku z tym chciałabym zapytać, panie ministrze, ilu pracowników zatrudniają łącznie przedsiębiorstwa, które potencjalnie mogą zostać objęte tym programem. Ile tych miejsc znajduje się na obszarach szczególnie zagrożonych utratą zatrudnienia w przemyśle? Ile przedsiębiorstw kwalifikujących się do programu prowadzi działalność na Dolnym Śląsku? Jaka jest szacowana wartość wsparcia dla naszego województwa i ilu pracowników zatrudniają te przedsiębiorstwa? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Myślę, że pan poseł Jarosław Sachajko pozwoli, że przywitamy wspólnie grupę, która przybyła z Płocka ze Szkoły Podstawowej nr 5 im. Władysława Broniewskiego wraz z radnym panem Tomaszem Kominkiem. To są wspaniałe dzieciaki z najpiękniejszego miasta na świecie. Witamy bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Zazdrośni jesteśmy o to miasto.)

Pan poseł Jarosław Sachajko.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Zamość nie ustępuje Płockowi. Zapraszam wszystkich do Zamościa.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

O, dziękujemy.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Nie możemy dopuścić do upadku polskich hut, odlewni, fabryk. Ale nie udawajcie, że dopłatami usuwacie przyczynę problemu. Absurdalna polityka dotycząca ETS-u oraz pozostałe regulacje unijne niszczą konkurencyjność europejskiego przemysłu. Energia dla przemysłu w Unii jest trzy razy droższa niż w Chinach, które emitują pięć razy więcej gazów cieplarnianych niż Unia Europejska. Ziemia jest okrągła. Może zapomnieliście. Ziemia jest okrągła, a CO_2 nie zna granic. Rząd podnosi CIT do 30% i ten podatek będzie obowiązywał nawet przed tym, jak Komisja Europejska wyrazi zgodę na dopłaty.

Panie ministrze, kiedy zaczniecie walczyć z przyczyną wysokich cen energii, zamiast przesypywać pieniądze z jednej polskiej kieszeni (*Dzwonek*) do innej polskiej kieszeni, po drodze marnując te pieniądze?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Lidia Czechak.

Poseł Lidia Czechak:

Szanowny Panie Marszałku! Mam dwa pytania. Przedsiębiorcy otrzymają wsparcie i będą zobowiązani przeznaczyć co najmniej 50% jego wartości na określone inwestycje, a jednocześnie zapewnić finansowanie własne lub zewnętrzne na poziomie co najmniej 20% kosztów kwalifikowanych inwestycji. Czy rząd przeanalizował, ilu przedsiębiorców znajdujących się dziś w trudnej sytuacji finansowej będzie w stanie spełnić te warunki? Czy nie istnieje ryzyko, że pomoc trafi przede wszystkim do największych i najsilniejszych podmiotów, podczas gdy zakłady przemysłowe najbardziej zagrożone ograniczeniem produkcji i zwolnieniami pracowników pozostaną bez realnego wsparcia? Mam też pytanie, dlaczego rząd dopiero teraz proponuje ten mechanizm wsparcia dla tych przedsiębiorców i jakie konkretne działania zamierza podjąć, aby trwale obniżyć ceny energii w Polsce, zamiast ograniczać się tylko do czasowych dopłat finansowanych z budżetu państwa. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Jerzy Meysztowicz.

Poseł Jerzy Meysztowicz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Czy ta ustawa jest potrzebna? Oczywiście, że jest. Przemysł energochłonny od dawna czekał na ruch rządu wspierający funkcjonowanie tego przemysłu. To zapewni dalszą konkurencyjność tego przemysłu, a także zabezpieczy miejsca pracy. Operatorem programu został Bank Gospodarstwa Krajowego. Mam takie pytanie do pana ministra. Obawiam się, że duże firmy szybciej będą mogły spełnić warunki konkursu. Ze względu na to czy nie byłoby dobrze zatrzymać procentowo pewną część środków z tych 5 mld, tak aby mniejsi, czyli małe i średnie przedsiębiorstwa, również mogli z niego skorzystać? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Pan poseł Włodzimierz Skalik.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Doświadczenia z eurosowieckim systemem ETS pokazują, że z ekoterrorystami się nie negocjuje. Mateusz Morawiecki liczył, że godząc się na systemowe grabienie polskich gospodarstw domowych i polskich przedsiębiorców, wkupi się w łaski brukselskich dygnitarzy. Donald Tusk kontynuuje tę antypolską politykę. Przecież o te kilka miliardów złotych będzie wielka konkurencja. Nie starczy dla wszystkich. Już się państwo ślinicie, by decydować: temu tak, temu nie.

Gdzie jest granica, panie ministrze, w uleganiu eurosowieckim ekoterrorystom i klimatystom? Do jakiej ruiny ma być doprowadzony stan polskich firm, polskiej gospodarki, by odrzucić ten szkodliwy eurosowiecki system? Dlaczego zamiast domagać się w Brukseli odrzucenia ETS-u, wprowadzenia rzeczywistej neutralności technologicznej (*Dzwonek*) oraz ochrony przemysłu przed kosztami dekarbonizacji, proponuje się krajowe dopłaty uzależnione od dalszego inwestowania w zieloną transformację?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Mariusz Krystian.
Bardzo proszę.

Poseł Mariusz Krystian:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nigdy dość powtarzania tego, że trzeba odejść od tego klimatystycznego szaleństwa, jakie nam narzuca Unia Europejska. Naprawdę każdy z globalnych graczy gospodarczych wie, że aby wytrzymać konkurencję i być konkurencyjnym na rynku światowym, liczą się dwie rzeczy: dostęp do dużej ilości energii i do taniej energii. A tania energia jest ze spalania węgla. Wiedzą o tym Stany Zjednoczone, wie o tym cała Azja, wie Ameryka Południowa, tylko Unia Europejska i rząd Donalda Tuska brną w to szaleństwo. Naprawdę polska gospodarka tego nie wytrzyma. Polska gospodarka nie wytrzyma tego szaleństwa połączonego z nieudolnymi i złodziejskimi rządami Donalda Tuska. Tego jest już za dużo. W związku z tym polscy przedsiębiorcy błagają o pomoc, ponieważ suma wszystkich strachów, na jakie naraża ich rząd Donalda Tuska, skończy się po prostu ich bankructwem.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Bartosz Zawieja.

Poseł Bartosz Zawieja:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Przemysł energochłonny mierzy się dzisiaj z najwyższymi cenami energii w całej Unii Europejskiej. Rząd proponuje dopłatę do połowy zakupionej energii, a co najmniej połowę wsparcia przeznacza na inwestycje w efektywność odnawialnych źródeł energii. Projekt wymaga przeznaczenia co najmniej 50% wsparcia na inwestycje oddane do użytkowania w terminie 48 miesięcy. Z tego powodu proszę o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy przedsiębiorca, który nie odda inwestycji w terminie, będzie musiał zwrócić całe wsparcie bądź część takiego wsparcia. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Stawkę osób zapisanych do pytań zamyka pani poseł Krystyna Skowrońska.

Poseł Krystyna Skowrońska:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Państwo Posłowie! 100 mld zł z ETS-u zostało zmarnowane przez 8 lat rządów PiS-u. Wtedy nie przekształcono polskiej gospodarki, aby nie była energochłonna. Grzech PiS-u to sprowadzanie ruskiego węgla. Ile wtedy tego ruskiego węgla sprowadziliście? Dzisiaj mówimy o pomocy dla podmiotów, które będą mogły ubiegać się o wsparcie w zakresie likwidowania źródeł energochłonnych. W ostatnich latach z otrzymanych pieniędzy z ETS-u zainwestowano prawie 2,5 mld w sprawie likwidacji źródeł energochłonnych. Ta ustawa jest potrzebna.

Moje pytanie do rządu i prośba o udzielenie odpowiedzi na piśmie: Ile ze 100 mld zł z ETS-u zostało przeznaczone na likwidację (*Dzwonek*) energochłonnych źródeł wytwarzania? Bo to jest dla nas ważne. I wtedy będzie widać czarno na białym, co robiliście. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję, pani poseł.
Zapraszam pana ministra Michała Jarosa, sekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii.
Bardzo prosimy, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Postaram się odpowiedzieć na wszystkie pytania. Jeśli na któreś bym nie odpowiedział, to odpowiemy oczywiście jak zawsze na piśmie.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros

Po kolei. Pytanie pana posła Ściebiorowskiego. Ta pomoc będzie dotyczyć 300 przedsiębiorców. Jeżeli przekroczymy budżet, to wtedy będzie ustanowiony konkurs, jeśli oczywiście ta propozycja rządu przekroczy zainteresowanie.

Jeśli chodzi o odpowiedź na pytanie pani posłanki Lisowskiej, to jesteśmy świadomi, że autogeneracja jest istotnym rozwiązaniem dla przemysłu energochłonnego, a także że docelowo wraz z kontraktami PPA powinna zająć ważne miejsce w modernizacji przemysłu energochłonnego. W zakresie programu pomocowego, o którym dyskutujemy dzisiaj, chcemy dopłacać do energii zakupionej i zużytej. Takie podejście pozwoli przedsiębiorcom, którzy jeszcze nie rozpoczęli transformacji swoich firm, na dokonanie odpowiednich inwestycji i długofalowe korzystanie z tańszej energii. Jeśli mielibyśmy wypłacać dopłaty do zużytej przez przedsiębiorcę energii z autogeneracji, bardzo trudno byłoby wyliczyć i zweryfikować cenę tej energii. Biorąc pod uwagę warunek Komisji Europejskiej mówiący, że cena energii elektrycznej nie może spaść poniżej 50 euro za megawatogodzinę, udzielenie takiej pomocy mogłoby być zakwestionowane przez Komisję Europejską. Także ze względów budżetowych chcemy ograniczyć zakres kosztów kwalifikowanych do energii zakupionej i zużytej. Skierowanie dopłat do firm kupujących energię ze źródeł zewnętrznych pozwoli na modernizację energetyczną większej grupy beneficjentów, w tym takich firm, które mogłyby mieć problemy z samodzielną transformacją energetyczną.

Jeśli chodzi o pytania pani posłanki Pępek, to muszę powiedzieć, że kryteria zostaną ogłoszone w programie. Program będzie przyjęty przez rząd, ale przede wszystkim będzie poparty konsultacjami społecznymi, rozmową, dialogiem społecznym, dialogiem gospodarczym z poszczególnymi sektorami, sektorami, które będą korzystały z tego wsparcia. Tak że te kryteria będą oczywiście zaproponowane przez stronę rządową, przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii, wspólnie z Ministerstwem Energii, a także Ministerstwem Finansów. Natomiast na koniec to będzie poparte taką dyskusją, rozmową, dialogiem z poszczególnymi branżami, z sektorami, z firmami, które będą zainteresowane właśnie partycypacją w tym programie. Podobne pytanie zadawał pan poseł Małecki.

Natomiast jeszcze odnosząc się do postulatu przejścia na tryb k.p.a. oraz dodania możliwości odwołania się od decyzji komisji konkursowej, informuję, że możemy przychylić się do tego postulatu. Należy zauważyć, że Komisja Europejska narzuciła termin udzielania pomocy publicznej w ramach CISAF do 2030 r. Dodatkowo reguły wydatkowe nakazują nam wydatkować środki w danym roku budżetowym. Wprowadzenie procedur odwoławczych regulowanych przepisami o postępowaniu administracyjnym – terminy rozpatrzenia skarg w sądach – znacznie przedłużyłoby proces przyznawania pomocy i skutkowałoby realnym ryzykiem nieudzielenia pomocy. W wyniku ewentualnych postępowań przed sądami administracyjnymi nie zdążylibyśmy udzielić pomocy w terminie do końca 2030 r. W konsekwencji niemożliwe stałoby się skorzystanie z rozwiązań pomocowych określonych w CISAF.

Ważne jest dla nas, aby pomoc trafiła do przedsiębiorców możliwie jak najszybciej, aby zmiany inwestycji rozpoczęły się i zakończyły się tak szybko, jak to możliwe. Chcemy, aby przedsiębiorcy w ciągu kilku lat odczuli realną zmianę w konsekwencji zrealizowanych inwestycji, które wpłyną na obniżenie energochłonności przedsiębiorców, poprawią bezpieczeństwo energetyczne czy wpłyną na obniżenie jednostkowej ceny energii elektrycznej.

Jeśli chodzi o pytanie pani posłanki Wojciechowskiej, to muszę powiedzieć, że plan inwestycyjny był przygotowany przez przedsiębiorstwa w programie TCTF, który przygotował poprzedni rząd. Ten plan już jest. Trzeba go zapewne oczywiście zaktualizować, ale ta pomoc, która wtedy też była bardzo potrzebna przemysłowi energochłonnemu, dzisiaj jest kontynuowana przez ten rząd w innym programie zaproponowanym w komunikacie Komisji Europejskiej. Co ważne, ten program jest w jakimś stopniu kontynuacją poprzedniego programu. Wynika też wprost z tamtego programu. Tam był plan, plan inwestycyjny, który musiały przedstawić firmy, które ubiegały się o te środki. Dzisiaj jest czas na realizację tych inwestycji, bardzo ważnych inwestycji właśnie w tę tanią energię w długim horyzoncie czasowym, co obniży właśnie cenę energii poprzez twarde inwestycje w infrastrukturę energetyczną.

Jeśli chodzi o pytania pana posła Nowaka, to w zeszłym roku, w 2025 r. te wyniki były bardzo dobre. Energetyka, a także Orlen. Dzisiaj można powiedzieć, że Orlen przekracza trzykrotnie zyski rok do roku. Jest to spółka Skarbu Państwa i muszę powiedzieć, że to jest zawsze powód do dumy, ale też, patrząc na te wyzwania, które są przed nami, muszę powiedzieć, że też w jakimś stopniu zależy nam na tym, żeby wspierać ten przemysł w pełnej krasie, w pełnej gamie, zwłaszcza ten, który jest narażony na utratę konkurencyjności ze względu na wysokie koszty energii.

Nie było pytań ze strony pana posła Lamczyka ani pana posła Suskiego.

Dziękuję wszystkim państwu za głosy w dyskusji. Ta dyskusja jest Polsce potrzebna. Musimy też zadbać o przemysł. Ten przemysł rzeczywiście wymaga od nas takiego zaangażowania w politykę przemysłową, w produkcję przemysłową. Musimy nie tylko utrzymać tę produkcję przemysłową na tym poziomie, ale przede wszystkim zwiększać i pozyskać nowe kompetencje dla polskiej gospodarki, dla polskiej polityki przemysłowej.

Jeśli chodzi o zagadnienia czy pytania, które zadał pan poseł Chmielewski, to muszę powiedzieć, że URE jest przygotowane, ale operatorem jest tu przede wszystkim Bank Gospodarstwa Krajowego i to Bank

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros

Gospodarstwa Krajowego będzie tym, który będzie przygotowywał, wspólnie z nami wdrażał ten program.

Pytania pana posła Horbatowskiego dotyczyły jego regionu, ale mogę powiedzieć tak: Dolny Śląsk to też jest mój region, jest też bardzo ważnym obszarem przemysłowym Polski. Jest kilka firm, które mogą ubiegać się o wsparcie. Ta, która oczywiście najbardziej kojarzy się z Dolnym Śląskiem, to KGHM, ale równie ważne są dla nas PCC Rokita, a także LG, które są energochłonne. Będą mogły z tego skorzystać m.in. właśnie te firmy, które produkują miedź z rud oraz miedź nieobrobioną plastycznie, produkują miedź w procesie rafinacji elektrolitycznej odpadów lub złomu, produkują stopy miedzi, półprodukty z miedzi, prowadzą odzysk miedzi z kabli i zużytej elektroniki. Te wszystkie przedsiębiorstwa będą mogły ubiegać się o to, te największe, czyli KGHM oczywiście też.

Jeśli chodzi o pytania pana posła Jagły, zacząłem trochę na nie odpowiadać. Jeśli chodzi o ten projekt, zależy nam na tym, żeby trwale wzmocnić bezpieczeństwo energetyczne kraju, nie tylko tych przedsiębiorstw, a także w jakim stopniu w długim okresie obniżyć koszty zużycia energii poprzez właśnie inwestycje w tę infrastrukturę, w twardą infrastrukturę, która ma pracować na rzecz tych przedsiębiorstw.

Jeśli chodzi o pytanie pani posłanki Paluch, to kryteria, tak jak wcześniej wspominałem, będą opracowane w programie, który przygotowuje rząd wspólnie z branżą, wspólnie w tym sensie, że branża będzie brała udział w konsultacjach, w tym dialogu gospodarczym.

To dobry projekt, który przyniesie trwały, długoterminowy efekt, efekt w postaci bezpieczeństwa energetycznego, poprawy tego bezpieczeństwa, jego zapewnienia i takiego długofalowego obniżenia kosztów właśnie produkcji w tych najbardziej energochłonnych przedsiębiorstwach w Polsce.

Pytanie pani posłanki Krawczyk: Ile osób pracuje? Mogę powiedzieć, że ten program trafi do 300 firm, również tych z Dolnego Śląska. Przed chwilą odpowiadałem na pytanie pana posła Horbatowskiego. Oczywiście trudno zebrać takie szczegółowe dane, ile to będzie realnie osób. Mogę powiedzieć, że w przetwórstwie przemysłowym w Polsce pracuje 2700 tys. osób. Przetwórstwo przemysłowe odpowiada za 14% polskiego produktu krajowego brutto. To bardzo ważne.

Muszę państwu powiedzieć, że to jest dosyć istotny element budowania siły państwa. To też element, który wykorzystują te najbardziej zaawansowane dzisiaj gospodarki, które właściwie rywalizują ze sobą i dyktują kierunek rozwoju polityki czy przemysłu na świecie. Ten wyścig technologiczny, który obserwujemy, te nowe urządzenia, które pojawiają się w wielu miejscach na świecie, muszą się też pojawiać w Europie, muszą się pojawiać w Polsce. My musimy wziąć udział w tym wyścigu technologicznym, musimy rozwijać swoje zdolności przemysłowe, produkcji przemysłowej, szukać tam innowacji. Tam są innowacje, tam należy skierować strumień środków, właśnie na badania rozwój. Tam należy wykorzystać potencjał polskich inżynierów, polskiej produkcji przemysłowej. To jest bardzo ważne, dlatego dziękuję za to pytanie.

Jeśli chodzi o pytanie pana posła Sachajki, to chcę powiedzieć, że w jakimś stopniu to było stwierdzenie. Nawiążę do poprzedniej odpowiedzi: trwale zależy nam na tym, żeby tę transformację energetyczną w Polsce przeprowadzić, dlatego że my potrzebujemy dostępu do taniej i też w dużej mierze zielonej energii. Zielona energia to nie jest wymysł, to nie jest humbug, ale to jest potrzeba. To potrzeba cywilizacyjna, w jakimś stopniu też w tej geopolitycznej zawierusze potrzeba również nasza, Polski, polskiej polityki przemysłowej.

Jeśli chodzi o pytania pani posłanki Czechak, to chcę powiedzieć, że nie ma własnego wkładu. Poparliśmy poprawki, zrezygnowaliśmy w toku dyskusji, debaty, wycofaliśmy się z tej propozycji. To był dobry argument. Słuchamy też tych argumentów i rzeczywiście nie ma żadnego 20-procentowego wkładu ze strony inwestorów, którzy będą korzystali z tego programu.

Pytania pana posła Meysztowicza. Oczywiście mogę powiedzieć, że w Polsce w dużej mierze o sile polskiej gospodarki stanowią małe i średnie przedsiębiorstwa. One zajmują 99,7% tych wszystkich firm, które są w Polsce. Rzeczywiście w dużej mierze ten program będzie dotyczył firm większych, ale nikogo nie wykluczamy w ten sposób. Dlatego w programie określimy wytyczne, zasady, kryteria. Warto zwrócić na to uwagę w toku debaty, dyskusji, konsultacji, które przeprowadzimy.

Jeśli chodzi o kryteria – podobne pytanie zadawał pan poseł Skalik – te kryteria będą zawarte w programie.

Pan poseł Krystian. Ja też sobie życzę taniej energii w Polsce i w Europie. Jeżeli nie będziemy mieli długofalowo zmniejszonych kosztów produkcji energii, to nie wygramy tej rywalizacji technologicznej, nie weźmiemy w ogóle w niej udziału i będziemy tracili konkurencyjność polskiego przemysłu, generalnie europejskiego przemysłu. Zapewne, jakbyśmy porównali cenę wydobycia węgla z odkrywki w Australii czy w Stanach Zjednoczonych, to ona będzie dużo niższa niż cena wydobycia węgla w Polsce. I to jest, moim zdaniem, zasadnicza różnica, skoro już zaczynamy rozmawiać na temat ceny energii produkowanej w oparciu o węgiel kamienny.

Jeśli chodzi o pytania pana posła Zawiei, to chcę powiedzieć, że przedłużymy program z 48 miesięcy do 60 miesięcy, jeśli będzie taka potrzeba. 5 lat na zrealizowanie tych inwestycji to jest czas, w którym rzeczywiście można przeprowadzić te inwestycje, tym bardziej że przedsiębiorstwa są po prostu do tego przygotowane. Przygotowały już plan inwestycyjny, warto go zaktualizować, uzupełnić. Technologia się zmienia. W związku z tym myślę, że te 5 lat, jeżeli

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros

będzie taka potrzeba, dla niektórych przedsiębiorstw na pewno przedłużymy.

Odpowiedź na pytanie pani posłanki Skowrońskiej: 2,9 mld w 2025 r.

Jeszcze pytanie pani posłanki Paluch. Odnosząc się do postulatów zrezygnowania z komisji konkursowej na rzecz przyznania pomocy wszystkim wnioskodawcom przy jednoczesnym obniżeniu proporcjonalnie wysokości pomocy publicznej ponownie wyjaśniam, że nie możemy zgodzić się na proponowane rozwiązanie. Zdecydowaliśmy się na procedurę konkursową, ponieważ element inwestycyjny jest bardzo ważnym warunkiem realizacji programu. Inwestycje mają mieć realny wpływ na długoterminowe podniesienie efektywności energetycznej przedsiębiorcy. Jednocześnie ewentualne wypłacanie pomniejszonej dopłaty dla wszystkich stanowiłoby zagrożenie dla realizacji zaplanowanej inwestycji. Istotne jest, żeby przedsiębiorcy na etapie planowania inwestycji mieli pewność, że jeżeli otrzymają pomoc, to będzie ona w wysokości niezbędnej do zrealizowania inwestycji. Zapewniam wszystkich państwa, że działania komisji konkursowej będą transparentne i oparte na skonsultowanych ze stroną przemysłową programach, a także regulaminie komisji. Chciałbym też podkreślić, że Komisja Europejska na etapie prenotyfikacji nie zgłosiła uwag w tym temacie.

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Monika Wielichowska*)

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Chcę państwu powiedzieć, że ten program jest rzeczywiście bardzo dobry. Dziękuję za taką dobrą dyskusję w komisji. Ten program będzie służył poprawie bezpieczeństwa energetycznego państwa, wsparciu przedsiębiorców, przedsiębiorstw (*Dzwonek*), które tej pomocy potrzebują, przedsiębiorstw, które muszą walczyć na tym globalnym rynku, dlatego musimy zachować ich konkurencyjność. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, marszałek Sejmu kieruje ten projekt ustawy ponownie do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju w celu przedstawienia sprawozdania.

Zanim przystąpimy do rozpatrzenia kolejnych punktów porządku dziennego, pozwólcie państwo, że serdecznie przywitam gości, którzy dzisiaj odwiedzili Sejm. Serdecznie chciałabym przywitać maturzystów z Zespołu Szkół im. Narodów Zjednoczonej Europy w Polkowicach, którzy wraz z opiekunami i radną Joanną Furmańską przysłuchują się naszym obradom. (*Oklaski*) Chcę wam powiedzieć, że jesteście w miejscu, w którym zapadają ważne decyzje dotyczące także waszej przyszłości. Bądźcie ciekawi, bądźcie odważni, bądźcie takimi, którzy zadają pytania, i nigdy nie bójcie się wypowiadać i mieć własnego zdania, bo Polska potrzebuje waszych pomysłów, waszej energii, odwagi. Potrzebuje jej nie jutro, tylko już dzisiaj. Serdecznie was więc witamy i pozdrawiamy. Bądźcie z nami jak najdłużej. Ale też chciałabym serdecznie przywitać, dziękując za spotkanie i rozmowę, pana Juliana Golaka, rzecznika generalnego stowarzyszenia „Solidarność Polsko-Czesko-Słowacka", który wraz z małżonką także odwiedził Sejm i również przysłuchuje się naszym obradom. Serdecznie państwa witamy. (*Oklaski*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3160 i 3243)**.**

Proszę pana posła Jerzego Meysztowicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Panie pośle, mównica jest pana.

Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Jako poseł sprawozdawca przedstawiam sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju po rozpatrzeniu projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3160.

Przedstawiony projekt jest kontynuacją działań rządu mających na celu uatrakcyjnienie możliwości realizacji nowych inwestycji w polskiej gospodarce. W 1994 r. powołano do życia specjalne strefy ekonomiczne, które zakończą działalność na koniec tego roku. W trakcie ich funkcjonowania wprowadzono w 2018 r. nowe rozwiązania, które były nowym systemem wsparcia jako program wspierania nowych inwestycji. Ustawa ta określiła nowe ramy prawne udzielania pomocy publicznej i zostało to potocznie nazwane jako polskie strefy inwestycji.

Zbliżający się kres funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych nakłonił ministra właściwego do spraw gospodarki do przygotowania nowych rozwiązań. Oparł się on w tym przypadku o ankiety skierowane do zarządzających strefami oraz do przedsiębiorców posiadających decyzję o wsparciu. Po analizie szczegółowej tych danych zostały przygotowane przepisy umożliwiające skorzystanie ze zwolnienia podatkowego na nowe inwestycje.

Terytorium Polski aktualnie jest podzielone na 14 obszarów zarządzanych przez odpowiednio tery-

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz

torialne spółki zarządzające, które zajmują się nie tylko obsługą przedsiębiorców, ale również wydają decyzje o wsparciu dla nowej inwestycji w imieniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

Dodatkowo, nowelizacja ustawy o wspieraniu nowych inwestycji zakłada też zwiększenie konkurencyjności gospodarczej Polski poprzez symulację napływu nowych projektów inwestycyjnych na całym terytorium kraju. Zaletą tych rozwiązań jest wsparcie nie tylko dla dużych polskich i zagranicznych firm, ale też w dużej mierze dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Projektowana zmiana przepisów ustawy o PIT i CIT ma na celu doprecyzowanie oraz uproszczenie zasad udzielania zakresu zwolnienia z opodatkowania dochodów uzyskiwanych przez przedsiębiorców realizujących nowe inwestycje na podstawie decyzji o wsparciu w ramach Polskiej Strefy Inwestycji.

Zwolnieniem objęte mogą być wyłącznie dochody uzyskane z działalności gospodarczej, która została jednoznacznie wskazana w decyzji o wsparciu, a tym samym podlega weryfikacji zarówno na etapie jej wydania, jak i w toku rozliczenia.

Celem projektowanych zmian jest wydłużenie i ustalenie na okres niekrótszy niż 15 i niedłuższy niż 20 lat obowiązywania dopłaty do wszystkich obszarów.

Istotnym elementem projektu jest wprowadzenie instytucji opinii szefa Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie mającym wpływ na ustalenie zakresu zwolnienia podatkowego.

Projekt zakłada, że w przypadku gdy maksymalna dopuszczalna wielkość pomocy publicznej, o której mowa, wynosi co najmniej 40 mln zł, wydanie opinii szefa KAS będzie obligatoryjne.

Reasumując: zaproponowane przepisy zwiększają atrakcyjność inwestowania w nowe projekty biznesowe, mogą przyciągnąć nowych inwestorów, oferując wsparcie, i zwiększą konkurencyjność polskiej gospodarki oraz zwiększą ilość nowych miejsc pracy.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r., a część przepisów będzie obowiązywać od 31 grudnia 2027 r. oraz 1 stycznia 2029 r.

Podczas prac w komisji zgłoszono kilkanaście poprawek, w większości przyjętych przez komisję, a ta wnosi, by Wysoki Sejm raczył uchwalić załączony projekt ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję panu posłowi.

Zanim przejdziemy do debaty, pozwólcie, że przywitam serdecznie delegację Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Jabłonkowie z Republiki Czeskiej. Delegacji towarzyszy burmistrz Gogolina Krzysztof Reinert – na zaproszenie pana posła Tomasza Kostusia. Cieszymy się, że jesteście państwo z nami, zostańcie z nami, zwiedzajcie Sejm i wysłuchajcie wystąpienia Waldemara Sługockiego z Koalicji Obywatelskiej.

Ale zanim to, panie pośle, nastąpi, muszę jeszcze przytoczyć regułkę.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów.

Otwieram dyskusję.

Zapraszam do zabrania głosu pana posła Waldemara Sługockiego z Koalicji Obywatelskiej, który już jest gotowy do wystąpienia.

Poseł Waldemar Sługocki:

Dziękuję.

Pani marszałek, z wielką uwagą, jak zawsze, wysłuchałem pani regułki. Także dołączam się do powitań i życzeń dla gości pana posła Tomka Kostusia. Miałem przyjemność z państwem się spotkać, wchodząc do sali plenarnej. Życzę wam miłego zwiedzania Sejmu, ale także dobrego pobytu w Polsce, w Warszawie.

Szanowni Państwo! W imieniu klubu Koalicji Obywatelskiej mam przyjemność, zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Koalicji Obywatelskiej odnośnie do rządowego projektu ustawy o wspieraniu Polskiej Strefy Inwestycji.

2 tygodnie temu, kiedy podczas pierwszego czytania miałem przyjemność także zabierać głos i kilka zdań na ten temat powiedzieć, mówiłem m.in., i dzisiaj raz jeszcze te dane przytoczę, bo one są kluczowe, ważne i myślę, że nigdy za wiele tych cyfr… Po pierwsze, chciałbym powiedzieć, że od początku działania Polskiej Strefy Inwestycji, czyli od września 2018 r. do końca sierpnia 2026 r., wydano 4189 decyzji o wsparciu obejmującym kwotę 169,9 mld zł. To szalenie znacząca kwota, a co istotne, szanowni państwo, w ich kontekście powstało 57 823 nowych miejsc pracy, co szczególnie warto podkreślić. I tu chciałbym w szczególności zachęcić państwa do odnotowania tej liczby, mianowicie 65% decyzji otrzymali polscy mikro-, mali i średni przedsiębiorcy.

Dlaczego procedujemy nad tym projektem ustawy? Otóż dlatego, że jak już wspomniał Jerzy Meysztowicz, poseł sprawozdawca komisji, wygasa okres funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych. Ale to także uporządkowanie pewnego dorobku wynikającego z doświadczeń związanych z funkcjonowaniem specjalnych stref ekonomicznych i wsłuchanie się w głos przedsiębiorców, potencjalnych inwestorów na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w tym, jak państwo słyszycie, przede wszystkim polskich podmiotów gospodarczych.

To, co ulega zmianie na plus, to po pierwsze, dłuższy okres przewidziany na wykorzystanie ulgi podatkowej: 15–20 lat, zamiast tego, co obowiązywało dotychczas, czyli 10–15 lat. Ten zabieg ma przede wszystkim ułatwić przedsiębiorcom pełne wykorzystanie przyznanej pomocy, ale także ma zwiększyć atrakcyjność inwestowania w naszej ojczyźnie.

Poseł Waldemar Sługocki

Po drugie, prostsze zasady zwolnienia przy reinwestycjach. Mianowicie projekt odchodzi od problematycznej koncepcji ścisłych powiązań, co sygnalizowali przedsiębiorcy. Zwolnieniem ma być objęty dochód z nowej inwestycji określonej w decyzji o wsparciu. To przede wszystkim ma uprościć rozliczenia i ograniczyć spory podatkowe, co jest niezwykle ważne zarówno z punktu widzenia aparatu fiskalnego, jak i samych przedsiębiorców. Ma to spowodować, że proces będzie bardziej transparentny, ale także zdecydowanie czytelniejszy, prostszy.

Po trzecie, większa pewność podatkowa. Mianowicie szef KAS będzie wydawał opinię w zakresie elementów decyzji o wsparciu mających wpływ na wysokość zwolnionego dochodu, ale jeżeli inwestycja nie będzie przekraczała 40 mln zł, opinia ta będzie fakultatywna. Pojawi się wyłącznie wtedy, gdy inwestor zwróci się z taką prośbą do KAS-u. W inwestycjach powyżej 40 mln zł ta decyzja będzie obligatoryjna, i to też warto odnotować i zauważyć.

Po czwarte, szanowni państwo, cyfryzacja. Żyjemy w dobie elektronizacji życia. Polska jest jednym z liderów na rynku europejskim i globalnym, jeżeli mówimy chociażby o sektorze bankowym, ale e-usługi publiczne są coraz szerzej obecne także w przestrzeni publicznej. Stąd też ten projekt ustawy zakłada cyfryzację, powstanie Elektronicznej Platformy Polskiej Strefy Inwestycyjnej ePSI. Przedsiębiorcy będą mogli na niej elektronicznie przechodzić całe procedury związane (*Dzwonek*) z uzyskaniem, zmianą, wygaszaniem czy uchyleniem, stwierdzeniem nieważności decyzji o wsparciu.

W imieniu klubu Koalicji Obywatelskiej chcę powiedzieć, że będziemy głosować za przyjęciem tego projektu ustawy. Bardzo państwu dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Tchórzewskiego, Prawo i Sprawiedliwość.

Panie pośle, zapraszam.

Poseł Krzysztof Tchórzewski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawiam stanowisko klubu wobec ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3160 i 3243. Ustawa o wspieraniu nowych inwestycji stworzyła też nowe ramy prawne udzielania pomocy publicznej, a nowy system został nazwany mianem Polskiej Strefy Inwestycji. Okazało się, że ten system wsparcia określany jako Polska Strefa Inwestycji zdaje egzamin praktyczny.

Procedowana dzisiaj ustawa zmienia ustawę o wspieraniu nowych inwestycji i wprowadza wielostopniowy system zarządzania wspieraniem nowych inwestycji. Podstawowym elementem pomocy są zwolnienia podatkowe. Wielkość pomocy jest też uzależniona od ilości nowych miejsc pracy. W dotychczasowej formule wydano ponad 3700 decyzji o wsparciu razem na kwotę 154 400 mln zł deklarowanych inwestycji oraz 55 570 nowych miejsc pracy. Celem tej ustawy jest dalszy wzrost ilości inwestycji w Polsce, co zostanie osiągnięte poprzez doprowadzenie do skuteczniejszego i lepszego gospodarowania naszymi polskimi zasobami.

Podkreślenia wymaga fakt, że ta ustawa może być szybko wdrożona, bo nie wymaga notyfikacji w Komisji Europejskiej, natomiast przyjęte w komisji poprawki zwiększają potencjał jej pozytywnego oddziaływania na gospodarkę. Dziękuję bardzo.

Chciałbym też wykorzystać końcówkę swojego czasu na to, żeby nawiązać do spraw energetycznych. Otóż, szanowni państwo, zabrzmiało to tak, jakby w niektórych miejscach nie było zrozumienia. Z energią elektryczną jest tak samo jak z samochodami. Jeżeli chcemy mieć lepszą, czystszą energię, to musimy za nią płacić drożej, chociaż oświetlamy tak samo. Tak samo jest z samochodem. Możemy tę samą trasę pokonać samochodem droższym lub tańszym, w zależności od komfortu. Otóż miałem przyjemność negocjować z Komisją Europejską wybudowanie w Polsce sześciu nowych elektrowni węglowych, do których należała też słynna Ostrołęka. Komisja Europejska akceptowała, biorąc pod uwagę rozwój gospodarczy Polski i potrzebę zwiększenia ilości energii elektrycznej w Polsce.

Natomiast żeby wypełnić normy energetyki odnawialnej, uruchomiliśmy program „Mój prąd", w przypadku którego zostało umieszczonych na różnych budynkach w Polsce prawie 200 tys. instalacji. Na czym rzecz polega? Otóż energetyka odnawialna zawsze powoduje większe koszty. Jeżeli chcemy budować więcej energetyki odnawialnej, to jednocześnie musimy mieć także więcej energetyki konwencjonalnej. Bo jest tak: słońce gaśnie, są chmury, jest noc, a prądu potrzeba. I z tego tytułu właśnie Komisja zgodziła się na te sześć nowych elektrowni węglowych w Polsce, żeby one wchodziły do użytku, kiedy ginie nam energetyka odnawialna. Nie ma słońca, jest noc itd., a firmy muszą pracować, energia musi być. I żeby to wypełnić, trzeba było dopłacić do tego, żeby energetyka węglowa i gazowa mogły być efektywne ekonomicznie, bo tylko wtedy daje prąd, kiedy nie ma prądu odnawialnego. Te elektrownie byłyby nieekonomiczne, nie zdawałyby egzaminu, trzeba by było je zamknąć. Wtedy byśmy w ogóle nie mieli energii. Dlatego też co roku każdy z nas dopłaca, i firma, i obywatel, tzw. opłatę mocową. Ok. 5 mld zł dopłacamy energetyce konwencjonalnej za to, że nie sprzedaje energii. Piec się pali, załoga jest gotowa, kredyty trzeba spłacać, tymczasem słońce świeci i jest inna energia. Dlatego mamy podwójną energię. (*Dzwonek*) W związku z tym, że mamy podwójną energię, kosz-

Poseł Krzysztof Tchórzewski

tuje nas ona rocznie w tej chwili już blisko 6 mld zł więcej, niż byśmy korzystali tylko z energetyki węglowej. Ale chcemy mieć energię odnawialną, chcemy iść taką drogą jak Komisja Europejska, więc musimy płacić więcej. Dlatego też trzeba rozumieć procesy. Przepraszam, że tak mówię, ale jak słuchałem debaty, to wydawało mi się, że część naszych posłów nie wie, o co chodzi. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Olgę Ewę Semeniuk-Patkowską, Rozwój Plus.

Zapraszam, pani poseł.

Poseł Olga Ewa Semeniuk-Patkowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Obecna koalicja rządząca słowo „inwestycje" uwielbiała odmieniać przez wszystkie przypadki przez ostatnie 3 lata, ale w konkretnych projektach ustaw jest bardzo dużo wydmuszek, a nie realnych działań skierowanych szczególnie tam, gdzie trzeba ratować w tym trudnym czasie geopolitycznym, gospodarczym i energetycznym sektor małych i średnich firm. Po zakończeniu funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych z końcem 2026 r. potrzebujemy sprawnych i przewidywalnych zasad wspierania inwestycji. Polska Strefa Inwestycji jest ważnym instrumentem, a jej kontynuacja nie powinna budzić wątpliwości.

Jako klub Rozwój Plus pozytywnie oceniamy uproszczenie części reguł, wydłużenie okresu obowiązywania decyzji o wsparciu oraz zamiar cyfryzacji procedur. Ale mamy kilka wątpliwości. Taką najważniejszą wątpliwością, która się pojawiła, jest opinia szefa Krajowej Administracji Skarbowej przy wydawaniu najważniejszych decyzji. Kontrola pomocy publicznej jest potrzebna, ale musi działać sprawnie i nie może tworzyć kolejnego źródła niepewności dla inwestorów.

Projekt przewiduje obowiązkową opinię, gdy maksymalna dopuszczalna pomoc publiczna wynosi co najmniej 40 mln zł. Chodzi o ok. 10% decyzji, które odpowiadają za ponad połowę wartości udzielanego wsparcia. Tym ważniejsze są przejrzysta zasada wydawania opinii i terminowe rozpatrywanie spraw. Nie ulega wątpliwości, że oczywiście chodzi w tym kontekście o tworzenie nowych miejsc pracy. Projekt obejmuje również możliwość wykorzystania w latach 2027–2030 środków Funduszu Reprywatyzacji do obejmowania akcji spółek w obszarach bezpieczeństwa militarnego, energetycznego, żywnościowego i zdrowotnego. Są to cele istotne, ale tak szerokie uprawnienie wymaga czytelnych kryteriów wobec spółek, jawności decyzji i regularnej informacji o wykorzystaniu tych środków. Zgoda dysponenta funduszu i zapisy umowy inwestycyjnej nie powinny zastępować publicznej kontroli.

Niepokoi również to, że przepisy wprowadzające elektroniczną platformę Polskiej Strefy Inwestycji mają wejść w życie dopiero 1 stycznia 2029 r. Nie rozumiemy, z czego wynika ten długi okres przejściowy. Skoro cyfryzacja ma usprawnić obsługę przedsiębiorców, należy wyjaśnić, jak będzie wyglądał okres przejściowy i jak administracja zagwarantuje sprawną obsługę wniosków od początku 2027 r.

Polska potrzebuje inwestycji i stabilnych reguł, ale również odpowiedzialnego wydatkowania pomocy publicznej. Oczekujemy, że rząd przedstawi konkretne zabezpieczenia w tych obszarach, a rozwiązania dotyczące małych i średnich przedsiębiorstw zostaną realnie uproszczone. W obecnym kształcie projekt nie daje jeszcze wystarczającej pewności, że cele te zostaną osiągnięte. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Zapraszam pana posła Jacka Tomczaka, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Jacek Tomczak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W drugim czytaniu nowelizacji ustawy o wspieraniu nowych inwestycji podtrzymujemy stanowisko przedstawione na początku prac. To jest jeden z najważniejszych projektów gospodarczych tej kadencji. Kierunek zmian oceniamy oczywiście pozytywnie, chociaż reforma trafiła do Sejmu dość spóźno. Do końca funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych w dotychczasowym kształcie pozostało niewiele ponad 2 miesiące.

Strefy ekonomiczne tworzone na podstawie ustawy z 1994 r. przez ponad 3 dekady przyciągały kapitał, tworzyły miejsca pracy i wspierały rozwój przemysłu w regionach dotkniętych często bezrobociem. Reforma z 2018 r. rozszerzyła możliwość korzystania ze zwolnień podatkowych na cały kraj. Dzisiaj potrzebujemy kolejnego etapu rozwoju tego systemu. Polska nadal ma zbyt niski poziom inwestycji. Ich udział w PKB oscyluje w okolicach 17% i pozostaje wyraźnie poniżej średniej unijnej. Potrzebujemy wzrostu produktywności, budowy polskiego kapitału i dobrze wynagradzanych miejsc pracy. Nie osiągniemy tego wyłącznie poprzez konsumpcję i inwestycje publiczne. Konieczne jest zwiększenie inwestycji prywatnych, zarówno zagranicznych, jak i przede wszystkim polskich przedsiębiorców.

Jako przewodniczący Parlamentarnego Zespołu ds. Polskiej Strefy Inwestycji wielokrotnie rozmawiałem o tej reformie z rządem, z zarządami spółek strefowych i przedsiębiorcami. PSL już w 2024 r. wskazywał na potrzebę zmian i brał w nich udział. Wiemy, jakie znaczenie dla inwestorów mają przewidywalne zasady i sprawna administracja.

Wysoka Izbo! Jako Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe składamy dwie poprawki mery-

Poseł Jacek Tomczak

toryczne. Prosimy o ich rozważenie. Chcemy, aby ustawa odpowiadała na praktyczne problemy przedsiębiorców i spółek strefowych. Szczególnie prosimy o poparcie poprawki, która usuwa opiniowanie przez szefa Krajowej Administracji Skarbowej projektów decyzji o wsparciu oraz ich zmian. Nie możemy deklarować deregulacji i jednocześnie rozbudowywać ważnych procedur wspierania inwestycji o dodatkowe opinie kolejnych organów, co przeciągnie oczywiście wydawanie decyzji. To jest, nie ukrywajmy, po prostu nadregulacja. Projekt przewiduje miesięczny termin wydania opinii, możliwość jego przedłużenia oraz żądanie uzupełnień i wyjaśnień. Oznacza to ryzyko dłuższego oczekiwania na decyzję, od której zależy harmonogram inwestycji. Inwestor porównuje warunki oferowane w różnych państwach, a dodatkowy etap postępowania może osłabić atrakcyjność Polski jako miejsca lokowania kapitału. Przypominam, że dzisiaj średni czas trwania przygotowania inwestycji w Polsce to jest ok. 46 miesięcy. Jest to zdecydowanie zbyt długi czas.

W tej kadencji podjęliśmy wysiłek upraszczania procedur gospodarczych. Zachowajmy w tej sprawie pełną konsekwencję. Administracja skarbowa ma kompetencje do weryfikowania prawidłowości korzystania ze zwolnień podatkowych. Ochrona interesów fiskalnych państwa nie wymaga dodatkowego kolejnego etapu przed wydaniem decyzji o wsparciu.

Druga poprawka też jest istotna. Polega na uelastycznieniu procedur związanych z przyznaniem dofinansowania i kwestiami zatrudnienia. Zmiana decyzji o wsparciu przez właściwy organ wymaga oczywiście jej przeprocedowania. Natomiast mamy taką sytuację, na co zwracały też uwagę firmy ze stref, że ze względu na bezpieczeństwo to kryterium w dobie robotyzacji powinno być bardziej elastyczne. Czasami niestety w wyniku dobrych zmian i nowych inwestycji parametr zatrudnienia może się zmieniać. Strefy muszą mieć możliwość elastycznego reagowania na takie sytuacje. Nie można stwarzać niepotrzebnego ryzyka związanego z niezachowaniem limitu, co może doprowadzić do utraty wsparcia przez beneficjenta.

Panie Ministrze! Nadal potrzebujemy stabilnego finansowania spółek strefowych po wygaśnięciu dotychczasowych źródeł przychodów. Ich doświadczenie i relacje z samorządami są ogromnym kapitałem, który trzeba zachować. Aktualnie pozostają także postulaty aktualizacji mapy pomocy regionalnej oraz zapewnienia przygotowanych terenów inwestycyjnych. Wymaga to działań rządu na poziomie unijnym. Podtrzymujemy postulat wyraźnego gospodarza polityki inwestycyjnej po stronie rządu. Potrzebujemy decyzyjnego rozmówcy, który będzie aktywnie zabiegał o nowe inwestycje i skoordynuje działania PAIH, ARP, PFR i spółek strefowych oraz przeprowadzi (*Dzwonek*) najważniejsze projekty przez procedury administracyjne.

Globalna konkurencja o kapitał nie czeka. Państwa oferują granty, konkurencyjną energię, przygotowaną infrastrukturę i sprawną administrację. Sama ulga podatkowa nie rozwiąże wszystkich problemów inwestora. Musimy dostosować nasze instrumenty do globalnego podatku minimalnego oraz wykorzystać możliwości wynikające z unijnych ram CISAF. Ustawa jest potrzebna. Traktujemy ją jako etap dalszej modernizacji systemu wsparcia inwestycji.

Klub PSL popiera dalsze procedowanie nad projektem i zwraca się o uwzględnienie dwóch zgłoszonych poprawek.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Arkadiusza Sikorę z klubu Lewicy.

Poseł Arkadiusz Sikora:

Pani Marszałkini! Panowie Ministrowie! Szanowni Państwo! W imieniu klubu Lewicy chciałbym przedstawić stanowisko w sprawie projektu z druku nr 3160, który porządkuje i upraszcza system wspierania nowych inwestycji w Polsce. Te zmiany są potrzebne, szczególnie teraz, kiedy z końcem 2026 r. kończy się funkcjonowanie specjalnych stref ekonomicznych, a podstawowym instrumentem wspierania inwestycji pozostaje Polska Strefa Inwestycji.

Szanowni Państwo! Specjalne strefy ekonomiczne funkcjonowały 32 lata. 32 lata to był czas rozwoju polskiej gospodarki. To był instrument, który naprawdę pozwolił na osiągnięcie tego, co mamy dzisiaj, czyli wejścia do grupy 20 najbogatszych państw na świecie. To był instrument, który był instrumentem potrzebnym na ówczesne czasy. Dzisiaj gospodarka się zmienia, świat idzie do przodu. Zmieniają się też techniki wspierania gospodarek. Stąd zmiana ustawy, a właściwie nowa ustawa, która będzie wprowadzała nowy instrument, mianowicie Polską Strefę Inwestycji. Ta ustawa sprawia, że tak naprawdę strefą inwestycji staje się cały kraj.

Głównym kryterium tego, czy firmy będą mogły skorzystać z tego instrumentu – a najważniejszym narzędziem są tutaj ulgi podatkowe – jest przede wszystkim rodzaj działalności określony w decyzji o wsparciu, a także teren, na którym ta działalność jest prowadzona. Jako państwo mamy duże potrzeby, mamy swoją politykę gospodarczą i w związku z tym to będzie wychodziło naprzeciw tym decyzjom. To jest ważne, ponieważ przedsiębiorca powinien wiedzieć, jakie są zasady pomocy publicznej, przed rozpoczęciem wielomilionowej inwestycji, a nie dopiero po kilku latach prowadzenia działalności.

Ustawa wydłuża też okres obowiązywania decyzji o wsparciu. Do tej pory to były okresy między 12 a 15 lat. W tej chwili minimalny okres to jest 15 lat, a maksymalny – 20.

Poseł Arkadiusz Sikora

Oczywiście firmy, które dotychczas działały na podstawie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, nie są wygaszane i jeśli mają decyzję o funkcjonowaniu w dalszych terminach i realizacji, to przez kolejne lata będą jeszcze funkcjonowały na dotychczasowych zasadach, ale w przypadku tych, które dzisiaj powstają – one będą już obowiązywały przez dłuższy czas.

Po trzecie, ta ustawa zwiększa bezpieczeństwo przy największych projektach. Tutaj wspominaliśmy o tym, że firmy, które będą korzystały z minimum 40 mln zł z pomocy publicznej, będą musiały uzyskać opinię szefa Krajowej Administracji Skarbowej. To dobrze, bo tak duże inwestycje, w których państwo partycypuje, muszą być poddane pełnej kontroli, bo kontrola w takich sytuacjach jest bardzo wskazana.

Po czwarte, chodzi o cyfryzację całej procedury. I to jest właśnie ten element, który tak naprawdę powinien dać nam dużego kopa inwestycyjnego. Informatyzacja całych procedur będzie obsługiwana za pośrednictwem elektronicznej platformy Polskiej Strefy Inwestycji. To powinno oznaczać mniej dokumentów, a przede wszystkim szybszy obieg informacji i łatwiejszą kontrolę przebiegu postępowania. Jeśli chcemy przyciągnąć inwestycje, administracja gospodarcza musi być nie tylko skuteczna, ale także szybka, a przede wszystkim przewidywalna i transparentna.

Po piąte, zapewniamy ciągłość systemu po zakończeniu działalności specjalnych stref ekonomicznych, czyli chodzi tu o to, o czym wspomniałem wcześniej. Firmy, które funkcjonowały na dotychczasowych zasadach, mają te terminy ściśle określone. Do tego czasu będą otoczone opieką.

Państwo ma prawo wspierać przedsiębiorców, ale powinno także oczekiwać w zamian realnej wartości dla gospodarki i lokalnych społeczności. W projekcie, który omawiamy, z druku nr 3160 (*Dzwonek*), upraszcza się system, zwiększa jego przewidywalność, wydłuża perspektywę inwestycyjną, cyfryzuje procedury, a jednocześnie wzmacnia kontrolę największych przypadków pomocy publicznej. My jako Lewica będziemy wspierali ten projekt. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza z Konfederacji.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ten projekt ustawy ma dostosować system Polskiej Strefy Inwestycji do zakończenia funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych z końcem 2026 r.

Projekt zawiera rozwiązania, które można ocenić pozytywnie. Wydłuża się w nim okres wsparcia przedsiębiorców z 10–15 lat do 15–20 lat, cyfryzuje procedury oraz uwzględnia specyfikę inwestycji w robotyzację i automatyzację, które nie zawsze wiążą się z tworzeniem nowych miejsc pracy. Jednocześnie pojawiają się istotne wątpliwości. Po pierwsze, szacowany koszt proponowanych zmian wynosi ok. 1 mld zł rocznie. Przy obecnej sytuacji finansów publicznych każda taka decyzja wymaga szczególnie rzetelnej oceny efektywności wydatków. Po drugie, w projekcie przewiduje się mechanizm typowania przedsiębiorców do kontroli na podstawie algorytmu oceniającego prawdopodobieństwo naruszenia prawa. Należy zagwarantować przejrzystość tego mechanizmu i zabezpieczyć przedsiębiorców przed arbitralnym działaniem administracji. Wątpliwości budzi również usunięcie miesięcznego terminu na wydanie decyzji dotyczącej zakupu nieruchomości przez cudzoziemca na terenie strefy. Takie rozwiązanie może zwiększać niepewność i wydłużać procedury inwestycyjne.

Państwo powinno tworzyć stabilne i przewidywalne warunki prowadzenia działalności gospodarczej, a nie mnożyć nowe obciążenia i niejasności proceduralne. Dlatego przy ocenie tej ustawy kluczowe powinno być to, czy rzeczywiście ułatwi ona przedsiębiorcom inwestowanie, zapewniając jednocześnie odpowiednią kontrolę nad wydatkowaniem środków publicznych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Elżbietę Burkiewicz z klubu Centrum.

Poseł Elżbieta Burkiewicz:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Przedstawiciele Ministerstwa! Mam zaszczyt przedstawić opinię Klubu Parlamentarnego Centrum wobec projektu ustawy zawartego w druku nr 3160, dotyczącego zmian w systemie wspierania nowych inwestycji.

Uważamy, że wspieranie inwestycji jest jednym z najważniejszych narzędzi budowania silnej, nowoczesnej, konkurencyjnej gospodarki. Chciałabym podkreślić, że za każdą inwestycją stoją nie tylko liczby, kapitał czy wskaźniki ekonomiczne. Za inwestycjami stoją też ludzie, nowe miejsca pracy, przyszłość rodzin i rozwój całych regionów. Jestem posłanką z Mielca i doskonale pokazuje to właśnie historia specjalnej strefy ekonomicznej, tej pierwszej, która została założona w Mielcu. I to właśnie Mielec jest symbolem sukcesu i nowego podejścia do rozwoju gospodarczego Polski. Ta specjalna strefa ekonomiczna w Mielcu powstała, kiedy Mielec mierzył się z poważnymi problemami transformacji gospodarczej, co groziło to strukturalnym bezrobociem, niepewnością jutra i ge-

Poseł Elżbieta Burkiewicz

neralnie co do przyszłości całego regionu. Mielecka specjalna strefa ekonomiczna pokazała, że aktywna polityka państwa może zmieniać losy regionów.

Ustawa, o której w tej chwili rozmawiamy, jest niejako kontynuacją tego, co stało się w pierwszej połowie lat 90. Mam nadzieję, że po wczorajszym posiedzeniu komisji, gdzie wysłuchaliśmy założeń i argumentów dotyczących tego, co ma się zmienić, co ma się utrzymać… Uważam, że jest to właściwa ścieżka, chociaż mam też sporo uwag, np. uważam, że włączenie KAS do procesu wydawania decyzji, nawet tych dotyczących dużych inwestycji, nie jest właściwą drogą. Teraz znaczenie ma przede wszystkim jakość inwestycji, to, czy jest innowacyjna, czy jest tam właściwa produktywność, a przede wszystkim – zdolność konkurowania na rynkach międzynarodowych. Generalnie Klub Parlamentarny Centrum będzie popierał tę ustawę i planowane zmiany.

Chciałabym się zwrócić do pani posłanki Olgi Semeniuk-Patkowskiej. Pewnie bym o tym nie mówiła, ale pani poseł stwierdziła, że podejście naszej koalicji, która jest w tej chwili koalicją rządową, to wydmuszka. Ja bym chciała zwrócić uwagę na to, co było za rządów PiS-u. Były premier Morawiecki w tej chwili tak dużo mówi o rozwoju gospodarki, a za czasu państwa rządów… Mówię choćby na podstawie tego, co działo się w specjalnych strefach ekonomicznych, kiedy głównym, decydującym powodem do nominacji na ważne stanowiska było to, że są to politycy, a nie to, że mają to być osoby kompetentne, znające się na gospodarce.

(*Głos z sali*: Podaj przykład.)

Nie chcę tutaj mówić…

(*Głos z sali*: Podaj przykład.)

Panie pośle, w specjalnej strefie ekonomicznej w Mielcu prezesem był człowiek, który wchodził rano do biura i nie wychodził z niego przez 8 godzin. Wiem to z dobrze poinformowanych źródeł – od pracowników specjalnej strefy ekonomicznej. Na dowód tego, co mówię, można sobie popatrzeć na wskaźniki. Ile było inwestycji w największej, czyli mieleckiej, strefie za waszych czasów, a ile jest w tej chwili? W tej chwili mielecka strefa jest strefą wiodącą, ma ponad 105% więcej inwestycji niż inne strefy. To naprawdę jest dobry wynik, a za państwa czasów… Ja tylko proszę o to, żeby nominacje na stanowiska gospodarcze były związane z kompetencjami, wiedzą, doświadczeniem i żeby te osoby gwarantowały nam rozwój, bo to powinno być w dużej części odłączone od polityki. Cieszę się, że wczoraj w komisji gospodarki państwa posłowie wstrzymali się od głosu, nie byli przeciwni. To dla mnie dowód na to, że możemy się dogadywać. Tylko proszę nie używać argumentu, że jesteśmy wydmuszką, bo nie jesteśmy – bo widać, jaki jest rozwój naszego kraju i że wcale nie ma tak tragicznej sytuacji, o jakiej mówi były premier pan Morawiecki. (*Dzwonek*)

Klub Parlamentarny Centrum będzie popierał tę ustawę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zanim zaproszę pana posła Adama Gomołę, pozwólcie państwo, że serdecznie przywitam uczennice i uczniów z Liceum Ogólnokształcącego Szkoły Mistrzostwa Sportowego w Tarnowie wraz z opiekunami, którzy przyjechali na zaproszenie pana posła Wiesława Krajewskiego. Cieszę się bardzo, że jesteście dzisiaj z nami. Sport uczy wytrwałości, odwagi i dyscypliny, ale także gry zespołowej. Życzę wam spełnienia marzeń, tylko pamiętajcie, że za marzeniami się nie goni. Marzenia się realizuje. Pamiętajcie, że każde mistrzostwo zaczyna się od wiary w siebie. (*Oklaski*)

Nie pozostaje mi nic innego, jak zaprosić pana posła Adama Gomołę, Polska 2050.

Poseł Adam Gomoła:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Drodzy Goście! Rządowy projekt nowelizacji ustawy o wspieraniu nowych inwestycji stanowi niezbędną odpowiedź na 39-procentowy spadek łącznej wartości deklarowanych inwestycji odnotowany w systemie wsparcia w ciągu ostatnich 2 lat, oczywiście związany też z likwidacją specjalnych stref ekonomicznych. Aby zatrzymać ten niepokojący trend i utrzymać konkurencyjność polskiej gospodarki na arenie międzynarodowej, ustawa wprowadza konkretne, wyczekiwane przez rynek ułatwienia.

Po pierwsze, projekt rozwiązuje problem wygasających z końcem 2026 r. SSE. Brak nowych ram prawnych oznaczałby chaos i niepewność dla inwestorów. W ustawie wprowadzamy autonomiczną definicję zarządzającego obszarem, co zapewni ciągłość obsługi przedsiębiorców i stabilność całego systemu po wygaśnięciu przepisów o SSE.

Po drugie, wprowadzamy radykalną deregulację i uproszczenie przepisów podatkowych. Dotychczasowy model zwolnienia z opodatkowania reinwestycji wymagał od firm udowodnienia ścisłych powiązań między nową inwestycją a już istniejącym zespołem składników majątkowych, co rodziło wiele problemów interpretacyjnych. Projekt odchodzi od uciążliwego wymogu. Od teraz zwolnieniu będzie podlegał cały dochód wygenerowany z działalności, oczywiście przy spełnieniu określonych warunków. Aby ta liberalizacja nie doprowadziła do erozji bazy podatkowej, wprowadzamy mechanizm zabezpieczający. Dla największych projektów, gdzie maksymalna dopuszczalna pomoc publiczna wynosi co najmniej 40 mln zł, obligatoryjna będzie opinia szefa KAS-u. Zapewni to ochronę interesów państwa, a inwestorom da pewność i dodatkową gwarancję bezpieczeństwa przed realizacją projektu. Tutaj ważna uwaga: to rozwiązanie na pewno musi być na bieżąco monitorowane zarówno przez ministerstwo, jak i przez Wysoką Izbę

Poseł Adam Gomoła

i ewaluowane w trakcie, gdyby jednak okazało się, że wprowadza zbyt dużą uznaniowość i biurokrację.

Po trzecie, znacząco podnosimy atrakcyjność instrumentu wsparcia. Wydłużamy czas obowiązywania decyzji o wsparciu do 15–20 lat, co ułatwi firmom efektywniejsze i pełniejsze wykorzystanie przysługującej im pomocy publicznej.

Ponadto całkowicie cyfryzujemy proces. Wprowadzamy Elektroniczną Platformę Polskiej Strefy Inwestycji, która zautomatyzuje obieg dokumentów, skróci czas procedowania nad wnioskami i zdejmie z przedsiębiorców zbędne obciążenia biurokratyczne. Dajemy zarządzającym strefami nowe kompetencje, aby mogli aktywnie angażować się w realizację projektów wspierających inwestorów w dostępie do energii ze źródeł odnawialnych, co jest dziś kluczowym wymogiem dla nowoczesnego przemysłu. Wreszcie projekt dba o strategiczne bezpieczeństwo państwa. Przepisy umożliwiają wykorzystywanie w latach 2027–2030 środków z Funduszu Reprywatyzacji na obejmowanie przez Skarb Państwa akcji w spółkach z przeznaczeniem na wzmocnienie potencjału militarnego, energetycznego, żywnościowego lub zdrowotnego kraju.

Od 2018 r. w ramach PSI wydano 3700 decyzji o wsparciu, które wygenerowały inwestycje o deklarowanej wartości ponad 154 mld zł i stworzyły ponad 55 tys. nowych miejsc pracy przy ogromnym, aż 72-procentowym – w samym tylko 2024 r. – udziale polskiego sektora MŚP w liczbie projektów. Ta ustawa to gwarancja, że system wsparcia będzie ewoluował, a Polska utrzyma pozycję lidera w przyciąganiu kluczowego kapitału, oczywiście przy wykorzystaniu naszego flagowego wspólnego projektu, mówię tutaj: wspólnego jako projektu całej Wysokiej Izby, jakim są PSI.

Klub Polski 2050 będzie popierał przyjęty projekt ustawy wraz z poprawkami. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Szanowna Młodzieży na galerii! Polska potrzebuje inwestycji, Polska potrzebuje nowoczesnych fabryk, Polska potrzebuje nowych technologii i przedsiębiorców, którzy chcą rozwijać swoją działalność właśnie tutaj, a nie przenosić ją za granicę. Dlatego kierunek proponowanych zmian oceniam pozytywnie. Wydłużenie okresu wsparcia inwestycji do 15–20 lat daje przedsiębiorcom większą przewidywalność. Bardzo dobrze, że umożliwiamy inwestowanie w robotyzację i automatyzację bez konieczności tworzenia obowiązkowych, dodatkowych miejsc pracy. Bo nowoczesna gospodarka to nie tylko liczba etatów, ale przede wszystkim wydajność, innowacyjność i konkurencyjność. Pozytywnie oceniam również wprowadzenie opinii Krajowej Administracji Skarbowej, które mogą ograniczyć późniejsze spory podatkowe.

Ale w tej ustawie jest jeden bardzo niebezpieczny przepis. Jeżeli przedsiębiorca korzysta z kilku decyzji o wsparciu, a jedna z nich zostanie uchylona, to przy braku odpowiednio prowadzonej ewidencji może być zobowiązany do zapłaty kwoty odpowiadającej maksymalnej dopuszczalnej pomocy, a nie faktycznie wykorzystanej, udzielonej ulgi podatkowej. Wyobraźmy sobie przedsiębiorcę, który otrzymał możliwość skorzystania z 20 mln zł ulgi, ale faktycznie wykorzystał tylko 5 mln. Przy spełnieniu przesłanek tego przepisu może zostać zobowiązany do zapłaty 20 mln.

Panie Ministrze! Jak można żądać od przedsiębiorcy pieniędzy, których nigdy nie otrzymał? Nie chodzi o zwalnianie kogokolwiek z odpowiedzialności. Jeżeli przedsiębiorca naruszył warunki wsparcia, powinien rozliczyć się niezależnie, ale tylko z tego, co wykorzystał.

Sankcje muszą być proporcjonalne. Nie możemy z jednej strony zachęcać przedsiębiorców do inwestowania w Polsce, a z drugiej tworzyć przepisów, które mogą doprowadzić do ich bankructwa. Poprawmy ten przepis, zagwarantujmy, że przedsiębiorca nie będzie obciążony ponad rzeczywiste, uzyskane korzyści podatkowe i należne odsetki. Państwo powinno być partnerem przedsiębiorcy, a nie źródłem dodatkowych ryzyk. Wspierajmy inwestycje zamiast karać inwestorów. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do pytań.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Zamykam też listę.

Pierwszą do zabrania głosu zapraszam panią posłankę Małgorzatę Pępek z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Małgorzata Pępek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Polska gospodarka wchodzi w nowy, dynamiczny etap rozwoju. Nie ulega wątpliwości, że ten projekt ustawy to prawdziwy przełom, który otwiera przed naszymi przedsiębiorcami szerokie perspektywy nowoczesności. Zawarta w nim nowa platforma elektronicznego wsparcia inwestycji uczyni relacje z administracją szybszymi i w pełni transparentnymi.

Na wielkie uznanie zasługuje również wydłużenie okresu obowiązywania decyzji o wsparciu nawet do 20 lat, co daje firmom unikalną stabilność w planowaniu wielomilionowych nakładów. To znak, że rząd słucha głosu biznesu i stawia na autentyczną elastyczność oraz dynamiczny rozwój przemysłu.

Poseł Małgorzata Pępek

Odnosząc się do wdrożenia nowej platformy elektronicznego wsparcia inwestycji, proszę o odpowiedź na pytanie, czy ministerstwo przewiduje dedykowane wsparcie techniczne dla mniejszych firm, które zostaną zobowiązane do pełnej cyfryzacji wniosków i rozliczeń. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza z Konfederacji.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt przewiduje typowanie przedsiębiorców do kontroli na podstawie algorytmu oceniającego prawdopodobieństwo naruszenia prawa. Jakie dane będą wykorzystywane przez ten algorytm i czy przedsiębiorca będzie mógł poznać przyczyny zakwalifikowania do kontroli? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Patryka Jaskulskiego z Koalicji Obywatelskiej, z którym wspólnie pozdrawiam uczennice i uczniów wraz z nauczycielami ze Szkoły Podstawowej nr 59 im. Bolesława Krzywoustego w Szczecinie przy ul. Dąbskiej. Witamy was serdecznie. (*Oklaski*) Wspólnie wysłuchamy teraz wystąpienia pana posła.

Poseł Patryk Jaskulski:

Bardzo mi miło.

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Droga Młodzieży! Prawa strona próbuje od jakiegoś budować czasu obraz Polski w ruinie, ale spójrzmy na dane i statystyki. II kwartał 2026 r. – polskie PKB 4,1%, najwyższy wzrost w całej Europie. Inwestycje – plus 13,7%. Produkcja przemysłowa – plus 4,6% rok do roku. Bezrobocie – 3,4%, najniższe w całej Europie.

To jest bardzo dobry projekt ustawy, który ma zachęcić do dalszego inwestowania w Polsce, aby Polska była właśnie dobrym przykładem wzrostu gospodarczego, aby ten wzrost gospodarczy został utrzymany. Bardzo dobrze, że utrzymujemy specjalne strefy ekonomiczne, które sprawiają, że walczymy skutecznie z bezrobociem w mniejszych miejscowościach.

I pytanie: O ile ta ustawa może zwiększyć właśnie inwestycje? Czy ustawa pozwoli utrzymać to bardzo wysokie tempo wzrostu polskiej gospodarki, którego nam zazdroszczą w całej Europie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

A my mamy kolejną grupę. Są to uczennice i uczniowie, którzy wraz z nauczycielami z I Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Asnyka z Kalisza przyjechali do Sejmu, by przysłuchiwać się naszym obradom na zaproszenie pana posła Piotra Kalety. Pozdrawiamy was serdecznie. (*Oklaski*)

(*Poseł Piotr Kaleta*: Wszyscy bijemy brawo.)

Tak jest.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Tchórzewskiego z Prawa i Sprawiedliwości. Dziękuję.

Poseł Krzysztof Tchórzewski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Biorąc pod uwagę obecne trzecie podejście do wsparcia nowych inwestycji w Polsce, proszę o przedstawienie wielkości kwot pomocy publicznej ogółem rocznie i w ciągu ostatnich np. 3 lat oraz osiągniętych z tego tytułu dochodów budżetu państwa – z tytułu wzrostu podatków płaconych przez firmy oraz wzrostu zatrudnienia, a także pozytywnego wpływu na procesy gospodarcze. Czy budżet państwa z tego tytułu ma wzrost dochodów, czy jest na plusie, czy na minusie, biorąc pod uwagę aspekty gospodarcze, jak i wielkość bezrobocia? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Lidię Czechak.

Poseł Lidia Czechak:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Mam również dwa pytania.

Projekt ustawy przewiduje zniesienie obowiązku tworzenia nowych miejsc pracy w przypadku inwestycji związanych z robotyką i automatyzacją procesów produkcyjnych. Mam pytanie: Czy rząd przeanalizował, jaki będzie wpływ tej zmiany na zatrudnienie, szczególnie w powiatach o mniejszym potencjale gospodarczym? Jakie mechanizmy zabezpieczające przewidziano, aby publiczne wsparcie inwestycji nie prowadziło jednak do ograniczania zatrudnienia i zastępowania pracowników maszynami bez zapewnienia im możliwości przekwalifikowania? Mam też pytanie: Dlaczego rząd nie zapewnia jednakowych mechanizmów ochrony wszystkim przedsiębiorcom? Chodzi mi, panie ministrze, o to, że część przedsiębiorstw będzie miała tę możliwość dopiero od 1 stycznia 2029 r., te mniejsze przedsiębiorstwa.

Mam także pytanie: Jak rząd zamierza zachęcić inwestorów do lokowania kapitału w Polsce w sytuacji, w której cały czas rosną koszty energii i rosną koszty działalności gospodarczej? Bo to w jakiś sposób też może nas ograniczać.

Poseł Lidia Czechak

I do pani poseł – ponieważ porównywałam kiedyś strefy mielecką (*Dzwonek*) i wałbrzyską. Nie jest sukcesem to, jak już przecinamy wstążkę, tylko cały proces inwestycyjny. Proces inwestycyjny w Mielcu rozpoczął się jeszcze za poprzedniego rządu, bo wielokrotnie zabiegaliśmy o te same firmy dla wałbrzyskiej strefy. Tak że sukces podzielmy po połowie, bo samo przecinanie wstążki na koniec inwestycji w strefie nie jest…

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Ale Mielczanie budowali tę strefę.)

Ale wniosek był i decyzja (*Gwar na sali, dzwonek*) była wydana jeszcze za naszego rządu.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

To nie jest dyskusja.
Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani marszałek… (*Gwar na sali*)
Panie poseł…

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie posłanki, to nie miejsce na takie…

Poseł Jarosław Sachajko:

Bardzo dziękuję.

Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ten projekt zawiera dobre rozwiązania: wsparcie robotyzacji, wydłużenie okresu ulg podatkowych. To zachęca przedsiębiorców do inwestowania. Ale dlaczego przy okazji zmieniacie zasady wykorzystania Funduszu Reprywatyzacji? Projekt pozwala w latach 2027–2030 przeznaczyć pieniądze tego funduszu na obejmowanie akcji spółek, które mają inwestować m.in. w bezpieczeństwo militarne, energetyczne i żywnościowe. To ważne cele, nie ulega wątpliwości. Ale Fundusz Reprywatyzacji ma przecież własne zobowiązania. Nie wskazujecie nawet konkretnego limitu tych wydatków.

Panie Ministrze! Ile miliardów złotych zamierzacie przeznaczyć na zakup akcji spółek i jak zagwarantujecie, że nie zabraknie pieniędzy (*Dzwonek*) na roszczenia, na które zaplanowany został fundusz? Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Ryszarda Terleckiego.

Poseł Ryszard Terlecki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt, o którym mówimy, przedłuża na lata 2027–2030 możliwość wykorzystania środków Funduszu Reprywatyzacji do obejmowania akcji spółek w obszarze bezpieczeństwa, zdrowia, energetyki itd. Chciałem spytać: Jakie będą kryteria wyboru tych spółek oraz jakie będą zasady kontroli i informowania opinii publicznej, które zapewnią, że te decyzje będą sprawiedliwe i przejrzyste? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Krzysztofa Lipca.

Poseł Krzysztof Lipiec:

Pani Marszałek! Pragnę Wysokiej Izbie przypomnieć, że ustawa o nowych inwestycjach zaistniała w polskiej przestrzeni prawnej w ramach Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju pana premiera Mateusza Morawieckiego.

Przechodząc na grunt przedmiotowej nowelizacji, chciałem poruszyć kwestię związaną z tym, że projekt wprowadza nowe zasady wspierania inwestycji, ale nie przewiduje odrębnej ewaluacji ich skutków. Jakie konkretne mierniki rząd będzie stosował, aby sprawdzić, czy udzielana pomoc rzeczywiście prowadzi do nowych inwestycji i trwałych miejsc pracy, a nie tylko zwiększa wartość przyznanego wsparcia? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Bartosza Zawieję.

Poseł Bartosz Zawieja:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Trudno przecenić rolę specjalnych stref ekonomicznych w Polsce w rozwoju naszej gospodarki.

Ta nowelizacja zakłada, zawiera zapis, że każda inwestycja powyżej 40 mln zł ma obligatoryjną kontrolę Krajowej Administracji Skarbowej. Mam takie uprzejme pytanie: Czy rzeczywiście ta czynność jest konieczna i czy rzeczywiście być może troszkę nie wpłynie na opóźnienie potencjalnych inwestycji? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Grzegorza Piechowiaka.

Poseł Grzegorz Piechowiak:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Jednym z największych mankamentów, jeżeli chodzi o inwestycje, jest czas oczekiwania na wszelkiego rodzaju pozwolenia. A tutaj dokładacie jeszcze opinię KAS, która też może się przyczynić do tego, że proces inwestycji będzie coraz dłuższy. Jak weźmiemy pod uwagę tylko te inwestycje, które są za ubiegły rok, to 50 czy 51 inwestycji załapałoby się na tę opinię. Czy to jest naprawdę tak bardzo konieczne, skoro KAS i tak może w każdej chwili wejść z jakąkolwiek kontrolą?

Pytanie drugie. Inwestycje się rozwijają głównie na terenie południowej, południowo-zachodniej czy zachodniej Polski. Niestety Polska Wschodnia jest jakby wykluczona. Co jest dla niej? Czy są przewidziane (*Dzwonek*) jakieś nowe narzędzia do tego, żeby zachęcić inwestorów do inwestowania na terenach Polski Wschodniej? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Magdalenę Kołodziejczak.

Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak:

Pani Marszałkini! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Konkurencyjność przemysłowa na światowych rynkach jest coraz większa. Dodatkowym wyzwaniem, z którym musimy sobie poradzić, są rosnące ceny energii, w tym paliw, spowodowane sytuacją geopolityczną. Dlatego niezwykle istotne jest wprowadzenie dodatkowych mechanizmów finansowych i prawnych dla firm, które już są lub znajdą się na polskiej mapie. Z końcem 2026 r. kończą funkcjonowanie specjalne strefy ekonomiczne, ale na wniosek polskiego rządu chcemy je zastąpić polską strefą ekonomiczną. Zarówno specjalne strefy ekonomiczne, jak i polskie strefy ekonomiczne korzystają i będą korzystały ze wsparcia finansowego finansów publicznych.

Panie Ministrze! Ponieważ kończy się pewien etap, proszę o informację: Z jak wysokiego wsparcia skorzystały specjalne strefy ekonomiczne i jakich wpływów przysporzyły do polskiego budżetu? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Krzysztofa Haburę.

Poseł Krzysztof Habura:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Przez wiele lat prowadziłem działalność gospodarczą i wiem, jak ważne dla przedsiębiorców są stabilność przepisów i przewidywalność inwestowania. Tą ustawą rząd proponuje dzisiaj konkretne korzystne dla nich rozwiązania: wydłużenie okresu wsparcia do 20 lat, uproszczenie rozliczeń podatkowych, cyfryzację procedur czy wreszcie ułatwienia dla inwestujących w robotyzację i automatyzację. Czy zatem ministerstwo szacuje, ile nowych inwestycji i o jakiej wartości może powstać dzięki wydłużeniu okresu wsparcia z 15 do 20 lat? Jakie gwarancje otrzymają przedsiębiorcy, że dodatkowe opiniowanie przez KAS nie wydłuży procesu uzyskiwania decyzji o wsparciu? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Krystynę Skowrońską.

Poseł Krystyna Skowrońska:

Trochę historii. W 1994 r. – ustawa o specjalnych strefach ekonomicznych. Powstaje pierwsza specjalna strefa ekonomiczna w Mielcu. Wtedy zwolniono 20 tys. osób i ludzie byli bez pracy. Dzisiaj minęło już 30 lat od powstania strefy, ale w 2013 r. zabiegałam o to. Rząd premiera Tuska wydłużył zwolnienia strefowe w 2013 r. i one obowiązują do 2025 r. A teraz ustawa o zmianie ustawy o wspieraniu inwestycji i niektórych innych ustaw. Zwolnienie dla firm strefowych: dla dużych podmiotów – 50%, dla średnich – 60% i dla małych – 70%. Polska Strefa Inwestycji to dobre rozwiązanie, to możliwość inwestowania i zmieniania regionów kraju. (*Dzwonek*) Obowiązywanie tej ustawy – na 15 lat, z możliwością wydłużenia do 20 lat.

Życzę powodzenia wszystkim dyrekcjom stref ekonomicznych, powodzenia pracownikom i inwestorom, a szczególne pozdrowienia dla Mielca i specjalnej strefy ekonomicznej. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Jerzego Meysztowicza.

Poseł Jerzy Meysztowicz:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dzisiaj procedujemy nad dwiema ustawami, które mają duży wpływ na rozwój polskiej gospodarki i pomoc firmom, które funkcjonują na naszym tere-

Poseł Jerzy Meysztowicz

nie. Myślę, że powiedziałem to już podczas sprawozdania w komisji: cieszy to, że te ustawy i te zapisy zostały poprzedzone szerokimi konsultacjami, ankietami, które zostały przekazane instytucjom zainteresowanym.

Mam pytanie: Czy stanie się to już standardem, jeśli chodzi o projekty ustaw przygotowywane w ministerstwie? Dlatego że bardzo cenną zasadą jest to, żeby wszystkie ustawy dotyczące polskiej gospodarki, firm działających w Polsce były szeroko konsultowane, żeby ten głos był słyszalny i żeby ten głos przekładał się na te rozwiązania, które zostaną zaproponowane. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Elżbietę Burkiewicz.

Poseł Elżbieta Burkiewicz:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ustawa jest bardzo dobrym kierunkiem. Chodzi o to, żeby wspierać inwestycje, szczególnie w rejonach zagrożonych brakiem takich zdarzeń gospodarczych jak nowe inwestycje. Natomiast chciałabym wrócić do szczegółów, bo ustawa jest dobra. Natomiast pytanie dotyczy oczywiście KAS-u. Do tej pory w procesie inwestycji w specjalnych strefach ekonomicznych nie było konieczności wydawania zgody KAS-u. Chciałabym się dowiedzieć, dlaczego ministerstwo chce wprowadzić tę opinię, dlaczego w procesie wydawania zgód w PSI państwo tak bardzo mocno naciskają na to, żeby ta opinia była. Moim zdaniem jest to nadregulacja, która grozi tym, że czas wydawania zgód będzie znacznie dłuższy. To wydłuży ten proces, a inwestycje (*Dzwonek*) potrzebują szybkości w działaniu. Bardzo proszę. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Annę Paluch.

Poseł Anna Paluch:

Wysoka Izbo! W następstwie wprowadzania przepisów omawianego tutaj projektu ustawy zawartego w druku nr 3160 – w art. 13 ustawy o wspieraniu nowych inwestycji zostanie dodany ust. 2a o prowadzeniu indywidualnego konta w systemie teleinformatycznym w Ewidencji Wsparcia Nowej Inwestycji. Dane gromadzone w systemie będą przetwarzane i wykorzystywane, natomiast w przepisach brak jest wystarczająco precyzyjnych regulacji dotyczących funkcjonowania konta, uprawnień jego użytkowników, zasad działania konta, zakresu danych gromadzonych i przetwarzanych w związku z korzystaniem z tegoż konta i okresu przechowywania tych danych.

Wysoka Izbo! W ostatnich 2 latach mieliśmy do czynienia z dwoma ogromnymi wyciekami danych pacjentów. Dane ok. 20 mln pacjentów zostały przejęte, zhakowane bez żadnych konsekwencji dla polityków nadzorujących (*Dzwonek*) bezpieczeństwo publicznych rejestrów. Vide: wicepremier Gawkowski. Zatem pytam: Kto i w jaki sposób zagwarantuje, że dane przedsiębiorców korzystających z publicznego wsparcia nie zostaną w podobny sposób zawłaszczone?

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Zofię Czernow.

Poseł Zofia Czernow:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! To jest bardzo potrzebna ustawa, dlatego cieszę się, że właśnie teraz jest procedowana w Wysokiej Izbie. Przepisy zmierzają w kierunku uproszczenia i ułatwienia procesu ubiegania się o decyzję o wsparciu. Jest szereg procesów upraszczających, jak zmniejszenie obciążeń biurokratycznych, skrócenie czasu przygotowania, co jest bardzo ważne dla inwestorów podejmujących takie decyzje. Szczególnie pragnę podkreślić dodatkowe zmiany w dotychczas obowiązujących przepisach, zmierzające w kierunku wydłużenia czasu obowiązywania decyzji o wsparciu do 20 lat, aby przedsiębiorca mógł wykorzystać pełną pulę zwolnienia od podatków. To jak gdyby powoduje, że przedsiębiorca nie obawia się, że nie uda mu się w tym okresie skorzystać z ulgi. (*Dzwonek*) Tak że to jest bardzo ważne. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Ostatnie pytanie należy do pana posła Marcina Porzucka.
Zapraszam.

Poseł Marcin Porzucek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Warto wspierać tworzenie nowych miejsc pracy, tym bardziej, że sytuacja na rynku pracy jest bardzo zła. Chciałbym spytać, czy prawdą jest, że w ciągu ostatnich 3 lat liczba zarejestrowanych osób bezrobotnych wzrosła o kilkanaście procent, a w niektórych powiatach przekroczyła 20%? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Było to ostatnie pytanie skierowane do sekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii pana Michała Jarosa.

Pozwólcie, że zanim pan minister przyjdzie na mównicę, przywitam kolejnych gości. Są to uczennice, uczniowie i nauczyciele ze Szkoły Podstawowej nr 9 im. Orląt Lwowskich w Tarnowie. Droga młodzieży, rozglądajcie się, pytajcie, zaglądajcie za kulisy parlamentu. Dziś jesteście gośćmi naszymi i pani poseł Urszuli Augustyn, ale kto wie, może za kilka lat to właśnie wy będziecie tutaj podejmować decyzje ważne dla Polek, Polaków i Polski, czego wam życzę. Witamy was serdecznie. (*Oklaski*)

Zapraszam pana ministra Michała Jarosa.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Specjalne strefy ekonomiczne były bardzo dobrym pomysłem. Przez blisko 30 lat przyczyniały się do rozwoju gospodarczego Polski, wspierały tworzenie nowych miejsc pracy, wzmacniały potencjał polskich regionów i przyciągały do Polski kolejne wartościowe inwestycje. Pomogły zbudować fundamenty pod rozwój nowoczesnego przemysłu i zwiększyć atrakcyjność Polski jako miejsca do prowadzenia działalności gospodarczej. Dziś, po latach funkcjonowania tego systemu, stoimy przed kolejnym etapem zmian. Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami 31 grudnia 2026 r. nastąpi zakończenie funkcjonowania dotychczasowego modelu stref ekonomicznych. Nie oznacza to jednak przerwania wsparcia dla inwestorów. Zapewniona zostanie ciągłość udzielania pomocy publicznej w postaci zwolnienia z podatku dochodowego na zasadach przewidzianych w ustawie o wspieraniu nowych inwestycji. Ten fakt, a także zmieniające się warunki gospodarcze, nowe wyzwania konkurencyjne oraz potrzeba zapewnienia bezprzedsiębiorcom stabilnego i przewidywalnego otoczenia regulacyjnego, uzasadniają nowelizację ustawy o wspieraniu nowych inwestycji. Naszym celem jest dostosowanie systemu wsparcia do obecnych potrzeb przedsiębiorców i gospodarki. Chcemy, aby rozwiązania prawne były bardziej przejrzyste, ograniczały niepewność interpretacyjną i ułatwiały realizację inwestycji, które przyczyniają się do wzrostu produktywności, rozwoju technologicznego i wzmacniania konkurencyjności polskiej gospodarki.

Teraz odpowiem na pytania poszczególnych posłów i posłanek. Pani posłanka Pępek: wszyscy będą korzystać na tych samych zasadach. Pan poseł Tumanowicz: jeśli chodzi o algorytm kontroli, który jest w ustawie – Prawo przedsiębiorców, to w tej ustawie nie będzie on obowiązywał. Jeśli chodzi o pytanie pana posła Jaskulskiego, czy zwiększymy inwestycje i tempo inwestycyjne: tak, zwiększymy. Właśnie temu służy ten projekt, żeby zwiększać ekspozycję przedsiębiorców, którzy będą inwestowali w specjalnych strefach ekonomicznych, czy po prostu w Polskiej Strefie Inwestycji, która będzie w każdym miejscu, w każdym zakątku naszej ojczyzny. Zależy nam na tym, żeby to tempo nie spadło. Pomimo trudności geopolitycznych, trzeba to sobie jasno powiedzieć, które zawsze utrudniają inwestycje, powodują, że każdy inwestor trzy razy się zastanowi, zanim wyda złotówkę, euro, dolara, czy jakąkolwiek inną walutę w Polsce, utrzymaliśmy wysokie tempo wzrostu i inwestycji. To jest bardzo ważne. Zachowaliśmy na wysokim poziomie przewidywalność, transparentność, ale też odpowiedzialność i warunki, w których przedsiębiorcy mogą prowadzić działalność gospodarczą, inwestować w Polsce. Tak że dzisiaj wygrywamy z innymi gospodarkami, z tymi z Europy Zachodniej, w wyścigu technologicznym o nowe inwestycje. Wygrywamy rywalizację z Francją, z Niemcami, z Czechami. I to jest ważne. Dlatego na pewno zwiększymy tempo inwestycji.

Jeśli chodzi o pytania pana posła Tchórzewskiego: kwoty pomocy i osiągnięte efekty. Oczywiście doprecyzujemy odpowiedź na piśmie, ale mogę powiedzieć o dwóch bardzo ważnych elementach, o których wspominałem wielokrotnie. Jest to 58 tys. miejsc pracy dzięki Polskiej Strefie Inwestycji, bo liczymy od tego momentu, ale jakbyśmy liczyli od 1994 r., to efekty są naprawdę bardzo imponujące. W jakimś stopniu specjalne strefy ekonomiczne, potem Polska Strefa Inwestycji, przez 30 lat, politycy, parlamentarzyści, ale przede wszystkim przedsiębiorcy, dali szansę wielu przedsiębiorcom na to, żeby zainwestować w Polsce. Na początku to były w dużej mierze inwestycje spoza Polski. Dzisiaj natomiast możemy być dumni z tego, że 65% tych inwestycji realizowanych jest przez polskie firmy, polskich inwestorów. Zaczynamy gromadzić kapitał, inwestować, rozwijać firmy. To jest niezwykle istotne. Dlatego, szanowni państwo, dziękuję wszystkim, którzy brali udział w tworzeniu Polskiej Strefy Inwestycji, stref inwestycyjnych, którzy inwestowali w tych strefach, obsługiwali je. To są pracownicy którzy zrobili kawał dobrej roboty dla polskiej gospodarki. Za to serdecznie dziękuję. Wartość inwestycji to 178 mld zł, ok. 188 mld zł w ostatnich latach działania Polskiej Strefy Inwestycji. To jest naprawdę imponujące.

Pani posłanka Czechak, sprawa automatyki, robotyzacji. Moim zdaniem to jest temat do długiej debaty: jak ochronić potencjał inżyniera, potencjał pracownika w zderzeniu z ciemnymi fabrykami, robotyzacją, automatyzacją procesów produkcyjnych. To jest wyzwanie, które stoi przed nami. Mamy bardziej uprzemysłowioną gospodarkę niż gospodarka średnia europejska, jednak co do zasady jeszcze w tych procesach automatyzacji nie wygrywamy, nie dobijamy do średniej europejskiej. Powinniśmy przyspieszyć ten proces i na pewno będziemy go przyspieszali. W tym

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros

roku dotyczy to chociażby inwestycji w Jaworze na Dolnym Śląsku, którą rozpoczął poprzedni rząd – mówię o Mercedes-Benz – a kontynuuje ten rząd. W tym roku i w przyszłym roku, zwłaszcza w przyszłym roku, proces automatyzacji tej fabryki będzie bardzo postępował. To jest znak czasu i musimy sobie z tymi wyzwaniami poradzić.

Musimy przygotować i inaczej przygotowywać młodych ludzi do wchodzenia na rynek pracy. Dzisiaj i w przyszłości, tej bliskiej, niedalekiej, za 5 lat, 10 lat, będziemy potrzebowali wielu specjalistów, którzy nie tyle będą pracowali w wielu fabrykach, ile będą zarządzali procesami, obsługiwali, naprawiali systemy, które będą pracowały i prowadziły produkcję. To będzie inna produkcja niż ta, z którą mieliśmy do czynienia do tej pory. Musimy wyjść naprzeciw oczekiwaniom, zmianom, które zachodzą na świecie. Technologia, która jest obecna w różnych miejscach świata, pokazuje, jak zmieniają się proporcje. Na pewno zawsze trzeba będzie zadbać o człowieka i o zatrudnienie.

Polska przestała być krajem lowcostowym, w którym kwota zatrudnienia, cena energii decydowała o wyborze Polski. Dzisiaj musimy wykorzystać naszą pulę talentów, zdolnych polskich inżynierów, rzetelnego polskiego pracownika. To jest, moim zdaniem, czas, w którym będzie to się liczyło. Ma to nas przeprowadzić do produkcji high-tech, czyli do wejścia do rywalizacji na poziomie europejskim i dogonienia światowej czołówki, tych dwóch gospodarek, które dzisiaj ze sobą rywalizują. Musimy do tych dwóch uciekinierów dołączyć jako Europa i jako Polska. Możemy rzeczywiście odegrać ważną rolę właśnie dzięki polskim inżynierom, polskim pracownikom, dzięki temu, co nas charakteryzuje: głodowi w budowaniu naszej gospodarki, naszych firm, naszych przedsiębiorstw. Musimy stworzyć ekosystem, środowisko dla firm, przedsiębiorców i zdolnych ludzi z Polski, którzy mogą wykorzystywać swoje zdolności właśnie w polskiej gospodarce. Chcemy, żeby fabryki przyszłości, a może inaczej: nie chcemy, żeby polscy inżynierowie wyjeżdżali do fabryk przyszłości poza granicę Polski, chcemy te fabryki przyszłości ściągnąć do Polski, żeby tu można było rozwijać talenty i pracować na rzecz polskiej gospodarki.

Pan poseł Sachajko, sprawa Funduszu Reprywatyzacji. Pan poseł Terlecki dopytywał też o wybór spółek. Odpowiemy szczegółowo na piśmie, ale kryterium stanowi bezpieczeństwo państwa i obronność. To jest ważny element w polityce przemysłowej, produkcji przemysłowej, ale też w kontekście nowych technologii. Widzimy, jak zmieniło się pole walki, chociażby na Ukrainie, jak wiele elementów jest wykorzystywanych w oparciu o elektronikę. To jest, moim zdaniem, cel dla polskiego przemysłu obronnego. Pracujemy w Ministerstwie Rozwoju i Technologii nad strategią przemysłu obronnego, nad włączaniem polskich małych i średnich firm, polskich inżynierów, którzy zakładają start-upy, do dużych firm państwowych z grupy PGZ, by mogli wziąć udział w zamówieniach dla polskiej armii, polskiego przemysłu zbrojeniowego.

Pan poseł Krzysztof Lipiec zapytał o liczbę udzielonych decyzji o wsparciu, wartość i jakość deklarowanych inwestycji, deklarację dotyczącą liczby miejsc pracy. To są kryteria, które będą oceniane.

Pan poseł Zawieja, pan poseł Habura, pan poseł Piechowiak zapytali o KAS. Pytała o to również pani posłanka Burkiewicz. Powiem, dlaczego przyjęliśmy to rozwiązanie, żebyśmy mieli tego świadomość. To rozwiązanie jest korzystne w przypadku dużych inwestycji – powyżej 40 mln pomocy – korzystne na początku, żeby można było mieć pewność, że na żadnym etapie ta decyzja nie będzie podważana. Muszę powiedzieć jasno i wyraźnie, że to nie spowolni procesu. Niezależnie od decyzji KAS można prowadzić inwestycje. Przewidziany został termin 30 dni. Po upływie 60 dni, jeśli KAS nie zajmie stanowiska, przyjmuje się, że jest milcząca zgoda, a więc to nie ograniczy przedsiębiorców.

Pan poseł Piechowiak zapytał o formy zachęty. Będziemy kontynuowali, wzorem TCTF, program CISAF. Już zapowiadam, co tu dużo mówić, nowy system grantowy. Potrzebujemy go. Stary system grantowy dał nam naprawdę wiele miejsc pracy, wiele miliardów inwestycji, wiele miliardów przychodów do budżetu państwa, z VAT-u, CIT-u, PIT-u. No i oczywiście ZUS – miejsca pracy. To był system grantowy stworzony na początku drugiej dekady XXI w. Do roku 2011 funkcjonujący system grantowy dawał naprawdę wiele możliwości polskim firmom. Dzisiaj chcemy go ukierunkować: nie tylko decyzje o wsparciu, ale też nowe miejsca pracy. Jesteśmy w zupełnie innym momencie gospodarki. Dla nas ważne będą inne elementy, inne zachęty, żebyśmy rozwijali kompetencje polskiej gospodarki w tych obszarach, w których jeszcze tych kompetencji nie mamy. Dlatego system grantowy będzie ukierunkowany na kilka obszarów, tak żeby po prostu ta nasza gospodarka była jak najbardziej, w jakimś stopniu, samodzielna. My jako Polska powinniśmy mieć też moce wytwórcze w różnych obszarach, tak żeby nie być uzależnionym od kogokolwiek. Suwerenne technologie. Suwerenne technologie są Polsce po prostu potrzebne, tak żebyśmy mieli tutaj centra danych, tak żebyśmy tutaj produkowali serwery do sztucznej inteligencji, do procesów, które będą ułatwiały polskim przedsiębiorcom, ale też państwu polskiemu prowadzenie działalności i rywalizację na rynkach międzynarodowych. To jest też odejście od koncepcji ścisłych powiązań, które stanowiły utrudnienia dla przedsiębiorców – ta kwestia związana z KAS-em.

Odpowiemy szczegółowo pani posłance Kołodziejczak, ile jest tych środków do budżetu, bo to naprawdę imponujące dane.

Dziękuję pani posłance Skowrońskiej za przypomnienie kwestii związanej z mapą pomocy regionalnej.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Jaros

Pan poseł Meysztowicz mówił o szerokich konsultacjach. Tak, tylko wtedy. Rozmawialiśmy z 14 naszymi specjalnymi strefami inwestycyjnymi, mówię: naszymi polskimi strefami inwestycyjnymi. To z nimi prowadziliśmy konsultacje. To strefy prowadziły konsultacje ze swoimi inwestorami, tak żebyśmy wybrali najlepsze praktyki, i wybraliśmy te najlepsze praktyki podczas tworzenia właśnie tej ustawy.

Pani posłanka Burkiewicz pytała o KAS, to już odpowiadałem.

Pani posłanka Paluch, bardzo ważny element, cyberbezpieczeństwo. Szanowni państwo, dzisiaj musimy zwiększać świadomość polskich przedsiębiorców, polskich firm właśnie na temat bezpieczeństwa w sieci, na temat zabezpieczenia swoich firm, na temat zabezpieczenia nie tylko przed kradzieżą danych, przed włamaniem się do komputerów, lecz także przed zakłóceniem procesów produkcyjnych. To jest niezwykle istotne. Dlatego rząd wyszedł temu naprzeciw i przyjęto ustawę o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. To będzie zresztą wielka szansa dla zdolnych polskich inżynierów, programistów. Mamy centra chociażby IBM, Toyoty, nowo otwarte we Wrocławiu, które się tym zajmują i są ukierunkowane na cyberbezpieczeństwo. Intel – pracownicy Intela w Gdańsku też pracują w tym obszarze. My potrzebujemy ich wykorzystać, potrzebujemy wykorzystać wszystkich naszych najlepszych, zdolnych ludzi, żeby budowali systemy, które będą bezpieczne, bo moim zdaniem w przyszłości będzie wielka rywalizacja. Wyobraźmy sobie, że ktoś przejmie dron albo robota, który ma działać, pracować dla nas. Jak ważne są przechowywane dane, chociażby jaki istotny jest nasz telefon. A więc cyberbezpieczeństwo będzie bardzo istotne, dla nas jest bardzo istotne, dlatego przyjęliśmy tę ustawę o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa. Ale potrzebujemy też suwerennych technologii, produkcji tu, w Polsce, a nie produkcji w różnych miejscach na świecie niekoniecznie suwerennych technologii. Nie chcemy, żeby te dane były przechowywane gdzieś na świecie. Chcemy, żeby one były tu, w Polsce, żeby te obliczenia były dokonywane tu, w naszym kraju. Wtedy będziemy mieli pewność, że są bezpieczne.

Odpowiadając pani posłance Czernow, informuję, że to będzie proporcjonalny zwrot.

Jeśli chodzi o pytania pana posła Porzucka, to proszę wybaczyć, ale będziemy przygotowywać tę odpowiedź na piśmie.

Kończąc, szanowni państwo, dziękuję za dobrą dyskusję w sprawie tej ustawy, nie tylko za dobrą dyskusję, lecz także za dobre działania przez ostatnie 30 lat wszystkim tym, którzy tworzyli strefy inwestycyjne, wszystkim tym, którzy zainwestowali w tych strefach inwestycyjnych, wszystkim tym, którzy dobrze życzą polskim przedsiębiorcom i polskiej gospodarce, i wszystkim firmom, które zainwestowały tutaj, w Polsce. (*Dzwonek*) Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję*).

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, marszałek Sejmu kieruje ten projekt ustawy ponownie do Komisji Gospodarki i Rozwoju w celu przedstawienia sprawozdania.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (druki nr 2997 i 3170)**.**

Proszę panią poseł Agnieszkę Hanajczyk o przedstawienie sprawozdania komisji.

Zapraszam, pani poseł.

Poseł Sprawozdawca Agnieszka Hanajczyk:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego zawartym w druku nr 2997. Sprawozdanie komisji znajduje się w druku nr 3170.

Komisja rozpatrzyła projekt na posiedzeniu w dniu 6 października. Projekt ustawy wniesiony przez rząd, przez ministra sprawiedliwości, dotyczy ujednolicenia, unormowania i uregulowania podstawowych procedur dotyczących informowania obywateli o przysługujących im prawach w sposób jasny, precyzyjny i zrozumiały w postępowaniu karnym. W postępowaniu przygotowawczym minister sprawiedliwości ma upoważnienie do określenia wzorów pouczeń, w postępowaniu sądowym go nie ma. Obecnie brak tej regulacji powoduje, że każdy sąd posługuje się własnym pouczeniem. Resort zebrał je ze wszystkich sądów i skala różnic okazała się bardzo duża. Niektóre pouczenia mają po 20 stron drobnego druku i trudno je zrozumieć. Stąd potrzeba regulacji.

Projekt wprowadza upoważnienie dla ministra sprawiedliwości do wydania rozporządzeń ze wzorami pouczeń dla oskarżonego, pokrzywdzonego i świadka na etapie sądowym, napisanych językiem zrozumiałym także dla osób bez obrońcy lub pełnomocnika. Według nowego art. 16 § 4 wzory zostaną opublikowane na stronie ministerstwa wraz z tłumaczeniami na najczęściej używane języki obce. Porządkuje się też art. 300, usuwając z pouczeń w postępowaniu przygotowawczym treści dotyczące dopiero etapu sądowego. Rozszerza się pouczenia o prawo do odszko-

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Agnieszka Hanajczyk

dowania za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie i wzmacnia się ochronę osób niepełnoletnich.

Posłowie i goście komisji zgłosili kilka uwag do przedłożonego projektu, co znalazło odzwierciedlenie w poprawkach merytorycznych i legislacyjnych przyjętych przez komisję. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich oceniło kierunek zmian bardzo pozytywnie. Wątpliwości zostały wyjaśnione w toku dyskusji na posiedzeniu komisji. Najwięcej dyskusji wzbudził art. 16 § 4. Biuro Legislacyjne pytało o charakter tłumaczeń i listę języków.

Ministerstwo wyjaśniło, że lista obejmie ok. 35 języków wskazanych przez sądy. W przypadku języków rzadkich zostają dotychczasowe zasady i środki na koszty postępowań.

Komisja przyjęła trzy poprawki. Pierwsza doprecyzowuje w art. 300 pouczenie o możliwości przesłuchania przez konsula. Druga skreśla w art. 339 zbędne odesłanie do art. 353 § 3 w związku z art. 354. Trzecia, przygotowana przez Biuro Legislacyjne, poprawia przepis przejściowy.

Zmieniono też datę wejścia w życie na 1 marca 2027 r., co pozwoli na przygotowanie i wydanie ok. 10 rozporządzeń wprowadzających uchwalone przepisy. Biuro Legislacyjne zwróciło także uwagę, że w Sejmie są inne projekty zmieniające Kodeks postępowania karnego, w tym art. 300. Dlatego ten projekt powinien być uchwalony w pierwszej kolejności.

Wysoki Sejmie! Ta ustawa to pierwszy krok, który doprowadzi do ustandaryzowania pouczeń także w postępowaniu odwoławczym, a rozważane jest również w przypadku postępowań w sprawach o wykroczenia. Ten projekt ma być fundamentem tych prac.

Komisja przyjęła projekt w głosowaniu. Sześciu posłów było za, nikt nie był przeciw, trzech posłów wstrzymało się od głosu. W imieniu komisji wnoszę o uchwalenie projektu ustawy zawartego w druku nr 3170. Dziękuję uprzejmie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do zabrania głosu zapraszam pana posła Macieja Tomczykiewicza z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Maciej Tomczykiewicz:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pochylamy się dalej nad rozwiązaniem z pozoru może prozaicznych problemów, ale takich, które dotyczyły bardzo wielu postępowań. W sprawach karnych ważna jest stabilność, ważna jest jasność, szczególnie w takim podstawowym elemencie, o jakim mówimy w przypadku tej ustawy. I o to projekt ministerialny zadbał. Tak że jestem przekonany, że te postępowania w tym małym swoim wycinku będą czytelniejsze i będą też łatwiejsze do prowadzenia. Tego się trzymamy. Drobne poprawki zostały wprowadzone. Liczę na to, że wszyscy państwo, cała Wysoka Izba, poprze ten projekt. Popiera go Koalicja Obywatelska. Przegłosujmy go jak najszybciej, żeby jak najszybciej móc zacząć już pracować nad aktami wykonawczymi. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Pawła Jabłońskiego z Rozwoju Plus. Nie widzę.

Ale jest pan poseł Michał Pyrzyk, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Michał Pyrzyk:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Celem tego przedłożenia, i to należy podkreślić, jest przede wszystkim wzmocnienie gwarancji procesowych i praw stron oraz zapewnienie, że wszyscy uczestnicy postępowania otrzymają pełną i rzetelną informację o swoich prawach i obowiązkach, i to otrzymają ją w prostym i zrozumiałym języku. Dlatego wprowadzone zostają takie same standardy pouczania we wszystkich sądach w kraju oraz zapewniona zostaje spójność między etapem postępowania przygotowawczego i sądowego. Zakładanym celem przedłożenia jest również ułatwienie dostępu i obniżenie kosztów poprzez udostępnienie wzorów pouczeń wraz z ich tłumaczeniami na najczęściej używane języki obce na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Ograniczy to, jak powiedziałem wcześniej, wydatki sądów i organów ścigania na indywidualne tłumaczenia zlecane w tym momencie biegłym. Przedłożenie określa szczegółowy zakres pouczeń przekazywanych m.in. przy doręczaniu aktu oskarżenia, wezwaniu lub zawiadomieniu o terminie posiedzenia, wezwaniu na rozprawę w sprawach z oskarżenia prywatnego, wyroku nakazowego oraz w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

Projekt nakłada na ministra sprawiedliwości obowiązek umieszczania na stronie internetowej ministerstwa, tak jak powiedziałem wcześniej, wzorów pouczeń wraz z ich oficjalnymi tłumaczeniami na języki obce, te najczęściej używane. Wprowadzono obowiązek, jak mówiła pani poseł sprawozdawca, informowania osoby zatrzymanej oraz tymczasowo aresztowanej o prawie i terminie dochodzenia, od-

Poseł Michał Pyrzyk

szkodowania oraz zadośćuczynienia w przypadku niewątpliwie niesłusznego zatrzymania lub tymczasowego aresztowania.

Z etapu przygotowawczego, jak słyszeliśmy, usunięto te pouczenia, które odnoszą się wyłącznie do etapu sądowego, co też zredukuje ich objętość i uczyni je bardziej czytelnymi dla odbiorców. Zgodnie z projektowanymi przepisami ustawa ma wejść w życie, to już mówię o tym terminie, po zmianach wprowadzonych podczas prac w komisji z dniem 1 marca 2027 r. To kilkumiesięczne przesunięcie da sądom, prokuraturze oraz ministrowi sprawiedliwości dodatkowe 2 miesiące na opracowanie, przetłumaczenie na języki obce i wdrożenie wszystkich ustandaryzowanych wzorów formularzy pouczeń. Przepisy te będą stosowane do postępowań wszczętych i niezakończonych przed tym dniem, przy zachowaniu oczywiście skuteczności dotychczas dokonanych czynności procesowych w tym zakresie. W toku prac komisji przeanalizowaliśmy również uwagi zgłoszone w ramach opiniowania, m.in. przez rzecznika praw obywatelskich. Dokonano drobnych poprawek redakcyjnych i doprecyzowania w poszczególnych przepisach.

Dlatego Klub Polskie Stronnictwo Ludowe będzie głosować za tym potrzebnym rządowym przedłożeniem. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza. Nie widzę pana posła.

Czy jest pani poseł? Jest pani poseł.

Zapraszam panią poseł Aleksandrę Leo, Centrum.

Poseł Aleksandra Leo:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W postępowaniu karnym sama lista przepisów nie wystarczy. Człowiek musi jeszcze wiedzieć, co te przepisy oznaczają dla niego w konkretnej sytuacji. Bez tej wiedzy trudno skorzystać z przysługujących praw, ale też łatwo nie dopełnić obowiązków. Dlatego sposób i moment przekazania informacji mają realne znaczenie.

Projekt porządkuje pouczenia dla podejrzanych, oskarżonych, pokrzywdzonych i świadków. Ich zakres ma być powiązany z etapem sprawy. To rozsądne rozwiązanie, bo osoba wezwana na rozprawę potrzebuje innych informacji niż ktoś, kto dopiero uczestniczy w pierwszym przesłuchaniu. Pouczenie przekazane we właściwym momencie może pomóc podjąć decyzję, złożyć wniosek albo przygotować się do czynności procesowej.

Projekt przewiduje też ujednolicenie wzorów pouczeń. Dzięki temu informacje przekazywane uczestnikom postępowań będą oparte na wspólnych zasadach, a ich zakres będzie określony w przepisach. Ma to znaczenie dla rzetelności postępowania, bo każdy powinien otrzymywać potrzebne informacje, niezależnie od tego, na jakim etapie sprawy się znajduje.

Ważne jest również udostępnienie wzorów na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości oraz ich tłumaczenie na najczęściej używane w postępowaniach karnych języki obce. To ułatwi dostęp do informacji i pozwoli lepiej zrozumieć swoje prawa osobom, które nie posługują się swobodnie językiem polskim.

Projekt dopracowuje pouczenia dla pokrzywdzonych. Mają oni otrzymywać informacje m.in. o możliwości uzyskania naprawienia szkody lub kompensaty państwowej, dostępie do pomocy prawnej, środkach ochrony i dostępnych formach pomocy. To ważne, bo pokrzywdzony powinien wiedzieć nie tylko to, że może uczestniczyć w postępowaniu, lecz także to, gdzie szukać wsparcia i jakie kroki może podjąć.

Projekt przewiduje też informowanie zatrzymanego oraz osoby tymczasowo aresztowanej o prawie i terminie dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w razie niewątpliwie niesłusznego pozbawienia wolności. Taka informacja pozwala poznać przysługujące uprawnienie i jego ramy czasowe. Ma więc znaczenie dla realnej ochrony praw osoby, której wolność została ograniczona.

Osobne rozwiązania dotyczą osób, które nie ukończyły 18. roku życia. W określonych sytuacjach pouczenia mają być przekazywane również przedstawicielowi ustawowemu albo osobie sprawującej pieczę. Projekt zakłada też uwzględnienie wieku i stanu zdrowia przy przygotowywaniu wzorów. Chodzi o to, by informacja mogła dotrzeć do osób, które mogą potrzebować dodatkowego wsparcia w jej zrozumieniu.

Te zmiany dotyczą spraw, z którymi uczestnicy postępowania stykają się bezpośrednio: przesłuchania, wezwania do sądu, dostępu do pomocy czy możliwości dochodzenia swoich praw. Jasne i właściwie dobrane pouczenia nie rozstrzygają sprawy za uczestnika, ale pomagają mu zrozumieć, co może zrobić, jakie konsekwencje wiążą się z jego decyzjami. To dlatego porządkowanie tych informacji ma sens.

Dlatego Klub Parlamentarny Centrum popiera ten projekt. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Pawła Śliza. Nie widzę. Widzę.

(*Poseł Paweł Śliz*: Jestem, jestem.)

Dzień dobry. Zapraszam.

Polska 2050.

Poseł Paweł Śliz:

Niepostrzeżenie, z drugiej strony, pani marszałek.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Nie, tutaj mam, panie pośle, takie monitory, które tę stronę mocno zasłaniają.

Poseł Paweł Śliz:

Tak jest.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ten projekt, który jest, jest projektem, który tak naprawdę ma trochę usprawnić postępowanie karne, które się toczy. Bardzo się cieszę, że wreszcie pracujemy nad takim projektem, że jak przyjdę do prokuratury czy na policję z klientem składającym zeznania bądź wyjaśnienia, nie będę otrzymywał kilkustronicowych pouczeń, których i tak nigdy nie bierzemy, których i tak nigdy nie czytamy, które i tak są do niczego nieprzydatne, bo są, po pierwsze, pisane tak kazuistycznym językiem, że ten człowiek, który jest w postępowaniu przygotowawczym, tak naprawdę tego nie rozumie. Bardzo się cieszę, że jest to w jakiś sposób, po pierwsze, usprawniane, po drugie, kierowane do osoby oskarżonej, pokrzywdzonej, świadka.

Bardzo dobrze należy ocenić także fakt dostosowania pouczeń do danego etapu postępowania. W gąszczu tych informacji, kiedy ma się jeszcze na uwadze stres związany ze sprawą i częsty brak doświadczenia w tego typu sytuacjach, bardzo łatwo o pomyłkę i złożenie oświadczenia nie do końca oddającego wiedzę lub wolę danej osoby, a ostatecznie też niezawinione przegapienie np. jakiegoś terminu.

Cieszy także to, że ministerstwo zauważyło i dostrzegło potrzebę osobnego i mniej urządowego podejścia do dzieci i nieletnich oraz osób, którym wiek lub stan zdrowia utrudnia zrozumienie urzędowego pisma. Projekt uwzględnia te potrzeby we wzorach pouczeń i wyjaśnień. Przewiduje także przekazywanie określonych pouczeń dotyczących oskarżonego poniżej 18. roku życia jego przedstawicielowi ustawowemu bądź osobie sprawującej nad nim pieczę.

Uważam, że ten projekt idzie po prostu z duchem czasu, dlatego Polska 2050 w całości będzie go popierać. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zanim zaproszę pana posła Marcina Warchoła, pozwólcie, że przywitam kolejną grupę. Jest to Młodzieżowa Rada Gminy Lipnica Wielka, która wraz z wicewójtem Jakubem Dyrczem na zaproszanie posłanki Weroniki Smarduch przysłuchuje się naszym obradom. Witamy was serdecznie. Mamy nadzieję, że dzisiejsza wizyta będzie dla was ciekawą i pełną wrażeń wizytą w sercu polskiej demokracji, a kto wie, może za jakiś czas wy będziecie tutaj pracować i podejmować ważne decyzje dla Polski.

Wspólnie wysłuchamy teraz wystąpienia pana posła Marcina Warchoła z Prawa i Sprawiedliwości.

Poseł Marcin Warchoł:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Panie Ministrze! Nadmiar informacji jest dezinformacją. Jeżeli na kilkunastostronicowym formularzu miesza się prawa aktualne, przyszłe i ewentualne, to tak naprawdę adresat nie wie, co może teraz, co może w przyszłości, na jakim etapie, co powinien teraz zrobić w tym momencie.

Dlatego standaryzacja pouczeń jest potrzebna, ale powinna zawierać trzy bardzo istotne elementy. Po pierwsze, krótkie pouczenie odnośnie do danego konkretnego etapu i statusu danego uczestnika postępowania, następnie moduł dodatkowy, zawierający dodatkowe pouczenia tylko wtedy, gdy dane prawo lub obowiązek mogą mieć zastosowanie, i wyraźne wskazanie aktualnych terminów i czynności. Z tych trzech elementów jest skonstruowane właściwe pouczenie danego uczestnika na danym etapie postępowania.

Nie ma sensu wręczać każdemu uczestnikowi postępowania takiego samego podręcznika do postępowania karnego, bo w tym momencie osoba, która nie wybiera się za granicę, jest pouczana o przesłuchaniu przed konsulem, osoba, która nie jest lekarzem, jest informowana o tajemnicy lekarskiej, a ktoś, kto nie jest agentem – o tajemnicy państwowej. Zupełnie bez sensu. Powtarzam: dezinformacja zamiast informacji. Te rozwiązania, co do których mieliśmy początkowo pewne wątpliwości, zyskają pewne akceptowalne ramy, więc będziemy ten projekt popierać.

Mam jeszcze jedną uwagę, panie ministrze. Jednocześnie toczą się prace nad Kodeksem postępowania karnego i art. 16, który wyraża zasadę lojalności procesowej. Niestety nie wiążą się z nim żadne korzystne konsekwencje dla obywatela. Otóż brak pouczenia lub mylne pouczenie o prawach lub obowiązkach uczestnika nie mogą wywołać ujemnych konsekwencji dla takiego uczestnika postępowania. Tyle na papierze. A co w praktyce? Niestety to nie jest w żaden sposób zarzut odwoławczy. Sądy nie akceptują odwołań, w których uczestnicy skarżą się na mylne pouczenia, na brak tych pouczeń. Wywodzą z tego korzystne dla siebie konsekwencje i są odsyłani z kwitkiem, mogą pisać apelacje na Berdyczów. Uważam, że powinniśmy się również zająć konsekwencjami mylnych pouczeń, skutkami dezinformacji i skutkami tego, że ktoś źle został pouczony, nie został pouczony i np. nie wniósł w terminie apelacji, nie złożył zażalenia, nie złożył odpowiedniej skargi albo ta skarga wpłynęła do niewłaściwego organu. To też trzeba uregulować. Liczę na pracę nad art. 16 rów-

Poseł Marcin Warchoł

nież w tym zakresie. Chodzi o to, żeby on wreszcie uzyskał zęby i miał realne zastosowanie w postępowaniu karnym, a nie był tylko pustą deklaracją, że brak pouczenia nie może wywoływać ujemnych skutków. Co z tego, że nie może? To jest na papierze, a niestety w praktyce sądy dalej robią swoje. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ten projekt zasługuje na poparcie, ponieważ wzmacnia ochronę prawną obywateli w postępowaniach karnych. Państwo nie może wymagać od obywatela znajomości setek przepisów, a następnie wykorzystywać jego niewiedzę przeciwko niemu. Pozytywnie oceniam obowiązek bardziej szczegółowego informowania zatrzymanych, podejrzanych, pokrzywdzonych i świadków o ich prawach. Szczególnie ważne jest informowanie o możliwości dochodzenia odszkodowania za niesłuszne zatrzymanie oraz zapewnienie zrozumiałych pouczeń osobom niepełnosprawnym. Silne państwo to takie, które potrafi ścigać przestępców, a jednocześnie skutecznie chroni prawa każdego obywatela.

Koło Demokracja Bezpośrednia będzie popierało ten projekt. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Ostatni głos należy do pana posła Witolda Tumanowicza z Konfederacji.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Po pracach komisji nad projektem niewiele się zmieniło, co oznacza, że nasze zastrzeżenia do projektu pozostają aktualne. Samo uproszczenie pouczeń dotyczących praw i obowiązków uczestników postępowania jest potrzebne. Obywatel powinien rozumieć, co wynika z przepisów (*Gwar na sali, dzwonek*) i jakie konsekwencje mogą go spotkać.

Projekt przewiduje również publikowanie wzorów pouczeń w językach obcych, tak aby cudzoziemcy mogli łatwiej zapoznać się z przysługującymi im prawami. Tutaj mamy zastrzeżenia. Nie chodzi o to, żeby pozbawiać kogokolwiek prawa do obrony. Chodzi o to, aby kwestie językowe nie stawały się kolejnym sposobem na przeciąganie postępowań karnych. Już dziś znalezienie tłumacza mniej popularnego języka jest problemem. Obawiamy się, że dalsze rozbudowywanie rozwiązań dotyczących tłumaczeń może prowadzić do kolejnych opóźnień i być wykorzystywane do celowej obstrukcji procesowej, a przecież postępowania karne powinny być prowadzone sprawnie. Jeśli cudzoziemiec popełnia przestępstwo, to powinien ponosić odpowiedzialność zgodnie z polskim prawem. A jeśli istnieją podstawy do jego deportacji, to państwo powinno skutecznie doprowadzić do jego wydalenia. Nie potrzebujemy kolejnych rozwiązań, które mogą komplikować i wydłużać postępowania.

Mimo że samo uproszczenie pouczeń oceniamy pozytywnie, Konfederacja zagłosuje przeciwko tej ustawie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do pytań.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Zamykam listę.

Pierwszą do zabrania głosu zapraszam panią poseł Pępek, ale nie widzę pani poseł.

Jest pan poseł Witold Tumanowicz. Proszę nie odchodzić.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Jestem, jestem.)

Bardzo proszę.

Poseł Witold Tumanowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt przewiduje publikowanie wzorów pouczeń w najczęściej używanych językach obcych. Ile dokładnie języków obejmie to rozwiązanie i według jakich kryteriów zostaną wybrane? Czy ministerstwo przewiduje również tłumaczenia na języki rzadziej używane? Jeśli nie, to w jaki sposób będą pouczane osoby, które nie znają języka polskiego ani żadnego z języków objętych tłumaczeniem? Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Barbarę Dolniak.

Poseł Barbara Dolniak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Pośle Tumanowicz! Gdyby był pan w komisji i uczestniczył w pracach nad tym projektem, to wiedziałby pan doskonale, że będą dosyć szerokie tłumaczenia, jeżeli chodzi o liczbę języków.

(*Poseł Adrian Witczak*: 35.)

Poseł Barbara Dolniak

Wyjątkowo głośno pani poseł Hanajczyk powiedziała, jaka to będzie liczba. To będzie szeroki zakres języków i tylko wyjątkowo, naprawdę wyjątkowo rzadkie języki nie będą miały od razu tłumaczenia. To nie opóźni postępowania, dlatego że dla wszystkich sądów będą przygotowane jednakowe w treści tłumaczenia pouczeń. Dzisiaj zdarzają się różne tłumaczenia o różnej treści. A więc w tym projekcie chodzi, po pierwsze, o to, by eliminować trudne zapisy, żeby były precyzyjne i jasne dla odbiorców, a po drugie, by stworzyć (*Dzwonek*) pouczenia, które będą precyzyjne i jednakowe dla wszystkich zainteresowanych. Mam nadzieję, że do czasu głosowania państwo jednak przemyślicie swoje stanowisko i zagłosujecie za tym projektem ustawy. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Adriana Witczaka.

Poseł Adrian Witczak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Mam bardzo konkretne pytanie i oczekuję od pana bardzo konkretnej odpowiedzi, bo nasza praca ma sens wtedy, kiedy po jej wykonaniu jest lepiej, niż było. A więc, panie ministrze, czy po przyjęciu tych rozwiązań będzie lepiej? Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę.
I za moment pana posła Patryka Jaskulskiego.

Poseł Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W naszej ocenie ten projekt zasługuje na poparcie. Ale chciałem zapytać o coś troszeczkę obok, o czym już rozmawialiśmy. Chodzi o obowiązkową obecność pełnomocnika dla świadka, tak żeby historia z panią Skrzypek nigdy więcej się nie mogła powtórzyć. Czy widzi pan możliwość zmiany prawa, żeby ta pewność, że będzie pełnomocnik, była? Ja wiem o tym, że zmieniliśmy prawo, tak że sąd o tym decyduje, ale może zdarzyć się tak, że ten pełnomocnik nie będzie obecny przy przesłuchaniu. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Patryka Jaskulskiego.
(*Poseł Patryk Jaskulski*: A pan zawiesił się?)
(*Poseł Adrian Witczak*: Włącz okulary, Patryk.)

Poseł Patryk Jaskulski:

Nie trzeba włączać okularów, będę mówił z głowy.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Można powiedzieć, że piekło zamarzło. Prawo i Sprawiedliwość zapowiedziało poparcie projektu ustawy, który ma poprawiać funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Panie pośle Warchoł, życzę panu więcej tego rozumu i rozwagi, bo jest wiele ważnych obszarów, Trybunał Konstytucyjny, KRS, Sąd Najwyższy, gdzie moglibyśmy razem zrobić coś dobrego dla obywateli.

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

Natomiast ten projekt ustawy jest ważny, bo mniej osób w więzieniach to niższe koszty dla państwa. Oszczędność na jednym więźniu to ponad 60 tys. zł oraz większa szansa na skuteczną resocjalizację.

(*Poseł Adrian Witczak*: To nie ten projekt.)

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

Jak nie ten projekt? To ten projekt. (*Gwar na sali, oklaski*) Nie ten projekt?

(*Poseł Barbara Dolniak*: Nie ten projekt.)

(*Poseł Wioletta Maria Kulpa*: Oszukali.)

To mnie wprowadzili w błąd.

(*Głos z sali*: Ale okulary były włączone?)

W takim razie wrócę z dobrym pytaniem albo powtórzę pytanie pana posła Witczaka: Czy to jest dobry projekt i czy on posłuży skutecznie? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Adrian Witczak*: Patryk, chodź.)

(*Poseł Artur Jarosław Łącki*: Siadaj!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Wysoka Izbo! Proszę o wyciszenie emocji. Ale muszę państwu powiedzieć, że przez ostatnie 2 dni to już czwarte takie zdarzenie, więc myślę, że chyba przyszło jakieś przesilenie jesienne i czas trochę odpocząć. (*Oklaski*)

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Tak, zdarzało się.)

Zapraszam panią poseł Wiolettę Kulpę z Prawa i Sprawiedliwości, która odniesie się zapewne do właściwego projektu.

Bardzo proszę.

Poseł Wioletta Maria Kulpa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zasadnicze pytanie o jakość rozwiązań w praktyce. Rzecznik praw obywatelskich wskazuje, że katalogi pouczeń mogą być jednocześnie nadmiernie rozbudowane i niepełne. W sprawie karnej zbyt długi ogólny formularz może utrudnić odnalezienie informacji najważniejszej, a pominięcie konkretnego uprawnienia może osłabić ochronę strony. Czy przed (*Gwar na sali, dzwonek*) wydaniem rozporządzeń wzory pouczeń zostaną przetestowane z udziałem osób bez wykształcenia prawniczego, w tym małoletnich, osób

Poseł Wioletta Maria Kulpa

starszych i osób z niepełnosprawnościami, aby sprawdzić, czy rzeczywiście rozumieją, jakie działania mogą lub muszą podjąć? Jak Ministerstwo Sprawiedliwości zapewni, że pouczenia będą dopasowane do konkretnego etapu postępowania, a nie staną się obszernymi formularzami zawierającymi informacje nieistotne dla danej sprawy? Kto i w jakim trybie będzie (*Gwar na sali, dzwonek*) aktualizował wzory pouczeń, gdy zmienią się przepisy k.p.k. i jak rząd zapobiegnie sytuacji, w której obywatel otrzyma pouczenie nieaktualne lub pomijające istotne uprawnienie? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Ostatnie pytanie należy do pani poseł Lidii Czechak.

Poseł Lidia Czechak:

Szanowna Pani Marszałek! Moje pierwsze pytanie dotyczy rozszerzenia pouczeń o informacje dotyczące prawa do odszkodowania i zadośćuczynienia za niewątpliwie słuszne (*Gwar na sali, dzwonek*) zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości dysponuje szczegółowymi danymi dotyczącymi liczby takich przypadków w ostatnich 5 latach, wysokości wypłaconych odszkodowań oraz średniego czasu rozpatrywania tych roszczeń? Dlaczego rząd ogranicza proponowane zmiany do obowiązku informacyjnego, zamiast równocześnie przedstawić rozwiązania ułatwiające obywatelom skuteczne dochodzenie rekompensaty za niesłuszne pozbawienie wolności? Drugie pytanie mam bardzo podobne do pytania pani poseł Wioletty Kulpy, bo rzecznik zwróciła uwagę na to, czy to pouczenie będzie rzeczywiście zrozumiałe dla osób starszych, niepełnosprawnych, osób o niższym poziomie wykształcenia lub niekorzystających z pomocy adwokata. Czy przewidziano niezależną ocenę ich czytelności i zrozumiałości, a także jakie konsekwencje procesowe poniesie sąd, w przypadku udzielenia pouczenia niepełnego, niezrozumiałego lub wprowadzającego obywatela w błąd? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

To było ostatnie pytanie skierowane do sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Arkadiusza Myrchy.

Panie ministrze, serdecznie zapraszam. (*Oklaski*)

(*Poseł Artur Jarosław Łącki*: Proszę odpowiedzieć posłowi Jaskulskiemu.)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Arkadiusz Myrcha:

Dobre pouczenie to mniej osadzonych.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Na wstępie dziękuję za tak szerokie poparcie polityczne tego projektu, co też pokazuje, że zmiany w prawie karnym, które konsekwentnie prezentujemy w tej kadencji, zmierzają z jednej strony do usprawnienia tych procesów, a z drugiej strony do poszerzenia gwarancji procesowych dla wszystkich osób, które w tych postępowaniach uczestniczą. Tak mieliśmy w przypadku przywołanego już przez pana posła Sachajkę przypisu dotyczącego udziału pełnomocnika dla świadka w postępowaniu przygotowawczym.

Natomiast ta ustawa to jest kolejny krok w kierunku uporządkowania, ustandaryzowania pouczeń, których udziela się wszystkim uczestnikom postępowań karnych w zależności od danego etapu. Te pouczenia to nie są jakieś zbędne formalności, nie mają być zwykłymi tabelkami, które tylko dla porządku mają zostać przedstawione świadkom, podejrzanym czy innym uczestnikom. Wręcz przeciwnie. Na pouczeniach spoczywa niezwykle wielka waga i odpowiedzialność procesowa. One są swoistym łącznikiem pomiędzy osobami nieznającymi przepisów prawa a organami procesowymi, czyli prokuratorem czy sądem. To one umożliwiają zrozumienie meandrów poszczególnych przepisów, poszczególnych instytucji prawnych. Dlatego tak ważne jest, że muszą być podawane i prezentowane w sposób przejrzysty, precyzyjny, ale także w sposób ustandaryzowany.

Nasza nowelizacja wychodzi naprzeciw tym dwóm zjawiskom. Z jednej strony standaryzacja. Tak, standaryzacja, bo praktyka pokazuje, że w sądach na terenie całego kraju, na różnych szczeblach, w różny sposób kształtowane są pouczenia, a gwarancje procesowe to nie jest coś, co można tworzyć w oderwaniu od pewnych standardów, co można czynić siłami poszczególnej jednostki sądownictwa powszechnego. Mówimy tu o przestrzeganiu gwarancji, które bardzo często mają zakotwiczenie w przepisach konstytucji. Dlatego tak ważne jest stworzenie pewnego standardu, który później będzie punktem wyjścia dla prokuratora czy sędziego, żeby w miarę możliwości na potrzeby kolejnego etapu postępowania, czy to dla świadka, dla pełnomocnika, dla lekarza, w zależności od sytuacji, już tylko to doprecyzować. Ale standard musi być wspólny dla wszystkich naszych obywateli bez względu na miejsce zamieszkania, bez względu na to, przed jakim sądem czy przed jaką prokuraturą toczą się ich postępowania.

Prosty język. Pouczenie nie może być zbitką paragrafów, zbitką przepisów, zbitką tekstu prawnego, który dla osób niemających wiedzy prawniczej po prostu jest, przepraszam za określenie, prawniczym bełkotem. Nie bez kozery przynoszę przykładowe pouczenia, żeby pokazać, jak dużo dobrego może się zmienić dla naszych obywateli. Proszę zwrócić uwa-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Arkadiusz Myrcha

gę: pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach pokrzywdzonego, czyli tego, który jest ofiarą przestępstw. Otrzymujesz to pouczenie, ponieważ jesteś pokrzywdzonym. Jako pokrzywdzony masz prawo wiedzieć, jakie są twoje prawa i obowiązki – to jest właśnie prosty język, którym będziemy się kierowali, przygotowując rozporządzenia i tworząc standardy. One oczywiście będą zawarte w aktach wykonawczych, a te, jak każde inne, podlegają uzgodnieniom, opiniowaniu, konsultacjom. A więc na pewno to nie będzie przebiegało w ten sposób, że w zaciszu jakiegoś gabinetu czy na ministerialnych korytarzach nagle powstanie kilkanaście wzorów pouczeń. Wręcz przeciwnie, to powstanie z udziałem organizacji pozarządowych, ekspertów od prostego języka, którzy od początku tej kadencji są zatrudnieni także w Ministerstwie Sprawiedliwości właśnie po to, żeby na różnych etapach ten trudny, hermetyczny, prawniczy język po prostu ułatwiać.

Kwestia tłumaczeń. Wydaje się, że nie ma zagadnienia bardziej usprawniającego materię pouczeń niż właśnie urzędowe przetłumaczenie tych pouczeń. Wyobraźmy sobie sytuację, że prokurator, sąd, kiedy staje przed obowiązkiem dokonania pouczenia osoby, która posługuje się językiem obcym, każdorazowo zleca to tłumaczenie biegłemu. Praktycznie każdorazowo. Widzimy więc, w jak wielu obszarach to ogranicza swobodę działania prokuratury. A wystarczy sięgnąć do strony internetowej ministerstwa, wykorzystać oficjalny formularz, oficjalnie przetłumaczony na 30 czy 35 – bo taką liczbę wskazują same sądy – najczęściej spotykanych języków i po prostu bez ruszania się zza biurka będzie można wykorzystać już przetłumaczony urzędowy formularz. Nie muszę jakoś szczególnie tego opisywać i działać na państwa wyobraźnię, żeby można było zobaczyć, jak to może przyspieszyć codzienne czynności w prokuraturze i w sądzie. A jeżeli zdarzy się sytuacja, pojawi się konieczność przetłumaczenia tego na tzw. język rzadki, w którym nie będzie formularza, to oczywiście zawsze, każdorazowo, będzie możliwość zlecenia takiego tłumaczenia biegłemu tłumaczowi, nie będzie z tym problemu. Jeżeli zaś pojawi się nowy język, na który wcześniej nie przetłumaczono urzędowego formularza, który coraz częściej będzie się pojawiał w postępowaniach karnych, to nic nie będzie stało na przeszkodzie, żeby siłami ministerstwa po prostu do 35 formularzy dodać 36. formularz przetłumaczony na kolejny język.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Konsekwentnie od 3 lat naprawiamy wymiar sprawiedliwości, usprawniamy procedury, w tym wypadku procedury karne, i konsekwentnie, do samego końca kadencji będziemy ten wymiar sprawiedliwości usprawniać. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zamykam dyskusję*).

Do trzeciego czytania projektu ustawy przystąpimy w bloku głosowań.

Zanim przystąpimy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego, pozwólcie państwo, że serdecznie przywitam naszych kolejnych gości, a są to uczennice i uczniowie z Zespołu Szkół Technicznych w Chełmie. (*Oklaski*) Słyszę od pani poseł Anny Dąbrowskiej-Banaszek, że wśród nich są honorowi dawcy krwi. Was szczególnie pozdrawiam, ponieważ jesteście cichymi bohaterami codzienności. Wy nie mówicie o pomaganiu, wy ratujecie życie. Jeszcze raz witam was szczególnie, też w szczególnym roku, ustanowionym przez Sejm rokiem profilaktyki zdrowotnej. Zostańcie z nami, a my zabieramy się za moment do dalszego procedowania.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druki nr 3009 i 3169)**.**

Proszę panią poseł Barbarę Dolniak o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Barbara Dolniak:

Bardzo dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Teraz będziemy mówić o dozorze elektronicznym, bo tego dotyczy projekt ustawy z druku nr 3009 oraz, po pierwszym czytaniu, sprawozdanie noszące numer 3169.

Zanim rozpocznę, powiem, że wszyscy, pani marszałek, na tej sali przyłączamy się do podziękowań dla ludzi, którzy oddają swoją krew, by ratować innych. To wyjątkowe działanie, które zasługuje na wyjątkowe uznanie.

A teraz przechodzę, proszę państwa, do projektu ustawy. Ten projekt ustawy podczas czytania w trakcie posiedzenia Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach zdobył pełną akceptację. Nie było żadnej poprawki. Żaden klub, żadne koło nie zgłosiły do tego projektu ustawy poprawki, co pokazuje, że – mam nadzieję, że także Konfederacja tym razem zaakceptuje ten projekt ustawy – cała Izba przyjmie rozwiązania w tym projekcie zawarte.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: …członka w komisji.)

To pan, panie pośle, musi się zgłosić w ramach swojego klubu.

Głosowało 10 posłów, za było 7 osób, przeciw nikt nie zagłosował, 3 osoby się wstrzymały.

Proszę państwa, czego dotyczy projekt ustawy, o którym rozmawiamy w tej chwili? Dotyczy rozszerzenia możliwości wykonywania kary pozbawienia

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Barbara Dolniak

wolności w systemie dozoru elektronicznego. Nie zawsze jest potrzeba, by skazany do końca odbywał karę pozbawienia wolności w zamkniętym zakładzie karnym. Czasami proces jego zmian, postrzegania porządku prawnego i rozumienia tego porządku prawnego, czyli resocjalizacji, jest na tyle pozytywny, że dokończyć wykonywanie tej kary można w ramach stosowanego systemu dozoru elektronicznego.

Ta zmiana, której dotyczy przedmiotowy projekt, rozszerza możliwość stosowania tego sposobu odbywania kary na kolejną grupę skazanych. Dzisiaj ten sposób odbywania kary pozbawienia wolności może być zastosowany wobec skazanych, którym do odbycia kary w zakładzie karnym pozostało nie więcej niż 6 miesięcy.

Projektowana zmiana pozwoli na rozszerzenie stosowania tego systemu w stosunku do skazanych, wobec których orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze niższym niż 3 lata, a którzy odbyli już część kary i którym do odbycia pozostała tylko część w wymiarze powyżej 6 miesięcy do 1 roku i 6 miesięcy. Czyli koniecznym jest odbycie przynajmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, a do końca pozostało nie więcej jak 1 rok i 6 miesięcy.

Takie rozwiązania, które wprowadzają w systemie dozoru elektronicznego zmiany, pozwalają na skuteczniejszą readaptację społeczną skazanych. Pozostają oni w swoim środowisku rodzinnym i społecznym, a także mają możliwość kontynuowania pracy zarobkowej. To jest szczególnie ważne, gdy na utrzymaniu pozostaje rodzina i do uregulowania zostają np. zobowiązania alimentacyjne czy też zostało zasądzone odszkodowanie lub zadośćuczynienie. W związku z tym praca umożliwi pokrywanie tych zobowiązań środkami i pokrzywdzony będzie oczekiwał na ich zapłatę w krótkim okresie.

To rozszerzenie umożliwia skazanym szybszy powrót do normalnego funkcjonowania po zakończeniu kary. Oczywiście to nie zostanie zawsze zastosowane, trzeba spełnić wymogi ustawowe, by można było zastosować w stosunku do skazanego system dozoru elektronicznego. Samo odbycie części kary nie stwarza warunku, żeby wdrożyć ten system odbywania kary pozbawienia wolności. To tylko ramy graniczne, natomiast skazany musi spełnić wymogi ustawowe, by z tego prawa skorzystać.

Mam nadzieję, że komisja przyjmie to rozwiązanie i zagłosuje za przedmiotowym projektem ustawy, bo z tego, co wiem, również w trakcie drugiego czytania nie są planowane poprawki. A każde rozwiązanie, które zmierza, jak we wcześniejszym projekcie, do usprawnienia, przyspieszenia postępowania, jak również do racjonalnego stosowania kar przewidzianych przez Kodeks karny, powoduje, że obywatel widzi skuteczność stosowania przepisów dotyczących pouczeń, o czym mówiliśmy wcześniej, czy też realizacji wymierzonych kar. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Pozwólcie państwo, że przywitam kolejnych gości. Pani poseł Anna Sobolak przysłała mi wiadomość, że naszym obradom przysłuchują się samorządowcy z Czernicy z Dolnego Śląska na czele z Grzegorzem Rembikowskim, przewodniczącym rady gminy, i wicewójtem Dariuszem Koprowskim. Witamy was serdecznie i życzymy dobrych rozmów dotyczących kolei dużych prędkości, bo w takiej sprawie przyjechaliście do Warszawy z Dolnego Śląska. Witamy was serdecznie raz jeszcze.

Serdecznie chciałabym przywitać również państwa Herod: Sebastiana, Urszulę, Krzysztofa i Wojciecha, którzy również przysłuchują się naszym obradom. I to są akurat moi goście. Mam nadzieję, że za chwilę z państwem się osobiście przywitam. Tak że do zobaczenia za moment.

Mi nie pozostaje nic innego jak rozpocząć debatę.

Ale zanim rozpocznę, chcę powiedzieć, że Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszą do zabrania głosu zapraszam panią poseł Magdalenę Kołodziejczak z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak:

Pani Marszałkini! Pani Minister! Wysoka Izbo! Pani sprawozdawca, pani posłanka Barbara Dolniak, przed chwileczką przedstawiła bardzo szeroko założenia proponowanych zmian, ale pozwólcie państwo, że przytoczę jeszcze raz kilka faktów, tym bardziej że mam zaszczyt je przedstawić w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Przedstawiony projekt zawiera propozycję nowelizacji ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy w zakresie dozoru elektronicznego, a przedłożona zmiana została wyłączona z projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny wykonawczy oraz innych ustaw.

W proponowanych przepisach w art. 431a § 1 i § 6 pkt 2 k.k.w. proponuje się objęcie stosowaniem systemu elektronicznego dozoru dodatkowej grupy skazanych, wobec których orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze niższym niż 3 lata, a którzy odbyli część kary i którym do odbycia w zakładzie karnym pozostała część tej kary w wymiarze powyżej 6 miesięcy i do roku i 6 miesięcy. Wprowadzenie proponowanej zmiany miałoby wpłynąć na stworzenie alternatywy dla instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia. Chodzi o resocjalizację skazanego poza jednostką penitencjarną, bardziej ekonomiczny sposób odbywania kary pozbawienia wolności oraz możliwość normalnego funkcjonowa-

Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak

nia w życiu społecznym i osobistym, a więc praca, wychowanie dzieci czy chociażby opieka nad bliskimi. Co ważne, przedstawiony projekt ujednolica przepisy i usuwa wątpliwości interpretacyjne. Przedmiot proponowanej regulacji nie jest objęty prawem unijnym. Projektodawca przewiduje wprowadzenie przepisów po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia.

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska wnosi o przyjęcie przedłożonych zmian. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Marcina Warchoła, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marcin Warchoł:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Panie Ministrze! Projekt ten dotyczy rozszerzenia możliwości odbywania kary w tzw. systemie dozoru elektronicznego. Najważniejsza zmiana polega na tym, że skazany, który odbył już dziś określoną część kary, lecz brakuje mu 6 miesięcy do końca wykonywania tejże kary, może liczyć na system dozoru elektronicznego. Tutaj zostaje ten system rozszerzony również na tych, którym brakuje 1,5 roku do końca odbywania kary, więc automatycznie większa liczba osób osadzonych będzie mogła z tego systemu skorzystać. Pozwoli im to na kontynuowanie nauki, na zrealizowanie obowiązku naprawienia szkody, na zapłacenie alimentów, na podjęcie pracy, na szereg aktywności, które pozwolą na zadośćuczynienie ofierze przestępstwa, naprawienie wyrządzonej szkody bez konieczności odbywania kary w systemie zamkniętym.

To jest kontynuacja kierunku, który my rozpoczęliśmy jako Prawo i Sprawiedliwość. Przypomnę, że w 2007 r. to my w ogóle wprowadziliśmy system dozoru elektronicznego, wzorując się m.in. na systemie brytyjskim. To my wreszcie uratowaliśmy w 2015 r., po dojściu do władzy, ten system, gdy był w totalnej zapaści, gdy Platforma Obywatelska zrobiła z niego formę wykonywania kary ograniczenia wolności. Doprowadziliście wtedy do tego, że rocznie takich orzeczeń było zaledwie 14. System zniszczyliście, my go odbudowaliśmy, a dzisiaj korzystacie z naszych dokonań, i dobrze. Rzeczywiście dobrze, że wolumen osadzonych rozszerzacie. Dzisiaj, jak wiemy, jest 10 tys. potencjału, osób, które mogą z tego skorzystać, a system jest wypełniony zaledwie w 63%.

Jedną rzecz tylko powiem, oprócz tych wszystkich pozytywnych słów. Chodzi o to, że korzystacie z naszych dokonań, chwalicie się naszymi osiągnięciami, podobnie jak przy Polski Ładzie. Dzisiaj widzimy otwierane autostrady, których budowę rozpoczęło Prawo i Sprawiedliwość. Dzisiaj Platforma przecina wstęgi, podczas gdy nic nie wniosła od siebie. Jedyne, co potraficie, to chwalić się cudzymi sukcesami. Ale na koniec, żeby nie było tak dobrze, łyżka dziegciu w tej beczce miodu, szanowni państwo. Oto w regule wydatkowej w OSR-ze czytamy: 0 zł po stronie wydatków. Proszę państwa, minister Domański ma przydomek „Dziura", ale od dziś jest nowy przydomek: „Dziura Kreatywna". Szanowni państwo, przecież to będą nowe postępowania. Jeżeli będą nowe obrączki, to będą nowe postępowania. A dodatkowa praca kuratorów, praca sądów, praca służby więziennej? I co, to jest 0 zł? To 0 zł w regule wydatkowej każe postawić kluczowe pytanie: W jakim stanie jest nasz budżet? To jest kreatywna księgowość. Jesteście państwo oszukiwani przez tych oszustów i kłamców, którzy piszą: 0 zł w regule wydatkowej w odniesieniu do ustawy, która z pewnością spowoduje nowe koszty. Oczywiście ustawa jest potrzebna, dobra, ale będą koszty po stronie budżetu. Oni kłamią, że będzie 0 zł. Proszę państwa, to jest właśnie minister „Dziura Kreatywna" Domański. (*Poruszenie na sali*)

Tutaj jedna uwaga. Oczywiście nie zmienimy tym projektu. Będziemy ten projekt popierać, aczkolwiek zwracam uwagę państwu, że każe to postawić pytanie o to, w jakiej formie jest nasz budżet. Jest to budżet zakłamany, budżet nieprawdziwy, budżet kreatywnej księgowości. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zanim zaproszę pana posła Pawła Jabłońskiego, przywitam kolejnych gości. Jest to wójt gminy Żórawina Maciej Koba, który przyjechał z tymi, którzy są głosem swoich mieszkańców i sercem lokalnych społeczności. Mówię o sołtyskach i sołtysach. (*Oklaski*) Widzę obok gości panią poseł Annę Sobolak. Szanowni państwo, nie bójcie się zadawać posłance trudnych pytań, bo właśnie jest od tego, by udzielać wam informacji. Cieszymy się, że jesteście z nami.

Wspólnie wysłuchamy wystąpienia pana posła Pawła Jabłońskiego z Rozwoju Plus.

Poseł Paweł Jabłoński:

Również witam serdecznie naszych gości. Cieszę się, że mamy tutaj dzisiaj dużą publiczność. Mam nadzieję, że ta dyskusja będzie też dla państwa interesująca.

Dziękuję bardzo za przedstawienie sprawozdania, za tę dotychczasową debatę. Z punktu widzenia klubu Rozwój Plus jest dość podobnie. Zgadzamy się w dużym stopniu z tym, co mówi Prawo i Sprawiedliwość. Ten projekt idzie w dobrym kierunku, rozwija te elementy systemu, które działają dobrze, więc my będziemy ten projekt popierać. Natomiast rzeczywiście są do niego pewne zastrzeżenia, właśnie m.in.

Poseł Paweł Jabłoński

tej natury, o której mówił pan poseł Warchoł. Ale nie będę tutaj z góry aż tak strasznie krytyczny wobec rządu, bo raczej to nie jest tak, że mamy do czynienia tylko i wyłącznie ze wzrostem wydatków. Przecież jeżeli ktoś nie odbywa kary w zakładzie karnym, gdzie też przecież są ponoszone koszty, tylko w systemie dozoru elektronicznego, to te koszty dla państwa mogą być wręcz niższe. Tylko na czym polega problem? Na tym polega problem, że w ogóle tego nie policzono. W OSR, w ocenie skutków regulacji jest wskazana kwota: 0 zł, a oczywiste jest to, że będą jakieś koszty albo będą jakieś oszczędności. Jakaś grupa osób odbywających obecnie karę w zakładzie karnym przestanie w skali roku odbywać tę karę w zakładzie karnym i będzie kierowana do dozoru elektronicznego. Czy to jest dla państwa korzystne z finansowego punktu widzenia? Bardzo możliwe, że tak, ale autorzy projektu wykazali się lenistwem i tego nie policzyli.

Swoją drogą, to dziwne, bo uważam, że akurat w tym zakresie, pani minister, można było to sprawdzić. Są pewne statystyki dotyczące skazań na kary w poszczególnych wysokościach, za poszczególne typy przestępstw – dokładnie według tego wzoru, który stosują państwo w tej ustawie. Nic nie stało na przeszkodzie, żeby ten projekt przygotować odrobinę rzetelniej. W końcu po co jest ocena skutków regulacji? Po to, żeby takie rzeczy policzyć. Zresztą zwracaliśmy na to uwagę już w pierwszym czytaniu. Sam kierunek zmian oceniam pozytywnie, ale na litość boską, po to jest cały zespół legislacyjny i zespół w ministerstwie. Przygotowujecie to w ramach konsultacji z wyspecjalizowanymi jednostkami; tu przede wszystkim ze Służbą Więzienną. Przecież te dane są w systemie. Państwo musi korzystać z informacji. Musi działać profesjonalnie.

Co do istoty, to słuszny kierunek. Powiedziałbym wręcz, że to niewystarczające, dlatego że cały czas operujemy w paradygmacie wykonywania w systemie dozoru elektronicznego wyłącznie kary już orzeczonej przez sąd. Tymczasem tak naprawdę gigantyczną potrzebą państwa jest wprowadzenie dozoru elektronicznego już na etapie postępowania przygotowawczego. Mamy w Polsce gigantyczny problem z nadużywaniem tymczasowego aresztowania. To jest problem systemowy. To jest tak naprawdę najbardziej rażący przykład naruszania podstawowego prawa człowieka przez Polskę. Od wielu, wielu lat tak jest. Wskazują na to instytucje międzynarodowe, wskazują na to instytucje polskie. Nie możemy na tak masową skalę… Ponad 95% wniosków prokuratury o zastosowanie tymczasowego aresztu jest przyjmowane, nawet w sprawach tak błahych jak sprawa tego rolnika, który zaorał asfalt. Na litość boską, jakie tam były przesłanki tymczasowego aresztu? Żadnych. A został orzeczony. Na szczęście później został uchylony. Ten areszt jest stosowany w tak błahych sprawach, w dziesiątkach innych spraw.

(*Poseł Marcin Warchoł*: Pan Piotr spod trybunału!)

Ostatnio była próba zastosowania go za protest pod Trybunałem Konstytucyjnym, na co słusznie wskazuje pan Marcin Warchoł. Na szczęście sąd nie zgodził się z prokuraturą, ale generalnie ten problem systemowy istnieje. Postulujemy… W tej ustawie tego nie ma, bo taki jest zakres przedłożenia, ale generalnie niezbędne jest wprowadzenie systemu. To oczywiście wymaga innych rozwiązań informatycznych, opartych na GPS, a nie na rozwiązaniach zbliżeniowych. Wielokrotnie dyskutowaliśmy o tym w komisjach. To jest absolutnie niezbędne, bo operujemy w tej chwili na podstawie systemu, który ma już, jeśli dobrze pamiętam, 14 czy 15 lat, który był wdrażany według innych zasad. Zamiast cały czas to kontynuować, trzeba ten system reformować, trzeba wdrożyć nowoczesne rozwiązania. Rzeczywiście jesteśmy państwem, które w Europie jest w czołówce, jeśli chodzi o stosowanie systemu dozoru elektronicznego, ale trzeba to wreszcie zacząć stosować także na tych etapach, gdzie pozbawianie człowieka wolności powinno być absolutnie wyjątkowe, czyli zwłaszcza na etapie postępowania przygotowawczego.

Mam jeszcze jedną uwagę. Oczywiście liczę na to, że sądy będą do tego podchodziły rozsądnie, ale potencjalnie jest też kwestia tego, czy za każdy typ przestępstwa, w tym także za przestępstwa dotyczące przemocy, ciężkiej przemocy domowej czy przestępstwa przeciwko wolności seksualnej… Czy i tutaj nie powinno być większych wyłączeń? Liczę na to, że sądy będą stosować te dyrektywy odpowiednio, tak żeby zabezpieczyć interes ofiar czy interes społeczny przed potencjalnymi nowymi przestępstwami popełnianymi przez tego samego sprawcę.

Podsumowując: będziemy popierać ten projekt, cały czas powtarzając ten apel o to, aby system dozoru elektronicznego wdrożyć też na etapie postępowania przygotowawczego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Michała Pyrzyka, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Michał Pyrzyk:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Jak słyszeliśmy, komisja bez poprawek przyjęła to rządowe przedłożenie, które zakłada rozszerzenie stosowania systemu dozoru elektronicznego w Polsce. Jego głównym celem jest zmniejszenie liczby osadzonych w więzieniach oraz – już abstrahując od wypowiedzi przedmówców – obniżenie kosztów związanych z ich utrzymaniem w zakładach karnych. Oczywiście będą koszty związane z odbywaniem kary w systemie dozoru elektronicznego,

Poseł Michał Pyrzyk

ale myślę, że na tym etapie nie można pokusić się o takie szczegółowe, co do złotówki, wyliczenia w tym zakresie.

Nowe przepisy umożliwiają, i dobrze, ubieganie się o odbycie kary w systemie monitoringu, dozoru elektronicznego osobom skazanym na mniej niż 3 lata pozbawienia wolności, którym do końca kary pozostało od pół roku do półtora roku, zgodnie z założeniami projektu. Rozwiązanie to ma pozytywnie wpłynąć, o czym mówiła pani poseł sprawozdawca, na proces resocjalizacji i pomóc w utrzymaniu więzi społecznych oraz rodzinnych skazanych. Ponadto przytoczone w uzasadnieniu dane statystyczne wskazują, że osoby kończące odbywanie kary w SDE rzadziej powracają do przestępstwa niż osoby opuszczające zakłady karne po odbyciu tam kary.

Analogiczna zasada zastosowania systemu monitoringu dotyczyć będzie sytuacji, gdy skazany odbywa kolejno kilka kar niepodlegających łączeniu, a ich suma jest niższa niż 3 lata. Z możliwości odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego wyłączeni, i słusznie, będą wszyscy skazani w warunkach recydywy wielokrotnej, recydywy dotyczącej przestępstw przeciwko wolności seksualnej oraz sprawcy działający w zorganizowanej grupie lub związku przestępczym bądź grupie o charakterze terrorystycznym.

Ustawa wejdzie w życie po upływie pół roku, 6 miesięcy, od dnia ogłoszenia, co na pewno umożliwi i Służbie Więziennej, i sądom przygotowanie organizacyjne i techniczne do obsługi tej nowej grupy skazanych.

Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe, uznając projekt za potrzebny, będzie głosować za zaproponowanymi w nim zmianami. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Piotr Zgorzelski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Witold Tumanowicz przedstawi stanowisko klubu Konfederacja.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ze względu na to, że projekt nie zmienił się merytorycznie po pracach komisji, podtrzymuję nasze pozytywne stanowisko. Dzięki proponowanym zmianom większa liczba skazanych będzie mogła odbywać karę w systemie dozoru elektronicznego. W przypadku kar niższych niż 3 lata możliwość ta obejmie osoby, którym do końca kary pozostało nie więcej niż 1,5 roku, a nie jak obecnie 6 miesięcy. To dobry kierunek. Nie każdy skazany będzie musiał przebywać w zakładzie karnym do ostatniego dnia kary. Jeśli nie stanowi zagrożenia, może odbywać ją pod kontrolą państwa, a jednocześnie pracować i utrzymać rodzinę.

Chcę jednak przypomnieć, że postulaty Konfederacji idą dalej. Złożyliśmy projekt ustawy w druku nr 935, w którym proponujemy wprowadzenie aresztu domowego oraz dozoru elektronicznego jako środków zapobiegawczych, stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania. To ważne rozróżnienie. Dzisiaj rozmawiamy o osobach już skazanych, ale przecież mamy również osoby, wobec których nie zapadł jeszcze wyrok. Właśnie w ich przypadku państwo powinno mieć do dyspozycji więcej rozwiązań niż tylko dozór policji albo tymczasowe aresztowanie. Dlatego popieramy rozszerzenie systemu dozoru elektronicznego i liczymy, że podobne podejście zostanie zastosowane również do środków zapobiegawczych. Konfederacja zagłosuje za tą ustawą.

A jeśli chodzi o panią poseł i tę uwagę, przypomnę, że generalnie w przypadku procedury legislacyjnej można zgłaszać uwagi także na etapie drugiego czytania. I nie jest absolutnie konieczne, żeby zgłaszać je wyłącznie w komisji. Niestety nie mamy przedstawiciela w komisji, zresztą klub Centrum także go nie ma. Zwracam na to uwagę, że te mniejsze kluby nie są także reprezentowane we wszystkich komisjach.

(*Poseł Marcin Józefaciuk*: Niezrzeszeni też.)

Niestety ubolewam nad tym. Co więcej, właśnie poseł Józefaciuk też na to zwraca uwagę, że nie jest reprezentowany w niektórych komisjach, a mógłby być. Zwracam na to uwagę.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Ale zawsze można przyjść na posiedzenie.)

(*Poseł Magdalena Małgorzata Kołodziejczak*: Albo zgłaszać poprawki.)

Można, okej, to prawda, można przychodzić i zgłaszać. Natomiast chciałbym też z tego miejsca zwrócić na to uwagę, że niestety posiedzenia komisji często kolidują z pracami Sejmu w tej właśnie Izbie. Niestety. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Zapraszam, szanowni państwo posłowie, do dyskusji.

Za chwilę zamknę listę.

Jest 11 osób.

Ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Pierwsza głos zabierze pani poseł Małgorzata Pępek. Nie ma.

Pan poseł Witold Tumanowicz.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! W ocenie skutków regulacji przewidziano możliwość wpływu nawet 7–8 tys.

Poseł Witold Tumanowicz

wniosków o dozór elektroniczny. Czy ministerstwo przeanalizowało, jak to wpłynie na czas rozpatrywania spraw przez sądy penitencjarne? Dziękuję.

(*Poseł Marcin Warchoł*: I na koszty.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Patryk Jaskulski.

Poseł Patryk Jaskulski:

Szanowny Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! To już jest właściwy projekt i też chyba będzie poparcie ze strony Prawa i Sprawiedliwości. Ale z jednym się nie zgodzę, panie pośle Warchoł. Mówicie, że to wasze rozwiązania, ale mieliście na to, żeby to wprowadzić, 8 lat, a nie wprowadziliście. Ale mam nadzieję, że poprzecie ten projekt ustawy. Dobry projekt ustawy, mniejsza liczba osób w więzieniach, niższe koszty dla państwa i większa szansa na skuteczną resocjalizację.

Mam z kolei dwa konkretne pytania: Ile szacuje się osób może skorzystać z właśnie tego dozoru elektronicznego? Jakie oszczędności dla państwa przyniesie ta proponowana zmiana i wprowadzenie tych regulacji? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Aleksandra Kot.

(*Poseł Marcin Warchoł*: Zero, zero kosztów.)

(*Poseł Patryk Jaskulski*: Ale ja mówię o oszczędnościach, nie o kosztach.)

Panowie, wchodzi pani poseł, żeby zabrać głos, a wy się przekrzykujecie.

(*Poseł Patryk Jaskulski*: Panie marszałku, przepraszam.)

Proszę bardzo.

Poseł Aleksandra Kot:

Panie Marszałku! Pani Minister! Szanowni Państwo! Ten projekt ustawy, którym dzisiaj się zajmujemy, rozszerza możliwość stosowania dozoru elektronicznego w przypadku nowej grupy skazanych. Wprowadzenie tej projektowanej regulacji pozwoli na rozszerzanie stosowania właśnie dozoru elektronicznego i będzie takim uzupełnieniem czy alternatywą dla instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia. Bez wątpienia dozór elektroniczny pozwala na większą resocjalizację, utrzymanie więzi rodzinnych czy pracę zarobkową, przy jednoczesnym utrzymaniu oczywiście ścisłej kontroli.

Mam pytanie do pani minister: W jaki sposób stosowanie systemu dozoru elektronicznego wpływa na powrót do popełniania przestępstw w porównaniu do tradycyjnej izolacji penitencjarnej? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pani poseł Katarzyna Matusik-Lipiec.

Poseł Katarzyna Matusik-Lipiec:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Takie projekty jak ten są ważne i potrzebne, bo dobry system wymiaru sprawiedliwości to taki system, który nie tylko wymierza karę, ale też daje szansę do powrotu do normalnego życia. Projektowana ustawa rozszerza możliwość odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. To rozwiązanie pozwala skazanym pracować, utrzymywać swoje rodziny czy wywiązywać się z obowiązków alimentacyjnych. Dozór elektroniczny to nie tylko elektroniczna bransoletka, ale też odpowiedzialność za resocjalizację.

Dlatego mam dwa pytania do pani minister: Czy temu rozszerzeniu nadzoru elektronicznego będzie towarzyszyło wzmocnienie roli kuratorów sądowych? I drugie pytanie: Czy ministerstwo dysponuje danymi, które pokazują, że włączenie dozoru elektronicznego wpływa na ograniczenie ponownego popełniania przestępstw?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Józefa Szczurek-Żelazko.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nowy projekt realizacji Kodeksu karnego rozszerza możliwość odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Skazani, np. na karę pozbawienia wolności poniżej 3 lat, będą mogli odbywać w zakładzie karnym karę 1,5 roku, a drugie 1,5 roku już w formie dozoru elektronicznego. Rząd wskazuje, że głównym celem jest zmniejszenie liczby więźniów. Ale wiemy, że bardzo kluczowe jest w tym momencie bezpieczeństwo społeczeństwa. Czy są analizy, które potwierdzają, że to rozszerzenie dozoru elektronicznego nie zwiększy potencjalnego zagrożenia w środowisku? Czy te osoby będą właściwie nadzorowane, aby nie popełniały przestępstw?

W związku z tym mam pytanie: Ile będzie kosztował ten system? Bo wiadomo, że musi być odpowiednio przygotowany. Mam drugie pytanie: Ilu obecnie skazanych więźniów odbywa karę właśnie w tej for-

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko

mie dozoru elektronicznego? (*Dzwonek*) Jakie są państwa przewidywania, jeżeli chodzi o to, ilu więźniów dodatkowo może odbywać karę w takiej formie? Jaki ostatecznie będzie to miało wpływ na budżet państwa? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Ewa Leniart.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowny Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Rozszerzenie dozoru elektronicznego dla osób odbywających karę pozbawienia wolności do 3 lat do 18 miesięcy należy uznać za na pewno działanie zmierzające do odciążenia zakładów karnych. Ale trzeba uczciwie zapytać: Kto podźwignie ciężar tej zmiany poza zakładem karnym? Przeniesienie tysięcy skazanych do odbywania kary w warunkach wolnościowych to ogromne wyzwanie dla sądów penitencjarnych oraz dla kuratorów, którzy wykonują wywiady środowiskowe. Już dzisiaj sądy mają ogromne opóźnienia, a kuratorzy sądowi pracują na granicy swojej wydolności. Dlatego chciałam zapytać panią minister, jakie konkretnie jednak nakłady finansowe oraz wzmocnienie etatowe dla sądów penitencjarnych oraz zawodowych kuratorów przewiduje resort, aby udźwignąć ten wzrost liczby zadań. Czy infrastruktura techniczna systemu dozoru elektronicznego jest przygotowana na natychmiastowe przyjęcie (*Dzwonek*) tak znacznej liczby nowych skazanych bez powstania kolejek do nadajnika? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Na galerii znajdują się słuchacze uniwersytetu trzeciego wieku z Ostrołęki, którzy przybyli na zaproszenie wspaniałej posłanki pani Zanety Cwaliny-Śliwowskiej. (*Oklaski*) Witamy bardzo serdecznie wspaniałych seniorów.

Kontynuujemy dyskusję.

Pan poseł Maciej Tomczykiewicz.

Poseł Maciej Tomczykiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Pani Minister! Panie Pośle Warchoł! Przede wszystkim, jeżeli patrzymy na te zmiany i nie patrzymy na nie wyrywkowo, tylko z perspektywy całego systemu, to każdy, kto odrobinę to badał, zauważy, że zamieniamy sytuację, w której człowiek przebywa w zakładzie karnym, co nas kosztuje jako państwo w okolicach 6,5–7 tys. zł miesięcznie, na sytuację pięć razy tańszą technicznie, czyli SDE, które kosztuje ok. 1300, może 1500 zł miesięcznie. Tu jest raczej mowa o oszczędnościach, nie o kosztach.

Były też głosy ze strony pań posłanek z Prawa i Sprawiedliwości o kolejkach, o obciążeniu sądów. Szanowne panie, szanowni państwo, to nie jest tak, że to wszystko działa w próżni. Mamy wnioski o warunkowe przedterminowe zwolnienie. W miejsce tych wniosków z całą pewnością (*Dzwonek*) pojawią się wnioski o zastosowanie dozoru elektronicznego. To nie jest tak, że nagle nam wybuchnie cała kategoria nowych spraw, których nie było, tylko będziemy mieli do czynienia z przepływami. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Małgorzata Golińska.

Poseł Małgorzata Golińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt poszerza dozór elektroniczny. Rozumiem cel deklarowany: odciążenie zakładów karnych, obniżenie ich kosztów. Dane pokazują, że dozór wiąże się z niższą recydywą niż pełna izolacja. Jednak te dane o recydywie pochodzą z lat 2015–2019 i dotyczą osób z tzw. lepszą prognozą. Panie ministrze, czy przeprowadzono analizę ryzyka dla tej nowej grupy?

Rozszerzenie z 6 miesięcy do 1,5 roku wydaje się być nie tylko kosmetyką, ale istotną zmianą grupy uprawnionych. Czy wobec tego ministerstwo posiada szacunki, ile osób dodatkowo wejdzie do systemu w pierwszym i drugim roku obowiązywania nowej ustawy?

Dodatkowo, jaki jest plan oraz szacowany koszt rozbudowy infrastruktury monitorującej, ale też ewentualnej konieczności obsady kuratorskiej, skoro obecnie sądy uwzględniają tylko ok. 1/3 wniosków? Jaki będzie realny bilans kosztów i ile miejsc w zakładach faktycznie zwolnimy? Bez konkretnych liczb trudno ocenić, czy projekt faktycznie rozwiązuje problem przeludnienia (*Dzwonek*), czy tylko jest dobrze brzmiącą intencją. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Marcin Warchoł*: Tak jest.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Tomasz Zimoch.

Poseł Tomasz Zimoch:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Sprowokował mnie pan Marcin Warchoł. Pewnie pani minister wytłumaczy to panu. Kolega zresztą, były kolega, poseł Jabłoński także panu już wytłumaczył, ale ja tak

Poseł Tomasz Zimoch

najprościej. Panie pośle, przecież jeśli pan zaplanuje sobie wycieczkę 2-tygodniową, ale po tygodniu wróci do domu, to nie będzie pan przecież płacił za te 7 dni jeszcze na wycieczce i jednocześnie nie będzie pan ponosił kosztów pobytu w domu. Przecież to jest logiczne i wiadomo, że koszty pobytu w więzieniu będą wtedy niemal zerowe. To tak prosto wytłumaczyć.

Ale jeszcze jedna uwaga. Czy pan, sympatyczny prawnik, profesor, może zaprzestać obrażania ministrów tego rządu? Chce się pan przypodobać kolegom ze swojego klubu? Stanę także w obronie pana, jeśli ktokolwiek nazwie pana dwutygodnikiem z racji tego, że tylko przez 2 tygodnie był pan ministrem sprawiedliwości. (*Oklaski*)

(*Poseł Marcin Warchoł*: Nie znałem tego. To jest ciekawe. Dwutygodnik.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Klaudia Jachira.

Poseł Klaudia Jachira:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Poprzednia ekipa nadzorująca resort sprawiedliwości ze Zbigniewem Ziobrą i Marcinem Romanowskim na czele nie chce skorzystać z dobrodziejstw, jakie oferuje system penitencjarny. Woleli uciec za granicę. Są jednak tacy, którzy nie uciekają przed wymiarem sprawiedliwości i zostali prawomocnie skazani. Teraz chcemy rozszerzenia możliwości odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Oczywiście popieram ten kierunek zmian, natomiast skuteczność dozoru zależy od tego, czy towarzyszy mu realny program resocjalizacji, bo sam elektroniczny monitoring głównie kontroluje miejsce pobytu, nie rozwiązuje przyczyn popełnienia przestępstwa. Dlatego chciałabym zapytać, czy objęcie dozorem sporej grupy sprawców spowoduje też, że znajdą się środki na objęcie programem resocjalizacyjnym, np. na pomoc w zwalczaniu uzależnień u skazanych, kontakty z kuratorem i wsparcie w utrzymaniu zatrudnienia albo pomoc w znalezieniu pracy. Z góry dzięki za odpowiedź. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Popieram kierunek rozszerzenia dozoru elektronicznego. Mam jednak kilka pytań. Czy usunięto ryzyko 3-miesięcznej blokady ponownego wniosku, gdy wcześniejszy zostanie odrzucony już po wejściu nowelizacji, ale według dawnych przepisów? Wcześniejsze wystąpienie do sądu nie powinno pogarszać sytuacji skazanego. Kto i w jakim terminie zareaguje, gdy domownik, np. mężczyzna, zgłosi przemoc lub zastraszanie podczas dozoru, skoro cofnięcie jego zgody po udzieleniu zezwolenia jest nieskuteczne? Proszę wskazać konkretną procedurę ochrony dzieci i dorosłych. Na jakich danych rząd opiera założenie, że nawet 7–8 tys. dodatkowych wniosków nie wymaga dodatkowych wydatków, skoro praca sądu i kuratora powstanie również w przypadku odmowy zezwolenia? Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Marcin Warchoł*: O właśnie. Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Zapraszam, szanowni państwo, panią minister Marię Ejchart, podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Maria Ejchart:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przez ostatnie kilkanaście lat, od 2007 r., udało się utrzymać ten projekt, system dozoru elektronicznego z dala od barw politycznych. Zgadzaliśmy się wszyscy, że to jest dobre rozwiązanie, dotyczy uniwersalnych wartości. Notabene pierwszy projekt pochodził z 2005 r., a jego autorem było SLD. Tak było. Pani posłanka Piekarska była podpisana. Rzeczywiście ustawę, która wprowadziła system dozoru, Sejm uchwalił w 2007 r., a zaczęło to działać w 2009 r. Zostawmy ten dobry system poza sporami politycznymi. To jest wspólne dobro wymiaru sprawiedliwości i bardzo proszę, niech tak zostanie.

Tak, rozszerzamy ten projekt jeszcze bardziej, tak jak robili to nasi poprzednicy, jak mogli to robić. Być może nasi następcy też będą to robić, bo to jest dobry projekt.

Proszę państwa, w tej chwili w systemie dozoru elektronicznego kary odbywa ok. 6 tys. skazanych. Rozszerzenie możliwości stosowania systemu według naszych obliczeń spowoduje, że do systemu wejdzie dodatkowo 1 tys. skazanych, czyli 7 tys. osób będzie w systemie. System jest skalibrowany na 10 tys. użytkowników i za to niejako płacimy, on został kupiony na 10 tys. użytkowników. A zatem w samym systemie nie spowoduje to dodatkowych kosztów.

Dodatkowe koszty – odpowiadam na pytania, które państwo zadawali – po pierwsze, mogą dotyczyć tego, w jaki sposób sądy będą rozpoznawać te dodatkowe 7 tys. spraw. To pytanie pana posła Józefaciuka. Natomiast proszę zwrócić uwagę, że ten system

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Maria Ejchart

jest częścią całości i tak jak powiedział już pan poseł Tomczykiewicz, jeżeli koszt wykonania kary w warunkach izolacyjnych to jest 6,5 tys., a koszt wykonania kary w warunkach dozoru elektronicznego to jest 1,5 tys., to ta oszczędność jest w wysokości ponad 5 tys. Maksymalnie możliwość wykonania kary w systemie zwiększy się o 12 miesięcy. W skali roku daje to kwotę 61 tys. na osobę.

Natomiast, proszę państwa, to są dane wyjęte z kontekstu. One są zawarte w OSR. One są wyjęte z kontekstu, dlatego że proszę pamiętać, że na każde zwolnione miejsce w zakładzie karnym wchodzi następny skazany, który odbywa karę. Poza tym my nie wiemy, jak sądy ostatecznie zareagują na tę zmianę. Proszę pamiętać, że sądy są rygorystyczne w zakresie udzielania zgody na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. To jest nasz szacunek, ale obserwujemy statystyki wymiaru sprawiedliwości dotyczące tego, jak orzekają sądy penitencjarne, i widzimy, że sądy są rygorystyczne w tym zakresie. Jest to zresztą przedmiotem naszego stałego dialogu z sędziami penitencjarnymi, to, w jaki sposób formułować wnioski, żeby one były bardziej czytelne dla sędziów, w jaki sposób odpowiadać na wnioski, jak uczynić ten system bardziej sprawnym, gładko funkcjonującym. Natomiast to nie zwiększy dramatycznie nakładu pracy sądów penitencjarnych, dlatego że w ostatnich latach nakład pracy sądów penitencjarnych zmalał.

Jeżeli chodzi o kuratorów sądowych, to według naszych danych w 2024 r. liczba kuratorów sądowych, którzy w zakresie swoich obowiązków mieli czynności związane z wykonywaniem dozoru, wynosiła 2800. Natomiast trzeba pamiętać, że od 2014 r. czterokrotnie zmniejszyła się liczba dozorów w związku ze zmniejszeniem się orzekania kar z warunkowym zawieszeniem. To oznacza, że szacunkowy wzrost liczby dozorów w związku z planowaną zmianą może przysporzyć pracy średnio o 0,36 więcej na kuratora. Takich dokonaliśmy obliczeń.

Proszę państwa, padło pytanie dotyczące wskaźników powrotności do przestępstwa. W przypadku osób, które odbyły karę pozbawienia wolności w całości w warunkach izolacji, ten wskaźnik wynosi 40%, w przypadku osób warunkowo przedterminowo zwolnionych to jest 36%, w przypadku osób, które zakończyły wykonanie kary w dozorze, to jest 31%. Osoby, które odbywają karę w dozorze, mają o ok. 27% mniejsze prawdopodobieństwo ponownego skazania niż osoby opuszczające zakład karny, które odbyły karę do samego końca. To oznacza, że ten proces readaptacji jest skuteczny. Oczywiście na powrotność do przestępstwa wpływa nie tylko ta okoliczność, wpływają również inne.

Pamiętajmy, że to są sprawcy, którzy otrzymali karę do 3 lat pozbawienia wolności. To nie są sprawcy najcięższych przestępstw. Od 2014 r. jedynie 9% skazanych, którzy byli objęci dozorem, utraciło zezwolenie na odbywanie kary w tym systemie. To oznacza, że 90% osób zakończyło tę karę bez zakłóceń. (*Gwar na sali*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł, proszę o wyciszenie tej rozmowy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Maria Ejchart:

9 na 10 kończy karę bez zakłóceń.

Proszę państwa, padło pytanie o wpływ spraw, na które w tej chwili już odpowiedziałam.

Jedno pytanie zahaczało o to, że aktualnie realizujemy umowę na tzw. czwartą edycję systemu dozoru. Toczy się kolejne postępowanie przetargowe w trybie przetargu nieograniczonego. Nad tą procedurą już od wielu miesięcy proceduje się w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Było też pytanie, które dotyczyło tego, w jaki sposób skazani są objęci ofertą resocjalizacyjną. Proszę państwa, wszystkie obowiązki, które sąd może nałożyć na skazanego odbywającego karę w warunkach pozbawienia wolności, może nałożyć na niego również wtedy, gdy korzysta on z dozoru elektronicznego. Może to być zarówno skorzystanie z terapii, jak i inne obowiązki. To jest dobry system. To jest system, który chcemy rozszerzyć w niewielkim stopniu, z pewnymi wyłączeniami. To jest system selektywny nie tylko z mocy prawa, ale także z mocy decyzji sędziego, który zawsze przygląda się sprawie. Przecież żaden skazany, który jest niebezpieczny i stwarza jakiekolwiek niebezpieczeństwo dla życia publicznego, nie dostanie zgody na odbywanie kary w tym systemie. Ten system stwarza jednak szansę na to, żeby móc pozostać w warunkach wolnościowych i żyć zgodnie z prawem. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę panią poseł Barbarę Dolniak.

Poseł Barbara Dolniak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Bardzo się cieszę, że wszystkie kluby i koła, a także posłowie niezrzeszeni opowiedzieli się za tym projektem ustawy. On rozszerza możliwość zastosowania elektronicznego systemu dozoru. Przy stosowaniu tego systemu 9 na 10 skazanych nie wraca do popełnienia przestępstwa. To pokazuje, że system sprawdza się w praktyce, a także umożliwia szybszą i sprawniejszą

Poseł Barbara Dolniak

resocjalizację oraz szybsze uzyskanie czy to alimentów, czy to odszkodowania przez osoby poszkodowane.

Podnoszono tutaj kwestię, jak to wpłynie na finanse państwa. Proszę państwa, ciężko jest to ocenić. Trudno się dziwić, że Ministerstwo Sprawiedliwości nie wpisywało jednoznacznych kwot. To, że obowiązuje system elektronicznego dozoru i my go rozszerzamy, jeżeli chodzi o krąg skazanych, nie oznacza, że od razu ktoś pisze wniosek i z automatu dostaje zgodę na taki sposób wykonywania kary. Żeby zastosować elektroniczny system dozoru, trzeba spełniać ustawowe przesłanki zastosowania tego środka odbywania kary pozbawienia wolności. Nawet jeżeli przyjmiemy, że np. wszyscy skazani na określony wymiar kary będą pisać wnioski o zastosowanie kary w tym systemie, to dzisiaj nie możemy przewidzieć, czy wszyscy dostaną zgodę na taki sposób odbywania kary. Proszę też pamiętać, że wnioskowanie o zastosowanie tego środka zmniejszy też liczbę przypadków warunkowego przedterminowego zwolnienia, bo skazany będzie dokonywał wyboru sposobu odbywania kary i będzie musiał ustalić, gdzie jest większe prawdopodobieństwo, że uzyska zgodę na określony sposób dalszego postępowania. Myślę, że dopiero wejście w życie tej ustawy pozwoli nam ocenić skuteczność stosowania tego sposobu wykonywania kary pozbawienia wolności. Jeszcze raz jednak podkreślę, że 9 na 10 skazanych, wobec których zastosowano elektroniczny system dozoru, nie wraca do popełnienia przestępstwa. To pokazuje, że za realizacją tego systemu przemawia dużo pozytywnych argumentów. Mam nadzieję, że dzisiejsza zapowiedź głosowania za tym projektem ustawy potwierdzi się w jutrzejszym głosowaniu.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Dzisiejszym.)

Przepraszam. Dzisiejszym.

Co do pana posła Tumanowicza, to powiem, panie pośle, że nie musi być pan członkiem komisji nadzwyczajnej do spraw zmian kodyfikacji, choć zapraszam, ponieważ to z reguły pan…

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Nie mam umiejętności bilokacji.)

To, co pan zrobi, to już pańska decyzja.

Nie tylko członek komisji może wziąć udział, proszę państwa, w posiedzeniach komisji sejmowych.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Jest pani przewodniczącą. Może pani zarządzić, by posiedzenia komisji były poza posiedzeniami. Wtedy będę.)

(*Głos z sali*: Tak jest. Słusznie.)

Biorę pod uwagę wszystkie argumenty.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Bardzo proszę. Wtedy będę.)

Natomiast jeżeli pozwoli mi pan dokończyć, to będę mogła przedstawić to, co chciałam powiedzieć. Także poseł spoza komisji może złożyć poprawkę, swoje uwagi i te poprawki zostaną rozpatrzone i przedyskutowane, nawet jeżeli dany poseł jest nieobecny, bo np. wykonuje inne czynności czy jest obecny na posiedzeniu innej komisji. Są więc różne możliwości udziału w dyskusji nad projektem ustawy.

(*Poseł Witold Tumanowicz*: Tak. W czasie drugiego czytania też można.)

Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Zamykam dyskusję*).

Do trzeciego czytania projektu ustawy przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3088 i 3198)**.**

Proszę panią poseł Weronikę Smarduch o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie komisji o rządowym projekcie ustawy z druku nr 3088. Dotyczy on uproszczenia zasad przyznawania pomocy publicznej dla przedsiębiorców i rolników. Zakłada zniesienie obowiązku składania zaświadczeń lub oświadczeń o otrzymanej wcześniej pomocy de minimis, ponieważ informacje te będą sprawdzane w rejestrach. Celem projektu jest ograniczenie formalności, ułatwienie ubiegania się o pomoc oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Dlatego komisje wnoszą o to, aby przyjąć ten projekt ustawy wraz z przyjętymi poprawkami. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Waldemar Sługocki. Nie ma.

Pani poseł Małgorzata Wassermann przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Małgorzata Wassermann:

Bardzo serdecznie dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałabym przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Małgorzata Wassermann

i Sprawiedliwość odnośnie do ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Szanowni Państwo! Ta ustawa jest z jednej strony potrzebna. Powiem najpierw o jej plusach, które bez wątpienia są. Mianowicie na dzień dzisiejszy mamy taką sytuację, iż przedsiębiorca lub rolnik, który chce ubiegać się o pomoc publiczną, musi przedstawić zaświadczenie lub oświadczenie, z którego wynika, w jakiej wysokości tę pomoc uzyskał do tej pory. To wiąże się oczywiście z faktem, iż taka pomoc ze strony państwa jest limitowana i trzeba zmieścić się w konkretnych limitach, w 3-letnim okresie jest limit dla przedsiębiorców, jest limit dla rolników i dla innych osób z tego korzystających. Bez wątpienia projekt, który przewiduje, iż powstaną dwa rejestry, jeden prowadzony przez prezesa UOKiK-u, drugi przez ministra rolnictwa, w których to rejestrach będą wszelkie dane, zwolni tym samym beneficjentów tej pomocy ze składania tych zaświadczeń i oświadczeń. To bez wątpienia jest aspekt dobry, jeżeli chodzi o tę ustawę. Ta ustawa reguluje wszystkie kwestie techniczne związane z tym, kto prowadzi rejestr – chodzi o te dwa podmioty – skąd pobiera dane, te dane mają być, że tak powiem, odpowiednio uaktualniane, mówi o tym, na czyj wniosek, kto to będzie uaktualniał.

Natomiast jest jeszcze jeden aspekt tej ustawy, który Prawu i Sprawiedliwości nie podoba się, a który miałby być w ustawie deregulacyjnej. Otóż wszystkie dane z tego rejestru dotyczące osoby, która otrzymała taką pomoc, będą pobierane przez tzw. trzecią grupę. Tą trzecią grupą są podmioty wymienione w ustawie, a mianowicie CBA, główny inspektor informacji finansowej, prokuratura i Policja. Jak w uzasadnieniu ustawy możemy przeczytać, te podmioty będą mogły hurtowo pobierać dane z systemu – oczywiście mówimy o systemach odpowiednio skonfigurowanych – i je przerabiać. Proszę państwa, jest to kolejny aspekt, powiedziałabym, pewnej inwigilacji obywatela przez te służby, które wyżej wymieniłam. Na to nie ma zgody Prawa i Sprawiedliwości.

W związku z powyższym klub Prawa i Sprawiedliwości przy tej ustawie wstrzyma się od głosu. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Na zaproszenie pana posła Artura Szałabawki – który też ich wita – są z nami uczniowie i opiekunowie z gminy Nowogródek Pomorski, z województwa zachodniopomorskiego. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Bardzo proszę panią poseł Olgę Ewę Semeniuk-Patkowską o przedstawienie stanowiska Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus.

Poseł Olga Ewa Semeniuk-Patkowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Obecnie przedsiębiorcy i rolnicy muszą dołączać do wniosków zaświadczenia albo składać oświadczenia dotyczące pomocy otrzymanej w poprzednich latach. Projekt przewiduje zastąpienie tego obowiązku weryfikacją informacji w centralnych rejestrach. Ma to oznaczać mniej dokumentów i sprawniejszą obsługę wniosków, a co za tym idzie – deregulację. Komisje rekomendują przyjęcie projektu bez poprawek.

Kierunek tej zmiany należy ocenić pozytywnie, jeżeli chodzi o uproszczenie. Ale to uproszczenie będzie skuteczne tylko wtedy, gdy rejestry będą kompletne, aktualne i sprawnie działające. To na podstawie zapisanych w nich informacji urzędy mają oceniać, czy wnioskodawca mieści się w obowiązujących limitach pomocy. Błędny albo nieaktualny wpis nie może prowadzić do opóźnienia w przyznaniu wsparcia ani przerzucać na przedsiębiorcę odpowiedzialności za niedoskonałości systemu. Chodzi oczywiście o zatory. Dlatego istotne są jasne zasady weryfikowania i poprawiania danych. Beneficjent powinien móc sprawdzić informacje na swój temat oraz szybko zgłosić błąd. Korekta nie może stać się kolejną skomplikowaną procedurą.

Projekt przewiduje prowadzenie rejestrów przez prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa. Zakłada także możliwość wyszukiwania informacji dotyczących udzielonej pomocy. Przy takim rozwiązaniu szczególnego znaczenia nabiera bezpieczeństwo systemu i ochrona danych. Zakres informacji udostępnianych w rejestrach powinien być ograniczony do tego, co niezbędne do realizacji celu ustawy.

Ważne będzie również przygotowanie administracji do wdrożenia nowych zasad. Zniesienie obowiązku przedstawiania zaświadczeń przewidziano od 1 stycznia 2028 r. Ten czas powinien zostać wykorzystany na uzupełnienie i weryfikację danych, przygotowanie urzędów oraz przetestowanie systemu. Samo uchwalenie przepisów nie wystarczy, jeśli wnioskodawcy nadal będą napotykać problemy z dostępem do informacji albo będą odsyłani po dokumenty.

Stanowisko klubu Rozwój Plus zakłada poparcie celu projektu przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na jakość i bezpieczeństwo rejestrów oraz ochronę praw beneficjentów. Miarą powodzenia tej ustawy będzie to, czy przedsiębiorcy i rolnicy rzeczywiście odczują uproszczenie procedur. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Nie żałujmy braw dla kolejnych gości, studentów z Uniwersytetu Rzeszowskiego, którzy zostali zaproszeni przez obecnego tutaj posła Adama Dziedzica. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

(*Poseł Adam Dziedzic*: Skromnie, panie marszałku. I przez pana.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski

Także. Dziękuję bardzo.

Pan poseł Jacek Tomczak przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Jacek Tomczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedłożony projekt przewiduje zniesienie obowiązku dołączenia do wniosków o pomoc de minimis zaświadczeń lub oświadczeń o wcześniej otrzymanej pomocy. Informacje potrzebne do sprawdzenia tego limitu mają być dostępne dla urzędników w rejestrach publicznych. Proponowany kierunek zmian oczywiście należy ocenić pozytywnie.

Właściwie każdą zmianę, dzięki której obywatele muszą wypełniać mniej dokumentów, ponieważ organy administracji wymieniają się informacjami między sobą, należy uznać za dobrą. Jeżeli państwo posiada już określone dane, powinno zapewnić ich wykorzystywanie przy załatwieniu kolejnych spraw. Obywatel powinien móc skorzystać ze wsparcia bez wielokrotnego dostarczania tych samych dokumentów i informacji. Ma to praktyczne znaczenie, zwłaszcza dla przedsiębiorstw i rolników. Dla osoby samodzielnie prowadzącej firmy czas poświęcony na kompletowanie dokumentów jest czasem, którego nie można przeznaczyć na swoją działalność.

Korzyści powinny odczuwać również urzędy, które będą mogły samodzielnie sprawdzać dane potrzebne do rozpatrzenia wniosku. Mniej załączników może oznaczać mniej wezwań do uzupełnienia dokumentacji i sprawniejsze prowadzenie postępowań.

Zniesienie tego obowiązku ma nastąpić 1 stycznia 2028 r. Do tego czasu trzeba zapewnić sprawne działanie rejestrów oraz kompletność i aktualność zawartych w nich danych, tak aby uproszczenie było odczuwalne w codziennych kontaktach z administracją.

Jako klub PSL popieramy dalsze procedowanie tego projektu. Liczymy na więcej takich propozycji, które ograniczają biurokrację, formalności i ułatwiają obywatelom załatwianie spraw urzędowych. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Arkadiusz Sikora. Nie widzę.

Ale jest pan poseł Witold Tumanowicz, który przedstawi stanowisko klubu parlamentarnego Konfederacja.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiony projekt dotyczy sprawy, która może wydawać się techniczna, ale ma konkretne znaczenie dla rolników i przedsiębiorców działających w sektorze rybołówstwa. Dzisiaj przy ubieganiu się o pomoc de minimis muszą oni przedstawiać odpowiednie zaświadczenia i oświadczenia dotyczące wcześniej otrzymanego wsparcia. Projekt przewiduje odejście od tych obowiązków. Zamiast żądać kolejnych dokumentów od przedsiębiorcy, urząd będzie mógł sam sprawdzić potrzebne informacje w istniejącym rejestrze. I to jest właściwy kierunek. Skoro państwo już posiada określone dane, nie powinno wymagać od obywatela, żeby ponownie je dostarczał. Rolnik powinien zajmować się prowadzeniem gospodarstwa, a nie kompletowaniem dokumentów, które administracja może uzyskać samodzielnie.

Jednocześnie projekt przewiduje dostęp do rejestrów dla szeregu instytucji państwowych. Dlatego ważne jest, aby zakres tego dostępu był właśnie uzasadniony konkretnymi zadaniami tych instytucji, a dane przedsiębiorców były odpowiednio chronione.

Uproszczenie procedur i ograniczenie zbędnej biurokracji to rozwiązania, które warto popierać. Państwo powinno ułatwiać obywatelom załatwianie spraw, a nie przerzucać na nich obowiązki, które samo może wykonać. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Rafał Komarewicz. Nie widzę.

Ale jest pan poseł Adam Gomoła, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050.

Poseł Adam Gomoła:

Dokładnie tak.

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Przedłożony projekt ustawy – sama przyjemność. Chcielibyśmy mieć same takie projekty ustaw, tak obiektywnie dobre i potrzebne. Dotyczy on oczywiście zmiany ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. I to jest twardy dowód, że potrafimy skutecznie deregulować polską gospodarkę. Obecnie każdy z blisko 3 mln aktywnych polskich przedsiębiorców, który ubiega się o wsparcie w ramach tzw. pomocy de minimis, jest zmuszany do generowania zbędnej papierologii. Przed każdym przyznaniem pomocy firmy muszą dostarczać urzędom stosy zaświadczeń lub oświadczeń, aby udowodnić, że nie przekroczyły dozwolonych limitów wsparcia w ostatnich latach. To absurd, w którym państwo wymaga od obywatela udowadniania informacji, które administracja publiczna już przecież posiada. Trzeba je tylko zintegrować. Ta ustawa ostatecznie z tym kończy. Tworzymy nowoczesne i w pełni cyfrowe centralne rejestry pomocy publicznej, w tym odrębny rejestr dla sektora rolnictwa i rybołówstwa. Dzięki nim organy administracji będą mogły samodzielnie i automatycznie weryfikować limity pomocy

Poseł Adam Gomoła

dla poszczególnych podmiotów. Zdejmujemy z barków polskich firm biurokratyczny ciężar, radykalnie zmniejszając liczbę dokumentów krążących między biznesem a instytucjami publicznymi, co realnie obniża koszty operacyjne i co najważniejsze, oszczędza tak cenny dla przedsiębiorców czas.

Co więcej, przepisy te gwarantują rygorystyczne bezpieczeństwo informacji. System został zaprojektowany tak, aby chronić prywatność. Udostępnienie danych będzie ściśle limitowane, a mechanizmy wyszukiwania uniemożliwią powiązanie wrażliwych identyfikatorów, takich jak nr PESEL, z nazwiskiem przedsiębiorcy. Wprowadzenie tych zmian jest również bezpośrednią odpowiedzią na wymogi Unii Europejskiej, która obliguje państwa członkowskie do uruchomienia takich centralnych baz do 2026 r. i 2027 r.

Od 1 stycznia 2028 r., kiedy system zgromadzi wymagane dane z 3 lat, uciążliwy obowiązek składania papierowych oświadczeń zniknie całkowicie. To pragmatyczne, proprzedsiębiorcze prawo, które szanuje czas obywateli. Apeluję wspólnie z klubem Polski 2050 o poparcie tego projektu ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Na zaproszenie pana posła Zbigniewa Chmielowca przybyli do nas uczniowie Szkoły Podstawowej im. Biskupa Jana Ozgi w Woli Raniżowskiej w powiecie kolbuszowskim. Witamy bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Pan poseł Arkadiusz Sikora, stanowisko Lewicy.

Bardzo proszę.

Poseł Arkadiusz Sikora:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Ministrowie! Szanowni Państwo! W imieniu klubu parlamentarnego Lewicy wyrażam poparcie dla rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw, zawartego w druku nr 3088.

Jest to projekt właściwie deregulacyjny, który ogranicza biurokrację, usprawnia funkcjonowanie państwa i ułatwia przedsiębiorcom dostęp do pomocy publicznej. Chciałbym wskazać pięć najważniejszych rozwiązań projektu, który omawiamy.

Po pierwsze, jest to likwidacja zbędnych obowiązków administracyjnych. Zniesiony zostanie obowiązek przedstawiania zaświadczeń i oświadczeń o wcześniej otrzymanej pomocy de minimis. Informacje te będą pozyskiwane bezpośrednio już z rejestrów publicznych. Przedsiębiorca nie będzie musiał wielokrotnie dostarczać państwu danych, które administracja już posiada. To jest związane z informatyzacją, w związku z tym to wszystko postępuje zgodnie z rozwojem. To szczególnie ważne dla mikroprzedsiębiorców, małych firm i osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, bo dla nich to jest mniej papierologii.

Po drugie, utworzenie dwóch centralnych rejestrów pomocy publicznej. Pierwszy, prowadzony przez prezesa UOKiK, obejmuje pomoc sektora pozarolniczego. Drugi, prowadzony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, obejmuje rolnictwo i rybołówstwo. Rejestry umożliwią sprawniejszą weryfikację otrzymanego wsparcia i przestrzegania obowiązujących limitów.

Po trzecie, łatwiejszy dostęp do pomocy dla przedsiębiorców i rolników. Przypomnę, że limity pomocy de minimis wynoszą 300 tys. euro w okresie 3 lat dla przedsiębiorstw w większości sektorów gospodarki i 50 tys. euro w okresie 3 lat w rolnictwie, 30 tys. euro w rybołówstwie, z możliwością podwyższenia do 40 tys. euro. Projekt nie podnosi tych limitów, ale upraszcza procedury związane z ich weryfikacją.

Po czwarte, większa przejrzystość wydatkowania środków publicznych. Centralne rejestry pozwolą skutecznie kontrolować, kto, kiedy i w jakiej wysokości otrzymał taką pomoc. Dla Lewicy jest to szczególnie istotne. Pieniądze publiczne powinny być wydatkowane przejrzyście, sprawiedliwie i pod społeczną kontrolą. Pomoc państwa musi trafić tam, gdzie rzeczywiście jest potrzebna, a nie tam, gdzie przedsiębiorca dysponuje większym zapleczem administracyjnym czy też pracowniczym.

Po piąte, konkretne terminy i finansowanie. Nowe zasady mają obowiązywać zasadniczo od 1 stycznia 2028 r. Projekt przewiduje na 2027 r. ponad 11 mln zł na zadania UOKiK-u związane z uruchomieniem i funkcjonowaniem rejestru. Dane mają być udostępniane elektronicznie i, co najważniejsze, nieodpłatnie.

Lewica opowiada się za państwem silnym, sprawnym i przyjaznym obywatelom. Ograniczenie biurokracji to jest przede wszystkim równość szans dla małych przedsiębiorców, rolników, lokalnych firm, którzy nie dysponują rozbudowanymi działami prawnymi. Dlatego jako Lewica popieramy przedłożony projekt. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Waldemar Sługocki.

Poseł Waldemar Sługocki:

Dzień dobry.

Szanowny Panie Marszałku! Panie Prezesie! Wysoka Izbo! Mam przyjemność w imieniu klubu Koalicji Obywatelskiej przedstawić uzasadnienie odnośnie do rządowego projektu ustawy o pomocy de minimis,

Poseł Waldemar Sługocki

który na wstępie podkreślę, klub Koalicji Obywatelskiej w pełni popiera.

Istotą regulacji jest zniesienie obowiązku przedstawiania zaświadczeń czy też oświadczeń dotyczących udzielanej pomocy de minimis dla podmiotów gospodarczych czy też dla podmiotów działających w rolnictwie lub rybołówstwie, które o tę pomoc się ubiegają. Do tej pory każdorazowo podmiot ubiegający się musiał przedstawiać, w jakiej wysokości z pomocy de minimis korzystał. Dzisiaj ten obowiązek zostanie przerzucony na odpowiednie systemy rejestrowe, z których to będzie wynikać, z jakiej pomocy dany podmiot korzystał. Ta wysokość oczywiście na bieżąco będzie monitorowana i będzie umożliwiała przyznanie tejże pomocy, jeżeli taki stosowny próg został czy nie został przez dany podmiot przekroczony. Mamy świadomość oczywiście, że te limity pomocy de minimis są wyznaczone w cyklach 3-letnich. Ramy dla limitów wielkości pomocy o charakterze de minimis są określone w przepisach na poziomie Unii Europejskiej. Konkretnie tę kwestię reguluje rozporządzenie Komisji Unii Europejskiej nr 1408/2013 z 18 grudnia 2013 r. oraz rozporządzenie Komisji nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r.

Jestem przekonany, że tego typu rozwiązania przedłożone przez rząd będą wpływać na usprawnienie procesu korzystania z pomocy de minimis, a tym samym będą służyły wzmocnieniu rozwoju podmiotów gospodarczych, które będą mogły budować swoje potencjały w oparciu o wsparcie środkami publicznymi.

Projekt przewiduje wprowadzenie w ustawie, w dodawanym art. 39a ustawy, o tym warto wspomnieć, regulacji stanowiącej podstawę prawną do prowadzenia centralnych rejestrów pomocy publicznej zawierających dokładne, szczegółowe informacje o pomocy, również o charakterze de minimis, udzielonej w całym kraju. To też jest bardzo istotne, że to agregowanie danych będzie odbywało się w sposób… To będzie dzięki systemom centralnym, będą zasysane dane z różnych części naszego kraju, co także oczywiście będzie działało na rzecz podmiotów gospodarczych.

Klub, tak jak wspomniałem, w całości wspiera rozwiązania przedłożone w omawianej przeze mnie regulacji i będzie głosować za przyjęciem tegoż projektu ustawy, ponieważ wraz z przebiegiem procesu informatyzacji, elektronizacji także życia publicznego tego typu rozwiązania, mam nadzieję, będą coraz bardziej powszechne i coraz śmielej przez administrację publiczną wdrażane.

Chcę pogratulować wszystkim, którzy przy tym projekcie pracowali. Chcę też powiedzieć, że projekt nie budził żadnych kontrowersji, także został pozytywnie przyjęty przez partnerów społecznych, którzy de facto na takie rozwiązania, nie tylko w zakresie pomocy de minimis, lecz także w innych obszarach, oczekują.

Dziękuję bardzo, panie marszałku, dziękuję państwu. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Rafał Komarewicz przedstawi stanowisko klubu Centrum.

Poseł Rafał Komarewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przypadł mi zaszczyt przedstawienia stanowiska Klubu Parlamentarnego Centrum wobec sprawozdania komisji o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw, druki nr 3088 i 3198. Połączone Komisje: do Spraw Deregulacji oraz Gospodarki i Rozwoju zebrały się na posiedzeniu 8 października. Rozpatrzyły projekt ustawy i zarekomendowały jego przyjęcie bez poprawek.

Przedmiotowy projekt realizuje działania deregulacyjne, zakłada zniesienie obowiązku przedstawienia zaświadczeń i oświadczeń w związku z udzieloną pomocą de minimis od 1 stycznia 2028 r. Jest to coś, co na pewno ucieszy polskich przedsiębiorców. Dziś firma, która o taką pomoc występuje, musi dołączyć do wniosku zaświadczenie o pomocy otrzymanej w ostatnich 3 latach albo oświadczenie o jej wysokości lub o jej braku. Projekt znosi ten obowiązek. W jego miejsce powstaje centralny rejestr pomocy publicznej. Prowadzić go będzie prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Osobny rejestr dla rolnictwa i rybołówstwa będzie prowadzić minister rolnictwa. Dane będą przechowywane przez 10 lat. Podmioty udzielające pomocy sprawdzą w rejestrze, czy limit nie został przekroczony. Dostęp w zakresie potrzebnym do swoich zadań otrzymają też właściwe organy.

Projekt ułatwia funkcjonowanie podmiotów gospodarczych poprzez ograniczenie ich obowiązków i zasługuje na poparcie. Jest to prawdziwa deregulacja, dlatego klub Centrum będzie głosował za jego przyjęciem. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do dyskusji.

Jeśli ktoś z państwa chciałby się zapisać do pytań, to bardzo proszę.

Jeżeli nie, zamykam listę.

Ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Pierwsza zabierze głos pani poseł Małgorzata Pępek.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedsiębiorca powinien zajmować się prowadzeniem firmy, rozwijaniem działalności i tworzeniem miejsc pracy, a nie

Poseł Małgorzata Pępek

dostarczaniem dokumentów potwierdzających informacje, które administracja może już posiadać. Bardzo dobrze, że zdecydowano się na odejście od obowiązku przedstawiania zaświadczeń lub oświadczeń dotyczących wcześniej otrzymanej pomocy de minimis. Nie jest to tylko techniczna zmiana przepisów, ale krok w stronę państwa, które potrafi korzystać z własnych zasobów i nie przerzuca na obywatela ciężaru własnych procedur. Tak właśnie powinno wyglądać uproszczenie prawa. Chciałabym zapytać o art. 1 pkt 3 projektu. Jakie konkretne wymagania techniczne i organizacyjne będą musiały spełniać podmioty udzielające pomocy, aby uzyskać dostęp do rejestrów? Czy ich spełnienie (*Dzwonek*) nie będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami lub obciążeniami administracyjnymi? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Witold Tumanowicz.

Poseł Witold Tumanowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po zmianie przepisów podstawą weryfikacji otrzymanej pomocy de minimis mają być dane z centralnych rejestrów. Co stanie się w sytuacji, gdy dane dotyczące przedsiębiorcy będą nieaktualne albo błędne? Kto będzie odpowiadał za ich poprawienie? Czy przedsiębiorca będzie mógł uzyskać pomoc bez konieczności oczekiwania na zakończenie procedury korygowania danych?

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Krzysztof Lipiec.

Poseł Krzysztof Lipiec:

Dziękuję bardzo.
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej zakłada uzupełnienie rejestrów o dane dotyczące pomocy de minimis z lat 2024–2026 do 1 stycznia 2027. Jak rząd zapewni kompletność i aktualność tych danych oraz szybką korektę błędów, które mogłyby wpłynąć na ocenę dostępnego limitu pomocy dla przedsiębiorcy? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.
Pan marszałek Ryszard Terlecki.

Poseł Ryszard Terlecki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! OSR szacuje skutki dla budżetu państwa na 31,5 mln zł, nawet trochę więcej, w ciągu 10 lat. Czy ta kwota obejmuje również dostosowanie, utrzymanie, zabezpieczenie rejestru pomocy w rolnictwie i rybołówstwie? Jeżeli te zadania mają być finansowane z obecnych budżetów, to chcielibyśmy też wiedzieć, z jakich będą pochodzić środków. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Klaudia Jachira.

Poseł Klaudia Jachira:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Główny problem z pomocą publiczną przeznaczoną dla przedsiębiorców najczęściej polega na papierologii. Bardzo często prowadzenie nadmiernie rozbudowanej dokumentacji i ciągłe raportowanie odstraszają potencjalnych beneficjentów. Zamiast prowadzić swój biznes i odpowiadać na dynamicznie zmieniające się otoczenie, muszą oni zajmować się tworzeniem i dostarczaniem kolejnych i kolejnych papierów, dokumentów, wniosków, formularzy. Zgodnie z ustawą wnioskodawca nie będzie musiał sam dostarczać zaświadczeń ani składać oświadczeń o wcześniej otrzymanej pomocy. Instytucja udzielająca pomocy ma pozyskiwać potrzebne informacje z dostępnych rejestrów, co może po prostu skrócić procedurę. Dane nie muszą być przepisywane ręcznie z dokumentów. Miejmy nadzieję, że te ułatwienia zapewnią łatwiejszy dostęp firmom do wsparcia, pomogą w inwestycjach i w zachowaniu miejsc pracy. Jak najbardziej popieram ustawę. To fajna, pomagająca i będąca w duchu deregulacji ustawa. Dzięki za nią. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.
Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Swoje pozytywne stanowisko złożyłem na piśmie. Mam jednak kilka pytań. Jaki mechanizm zapobiegnie przekroczeniu limitu pomocy przez dwie instytucje działające równocześnie, skoro dane mogą być raportowane z opóźnieniem 7 albo 11 dni? Jakie konkretne zmiany w finansowaniu i harmonogramie usunęły zgłaszane przez UOKiK zastrzeżenia do uruchomienia rejestru w styczniu 2028 r.? Kiedy poznamy wyniki testów jego gotowości? Jaka procedura ochroni

Poseł Marcin Józefaciuk

pracodawcę ubiegającego się o dofinansowanie kształcenia młodocianego pracownika, gdy błąd lub awaria systemu zablokują sprawę przed upływem terminu? Jak będzie mógł zaskarżyć odmowę skorygowania danych? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Wassermann.

Poseł Małgorzata Wassermann:

Bardzo serdecznie dziękuję, panie marszałku.

Ja mam pytanie do prezesa UOKIK-u i ministra rolnictwa. Czy jest realne, aby ten system ruszył 1 tycznia 2028 r.? Czy uda się dostosować te wszystkie systemy i odpowiednio je zabezpieczyć? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Małgorzata Golińska.

Poseł Małgorzata Golińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Upraszczanie procedur dla przedsiębiorców jest potrzebne, to oczywiste, ale cyfryzacja państwa nie może oznaczać przerzucania na obywatela ryzyka błędów administracji, a takie zagrożenie niesie ze sobą ten projekt. Państwo chce samo sprawdzać dane w centralnych rejestrach, tylko że te dane wprowadzają instytucje udzielające pomocy, a nie sam przedsiębiorca. Mogą być one więc błędne, mogą być niepełne, mogą być spóźnione. Jeżeli państwo pomyli się w swoim rejestrze, a przedsiębiorca przekroczy limit pomocy, kto zapłaci za ten błąd? W uzasadnieniu projektu przyznajecie, że konsekwencje przekroczenia mogą obciążyć beneficjenta, łącznie ze zwrotem pomocy i odsetek. Dlaczego to przedsiębiorca miałby ponosić finansowe konsekwencje błędnych danych wprowadzonych do rejestru przez administrację publiczną?

W związku z tym trzy pytania. Czy projektodawca przewiduje ochronę przedsiębiorcy przed obowiązkiem zwrotu pomocy z odsetkami, jeżeli przekroczenie limitu wynikało z nieprawidłowych lub niekompletnych danych w rejestrze, za których wprowadzenie odpowiadała instytucja publiczna? Czy przed styczniem 2028 r. zostanie przeprowadzony audyt kompletności danych za lata 2025–2027? (*Dzwonek*) Jakie konkretne zabezpieczenia uniemożliwią masowe pozyskiwanie i łączenie informacji o pomocy udzielanej osobowym fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Poseł Marek Subocz:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! System przede wszystkim musi działać sprawnie i zawierać prawidłowe dane. Błędny bowiem wpis może sprawić, że rolnik nie otrzyma wsparcia, a przedsiębiorca – pieniędzy potrzebnych do utrzymania firmy. Stąd moje trzy pytania. Ile będą kosztowały oba rejestry? W projekcie zapisano ponad 31 mln zł na zadania UOKiK. A ile będzie kosztował rejestr dla rolnictwa? Ile dni będzie miał urząd na poprawienie błędu? I co zrobi rolnik lub przedsiębiorca, gdy system przestanie działać? Czy nadal będzie mógł otrzymać pomoc? Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Władysław Dajczak.

Poseł Władysław Dajczak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Oczywiście kierunek, który proponuje ustawa należy poprzeć. To jest dobry kierunek, odciążenie przedsiębiorców, rolników, tych, którzy starają się o pomoc publiczną, zwolnienie z obowiązków tzw. papierologii, składania oświadczeń, zaświadczeń. Ale jednocześnie ten ciężar pełnej i natychmiastowej sprawozdawczości elektronicznej spada na organy samorządowe oraz lokalne urzędy udzielające pomocy. Oznacza to konieczność zasilenia rejestrów danymi w bardzo rygorystycznym tempie. Mam pytanie, czy wraz z tymi nowymi obowiązkami technologicznymi samorządy otrzymają wsparcie finansowe na dostosowanie i modernizację systemów IT, aby nie sparaliżowało to procesu wydawania decyzji pomocowych. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Krzysztof Grabczuk.

Poseł Krzysztof Grabczuk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Posłowie! Jestem wielkim zwolennikiem ograniczania biurokracji. Uważam, że wszyscy powinniśmy dążyć do tego, by biurokracja była na jak najniższym poziomie. To oczywiście powinno dotyczyć wszelkich

Poseł Krzysztof Grabczuk

dziedzin życia. W sposób szczególny powinno to dotyczyć przedsiębiorców, ponieważ musimy wprowadzić system, który da szansę, by przedsiębiorcy zajmowali się przede wszystkim prowadzeniem działalności gospodarczej, a rolnicy wytwarzaniem dóbr z ziemi. Dotyczy to również tych wszystkich dziedzin życia, w których ktoś rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej. W dzisiejszym zmieniającym się świecie ograniczenie biurokracji w moim przekonaniu jest jedną z najważniejszych rzeczy. Państwo dysponuje różnymi systemami, różnymi rejestrami, z których może wziąć niektóre dane. Będę głosował za tym dobrym projektem ustawy.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.
Pani poseł Ewa Leniart.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przeniesienie obowiązku weryfikacji danych na urzędników zdejmuje z przedsiębiorców ten ciężar, ale rodzi pytanie o aktualność baz danych. Wiemy, że w systemach sprawozdawczych zdarzają się zarówno opóźnienia w rejestracji pomocy, jak i nierzetelne informacje. Kto będzie ponosił odpowiedzialność prawną oraz finansową w sytuacji, kiedy zostanie przez urząd wydana decyzja o pomocy w oparciu o niepełne lub nieaktualne dane systemowe, co doprowadzi do nieświadomego przekroczenia przez firmę limitu pomocy de minimis? (*Oklaski*)
(*Poseł Marek Subocz*: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Józefa Szczurek-Żelazko.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ograniczenie biurokracji przy ubieganiu się o pomoc publiczną jest oczywiście potrzebne. Dotyczy to wielu przedsiębiorców, drobnych przedsiębiorców, którzy nie zawsze posiadają potencjał administracyjny, żeby przedstawić odpowiednie dokumenty w odpowiednim terminie. Dotyczy to również rolników, którzy korzystają z pomocy publicznej. I właśnie zniesienie konieczności przedstawiania zaświadczeń czy oświadczeń musi dawać pewność, że administracja posiada odpowiednie, kompletne i aktualne dane. W takim razie mam pytanie, jakie zabezpieczenia przewidziano, aby błędne lub spóźnione wpisy w rejestrach nie rzutowały na możliwość pozyskania pomocy publicznej i nie prowadziły do odmowy wsparcia. Jest to szczególnie istotne w przypadku rolników. Mam jeszcze jedno pytanie: Co w przypadku awarii systemu? Jakie państwo przewidujecie tu mechanizmy? (*Oklaski*)
(*Poseł Władysław Dajczak*: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Zapraszam panią Monikę Salamończyk, wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji.

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Monika Salamończyk:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Pozwolę sobie odpowiedzieć na pytania, które przed chwilą zostały zadane stronie rządowej. Postaram się nie odpowiadać na poszczególne pytania pań i panów posłów, ale na tematykę, która budziła, jak to się mówi, największe wątpliwości.

To, co budzi najwięcej wątpliwości, dotyczy kwestii, w jaki sposób zostanie zapewnione to, że dane, które są zgromadzone odpowiednio w rejestrach prezesa UOKiK-u i ministra rolnictwa i rozwoju będą aktualne. Proszę państwa, proszę pamiętać, iż mamy wprowadzone na poziomie ustawowym specjalne regulacje, które są wzorowane również na innych rozwiązaniach tego typu w odniesieniu do rejestrów publicznych. W jaki sposób są usuwane dane niezgodne ze stanem faktycznym? Zasadniczo będzie do tego zobowiązany podmiot udzielający pomocy w odniesieniu do pomocy, której udziela dany podmiot. Również sam wnioskodawca, czyli przedsiębiorca, jeżeli zidentyfikuje tego rodzaju niezgodności, będzie mógł złożyć tego rodzaju wniosek. Nie zapominajmy również o organach nadzoru, czyli o prezesie UOKiK-u oraz ministrze rolnictwa i rozwoju wsi, którzy w każdym momencie, jeżeli zauważą, że tego rodzaju dane są nieaktualne, będą mogli zawnioskować do organu udzielającego pomocy, ażeby tego rodzaju dane zostały odpowiednio skorygowane. Ma to następować natychmiast. Pamiętajmy, że dzisiaj systemy, które nie są może, powiedziałabym, bardzo idealne, już w przypadku prezesa UOKiK-u i ministra rolnictwa istnieją, w związku z czym ryzyko tego rodzaju nieścisłości jest naprawdę sprowadzone do minimum.

Jeżeli chodzi o kwestię, która również była poruszana, jakiego rodzaju warunki techniczne będą musiały spełniać podmioty korzystające z tego systemu odpowiednio prezesa UOKiK-u i ministra rolnictwa, są to klasyczne warunki techniczne, jakie podmioty muszą spełniać, żeby móc pozyskiwać tego rodzaju dane. Projekt nie wprowadza tu żadnej rewolucji. W związku z tym są to klasyczne warunki, które należy spełnić, żeby w sposób bezproblemowy korzystać

Wiceprezes Rządowego Centrum Legislacji Monika Salamończyk

z tego rodzaju systemów. Jeżeli chodzi o koszty, bo również było tego rodzaju pytanie, te koszty, które są wskazane w ocenie skutków regulacji, dotyczą wyłącznie rejestru, który będzie prowadzony przez prezesa urzędu i ochrony konkurencji konsumentów. Jeżeli chodzi o rejestr prowadzony przez ministra rolnictwa i rozwoju wsi, będzie następował w ramach budżetu, którym dysponuje minister. Nie było potrzeby przydzielenia żadnych dodatkowych środków z budżetu państwa.

Jeżeli chodzi o termin wejścia w życie, bo to również była kwestia, która była przedmiotem pytania, chciałabym powiedzieć, że data 1 stycznia 2028 r. wynika z tego, żeby uruchomienie tych rejestrów był w miarę sprawne. Stąd potrzeba tego roku, żeby na spokojnie te rejestry zasilić wszelkimi informacjami, które znajdują się w dotychczasowych systemach. Chodzi również o potwierdzenie wszystkich danych, które są gromadzone na podstawie sprawozdań z udzielonej pomocy publicznej. W związku z tym wydaje nam się, że ten czas będzie odpowiedni, żeby 1 stycznia 2028 r. te rejestry ruszyły bez jakichkolwiek problemów przy ich stosowaniu. W związku z tym w naszej ocenie ten czas jest wystarczający. Pamiętajmy, że już pewne działania są podejmowane, żeby rzeczywiście te rejestry w sposób bezproblemowy 1 stycznia ruszyły. Pamiętajmy również, że na dzisiaj te rozwiązania, które tu przewidujemy, są wyłącznie deregulacją, więc te zaświadczenia, które są obecnie wydawane, korzystają z tych danych, które są obecnie w bazach danych, które posiadają odpowiednio te dwa organy nadzoru nad pomocą publiczną. W związku z tym wydaje nam się, że wszelkiego rodzaju niedociągnięcia, jakie ewentualnie byłby w tych rejestrach, będą odpowiednio do 1 stycznia 2028 r. sprostowane.

Wydaje mi się, że odpowiedziałam na wszystkie pytania. Natomiast również było pytanie, jaki to ma wpływ na samorządy. Pamiętajmy, że w przypadku samorządów nie wprowadzamy żadnych zmian w odniesieniu do zasad udzielania pomocy publicznej. One będą takie, jakie są obecnie. W związku z tym nie ingerujemy w jakiekolwiek systemy, które prowadzą same organy udzielające pomocy. W związku z tym ten temat jest troszeczkę obok. Nie ma to żadnego wpływu na rozwiązania, które są przewidziane w projekcie. Bardzo państwu dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję, pani prezes.

Zamykam dyskusję*).

Do trzeciego czytania projektu ustawy przystąpimy w bloku głosowań.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o przedstawionym przez Prezydium Sejmu projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej (druki nr 3128 i 3181)**.**

Proszę panią poseł Annę Wojciechowską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Może jeszcze chwilkę poczekajmy.

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Sprawozdawca Anna Wojciechowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dzień współpracy polsko-bułgarskiej. Nie trzeba o tym wiele mówić, bo zawsze byliśmy zaprzyjaźnieni ze sobą. Dzień Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej to rzeczywiście okazja do podkreślenia wieloletnich i dobrych relacji między naszymi państwami. Łączą nas wspólne wartości europejskie, wzajemny szacunek i solidarność. Współpraca Polski i Bułgarii ma szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa i rozwoju gospodarczego oraz wzmacniania jedności w Unii Europejskiej. Warto rozwijać ją także w obszarze kultury, edukacji i kontaktów między obywatelami.

Przyjaźń między narodami buduje mosty, a współpraca pozwala wspólnie osiągnąć więcej. Ten dzień jest bardzo ważny dla naszych obu krajów i bardzo się cieszę, że dzień 14 lutego będzie Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Szanowni Państwo! Na galerii znajdują się uczniowie z klasy IId z IV Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego we Wrocławiu, którzy przybyli na zaproszenie pani poseł Anny Sobolak. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Przystępujemy do wystąpień klubowych.

Kluby mają 5 minut, a koła – 3. A, przepraszam bardzo, będą 3 minuty.

Otwieram dyskusję.

Pan poseł Marek Rząsa.

Poseł Marek Rząsa:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska pragnę wyrazić poparcie dla projektu uchwały ustanawiającej dzień 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Od razu rozwieję ewentualne wątpliwości prawej strony i powiem, że wprawdzie ta data odnosi się do jednego ze świętych Kościoła katolickiego, ale nie jest to św. Walenty. Ta data ma inne szczególne znaczenie, bo w kalendarzu liturgicz-

Poseł Marek Rząsa

nym Kościoła katolickiego 14 lutego to dzień śmierci św. Cyryla. Jak wiemy z historii, św. Cyryl wraz ze swoim bratem św. Metodym byli pierwszymi apostołami Europy, Słowian i patronami Europy. Ich misja związana z rozwojem piśmiennictwa oraz szerzeniem wiary i kultury wśród narodów słowiańskich przypomina nam, jak wielką rolę w budowaniu wspólnoty odgrywają język, edukacja, kultura, wzajemny szacunek i zrozumienie.

Dziedzictwo św.św. Cyryla i Metodego ma szczególne znaczenie i miejsce w historii kultury słowiańskiej, a Bułgaria odegrała niezwykle znaczącą rolę w rozwoju i upowszechnianiu piśmiennictwa słowiańskiego. To jeden z najistotniejszych elementów wspólnego dziedzictwa, który może łączyć nasze narody ponad granicami.

Relacje polsko-bułgarskie opierają się na wzajemnym szacunku, solidarności i wspólnocie europejskich wartości. Dziś Polska i Bułgaria jako członkowie Unii Europejskiej i NATO mają również wspólną odpowiedzialność za bezpieczeństwo, stabilność i przyszłość Europy. Ustanowienie tego dnia ma oczywiście charakter okolicznościowy, ale nie powinno być wyłącznie symbolicznym gestem. Powinno być też zachętą do rozwijania współpracy gospodarczej, naukowej, edukacyjnej i kulturalnej. Niech będzie przypomnieniem, że trwałe partnerstwo buduje się poprzez konkretne działania i kontakty między obywatelami.

Wysoka Izbo! Przyjaźń między narodami wymaga pielęgnowania wspólnych historii, ale też odwagi w budowaniu przyszłości. Właśnie dlatego warto nadać tej uchwale i tej dacie szczególny wymiar i wykorzystać ją do dalszego wzmacniania więzi polsko-bułgarskich. Jest rzeczą istotną, by wspomnieć, że w dniu 1 kwietnia 2026 r. adekwatna uchwała została podjęta przez 51. Zgromadzenie Narodowe Bułgarii. Stąd przyjęcie uchwały przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wydaje się zasadne i niezbędne.

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska popiera ten projekt i zachęca Wysoką Izbę do przyjęcia uchwały. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Przemysław Drabek przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Przemysław Drabek:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przepraszam, ale biegnę z posiedzenia komisji.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Można chwilkę odpocząć. Może trochę wody trzeba się napić?

Poseł Przemysław Drabek:

Nie, dam radę.

Szanowni Państwo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość pragnę zająć stanowisko wobec projektu uchwały w sprawie ustanowienia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Projekt ten jest odpowiedzią na analogiczną uchwałę przyjętą wcześniej przez bułgarskie Zgromadzenie Narodowe, a także wspólną inicjatywę prezydentów obu państw. Data 14 lutego ma uzasadnienie historyczno-kulturowe, ponieważ wiąże się z postaciami św.św. Cyryla i Metodego, apostołów Słowian, których Jan Paweł II ogłosił współpatronami Europy, a także z tradycją Cerkwi prawosławnej.

Stosunki polsko-bułgarskie od lat są poprawne i wolne od poważniejszych sporów. Jesteśmy sojusznikami w NATO, partnerami w Unii Europejskiej, a współpraca gospodarcza, energetyczna i turystyczna rozwija się w sposób naturalny. Ustanowienie dnia przyjaźni nie zmienia tych faktów, a może być przydatnym, symbolicznym potwierdzeniem istniejącego stanu rzeczy i ułatwić dalszy dialog międzyparlamentarny.

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość poprze tę uchwałę. Traktujemy ją jako gest wzajemności wobec strony bułgarskiej i element porządkowania relacji dwustronnych. Uważamy, że prawdziwą wartość współpracy mierzy się konkretnymi działaniami w obszarze bezpieczeństwa, infrastruktury energetycznej czy wymiany gospodarczej, a nie liczbą symbolicznych dat. Uchwała ta ma charakter deklaratywny i oczywiście poprzemy ją w całości. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Andrzej Kryj. Nieobecny.

(*Poseł Andrzej Kryj*: Jestem, jestem.)

Bardzo przepraszam.

(*Poseł Andrzej Kryj*: Jestem, tylko też biegłem z posiedzenia komisji. To przyspieszenie jest czasem kłopotliwe.)

Dobrze, a więc można ostrożnie i spokojnie przedstawić stanowisko klubu Rozwój Plus.

Poseł Andrzej Kryj:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus przedstawić nasze stanowisko wobec projektu uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej, druk nr 3181.

Projekt uchwały, który trafił dzisiaj pod obrady Wysokiej Izby, jest odpowiedzią na przyjętą przez

Poseł Andrzej Kryj

parlament bułgarski w dniu 1 kwietnia 2026 r. uchwałę o ogłoszeniu 14 lutego dniem polsko-bułgarskiej przyjaźni i współpracy. Decyzja ta została podjęta na podstawie wspólnej inicjatywy prezydentów obu państw: Andrzeja Dudy i Rumena Radewa przedstawionej w maju 2025 r. podczas wizyty prezydenta Dudy w Sofii.

Relacje polsko-bułgarskie na przestrzeni wieków mają charakter szczególny i rzeczywiście można je określić tymi dwoma słowami: przyjaźń i współpraca.

Polski król Władysław III Warneńczyk czczony jest w Bułgarii jako bohater i obrońca chrześcijaństwa przed Turkami. A jego osobę przypomina pomnik-mauzoleum i muzeum w Warnie, gdzie zginął 10 listopada 1444 r.

W wieku XIX wielu Polaków znalazło tam swe miejsce, będąc zmuszonymi przez zaborców do emigracji. Polacy odegrali też znaczącą rolę w wojnie rosyjsko-tureckiej. Szacuje się, że w szeregach armii carskiej walczyło ok. 50 tys. Polaków, w tym ok. 1 tys. oficerów. Po wyzwoleniu Bułgarii spod jarzma osmańskiego nasi rodacy włączyli się bardzo mocno w odbudowę instytucji państwowych w Bułgarii, budując pozytywny wizerunek Polaków w tym kraju.

Warto tu podkreślić, że Bułgaria była jednym z pierwszych państw, które uznały niepodległość Polski w 1918 r. Nasi bułgarscy przyjaciele uznają dzień 30 grudnia 1918 r. za datę nawiązania stosunków dyplomatycznych z Polską. Dobre relacje wzajemne pomiędzy Polską a Bułgarią miały miejsce zarówno w okresie międzywojennym, jak i po II wojnie światowej. Także obecnie Bułgaria jest naszym ważnym partnerem w ramach wschodniej flanki NATO, Unii Europejskiej czy Inicjatywy Trójmorza. Symbolem sojuszniczej współpracy pomiędzy naszymi krajami jest obrona City Hall w Karbali przez żołnierzy polskich i bułgarskich w czasie misji stabilizacyjnej w Iraku.

Wzajemne relacje kulturalne i gospodarcze są bardzo mocne. Bułgaria to kraj, do którego chętnie wyjeżdżają polscy turyści, spotykając się tam z wielką życzliwością. Z kolei sympatia Polaków do Bułgarów też jest bardzo mocna.

Nie mamy żadnej wątpliwości, iż ustanowienie takiego dnia jest czymś bardzo pozytywnym, dlatego Klub Parlamentarny Rozwój Plus (*Dzwonek*) będzie głosował za przyjęciem tej uchwały. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Adam Dziedzic. Nie ma.

Pan poseł Andrzej Szejna jest i przedstawi stanowisko klubu Lewicy.

Bardzo proszę.

Poseł Andrzej Szejna:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polskę i Bułgarię łączą wielowiekowe więzi kulturowe, historyczne i społeczne. Jak podkreślono w projekcie uchwały, oba narody wielokrotnie okazywały sobie solidarność i wzajemne wsparcie, pielęgnując wartości wolności i niepodległości oraz umacniając współpracę między narodami Europy.

Historia tych relacji ma wiele wymiarów. Już w XIX w. Polsce emigranci polityczni, uczestnicy powstań narodowych i przedstawiciele inteligencji angażowali się w życie społeczne i publiczne Bułgarii. Po wyzwoleniu spod panowania osmańskiego Polacy uczestniczyli również w tworzeniu administracji, szkolnictwa, infrastruktury i struktur wojskowych nowego państwa. W kolejnych dziesięcioleciach rozwija się współpraca polityczna i społeczna, a szczególne znaczenie miały kontakty naukowe, akademickie i kulturalne.

Z punktu widzenia Lewicy ważne jest właśnie to, że relacje międzynarodowe nie ograniczają się wyłącznie do spotkań rządów i podpisywania dokumentów. Budują je przede wszystkim ludzie, naukowcy, studenci, pracownicy kultury, samorządy, organizacje społeczne oraz zwykli obywatele. Dzisiaj oba państwa współpracują również jako członkowie Unii Europejskiej i NATO.

Projekt wskazuje na wspólne działania na rzecz bezpieczeństwa, stabilności i rozwoju regionu, na wspieranie integracji europejskiej Bałkanów oraz rozwijanie partnerstwa gospodarczego poprzez Inicjatywę Trójmorza i projekty infrastrukturalne i energetyczne.

Symboliczna jest również sama data. Uzasadnienie wskazuje, że 14 lutego nawiązuje do rocznicy śmierci św. Cyryla, który wraz ze swoim bratem św. Metodym został ogłoszony przez Jana Pawła II patronem Europy. Co więcej, 1 kwietnia 2026 r. odpowiednią uchwałę przyjęło również 51. Zgromadzenie Narodowe Bułgarii.

Wysoka Izba! Ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej 14 lutego, a więc również w Dzień Zakochanych, a z drugiej strony w Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej, ma charakter symboliczny i deklaratywny, ale symbole mają znaczenie wtedy, kiedy pomagają podtrzymać pamięć, budować wzajemne zainteresowanie i tworzyć przestrzeń dla współpracy dalszej i bliższej.

Dla Lewicy szczególnie ważne jest, aby ta współpraca rozwija się nie tylko między instytucjami państwa, ale szczególnie między obywatelkami i obywatelami, szkołami, uczelniami, samorządami i środowiskami kultury. To właśnie takie kontakty tworzą trwałe więzi między społeczeństwami.

Mając to wszystko na uwadze, klub Lewicy jak najbardziej poprze projekt uchwały w brzmieniu przedstawionym przez Komisję Spraw Zagranicznych i ustanowienie dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Ewa Schädler przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050.

Poseł Ewa Schädler:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiejsza uchwała jest przykładem tego, że parlament może mówić nie tylko o ustawach, liczbach i przepisach, lecz również o tym, co buduje relacje między narodami: o historii, kulturze, wzajemnym szacunku i zwyczajnej ludzkiej bliskości. Dlatego z uznaniem odnosimy się ja i cały mój klub do propozycji ustanowienia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej.

Polskę i Bułgarię łączą relacje, które mają bardzo długą historię, które przez lata rozwijały się na wielu poziomach: politycznym, gospodarczym, kulturalnym, naukowym i społecznym. Dziś jesteśmy razem w Unii Europejskiej, razem w NATO, współpracujemy również w ramach Inicjatywy Trójmorza. To nie są wyłącznie relacje między rządami. To także kontakty między naszymi obywatelami, przedsiębiorcami, studentami, naukowcami i organizacjami społecznymi.

Szczególne znaczenie ma fakt, że proponowany dzień ma być okazją do poznawania siebie nawzajem, do rozmowy o naszej wspólnej historii, a także o tym, co nas różni i czego możemy nawzajem od siebie się uczyć.

Data 14 lutego nie została wybrana przypadkowo. Nawiązuje do rocznicy śmierci św. Cyryla, jednej z najważniejszych postaci dla dziedzictwa kulturowego Europy. To symboliczne przypomnienie, że europejska wspólnota wyrasta z dziedzictwa, które przekracza dzisiejsze granice państw.

Warto przy tym podkreślić, że podobną uchwałę przyjęło już w kwietniu tego roku Zgromadzenie Narodowe Bułgarii. Dzisiejsza propozycja jest więc gestem wzajemności i odpowiedzią na działania naszego bułgarskiego partnera.

Mam nadzieję, że ustanowienie tego dnia nie pozostanie wyłącznie symbolicznym wpisem do kalendarza, że stanie się impulsem do organizowania spotkań, wydarzeń kulturalnych, projektów edukacyjnych i inicjatyw, dzięki którym Polacy i Bułgarzy będą mogli się lepiej poznawać. Bo przyjaźń między państwami nie zaczyna się wyłącznie w gabinetach polityków. Zaczyna się wtedy, kiedy ludzie mają okazję ze sobą rozmawiać, poznawać siebie i swoją kulturę i dostrzegać to, co ich łączy.

Klub Parlamentarny Polska 2050 (*Dzwonek*) popiera tę uchwałę. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Przywitajmy wchodzących właśnie na galerię uczniów i nauczycieli ze Zgierskiego Zespołu Szkół Ponadpodstawowych im. Jana Pawła II, którzy przybyli na zaproszenie pani posłanki Jolanty Zięby-Gzik. (*Oklaski*)

Witamy was bardzo serdecznie.

Bardzo proszę panią poseł Barbarę Okułę o przedstawienie stanowiska Klubu Parlamentarnego Centrum.

Poseł Barbara Okuła:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przyjaźń między narodami nie powstaje z dnia na dzień. Buduje się ją przez wspólną historię, wzajemny szacunek, współpracę i codzienne relacje między ludźmi. Polskę i Bułgarię łączą wieloletnie więzi historyczne i kulturowe. Dziś oba państwa są członkami Unii Europejskiej i NATO. Wspólnie odpowiadamy za bezpieczeństwo naszego regionu, stabilność Europy i przyszłość europejskiej współpracy. W obecnej sytuacji międzynarodowej dobre relacje między państwami nie są jedynie kwestią dyplomatycznego protokołu, ale mają konkretne znaczenie dla bezpieczeństwa naszych obywateli, rozwoju gospodarczego i odporności Europy na kryzysy. Współpraca polsko-bułgarska może przynosić wymierne korzyści dotyczące handlu, inwestycji, transportu, infrastruktury, bezpieczeństwa energetycznego, nauki oraz kultury. To także szansa dla przedsiębiorców, uczelni, samorządów oraz młodych ludzi, którzy dzięki wymianom i wspólnym projektom mogą lepiej poznawać oba kraje.

Warto również pamiętać o symbolicznym znaczeniu wybranej daty. 14 lutego przypada rocznica śmierci św. Cyryla, który wraz ze św. Metodym odegrał fundamentalną rolę w rozwoju kultury i piśmiennictwa Słowian. Ustanowienie takiego dnia ma przede wszystkim wymiar symboliczny. To przypomnienie, że europejska wspólnota wyrasta z różnorodności języków, kultur i tradycji, które mogą się wzajemnie wzbogacać. Sama uchwała nie rozwinie wymiany handlowej ani nie wzmocni bezpieczeństwa. Może jednak stać się impulsem do konkretnych działań, wspólnych inicjatyw edukacyjnych, wydarzeń kulturalnych, kontaktów między samorządami i współpracy gospodarczej. Dobre relacje międzynarodowe powinny przekładać się przede wszystkim na rzeczywiste możliwości i korzyści dla obywateli.

Przyjaźń między państwami to nie tylko wspominanie przeszłości. To również odpowiedzialność za wspólną przyszłość. Dlatego Klub Parlamentarny Centrum popiera projekt uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Przystępujemy do pytań.
O, dwie osoby: pani poseł Małgorzata Pępek i pan poseł Marcin Józefaciuk.
(*Głos z sali*: A jak?)
Ponieważ mamy dobry czas i mamy tylko dwóch pytających, nie ograniczam czasu na pytanie.
Pani poseł Małgorzata Pępek.

Poseł Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polskę i Bułgarię łączy coś więcej niż członkostwo w tych samych organizacjach międzynarodowych. Łączą nas wielowiekowe więzi historyczne, kulturowe i społeczne, a także podobne doświadczenia walki o wolność i prawo naszych krajów do samostanowienia. Należymy do europejskiej wspólnoty narodów, które mimo różnic językowych i własnej historii potrafią odnaleźć wspólny mianownik w przywiązaniu do niepodległości, suwerenności i współpracy. Ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej to ważny symbol tych relacji. To również okazja, aby przypomnieć, że dobre stosunki między państwami buduje się nie tylko na szczeblu rządowym, ale przede wszystkim poprzez kontakty między obywatelami, współpracę naukową i edukacyjną oraz kulturalną. Dlatego warto poprzeć tę inicjatywę. Przyjaźń między narodami warto pielęgnować nie tylko od święta, ale każdego dnia. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Popieram ideę polsko-bułgarskiej przyjaźni. Swoje pozytywne stanowisko złożyłem na piśmie, jednak mam kilka pytań. Czy uzgodniono z MSZ oraz MEN konkretne działania na pierwsze obchody w 2027 r., obejmujące partnerstwa szkół, materiały edukacyjne oraz pomoc organizacyjną dla nauczycieli? Projektodawca zwraca się do szkół, dlatego powinny one wiedzieć, na jakie wsparcie mogą liczyć. Po drugie, z jakich dostępnych źródeł można finansować udział uczniów z mniej zamożnych rodzin i małych miejscowości w wymianach oraz wspólnych projektach? Proszę o wskazanie rozwiązań, z których skorzysta również szkoła bez doświadczenia w pozyskiwaniu zagranicznych grantów. Jak wnioskodawcy proponują pogodzić nowe obchody 14 lutego z przypadającym tego dnia Narodowym Dniem Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej, aby zachować należną rangę tego święta państwowego? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Andrzej Kryj.

Poseł Andrzej Kryj:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rzeczywiście kwestia nadania odpowiedniej rangi obchodom tego dnia jest bardzo istotna. Nie ma tu, na sali przedstawicieli żadnego ministerstwa, ale dobrze by było, gdyby po podjęciu przez Wysoką Izbę tej uchwały odpowiednie ministerstwa przygotowały plan obchodów, który będzie mógł być realizowany.

Tu chciałbym wskazać na bardzo istotną rolę samorządów. Współpraca samorządów polskich i bułgarskich jest bardzo mocna. Częstochowa, Gdynia, Radom, Płock mają swoich partnerów wśród miast bułgarskich. Trzeba byłoby chyba włączyć także samorządy do tego, aby ta data, to święto było godnie obchodzone. Wszystko zależy od tego właśnie, jak te obchody będą wyglądały. Chyba wszystkim nam powinno zależeć, żeby to nie było kolejne święto, kolejne wydarzenie, które nie będzie wypełnione treścią, tylko będzie martwe. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Pan poseł Norbert Pietrykowski.

Poseł Norbert Pietrykowski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Dobre relacje międzynarodowe powinny przekładać się przede wszystkim na rzeczywiste możliwości i korzyści dla obywateli. I właśnie o to chciałbym zapytać: Jakie będą realne korzyści dla obywateli? Bo przecież nie tylko o uchwały i obchody nam chodzi. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękujemy panu posłowi.
Zamykam dyskusję*).
Do głosowania nad tym projektem uchwały przystąpimy w bloku głosowań.
Szanowni Państwo! Ze względu na tak niespodziewane przyspieszenie muszę ogłosić przerwę do momentu przybycia pana ministra.
(*Poseł Jarosław Wałęsa*: Możemy bez ministra.)
Szanowni Państwo! Odwiedzili nas przedstawiciele województwa śląskiego z młodzieżowych rad gmin Czechowice-Dziedzice, Kozy, Jaworze i Pszczyna, którzy przybyli na zaproszenie pana posła Macieja Tomczykiewicza. Witamy was bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 15 min 34 do godz. 15 min 38*)

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 46. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich (druk nr 3138)**.**

Proszę sekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury pana Arkadiusza Marchewkę o przedstawienie uzasadnienia projektu ustawy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiam informacje dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich.

Mówiąc wprost, realizujemy działania, które pozwalają uniknąć zagrożenia koniecznością potencjalnego zwrotu niedozwolonej pomocy publicznej przez podmioty, które zarządzają portami, przy zachowaniu pozycji konkurencyjnej naszych portów. Na czym ten projekt polega? Według dzisiejszych przypisów porty są zwolnione z płacenia podatków od dochodów, które mogą być pomniejszane – chodzi o podstawę opodatkowania – o wartość inwestycji, które są realizowane. Od roku 2023 prowadzone są konkretne procedury, m.in. już wskazane przez Ministerstwo Finansów, przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta, w związku z tym że tego typu działania mogą stanowić niedozwoloną pomoc publiczną.

Jeśli chodzi o kwestie związane z tą pomocą publiczną, to najważniejsze jest to, aby zarządy portów – a mamy porty o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, czyli Gdańsk, Gdynię oraz zespół portów Szczecin i Świnoujście – nie stanęły przed wielkim wyzwaniem związanym z tym, że pomoc publiczna czy zwolnienie z tych dochodów, które przez lata było realizowane, zostałyby potencjalnie uznane za niedozwoloną pomoc publiczną. Wtedy pojawiłaby się konieczność zwrotu tej niedozwolonej pomocy, szacujemy tę wartość na ponad 730 mln zł, co, mówiąc wprost, byłoby potencjalną katastrofą. Dlatego przygotowaliśmy rozwiązania, które pozwolą nadal stosować zwolnienie z tego podatku dochodowego i jednocześnie zachować pozycję konkurencyjną zarządów portów czy tych podmiotów, które portami administrują.

Dla przykładu, jeżeli port osiąga w pewnej wysokości dochód i zrealizuje inwestycje związane z budową nowych nabrzeży, pogłębieniem toru wodnego, umocnieniem dna, budową dróg dostępowych, budową szlaków kolejowych, to o wartość tych inwestycji będzie mógł obniżyć to, co jest bazą do opodatkowania. To jest niezwykle istotne z tego punktu widzenia, że my nadajemy ramy prawne formułom, które już dzisiaj funkcjonują.

(*Poseł Jarosław Wałęsa*: To jest oczywiste.)

Dzięki temu porty unikną potencjalnego zagrożenia związanego z tym, że potencjalnie mogą zostać poproszone o zwrot pomocy publicznej. Ta sytuacja nie została rozwiązana przez ostatnie ponad 10 lat. Realizujemy działania, które pozwalają uporządkować tę sytuację. To pomniejszanie opodatkowania czy tej podstawy opodatkowania nie będzie dotyczyć tylko i wyłącznie działań stricte związanych z realizacją nabrzeży, torów wodnych, kolei, dróg itd., ale również kwestii związanych z poprawą bezpieczeństwa w portach. Więc jeżeli np. port będzie planował zakup nowych jednostek gaśniczych, a jest straż portowa, i te jednostki będą wykorzystywane do działalności związanej z funkcjonowaniem portów i przystani morskich, to również o wartość tych inwestycji będzie można tę podstawę opodatkowania obniżyć. Mówiąc wprost, to, co przez wiele lat było nieuregulowane, zostaje w sposób najlepszy z możliwych przy zachowaniu pozycji konkurencyjnej portów zachowane.

Na czym to będzie polegało? Będzie to polegało na tym, że urząd morski jako jednostka weryfikująca te rozwiązania będzie – w momencie, kiedy port jej przekaże – weryfikować każdego miesiąca dane w celu rozliczenia podatku CIT i jednocześnie po całym roku ustalać, czy te działania są zgodne z zasadami udzielania czy mieszczenia się w tej dozwolonej pomocy publicznej. Sytuacja obejmuje bardzo duży, szeroki katalog działań, które mogą być potencjalnie zrealizowane w związku z przyjęciem tego projektu ustawy.

Głównymi filarami, na których opiera się ten projekt ustawy, jest m.in. filar związany ze zmianą ustawy o podatku CIT, gdzie jasno wskazujemy, że zwolnione z podatku PIT są podmioty, które zarządzają portami, czyli zarządy portów, na zasadach, które są określone w tym drugim filarze, czyli ustawie o portach i przystaniach morskich, gdzie jasno określamy, jakiego rodzaju działalność jest zwolniona z tych restrykcyjnych przepisów. Więc pozycja konkurencyjna portów zostaje zachowana z jednej strony, a z drugiej strony unikamy zagrożenia związanego z potencjalną koniecznością zwrotu pomocy, która może przez okres kilkunastu lat zostać uznana za taką, którą jest niemożliwa do zrealizowania, i chcemy, mówiąc wprost, ochronić nasze porty przed tego typu działaniami.

Stanowisko, które zostało przedstawione w ustawie, zostało w pełni skonsultowane i ustalone z Ministerstwem Finansów. Są to działania, które nie wywołują żadnych dodatkowych kosztów ani żadnych utrat związanych z pozycją konkurencyjną naszych portów. Przypomnę tylko, że realizujemy najbardziej ambitny program inwestycji portowych w historii polskiej gospodarki morskiej. W budżecie na rok 2027 na gospodarkę morską przeznaczamy rekordową kwotę ponad 3700 mln zł. To o ponad 20% więcej niż w roku ubiegłym i o ponad 236% więcej niż w roku 2023. Z tych pieniędzy realizujemy kluczowe inwestycje, które pozwalają na wzmocnienie

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka

roli naszych portów. Na całym Wybrzeżu realizowane są inwestycje jak np. od zachodu Przylądek Pomerania, czyli port zewnętrzny w Świnoujściu, najbardziej ambitna inwestycja w historii Zarządu Morskich Portów Szczecin i Świnoujście. Port wraz z zintegrowanymi falochronami to będzie ponad 186 ha nowej Polski z nabrzeżami, które będą miały głębokość 17 m, czyli takimi, które są zdolne do przyjmowania największych kontenerowców świata.

Na Pomorzu realizujemy działania związane z budową portu zewnętrznego w Gdyni. Została już złożona oferta dla realizacji tej inwestycji. W Gdańsku rozbudowujemy linie kolejowe, które wzmacniają tę przepustowość dostępową do portów i jednocześnie funkcję wywozowo-odwozową z portów. Jednocześnie realizujemy działania związane z budową terminala FSRU, który zaspokoi 30% rocznego zapotrzebowania Polski na gaz. Rozwijamy terminale paliwowe, terminale gazowe, budujemy nowe tory kolejowe, które zapewniają dostęp do wszystkich trzech najważniejszych portów. Realizujemy działania związane z budową Drogi Czerwonej do portu w Gdyni. Na całym Wybrzeżu realizowane są inwestycje o strategicznym znaczeniu dla polskiej gospodarki. Polska gospodarka morska jest jednym z filarów naszego rozwoju. Podejmujemy działania, które wspierają nasze porty.

Ten projekt ustawy porządkuje sytuację, która zostawała przez wiele lat nierozwiązana, pozwala zachować pozycję konkurencyjną portów, bo one na tym nie stracą, będą mogły dalej być zwolnione z płacenia podatku CIT, a jednocześnie unikamy zagrożenia potencjalną koniecznością zwrotu pomocy publicznej.

(*Poseł Jarosław Wałęsa*: No właśnie.)

Są to działania, które również konsultujemy z Komisją Europejską, i są to działania, które są oczekiwane i realizowane zgodnie z interesem polskiej gospodarki morskiej. Dziękuję, panie marszałku.

(*Głos z sali*: Tak bez oklasków?) (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Jarosław Wałęsa, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Poseł Jarosław Wałęsa:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Ten projekt dotyka kwestii o fundamentalnym znaczeniu dla polskiej gospodarki morskiej, dla bezpieczeństwa państwa oraz dla naszej pozycji konkurencyjnej w basenie Morza Bałtyckiego.

Od 2013 r. Komisja Europejska prowadzi postępowanie w sprawie opodatkowania portów morskich w Polsce. Dotychczasowe ogólne zwolnienie podatkowe z CIT zostało zakwestionowane jako niezgodne z unijnymi zasadami pomocy publicznej. Staliśmy przed dwoma drogami, o których mówił już pan minister: po pierwsze, całkowite zniesienie zwolnienia, co uderzałoby w finanse naszych zarządów portów, albo precyzyjne dostosowanie przepisów do prawa unijnego. Rząd wybrał rozwiązanie odpowiednie i proinwestycyjne. Zamiast ryzyka konieczności zwrotu tych środków przez porty czy utraty płynności finansowej proponuje stabilne, jasne i w pełni zgodne z unijnym rozporządzeniem ramy prawne.

A co konkretnie zmienia ta ustawa? Po pierwsze, chroni i rozszerza inwestycje. Projekty portowe są niezwykle kapitałochłonne i mają długi okres zwrotu. Nowelizacja utrzyma zwolnienie CIT dla wydatków na budowę, na modernizację, na przebudowę infrastruktury portowej oraz dostępowej zarówno ze strony morza, jak i ze strony lądu. Co istotne, nowela rozszerza katalog wydatków. Umożliwia finansowanie inwestycji w tzw. majątek obcy, np. ogólnodostępną infrastrukturę drogową czy kolejową wokół portów realizowaną we współpracy z samorządami.

Po drugie, precyzyjnie oddziela działalność gospodarczą od niegospodarczej. Ustawowo gwarantuje pełne zwolnienie dochodów przeznaczanych na zadania publiczne, do których nie stosuje się reguły konkurencji. Mówię tutaj o kontroli i bezpieczeństwie ruchu morskiego, ochronie przeciwpożarowej od strony wody oraz obronności i ochronie portów. Podmioty zarządzające będą prowadzić wyodrębnioną ewidencję rachunkową, co zapewni transparentność.

No i po trzecie, tworzy bezpieczną i przejrzystą procedurę. Odchodzimy od nieokreślonego w czasie zwolnienia na rzecz rozliczenia wydatków kwalifikowanych w danym roku podatkowym. Oceny poprawności wyliczeń dokonywać będą dyrektorzy urzędów morskich na podstawie wniosków zawierających m.in. badanie biegłego rewidenta. To daje portom pewność prawną. Decyzja dyrektora urzędu morskiego potwierdzi prawidłowość zastosowanego zwolnienia i wyeliminuje ryzyko późniejszych sporów.

Warto podkreślić, że regulacja ta dotyczy zarówno naszych portów o podstawowym znaczeniu dla gospodarki morskiej, jak i mniejszych portów lokalnych i przystani. Co równie ważne, mechanizm działa na zasadzie automatyzmu rozliczeń w ciągu roku, co ogranicza biurokrację i umożliwia sprawne finansowanie bieżących projektów.

Porty polskie to dziś nie tylko kluczowe węzły logistyczne handlu zagranicznego, ale także filar naszej niezależności energetycznej, obsługujący dostawy surowców oraz rozwój morskiej energetyki wiatrowej. Nie możemy pozwolić na to, żeby ten potencjał został osłabiony.

Poseł Jarosław Wałęsa

Projekt ustawy łączy wymóg zgodności z prawem unijnym, co też jest bardzo ważne, z ochroną interesów polskiej gospodarki morskiej. Dlatego też Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska w pełni popiera proponowane rozwiązania. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Kacper Płażyński przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Kacper Płażyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Cały czas dużo nie wiemy, jeżeli chodzi o kwestię kulis prac nad tym projektem. Bo ten stan, o którym mówił pan minister w swoim wystąpieniu, trwa rzeczywiście od wielu, wielu lat. Do tej pory on nie był w proceduralny sposób kwestionowany przez Unię Europejską. Ale ja w pełni się zgadzam, że jeżeli bez szkody dla inwestycji w portach, dla kwestii finansowania projektów można przyjąć ustawę, która sprawi, że nie będzie żadnych wątpliwości co do regulacji unijnych i ich stosowania w Rzeczypospolitej w tym zakresie, to ja nie mówię: nie. Nie mówimy: nie.

Natomiast cały czas, poza pewnym bardzo ogólnym stwierdzeniem, panie ministrze, że jesteście w dialogu z Komisją Europejską, my nie wiemy tak naprawdę, w jakim zakresie rozmawialiście, czego te rozmowy dotyczyły w szczegółach i czy rzeczywiście ta propozycja, która wyszła z rządu, to jest coś, co do czego w 100% możemy być przekonani i pewni, że jak wejdzie w życie w polskim prawie, to za rok, 2 lata nie okaże się, że i tak Komisja Europejska zapuka i powie: nie, to nie o to nam chodziło, porty mają zwrócić zdaniem Komisji nienależny CIT, bo ta ustawa, którą przyjęliście, zupełnie nie jest w zgodzie z prawem Unii Europejskiej. Ja bym chciał poznać większy zakres kulis rozmów, panie ministrze: z kim konkretnie ten temat przegadaliście w oficjalnym czy roboczym trybie. Chcielibyśmy mieć większą pewność, że rzeczywiście to nie jest tylko tak, że to się państwu wydaje, że tak jest, tylko że faktycznie potem nie będzie z tą ustawą żadnych kłopotów.

Druga sprawa. W ocenie skutków regulacji odnośnie do tego projektu ustawy stwierdzacie państwo, że w zasadzie ustawa nie będzie miała żadnego wpływu na kwestię pozyskiwania środków na inwestycje przez porty i że to, co było, i to, co będzie, mniej więcej się wyrówna. Nieco zaskakujące jest dla mnie aż tak uspokajające podejście z państwa strony. Chciałbym usłyszeć od pana ministra nieco więcej wyjaśnień na temat tego, w jaki sposób państwo kalkulujecie to, że w pełnym zakresie zwolnienie wcześniej z CIT-u portów, przystani morskich do teraz w ograniczonym stopniu sprawi, że pieniędzy w ramach pewnego rodzaju ulgi dla portów i przystani morskich nie będzie mniej. Państwo to opisaliście w projekcie tak, jakby to nie miało mieć żadnego negatywnego impaktu, wpływu na te kwestie. Aż ciężko mi w to uwierzyć. Prosiłbym pana ministra, kiedy tu znowu wystąpi, żeby nam dokładnie te dwie kwestie opisał, wyjaśnił, przedstawił, abyśmy wiedzieli, nad czym tak naprawdę głosujemy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pan poseł Krzysztof Lipiec przedstawi stanowisko klubu Rozwój Plus.

Poseł Krzysztof Lipiec:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus pana premiera Mateusza Morawieckiego stanowisko wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich, druk sejmowy nr 3138.

Wysoka Izbo! Celem projektu ustawy jest dostosowanie dotychczasowego, bezwarunkowego zwolnienia podmiotowego dla podmiotów zarządzających portami morskimi – art. 17 ust. 1 pkt 26 ustawy o CIT – do wymogów europejskiego prawa pomocy publicznej, w szczególności rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014. Dotychczasowe zwolnienie miało charakter generalny i budziło poważne ryzyko uznania go przez Komisję Europejską za nielegalną pomoc publiczną niezgodną z rynkiem wewnętrznym. Omawiany projekt ustawy ma to ryzyko usunąć.

Powiem wprost: z punktu widzenia systemowego kierunek jest słuszny i konieczny. Kończy erę bezwarunkowego zwolnienia i chroni polskie porty przed wszczęciem formalnego postępowania przez Brukselę, które mogłoby zakończyć się nakazem zwrotu pomocy. Dlatego co do zasady ten kierunek popieramy, ale diabeł, jak zawsze w przypadku podatków, tkwi w szczegółach.

Po pierwsze, co oceniamy pozytywnie? Pozytywnie oceniamy wyłączenie ze zwolnienia dochodów z zysków kapitałowych. To jest typowa działalność komercyjna, która nie powinna korzystać z preferencji. Pozytywnie oceniamy prawidłowe rozróżnienie w nowym art. 10a ustawy portowej działalności niegospodarczej i działalności gospodarczej, co jest zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Nie jest pomocą publiczną: kontrola ruchu morskiego, ochrona przeciwpożarowa, ochrona portów, infrastruktura powszechnie dostępna i nieodpłatna poza terenem portu. Natomiast budowa

Poseł Krzysztof Lipiec

nabrzeży, modernizacja, pogłębianie portów jest już działalnością gospodarczą i musi podlegać reżimowi rozporządzenia Komisji (UE) z limitem do wysokości luki finansowej. To jest kluczowe dla bezpieczeństwa prawnego naszych portów. Pozytywnie oceniamy też wprowadzenie mechanizmu sankcyjnego utraty prawa do zwolnienia w razie decyzji dyrektora urzędu morskiego o zwrocie pomocy.

Po drugie, czego dotyczą nasze najpoważniejsze zastrzeżenia? I tu, Wysoka Izbo, jest sedno problemu – art. 10a ust. 6–19. Powołuje się dyrektora urzędu morskiego jako organ właściwy do udzielania i weryfikacji pomocy publicznej. Panie marszałku, dyrektorzy urzędów morskich w Szczecinie i w Gdyni to świetni fachowcy od spraw morskich, ale oni nigdy nie pełnili funkcji organu pomocy publicznej. Nie mają kadr, doświadczenia w stosowaniu rozporządzenia Komisji, metody ekwiwalentu dotacji brutto i stopy referencyjnej. Powierzenie im tej roli bez wzmocnienia kadrowego i finansowego grozi po prostu paraliżem decyzyjnym dla portów w Gdańsku, Szczecinie, Świnoujściu i Gdyni. Do tego dochodzi obowiązkowe sprawozdanie biegłego rewidenta. To jest dodatkowy koszt szacunkowy rzędu 50–80 tys. zł rocznie dla każdego podmiotu zarządzającego. Brakuje precyzji. Projekt ustawy odsyła do K.p.a., ale nie jest sprecyzowane, kto jest organem drugiej instancji w przypadku odwołania od decyzji dyrektora urzędu morskiego. Minister do spraw gospodarki morskiej? To wymaga doprecyzowania, podobnie jak delegacja ustawowa w art. 10a ust. 20. Brak jednolitego wzoru i wniosku spowoduje chaos.

Po trzecie, i to jest zastrzeżenie najpoważniejsze, kwestia przepisu przejściowego. Art. 3 ust. 3 projektu stanowi, że warunkiem skorzystania z nowej pomocy jest rozpoczęcie prac po wejściu w życie ustawy, a zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) rozpoczęcie prac to pierwsze prawnie wiążące zobowiązanie. Co to oznacza w praktyce? Oznacza to, że wszystkie inwestycje portowe, w przypadku których już podpisano umowy, przed 1 stycznia 2027 r., np. inwestycje w Gdańsku czy w Szczecinie, zostaną wykluczone z nowego zwolnienia. Może to sparaliżować toczące się postępowanie inwestycyjne o wartości 1 mld zł. To jest efekt mrożący. Wymaga to pilnej korekty i wprowadzenia przepisów przejściowych dla inwestycji w toku.

Wreszcie sprawa vacatio legis. Termin wejścia w życie ustawy w dniu 1 stycznia 2027 r. jest terminem zbyt krótkim. Porty muszą wdrożyć nowe systemy ewidencji księgowej, wyodrębnić działalność gospodarczą i niegospodarczą. Ponadto art. 17 ust. 14 ustawy o CIT nakazuje zapłatę podatku (*Dzwonek*) w terminie zaliczki, co miesiąc, po doręczeniu decyzji o zwrocie. To jest termin nierealny, grożący utratą płynności. Wnosimy o wydłużenie vacatio legis co najmniej do 1 lipca i wydłużenie terminu na zapłatę podatku do 60 dni.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Poseł Krzysztof Lipiec:

Potrzebuję jeszcze pół minuty.

(*Poseł Dariusz Wieczorek*: Oddam swoje w tej sytuacji.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Proszę bardzo.

Poseł Krzysztof Lipiec:

Wysoka Izbo! Podsumowując, projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, nie narusza konstytucji w zakresie art. 84 i art. 217, realizuje nasz obowiązek jako państwa członkowskiego. Ale bez poprawek ustawa, choć słuszna co do idei, doprowadzi do paraliżu inwestycyjnego w polskich portach morskich o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

Dlatego Klub Parlamentarny Rozwój Plus popiera dalsze prace nad projektem w komisji i postuluje, aby w toku prac komisji uwzględnić następujące poprawki: wydłużenie vacatio legis do 1 lipca 2027 r., pilną korektę art. 3 ust. 3 i ochronę inwestycji już rozpoczętych, doprecyzowanie procedury odwoławczej i wzmocnienie kadrowe urzędów morskich, ewentualnie powierzenie tej roli wyspecjalizowanym organom, jak np. UOKiK, doprecyzowanie wzoru wniosku i zakresu sprawozdania rewidenta oraz wydłużenie terminu na zapłatę podatku po utracie zwolnienia. Bez tych poprawek to prawo będzie martwe. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Norbert Pietrykowski*: Dla dobra rozwoju.)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Dorota Niedziela*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Dzień dobry państwu.

Zapraszam pana posła Dariusza Wieczorka, klub parlamentarny Lewica.

Poseł Dariusz Wieczorek:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mój poprzednik przedłużył o minutę, to ja skrócę w takim razie, żeby było elegancko.

(*Poseł Krzysztof Lipiec*: Zapraszam.)

Poseł Dariusz Wieczorek

Mam przyjemność w imieniu klubu Lewicy przedstawić stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich.

Zwracam uwagę na jedną rzecz. Mianowicie mamy w tej chwili projekt ustawy, który dotyczy dostosowania polskiego prawa do prawa unijnego. Ta sprawa toczy się od 2013 r. i to jest rzeczywiście końcówka poprzedniej koalicji, ale przez 8 lat rządów koalicji Prawa i Sprawiedliwości w tej sprawie nie zrobiono nic. W związku z czym dzisiaj zwracamy uwagę na rzecz następującą. Jesteśmy od 2004 r. w Unii Europejskiej. Od 2004 r. do Polski wpłynęło 250 mld euro środków pomocowych. Środków, które również były wydatkowane, jeżeli chodzi o polskie porty morskie, o te 15 podmiotów, które działają i funkcjonują. Netto – bo będzie oczywiście od razu zarzut, że przecież wpłacaliśmy składkę – to jest 175 mld euro, które zainwestowaliśmy od 2004 r. w infrastrukturę, również w infrastrukturę portową. I nie ma się co dziwić, że Unia Europejska mówi: okej, portom trzeba pomagać, ale musi to być zgodnie z zasadami, które w Unii Europejskiej funkcjonują, i wszystkie porty w Unii Europejskiej muszą tych samych zasad przestrzegać.

Dlatego dobrze się stało, że mamy ten projekt ustawy, bo on rozwiązuje kwestię tych niebezpieczeństw, o których tutaj mówiliśmy: że ta procedura ostatecznie będzie wdrożona i – zakładając, że rzeczywiście to zostanie udowodnione – część pomocy publicznej, która była w tych latach przeznaczana na rzecz polskich portów, trzeba będzie niestety oddawać. W ustawie precyzyjnie wpisujemy rzeczy, które są niezbędne, żeby taka pomoc była uzyskana. To jest akurat bardzo dobre rozwiązanie, bo to są kwestie dotyczące wydatków stricte na infrastrukturę portową, wydatków w zakresie kontroli i bezpieczeństwa ruchu morskiego, kwestia infrastruktury zlokalizowanej na terenie portu, która jest powszechnie dostępna nieodpłatnie dla użytkowników na równych warunkach, kwestie ochrony przeciwpożarowej, kwestie związane z ochroną portów, budowa, wymiana i modernizacja infrastruktury portowej, pogłębianie. To są rzeczy, które będą podlegały tej pomocy publicznej, czyli zyski portów, które są przeznaczane na inwestycje w rozwój portów w tym obszarze, nie będą opodatkowane. To jest zgodne z interesem polskiego państwa i pewnie z interesem wszystkich państw Unii Europejskiej, bo wiemy doskonale, jak ważny dla rozwoju gospodarki każdego kraju położonego nad morzem jest rozwój portów.

Ta ustawa rozwiązuje kwestię potencjalnych niebezpieczeństw, które mogą zaistnieć, jeżeli chodzi o prowadzenie procedury kontrolnej przez Komisję Europejską. Dlatego klub Lewicy rekomenduje dalsze procedowanie nad projektem ustawy i będzie ten projekt ustawy wspierał. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Norberta Pietrykowskiego, Klub Parlamentarny Centrum.

(*Poseł Dariusz Wieczorek*: Oddałem minutę.)

Poseł Norbert Pietrykowski:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoki Sejmie! Idąc za dobrym przykładem pana posła Dariusza Wieczorka, również pozwolę sobie skrócić o minuteczkę.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: A nie dwie?)

Dwie? Dobrze. (*Oklaski*)

(*Poseł Dariusz Wieczorek*: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Będziemy wdzięczni, panie pośle.

Poseł Norbert Pietrykowski:

Przyjęcie tej ustawy jest konieczne, przede wszystkim ze względu na wymogi prawa Unii Europejskiej dotyczące pomocy publicznej. A główne powody i cele wdrożenia nowych przepisów obejmują:

Zakończenie dochodzenia Komisji Europejskiej. Od 2013 r. Bruksela prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawie zasad opodatkowania podmiotów zarządzających portami w Polsce. Dotychczasowe zbyt ogólne zwolnienie z podatku CIT zostało uznane za niezgodną z unijnym rynkiem pomoc publiczną. Brak zmian groziłby karami finansowymi dla państwa lub koniecznością zwrotu środków przez porty.

Konieczność uszczelnienia i powiązania ulg z inwestycjami. Dotychczasowe przepisy zwalniały z CIT dochody zarządów portów, pod warunkiem że zostały one przeznaczone na budowę lub utrzymanie infrastruktury. Nowe prawo ściśle powiązuje korzyść podatkową z faktycznie poniesionymi wydatkami w danym roku na konkretne cele, np. budowę, modernizację czy pogłębianie torów wodnych.

Rozdzielenie działalności gospodarczej od niegospodarczej. Unijne przepisy wymagają transparentności. Nowe prawo wymusza na zarządach portów prowadzenie odrębnej ewidencji kosztów i przychodów. Dzięki temu środki ze zwolnień podatkowych nie będą mogły krosować i finansować komercyjnej działalności rynkowej portów, co zakłóciłoby uczciwą konkurencję Unii Europejskiej.

Wprowadzenie mechanizmów kontroli i audytu. Ustawa nakłada obowiązek weryfikacji wydatków przez biegłego rewidenta.

Klub Parlamentarny Centrum w pełni popiera rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku do-

Poseł Norbert Pietrykowski

chodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

(*Poseł Kacper Płażyński*: Centrum głosuje przeciwko.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękujemy bardzo, panie pośle.

Zaczynamy się streszczać w 2 minutach.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Szymańskiego, klub parlamentarny Konfederacji.

Poseł Krzysztof Szymański:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Polskie porty morskie są jednym z fundamentów naszej gospodarki, bo to właśnie przez nie przechodzi znaczna część polskiego handlu zagranicznego. To one zapewniają nam dostęp do światowych rynków, bezpieczeństwo dostaw surowców energetycznych, a w sytuacji zagrożenia również zdolności logistyczne niezbędne dla obronności państwa. I dlatego rozwój portów w Gdyni, Gdańsku, Szczecinie, Świnoujściu, ale również naszych mniejszych portów regionalnych, musi być traktowany jako strategiczny interes Rzeczypospolitej.

Od wielu lat państwo polskie wspiera ten rozwój poprzez zwolnienie zarządów portów z podatku CIT w części przeznaczonej na inwestycje. I jest to rozwiązanie pozytywne. Pozwala pozostawić wypracowane środki w portach, zamiast odprowadzać je do budżetu państwa, a następnie ponownie ubiegać się o ich przyznanie na inwestycje. Niestety ten mechanizm został zakwestionowany przez Komisję Europejską, która uznała, że może on stanowić niedozwoloną pomoc publiczną.

I tutaj, Wysoka Izbo, trzeba powiedzieć o sprawie zasadniczej. W Konfederacji stoimy na stanowisku, że to państwo polskie powinno mieć możliwie szeroką swobodę kształtowania własnej polityki gospodarczej i podatkowej. Nie zgadzamy się z kierunkiem integracji, w którym instytucje unijne uzyskują coraz większy wpływ na decyzje gospodarcze podejmowane przez suwerenne państwa.

Polskie porty konkurują z portami niemieckimi, holenderskimi czy belgijskimi. I każde z tych państw prowadzi własną politykę wspierania strategicznej infrastruktury. Dlatego uważamy, że Polska powinna mieć prawo do stosowania skutecznych instrumentów podatkowych, które wzmacniają konkurencyjność naszych portów. Nie możemy dopuścić do sytuacji, w której reguły unijne będą ograniczały nasze możliwości rozwoju gospodarczego.

Komisja Europejska kwestionuje obecne zwolnienie od 2013 r. Stąd istnieje zagrożenie, że w przypadku utrzymywania tego stanu prawnego polskie porty zostaną zobowiązane do zwrotu korzyści podatkowych uzyskanych nawet od 2007 r. I projekt zachowuje zwolnienie z CIT, dostosowując jego zasady do unijnych regulacji dotyczących pomocy publicznej. I co więcej, rozszerza katalog wydatków kwalifikowanych o inwestycje w infrastrukturę zapewniającą dostęp do portów od strony morza i lądu. I to rozwiązanie zasługuje na uwagę, ponieważ właśnie infrastruktura dostępowa jest jednym z najważniejszych ograniczeń rozwojowych polskich portów.

Mamy jednak kilka istotnych zastrzeżeń. Po pierwsze, finansowanie inwestycji wieloletnich. Dotychczas zarządy portów mogły gromadzić dochody z przeznaczeniem na przyszłe inwestycje bez ograniczenia terminu ich wydatkowania. Natomiast nowe przepisy wiążą zwolnienie podatkowe z wydatkami faktycznie poniesionymi w danym roku podatkowym. Tymczasem inwestycje portowe kosztują setki milionów, a niekiedy miliardy złotych. Ich przygotowanie i realizacja trwają wiele lat. Dlatego pytamy pana ministra, czy nowe rozwiązania nie ograniczą zdolności zarządów portów do akumulowania kapitału na duże inwestycje strategiczne.

I po drugie, biurokracja. Projekt przewiduje dodatkowe obowiązki sprawozdawcze, weryfikację wydatków przez biegłego rewidenta oraz coroczne postępowanie przed dyrektorem urzędu morskiego. Chcemy mieć pewność, że nie stworzymy kolejnego rozbudowanego mechanizmu administracyjnego, który będzie generował koszty, i to szczególnie dla mniejszych portów.

Po trzecie, rzeczywiste skutki finansowe. Rząd zakłada, że nowe przepisy będą neutralne dla finansów publicznych i nie ograniczą istotnie dotychczasowych korzyści podatkowych. Ale czy ministerstwo przeprowadziło szczegółowe symulacje dla poszczególnych zarządów portów? Czy możemy mieć pewność, że po wejściu ustawy w życie ich zdolności inwestycyjne pozostaną na dotychczasowym poziomie?

Wysoka Izbo! Polska potrzebuje silnych konkurencyjnych portów morskich, potrzebuje wielkich inwestycji infrastrukturalnych, sprawnych połączeń drogowych i kolejowych oraz stabilnych warunków finansowania rozwoju. Dlatego przy ocenie tej ustawy będziemy kierować się przede wszystkim interesem polskiej gospodarki morskiej. Chcemy, aby polskie porty mogły inwestować więcej, rozwijać się szybciej i skutecznie konkurować z największymi portami Europy. Oczekujemy od rządu konkretnych odpowiedzi na przedstawione pytania. Od tych odpowiedzi oraz dalszych prac nad projektem będzie zależała nasza (*Dzwonek*) ostateczna ocena proponowanych rozwiązań. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam jako ostatniego pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Polskie porty morskie to strategiczny element naszej gospodarki, bezpieczeństwa i niezależności państwa. Dlatego popieram kierunek tej ustawy, która pozwala zachować zwolnienia podatkowe dla zarządów portów i ograniczyć ryzyko konieczności zwrotu pomocy publicznej. W ciągu ostatnich 10 lat największe polskie porty skorzystały ze zwolnień podatkowych o wartości prawie 600 mln zł. Jednocześnie zainwestowaliśmy ze środków własnych ponad 3700 mln zł. To pokazuje, że pozostawienie pieniędzy na rozwój przedsiębiorstw przynosi gospodarce wymierne korzyści. Ale jest poważny problem. Komisja Europejska od 2013 r. kwestionuje polskie zwolnienia podatkowe, a teraz musimy zmieniać przepisy, żeby chronić nasze porty przed obowiązkiem zwrotu pomocy. Czy naprawdę rozwój strategicznej infrastruktury państwa musi przez tyle lat pozostawać w niepewności prawnej?

Co więcej, dotychczas porty mogły gromadzić dochody zwolnione z podatku na przyszłe inwestycje. Teraz zwolnienie będzie powiązane z wydatkami poniesionymi w konkretnym roku podatkowym.

Panie Ministrze! Przecież wielkiego terminalu czy nabrzeża nie buduje się w rok. Najpierw trzeba zgromadzić kapitał, przygotować dokumentację, uzyskać pozwolenie, a dopiero potem realizować inwestycje. Nie możemy doprowadzić do sytuacji, w której port zapłaci podatek od pieniędzy odkładanych na rozwój tylko dlatego, że jeszcze nie zdążył ich wydać.

I jeszcze jedno. Czy Komisja Europejska zagwarantuje, że po zmianie przepisów nie zażąda zwrotu ulg wykorzystanych w poprzednich latach?

Popieram utrzymanie zwolnień podatkowych, ale zadbajmy, żeby nowe przepisy rzeczywiście wspierały rozwój polskich portów, a nie ograniczały możliwości finansowe wieloletnich inwestycji. Silne polskie porty to silna polska gospodarka. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Na tym zakończyliśmy wystąpienia w imieniu klubów i kół.

Przechodzimy do serii pytań.

Mamy zapisanych ośmioro posłów i posłanek.

Czy ktoś z państwa chce się jeszcze zapisać? Nie widzę.

Ustalam czas na 1 minutę i zaczynamy.

(*Poseł Małgorzata Pępek*: Ja chcę.)

Pani poseł Pępek jeszcze się zapisze.

Pan poseł Marcin Józefaciuk, poseł niezrzeszony.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Serdecznie dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Swoje stanowisko złożyłem na piśmie. Mam jednak kilka pytań.

Jakie symulacje potwierdzają neutralność nowych zasad dla małych portów, które odkładają dochody na większą inwestycję również wtedy, gdy przetarg, roboty lub płatność przesuną się na kolejny rok? Według jakich kryteriów etap wieloletniej inwestycji realizowany po wejściu ustawy w życie zostanie uznany za odrębny projekt uprawniony do pomocy, skoro projekt wymaga rozpoczęcia prac po tej dacie? Jak rząd zapewni zgodność zwolnienia ze zmiennymi unijnymi regułami pomocy publicznej od 1 stycznia 2027 r., skoro na ten sam dzień Komisja Europejska planuje wejście w życie nowego rozporządzenia? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Popieram utrzymanie ulg podatkowych dla polskich portów, ale projekt przewiduje kontrolę wydatków dopiero po skorzystaniu ze zwolnienia. A jeżeli urząd zakwestionuje inwestycje, port może być zmuszony do zwrotu pomocy wraz z odsetkami.

Panie Ministrze! Dlaczego nie zapewnicie portom możliwości uzyskania wiążącej oceny inwestycji przed wydaniem setek milionów złotych? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Jarosława Wałęsę, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Jarosław Wałęsa:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! W swoim wystąpieniu skoncentrował się pan tylko na tych największych strategicznych portach, ale chyba warto podkreślić, że ta ustawa dotyczy wszystkich portów i zwolnień dla wszystkich portów. Powinniśmy się z tego cieszyć. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia dotyczy tego, że tak naprawdę ta nowelizacja ma zakończyć konflikt z Komisją Europejską, który toczy się już od kilkunastu lat. Więc jaką mamy gwarancję, że przepisy, które zostaną dzisiaj wprowadzone, które są dzisiaj proponowane, zakończą ten konflikt raz na zawsze i Komisja Europejska przyjmie te rozwiązania jako zgodne z prawem europejskim? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Norberta Pietrykowskiego, Klub Parlamentarny Centrum.

Poseł Norbert Pietrykowski:

Pani Marszałek! Państwo Ministrowie! Wysoki Sejmie! Jedyne, co mnie martwi w tym projekcie, to jest wprowadzenie rygorystycznych wymogów sprawozdawczych, konieczności zatwierdzenia rozliczeń przez dyrektorów urzędów morskich oraz audytów biegłych rewidentów, która nakłada na zarządy portów znaczne, niestety większe obowiązki administracyjne, co niestety trochę zwiększy koszty obsługi prawnej. Ale cóż, coś za coś, jak to zazwyczaj bywa. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Grzegorza Lorka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie ministrze, czy wszystkie porty w kraju, mówię o portach bałtyckich, są traktowane równo? Taki przykład. Ile pieniędzy przeznaczycie w nadchodzącym budżecie na port w Kołobrzegu? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Kacpra Płażyńskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Kacper Płażyński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ja z przypomnieniem, panie ministrze, żeby jak pan tu wyjdzie, to odpowiedział na pytania z wystąpienia klubowego. Czyli czy daje pan słowo honoru, że ani złotówka mniej nie trafi do polskich portów i przystani po wprowadzeniu tej ustawy? I czy zapewnia nas pan, że nie będzie sytuacji, że za rok, za dwa zapuka do nas Komisja Europejska i powie: nie, my się z wami na taką ustawę wcale nie umawialiśmy. To nieprawda. Macie zwracać CIT od portów i przystani morskich. Chcemy pana słowa honoru, że tak właśnie będzie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Janusza Kowalskiego, posła niezrzeszonego.

Poseł Janusz Kowalski:

Szanowna Pani Marszałek! Ja z tej mównicy najczęściej krytykuję Koalicję Obywatelską i rząd Donalda Tuska, ale chcę powiedzieć coś dobrego akurat o panu ministrze Marchewce, który rzeczywiście stara się zaproponować dobre rozwiązania dla, można powiedzieć, wzmocnienia wykorzystania przez Rzeczpospolitą swojej renty geograficznej, czyli dostępu do morza. Te rozwiązania zasługują na poparcie. Oczywiście chciałbym, żeby były jeszcze bardziej ofensywne.

Przed chwileczką pan poseł Krzysztof Szymański z Konfederacji mówił o tym, że to, co powinno Polaków łączyć, a szczególnie polskich polityków, którzy podejmują decyzje strategiczne, to duże inwestycje. I taką inwestycją jest pomysł pana posła Kacpra Płażyńskiego, budowa portu Haller w Lubiatowie, portu podwójnego przeznaczenia, czyli i cywilnego, i wojskowego. Zachęcam szanownego pana ministra do pochylenia się nad tą koncepcją, bo taka koncepcja powinna łączyć i opozycję, i rząd. W tej sprawie nie powinno być sporu politycznego. Tak dla portu Haller. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Jako ostatnia pani poseł Małgorzata Pępek, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Małgorzata Pępek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Polskie porty to nie tylko miejsca przeładunku towarów, to ważne ogniwa naszego handlu zagranicznego, infrastruktury logistycznej i bezpieczeństwa państwa. A ich rozwój przekłada się na możliwości polskich przedsiębiorstw, atrakcyjność inwestycyjną kraju i naszą pozycję na Bałtyku. Dlatego zdecydowanie należy poprzeć kierunek zaproponowany w niniejszym projekcie ustawy. Nie polega on na bezwarunkowym utrzymaniu dotychczasowej preferencji podatkowej, ale wprowadza mechanizm, który wiąże zwolnienie z określonymi wydatkami i zasadami pomocy publicznej.

Niemniej jednak proszę o odpowiedź na pytanie: Dlaczego w art. 10a projektu wydłużono okres przedawnienia należności z tytułu nienależnej pomocy oraz obowiązek przechowywania ksiąg do 10 lat, skoro standardowe przepisy Ordynacji podatkowej i usta-

Poseł Małgorzata Pępek

wy o rachunkowości (*Dzwonek*) dla celów CIT wymagają archiwizacji dokumentacji przez okres 5 lat? Proszę o informację, jaki jest powód. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Na tym wyczerpaliśmy listę posłów zapisanych do pytań.

Na wszystkie państwa pytania odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury pan minister Arkadiusz Marchewka.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Arkadiusz Marchewka:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo Posłowie! Dziękuję za zadane pytania. Odpowiem na nie po kolei.

Pan poseł Sachajko pytał o to, dlaczego kontrola przeznaczenia tych środków finansowych będzie się odbywać po roku, a nie w trakcie realizacji tych inwestycji. Panie pośle, to wynika, mówiąc wprost, z konieczności przekazywania każdego miesiąca zaliczek na podatek dochodowy. Spółki, jakimi są zarządy portów, każdego miesiąca przekazują je urzędom skarbowym. To by sprawiało, że tego typu kontrola musiałaby odbywać się każdego miesiąca, byłaby dość uciążliwa i praktycznie permanentna. Dlatego postanowiliśmy, że po całym roku przedstawiania informacji i płaceniu zaliczek na podatek dochodowy urząd morski będzie to weryfikował, ale tylko od strony formalnej, dlatego że każdego roku spółka i tak musi realizować sprawozdanie biegłego rewidenta, zatwierdzając swój wynik finansowy, więc sprawozdanie biegłego rewidenta i tak byłoby przekazywane. Stąd decyzja o przedstawianiu szczegółowych informacji po kontroli dotyczącej całego roku. Księgowi w portach i władze finansowe doskonale zdają sobie sprawę, jakie wartości, które są uwzględnione również w zaliczkach na podatek dochodowy, wpisują tam każdego miesiąca.

Pan poseł Wałęsa pytał o kwestię zgodności z prawem unijnym. Jak to będzie odpowiadało na potrzeby i wyzwania, które przed nami stoją? Ten projekt został skonsultowany również z Ministerstwem Spraw Zagranicznych. Jest on zgodny z prawem Unii Europejskiej. Mamy na to odpowiednie dokumenty. Jednocześnie za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Ministerstwo Infrastruktury na bieżąco prowadzi ten dialog i te zapisy są uznawane za wystarczające.

Pan poseł Pietrykowski również pytał o kwestie związane z biegłym rewidentem. Już państwu odpowiedziałem, że i tak każdego roku, zatwierdzając swój wynik finansowy, spółka realizuje tego typu dokumentacje.

Pan poseł Płażyński pytał, czy daję słowo honoru. Tak, panie pośle, dlatego że do tej pory zwolnione z tego podatku… Inwestycje, które były brane pod uwagę, pozwalały na obniżenie podstawy opodatkowania, były dokładnie tym samym zestawem i tym samym katalogiem działań, które zaproponowaliśmy obecnie. Mogę przytoczyć, że w ostatnich 4 latach dochód, który był zwolniony, sięgał od 98% do 99% – w ramach tego samego katalogu inwestycji. Zostawiamy dokładnie ten sam katalog inwestycji. Zapytał pan, czy będą te same środki finansowe. Oczywiście to zależy od wartości tych inwestycji, ale jeżeli one zostaną na tym samym poziomie, to będzie to dokładnie to samo, co było do tej pory i co do tej pory miało miejsce. Te kwoty zależą od wartości tych inwestycji, a jak wszyscy państwo wiedzą, realizujemy różne inwestycje, które mówiąc wprost, różnie rozkładają się w latach.

Pan poseł Kowalski…

(*Poseł Kacper Płażyński*: Jeszcze Komisja Europejska.)

Odpowiadałem już wcześniej na to pytanie, które zadał również pan poseł Wałęsa. Za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który jest jednostką wiodącą w zakresie konsultacji pomiędzy ministerstwem, czyli rządem, a Komisją Europejską, prowadzimy… Te zapisy są na bieżąco konsultowane i uznawane za wystarczające do realizacji tego przedsięwzięcia, nad którym pracujemy.

Panu posłowi Kowalskiemu dziękuję za wyrazy uznania w tym zakresie. Zgadzam się, że sprawy związane z inwestycjami morskimi łączą nas wszystkich, nie ma co do tego wątpliwości.

Pani posłanka Pępek pytała o przepisy związane z długością czasu archiwizacji tych dokumentów. To są przepisy związane stricte z pomocą publiczną. One były bardzo szeroko konsultowane. W związku z tym, że zasady pomocy publicznej zobowiązują do tego, aby ten okres był 10-letni, mamy to zrealizowane jeden do jednego.

Kwestie dotyczące pozostałych spraw zostaną państwu wskazane na piśmie. Dziękuję uprzejmie. (*Oklaski*)

(*Poseł Jarosław Wałęsa*: Dziękujemy.)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

Marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, proponuje, aby Sejm skierował rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich, zawarty w druku nr 3138,

Wicemarszałek Dorota Niedziela

do Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w celu rozpatrzenia.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Jednocześnie marszałek Sejmu, na podstawie art. 95b regulaminu Sejmu, wyznacza termin przedstawienia sprawozdania przez komisję do 17 listopada 2026 r.

Zanim ogłoszę przerwę… Bo teraz będziemy mieć przerwę do godz. 17.

Nie ma sensu, żebyśmy zaczynali następny punkt, ponieważ go nie skończymy przed głosowaniami.

(*Poseł Jarosław Sachajko*: Jest, jest, jest.)

Zanim ogłoszę przerwę, chciałabym pozdrowić Radę Seniorów przy burmistrzu Pisza – jesteście z nami – i koło emerytów z Pisza. Serdecznie was pozdrawiam. Widzę, że pani poseł Anna Wojciechowska zaraz do was dołączy. Mam nadzieję, że pani poseł wytłumaczy wam, na czym polega praca posłanki Rzeczypospolitej, i spędzicie miłe popołudnie z panią poseł, zwiedzając Sejm. Zapraszamy. Miłego wieczoru życzę. (*Oklaski*)

Ogłaszam przerwę do godz. 17.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 16 min 29 do godz. 17 min 05*)

Marszałek:

Dobry wieczór państwu.

Wznawiam obrady.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, druk nr 3258.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Właściwe komisje przedłożyły dodatkowe sprawozdania o projektach ustaw:

— o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2025, druk nr 3019-A,

— o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy, druk nr 2044-A. (*Gwar na sali*)

(*Głos z sali*: Cisza!)

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące trzecie czytania tych projektów.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdanie o rządowym projekcie ustawy o środkach ograniczających, druk nr 3251.

W związku z tym, na podstawie art. 95e regulaminu Sejmu, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego sprawozdania.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3248,

— o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3219.

W związku z tym, na podstawie art. 95f regulaminu Sejmu, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami, druk nr 3255,

— o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych, druk nr 3222,

— o wychowaniu patriotycznym, druk nr 3223,

— o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne, druk nr 3260,

— o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3257,

— o zmianie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, druk nr 3216.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Na podstawie art. 54 ust. 5 w związku z art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu uprawnione podmioty zgłosiły wnioski o skrócenie terminów rozpatrzenia sprawozdań komisji.

Wnioski uzasadnione są wagą spraw regulowanych w ustawach oraz ich terminowością.

Wnioski te poddam kolejno pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3255, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. 402 – za, nikt nie był przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3222, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 365 – za, 39 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o wychowaniu patriotycznym.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3223, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 409 posłów. 220 – za, 189 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3260, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 268 – za, 144 – przeciw, 14 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3257, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 371 – za, 59 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 3216, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 267 – za, 5 – przeciw, 153 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Przechodzimy do wniosków formalnych.

Pan poseł Łukasz Mejza, niezrzeszony.

(*Poseł Robert Kropiwnicki*: Może skończmy teraz.)

(*Poseł Jarosław Urbaniak*: Wniosek formalny, żeby nie było wniosków formalnych.)

Bardzo proszę.

Poseł Łukasz Mejza:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kochana Polsko! Panie Tusk! Pan posłucha, bo to nie gra w warcaby ze Szłapką, tylko najważniejsze sprawy dla Polski. Pytam, ile jeszcze upokorzeń ze strony Ukraińców, abyście w końcu się obudzili. Ustanowienie roku 2027 r. rokiem UPA. Czy wam w tym rządzie sufit spadł na głowę? Polacy to naród bohaterów i każdy ma nas szanować. Ukraińcy na nas plują, a wy udajecie, że deszcz pada. Nadal wysyłacie im pieniądze i broń. Zero przelewów na Ukrainę, całkowite zamknięcie granicy, zablokowanie lotniska w Jasionce, zablokowanie wejścia do Unii Europejskiej – to powinna być reakcja polskiego rządu. Ale wy jesteście politycznymi eunuchami, radośnie skaczącymi do ukraińskiej muzyki. (*Oklaski*)

(*Poseł Dorota Niedziela*: Ruski agent.)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Pan poseł Jarosław Sachajko, koło Demokracja Bezpośrednia.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Jarosław Sachajko:

Panie Marszałku! Nieobecny Panie Premierze! Nawet wasza „Gazeta Wyborcza" opisuje szokujące zarzuty dotyczące zakupów broni. Informator „Gazety Wyborczej" ze zbrojeniówki twierdzi: za wszystkie zakupy dotyczące zbrojeniówki przepłacamy dwukrotnie, bo jest SAFE. Tańsze oferty są odrzucane, a politycy szukają posad w zagranicznych koncernach. To są zarzuty dotyczące gigantycznego marnotrawstwa i korupcji. Panie premierze, proszę wyjść na mównicę i wytłumaczyć Polakom, kto kontroluje ceny uzbrojenia, dlaczego tańsze oferty są odrzucane, gdzie jest CBA. Chyba że wy ponownie czekacie na Prokuraturę Europejską, tak jak było w sprawie waszego posła Króla. Panie premierze, czy miliardy z SAFE mają służyć obronie Polski, czy zagranicznym koncernom i posadom dla polityków Platformy Obywatelskiej i PSL? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Pan poseł Włodzimierz Skalik, Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pod patronatem państwa polskiego, premiera Tuska i ministra Domańskiego funkcjonuje i rozwija się w Polsce nowoczesny system niewolnictwa obejmujący dziesiątki tysięcy franczyzobiorców. Niewolnicy tego systemu zwodzeni są perspektywą korzystnej współpracy biznesowej. Z powodu rażąco asymetrycznych umów wpadają w spiralę długów sięgających setek tysięcy złotych wskutek brutalnego wykorzystywania przewagi ekonomicznej franczyzodawcy. Pracują po 17 godzin na dobę, zmagają się z depresją i rozpadem rodzin. Co rusz słyszymy o kolejnych przypadkach targnięcia się na życie kolejnych franczyzobiorców. Minister Arkadiusz Myrcha rozpoczyna prace analityczne. Panie ministrze, proszę nie pozorować prac. Prace analityczne zostały wykonane. Prace legislacyjne powinny ruszyć. (*Dzwonek*) Oto…

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle. Dziękuję, panie pośle, uprzejmie.
Pani posłanka Paulina Matysiak, niezależna.
Zapraszam, pani poseł.

Poseł Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Drodzy Państwo! Dzisiaj rozpoczyna się operacja samorządowej rekonkwisty. I to wszystko za sprawą PSL-u, ponieważ przez Sejm PSL przepycha projekt o cofnięciu reformy, którą wprowadziło Prawo i Sprawiedliwość. I chce tym projektem zlikwidować limit dwukadencyjności w samorządach.

(*Poseł Krzysztof Paszyk*: O, jaka szkoda.)

I ta średniowieczna terminologia nie jest użyta przeze mnie przez przypadek, ponieważ chodzi o to, żeby królestwo wciąż mogło się dzielić na coraz mniejsze księstwa, które są zarządzane przez władcę po dwie, trzy kadencje bez przerwy, a także podlegające dziedziczeniu, może nie po liniach rodzinnych, ale przynajmniej po tych rodzinach partyjnych. Podam państwu przykład, jak to wygląda w praktyce. Np. w takim Aleksandrowie Łódzkim, gdzie rządzi burmistrz Platformy Obywatelskiej pan Jacek Lipiński, urzędujący burmistrz zostaje honorowym obywatelem miasta, a tytuł ten został mu nadany przez radnych z własnego komitetu. Ponoć pan burmistrz był zaskoczony, ale drodzy państwo, zdania są podzielone. (*Dzwonek*) Składam wniosek o przeliczenie kworum, żebyśmy wiedzieli, ile jest osób na tej sali…

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
Pan poseł Marcin Józefaciuk, niezrzeszony.
(*Głos z sali*: Wniosek…)
A nie, przepraszam bardzo, jest wniosek przeciwny.
Pan poseł Meysztowicz.

Poseł Jerzy Meysztowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Muszę z przykrością stwierdzić, że nasz prezydent jest uzurpatorem. Uzurpuje sobie prawo, którego nie miał, nie ma i nie będzie miał, do kwestionowania wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego przez Sejm. Załóżmy, że pan marszałek nie zdecyduje się na zwołanie Zgromadzenia Narodowego, żeby zablokować ślubowanie prezydenta, bo uznał, że kandydat, który wygrał, nie spełnia wymogów formalnych, moralnych albo etycznych. Może to zrobić? Nie może. Bo prezydenta wybiera naród, a sędziów Trybunału Konstytucyjnego wybiera Sejm. (*Oklaski*) W związku z tym mam apel: Karolu I, nie kombinuj. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

(*Poseł Przemysław Czarnek*: O jejej… O Boże…)

Marszałek:

Obecnie przystąpimy do stwierdzenia kworum.
Proszę o naciśnięcie przycisków w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu.
Dziękuję.
Obecnych jest 425 osób.
Stwierdzam kworum.
Bardzo proszę, pan poseł Marcin Józefaciuk, niezrzeszony.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wnoszę o przerwę i przedstawienie przez ministra nauki i szkolnictwa wyższego wyjaśnień w sprawie planów dalszego zamrożenia odpisów na zakładowe fundusze świadczeń socjalnych na uczelniach wyższych. Wczoraj na posiedzeniu komisji usłyszałem, że zamrożenie wprowadził PiS, a my chcemy je tylko utrzymać. Czym więc różnicie się państwo od PiS-u? Chyba tylko nazwiskiem ministra. Przedstawiciel resortu po-

Poseł Marcin Józefaciuk

wiedział, że wolicie finansować wynagrodzenia i badania, niekoniecznie fundusz socjalny. Panie ministrze, niekoniecznie to można kupić sobie nowy fotel do gabinetu. Pomoc pracowników w chorobie czy po tragedii życiowej nie jest fanaberią. Najpierw ludzie, później ludzie? No nie. A kiedy potrzebujący pracownicy? Jak skończą chorować?

Proszę wyjść na mównicę i odpowiedzieć, dlaczego zamiast zapewniać stopniowy wzrost odpisów, chcecie przedłużać zamrożenie. Nie zasłaniajcie się poprzednikami. PiS odpowiada za swoje decyzje. Za pomysł utrzymania tego mechanizmu odpowiadacie już wy.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Z wnioskiem przeciwnym pan poseł Zembaczyński.

(*Głos z sali*: No wreszcie.)

(*Poseł Anita Czerwińska*: Przepis na naleśniki bedzie?)

Poseł Witold Zembaczyński:

Dziękuję.

Szanowny Panie Marszałku! Pan prezydent Karol Nawrocki ostatnio szukał dziury budżetowej, no ale warto, żeby poszukał tej dziury we własnym dworze, który już przypomina Króla Słońce. Zacznijmy. 3-letni najem ośmiu limuzyn – prawie 4 mln zł, 0,5 mln na samochód i oczywiście nie na własność. Do tego konie: Ramzes, Aramis, kuc Edzio, tak jakby te konie mechaniczne to było za mało. No i teraz w kuchni. Co znajdujemy w menu? Karambola, kumkwaty, grzyby shimeji, kwiat dzikiego brokułu. Przy takim menu, panie prezydencie, to dziury należy szukać między kumkwatem a polędwicą.

(*Poseł Anita Czerwińska*: A gdzie są naleśniki?)

No i jeszcze spinki za 32 tys. zł, bo jeżeli Nawrocki chce się pochylić nad dziurą budżetową, to mankiet musi błyszczeć. Przypomnijmy jeszcze o kilku kolejnych wydatkach. 7,5 mln zł na trybuny, na organizację wydarzeń w kolejnych latach, bo tak to wygląda: limuzyna, scena, rachunek dla obywateli. Tak że, panie królu Nawrocki, słońce, pytanie jest jedno. Kiedy pan zamówi koronę? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Zgłoszony został wniosek formalny o przerwę w obradach.

(*Głos z sali*: Brawo!)

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za zarządzeniem przerwy w obradach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 171 – za, 259 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Bardzo proszę, pan poseł Jarosław Wiesław Wieczorek, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Wiesław Wieczorek:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Najdroższa zima w natarciu. Dla przypomnienia, za waszych czasów węgiel droższy o ponad 30%, pelet droższy o ponad 60%, olej opałowy – o ponad 20%, prąd o ponad 20% itd., można by jeszcze wyliczać.

(*Poseł Jarosław Urbaniak*: Chłopie, gdzieś ty był…)

Polacy dzisiaj zastanawiają się nad tym, jak uskładać pieniądze, żeby móc sfinansować ogrzewanie w polskich domach. A gdzie jest dzisiaj Donald Tusk? Wygrzewa się w Azji.

(*Głos z sali*: A prezes gdzie?)

Szanowni Państwo! Ja myślałem, że on będzie chciał komukolwiek pomóc. Tak, jest jedna osoba, której rzeczywiście pomógł. Wiecie komu? Pomógł ministrowi Domańskiemu. To jemu zagwarantował podwyżkę, bo będzie więcej zarabiał.

(*Poseł Witold Zembaczyński*: 40 zł.)

Takie macie zdanie o Polakach. Wasza doktryna, szanowni państwo, to: rachunki Polakom, a podwyżki swoim. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Wniosek złóż.)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Marcin Skonieczka, Klub Parlamentarny Centrum.

Poseł Marcin Skonieczka:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! 27 maja 1990 r. odbyły się w Polsce pierwsze w pełni wolne i demokratyczne wybory samorządowe. To wówczas Polacy wzięli sprawę w swoje ręce i to przyniosło w kolejnych latach wspaniałe efekty. Ale w 2015 r. w Polsce do władzy doszli ludzie, którzy nie rozumieli idei samorządności i dlatego ograniczali jego kompetencje, zmniejszali dochody własne samorządów, a także wprowadzili dla części samorządowców limit dwóch kadencji. Na szczęście 15 października 2023 r. Polki i Polacy odebrali władzę

Poseł Marcin Skonieczka

Zjednoczonej Prawicy i dziś to my mamy szansę przywrócić władzę mieszkańcom gmin. Samorządy to wspólnota mieszkańców.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Ale pieniądze pan brał od rządu Prawa i Sprawiedliwości.)

Niech mieszkańcy sami decydują, kogo wybrać na wójta, burmistrza czy prezydenta. A ci, którzy chcą rozbijać beton, niech zaczną od siebie i swoich partii. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Tak jest.)

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Łukasz Osmalak, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Zapraszam.

Poseł Łukasz Osmalak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Obywatele! Szpitale powiatowe – to one stoją na pierwszej linii frontu, to one zapewniają naszym obywatelom podstawową opiekę zdrowotną. Takie szpitale powiatowe jak szpital w Mikołowie, Wodzisławiu Śląskim czy Mrągowie to są te miejsca, gdzie nasi obywatele udają się, kiedy mają problemy zdrowotne. Rozmawiamy na tej sali o tym, żeby wprowadzić limit zarobków dla lekarzy. I dobrze, bo bardzo często, jak widzimy dzisiaj, te zarobki są astronomiczne. Ale pamiętajmy o tym, że każdy kij ma dwa końce. Jeżeli wprowadzimy taki odgórny limit, to może okazać się, że w tych małych, powiatowych szpitalach zarządcy będą mieli problem, dlatego że wszyscy lekarze z tych szpitali zgłoszą się do nich i będą chcieli podwyżek. Pani minister, prosimy o to, żeby wziąć to pod uwagę, żeby realizować mapę potrzeb zdrowotnych i aby nie zapominać o wsparciu dla szpitali powiatowych. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Agnieszka Ścigaj, Klub Parlamentarny Rozwój Plus.

Zapraszam.

Poseł Agnieszka Ścigaj:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Ja wnoszę o przerwę, żebyście się państwo wszyscy zastanowili. Chciałabym powiedzieć do pana premiera, ale go nie ma, więc powiem do pana marszałka i do Lewicy: Kogo wy chcecie awansować na premiera tego rządu? Ministra finansów, człowieka, który nie dość, że zrobił największą dziurę w historii, to jeszcze powiem wam, gdzie poszukał oszczędności: na najsłabszych, na najbiedniejszych, na osobach z niepełnosprawnościami. Ten budżet jest historyczny. Mamy 14 lat od uchwalenia konwencji o osobach niepełnosprawnych i pierwszy raz w historii mamy obcięcie pieniędzy na osoby niepełnosprawne. To jest tak, że tych pieniędzy zawsze było za mało, ale pierwszy raz minister finansów na nich szuka oszczędności: 0,5 mld – osoby niepełnosprawne, 1 mld – osoby bezrobotne, 50% – piecza zastępcza, PFRON i programy. Szanowni państwo, za to chcecie awansować ministra finansów, że szuka oszczędności tam, gdzie ich naprawdę potrzeba, czyli u osób z niepełnosprawnościami? Brawo, Lewico. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Maciej Konieczny, koło Razem.

Zapraszam, panie pośle.

Poseł Maciej Konieczny:

Dzień dobry.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Upór Polskiego Stronnictwa Ludowego i determinacja w dążeniu do zabetonowania polskiego samorządu są naprawdę godne podziwu. Zresztą nic dziwnego, bo na tym trochę polega model biznesowy tej partii i nie tylko tej partii, a dwukadencyjność wójtów, burmistrzów i prezydentów miast to dobre rozwiązanie…

(*Poseł Sławomir Nitras*: Skarbonka.)

…popierane przez ogromną większość Polaków. I nic dziwnego, bo ludzie nie są głupi, wiedzą, że łączenie w jednych rękach często ogromnej rozpoznawalności lokalnej i władzy wykonawczej może dążyć do powstania lokalnych układów biznesowo-politycznych, a to nigdy nie jest dobre dla demokracji.

(*Poseł Piotr Kaleta*: Dobra, pokazuj, co tam masz.)

(*Głos z sali*: Nic tam nie ma.)

Raz jeszcze mówię: determinacja naprawdę godna podziwu. Dlatego chciałbym wręczyć premierowi Kosiniakowi-Kamyszowi tę oto złotą betoniarkę w nagrodę za betonowanie polskiego samorządu. (*Oklaski*)

(*Poseł Piotr Kaleta*: Słabe.)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Ryszard Wilk, Klub Parlamentarny Konfederacja.

Bardzo proszę.

Poseł Ryszard Wilk:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Wczoraj mieliśmy maraton ustaw, które podnoszą obywatelom podatki. Mieliśmy osiem ustaw z rzędu, które podnosiły podatki: akcyza na alkohol, VAT na napoje niealkoholowe, zmiecenie z planszy ryczałtowców, podniesienie CIT-u dla dużych spółek, podniesienie daniny solidarnościowej i inne.

Dlaczego tak się dzieje? Ponieważ mamy 281 mld deficytu zaplanowanego na przyszły rok. I co rząd może zrobić? Ma dwie drogi. Pierwsza: obniża wydatki, tnie wydatki. Druga: podnosi Polakom podatki. Niestety rząd zdecydował się iść tą drugą drogą. Nie ma rewizji zatrudnienia, nie ma rewizji spółek, nie ma rewizji różnych fundacji.

Przypomnę: Polska Fundacja Narodowa, symbol rozrzutności poprzedniej ekipy, miała zostać zlikwidowana. I co? Dalej działa. Miały zniknąć instytuty. Z 15 zlikwidowano 5 i powstał nowy – Instytut Witosa.

Szanowni Państwo! (*Dzwonek*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Poseł Ryszard Wilk:

Zanim…

(*Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Pan poseł Sławomir Nitras, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Bardzo proszę.

(*Głos z sali*: Dawaj Kołodziejczaka.)

Poseł Sławomir Nitras:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wysłuchujemy tu wystąpień posłów PiS-u i Konfederacji, które trudno uznać za poważne. Chciałbym Wysoką Izbę zainteresować sprawą, która wydaje mi się naprawdę poważna. Mieliśmy dzisiaj do czynienia z poważną publikacją prasową dotyczącą powiązań posłów Konfederacji z Zondacrypto.

Panie Marszałku! Posłowie PiS-u i Konfederacji! Czy można w parlamencie obradować, prowadzić obrady, powoływać zespoły i reprezentować Zondacrypto?

(*Głos z sali*: Można.)

(*Głos z sali*: Pozew.)

Czy możemy nad tym przejść do porządku dziennego?

Panie Mentzen! Niech pan na chwilę te rolki zostawi. Ja się chciałem pana zapytać, jakie pan wyciągnie konsekwencje, co pan z tym zrobi, bo to jest dla pana pierwszy test wiarygodności. Do tej pory opowiadał pan różne bajki Polakom, a teraz pierwszy raz może pan udowodnić Polakom, że stoi za panem jakaś uczciwość. My się przyzwyczailiśmy do tego, że pan do pracy nie chodzi, ma pan 50-procentową obecność (*Dzwonek*) w pracy…

(*Poseł Sławomir Ćwik*: Podatków nie płaci.)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle. Dziękuję serdecznie.

Poseł Sławomir Nitras:

…ale to jest dla pana test, to pan…

(*Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony.

Bardzo proszę.

Poseł Janusz Kowalski:

Szanowni Przyjaciele z Prawicy! Taka drobna dygresja. Wysłuchaliśmy Zembaczyńskiego, Nitrasa, Meysztowicza. Polecam wam znakomity skandynawski podręcznik „Otoczeni przez idiotów". Przeczytajcie sobie, jak sobie z nimi radzić. (*Oklaski*)

(*Poseł Sławomir Nitras*: Zondakrypto.)

Teraz tak na poważnie: skoro wyszedł tu mój ulubieniec Sławomir Nitras, ten od Trzaskowskiego i Fundacji Campus Polska…

(*Poseł Sławomir Nitras*: Zondacrypto Kowalski.)

Panie Sławciu! Gdzie są faktury? Gdzie są faktury z Campus Polska? Gdzie są te faktury? (*Oklaski*) Może pan w końcu powie, ile zapłaciła Żabka, ile zapłacił Orange. Orange dostał ile? 770 mln zł z KPO. KPO miało być dla polskich firm, a jest dla francuskiego Orange. Niech pan pokaże również te wszystkie umowy z polskimi samorządowcami. Samorządy płaciły za waszą partyjną imprezkę po to, żeby Tusk mógł się ogrzewać. I taki Trzaskowski i Nitras. Pokaże pan te faktury w końcu, panie Nitras? Albo zrobię kontrolę poselską w Campus Polska.

(*Głos z sali*: Tak jest!)

Pokaże pan? Zobaczymy.

A więc, szanowni państwo, kupujemy książkę „Otoczeni przez idiotów". (*Dzwonek*) Jeden rok, wygrywamy i odsuwamy ich od władzy. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.
W trybie sprostowania pan poseł Nitras.
Bardzo proszę.

Poseł Sławomir Nitras:

Panie Pośle Kowalski! Pan, żeby poczytać o idiotach, wcale nie musi kupować książki.
(*Poseł Paweł Bliźniuk*: Wystąpienia posłów PiS-u.)
Żeby się nimi otaczać, wystarczy usiąść na pana miejscu w ławie poselskiej. (*Oklaski*)
(*Poseł Dorota Niedziela*: Ha, ha, ha!)
Panie Pośle Kowalski! Przecież pan został wyrzucony z PiS-u za to, że reprezentował pan w Sejmie Zondacrypto, pan został wyrzucony z PiS-u za to, że był związany z Zondakrypto. Przecież pan nie ma elementarnej wiarygodności.
(*Poseł Konrad Frysztak*: Ani uczciwości.)
Przecież ta sala z pana się śmieje.
(*Poseł Joanna Borowiak*: Sala nie może się śmiać.)
Ale korzystając z okazji, chcę powiedzieć, panie marszałku, że uważam, że sprawa jest naprawdę poważna. Chodzi o autorytet nas wszystkich, 460 osób.
(*Poseł Barbara Bartuś*: W jakim to trybie?)
Upominam się w interesie uczciwej większości parlamentarzystów, by palcem wskazać i ukarać tych wszystkich, którzy za korzyści materialne, za pieniądze głosowali w Sejmie…
(*Poseł Anna Paluch*: W jakim trybie to jest?)
(*Głos z sali*: Biorą narkotyki.)
(*Głos z sali*: Wipler.)
…zwoływali zespoły w Sejmie, reprezentowali nie Polaków, nie wyborców, tylko lobbystów i jakieś dziwne interesy.
(*Poseł Rafał Bochenek*: Gramatyka. Gomoła.)
Domagam się tego również w interesie uczciwych posłów PiS-u (*Dzwonek*), uczciwych posłów Konfederacji…

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle. Dziękuję bardzo.

Poseł Sławomir Nitras:

…bo wierzę, że…
(*Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Marszałek:

Powracamy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia księdza Stanisława Stojałowskiego.

Przechodzimy do głosowania.
Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 3253.
Proszę państwa, przed nami 240 głosowań.
Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.
(*Poseł Konrad Frysztak*: Ile czasu będzie?)
Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 3253, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 428 posłów. 290 – za, 23 – przeciw, 115 się wstrzymało.
Sejm podjął uchwałę w sprawie upamiętnienia księdza Stanisława Stojałowskiego.
Powracamy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o przedstawionym przez Prezydium Sejmu projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej.
Przechodzimy do głosowania.
Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 3181.
Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.
Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 3181, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 431 posłów. Wszyscy byli za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.
Sejm podjął uchwałę w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej.
Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.
Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3225-A.
Przystępujemy do trzeciego czytania.
Bardzo proszę pana posła Tomasza Kostusia o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Tomasz Kostuś:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Finansów Publicznych w dniu dzisiejszym rozpatrzyła zgłoszony wniosek oraz poprawki i rekomenduje ich odrzucenie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3225.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

(*Poseł Szymon Hołownia*: Nie działa.)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. 51 – za, 335 – przeciw, 32 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Poprawka 2. oraz wnioski mniejszości od 1. do 3. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej, zawierającego zmiany do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 1 w art. 27.

Z poprawką tą łączą się poprawki 1. i 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przyjęcie tych poprawek spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości od 3. do 9. oraz 11.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 1. do 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. 189 – za, 231 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 1. wniosku mniejszości m.in. do art. 21 ust. 1 pkt 153 wnioskodawcy proponują inne brzmienie wprowadzenia do wyliczania.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 408 posłów. 175 – za, 233 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 27 wnioskodawcy proponują dodanie ust. 1e–1g.

Z wnioskiem tym łączy się 10. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 2. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. 217 – za, 200 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości przyjął.

W 3. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują utrzymać dotychczasowe brzmienie art. 30h ust. 1.

Z wnioskiem tym łączy się 9. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 3. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 198 – za, 229 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 4. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują utrzymać dotychczasowe brzmienie art. 19 oraz art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski mniejszości 7. i 11.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 4., 7. i 11., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 220 – za, 214 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości przyjął.

Wnioski mniejszości 5. i 6. zostały zgłoszone do art. 3 projektu ustawy nowelizującej, zawierającego zmiany do ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

W 5. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują utrzymać dotychczasowe brzmienie art. 6 oraz art. 12.

Konsekwencją przyjęcia powyższego wniosku będą odpowiednie zmiany w art. 5 ust. 1 projektu ustawy nowelizującej.

Przyjęcie tego wniosku mniejszości spowoduje bezprzedmiotowość 6. i 8. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. wniosku mniejszości wraz z konsekwencją, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 201 – za, 233 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Marszałek

W 6. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują utrzymać dotychczasowe brzmienie ust. 4 pkt 1 oraz ust. 6 w art. 6.

Z wnioskiem tym łączy się 8. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 6. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 196 – za, 228 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3225 wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 240 – za, 58 – przeciw, 135 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3227-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Dorotę Marek o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Dorota Marek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Finansów Publicznych po rozpatrzeniu sześciu poprawek rekomenduje, aby Wysoka Izba raczyła wszystkie poprawki odrzucić. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3227.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki 1. i 2. oraz 1. wniosek mniejszości zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W 1. poprawce do art. 26 wnioskodawcy proponują m.in. nie uchylać pkt 6a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4. i 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 4. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 200 – za, 232 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują nie dokonywać zmian w zakresie art. 26gb i art. 26i ust. 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3. i 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2., 3. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 195 – za, 235 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 1. wniosku mniejszości do art. 52jb wnioskodawcy proponują m.in. nowe brzmienie ust. 1.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. 190 – za, 225 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 38eb ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wnioskodawcy proponują m.in. nowe brzmienie ust. 1.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 195 – za, 235 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują nowe brzmienie art. 7 i 8 ustawy nowelizującej.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 199 – za, 230 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3227 bez poprawek, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 371 – za, 8 – przeciw, 58 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3224-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Zofię Czernow o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Podczas drugiego czytania złożono wniosek o odrzucenie projektu ustawy. Komisja Finansów Publicznych rozpatrzyła wniosek i rekomenduje jego odrzucenie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy w druku nr 3224.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 69 – za, 240 – przeciw, 122 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3224, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 230 – za, 206 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3226-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Katarzynę Kierzek-Koperską o przedstawienie sprawozdania komisji. Czy jest pani poseł Katarzyna Kierzek-Koperska?

(*Poseł Rafał Bochenek*: Wolniej.)

Poseł Sprawozdawca Katarzyna Kierzek-Koperska:

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych złożono wniosek o odrzucenie projektu w całości. Komisja była przeciw. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3226.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Marszałek

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 60 – za, 371 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3226, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 362 – za, 60 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3249-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Marka Sowę o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Sprawozdawca Marek Sowa:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja Finansów Publicznych wnosi o odrzucenie wniosku o odrzucenie projektu i przyjęcie projektu ustawy w zaproponowanym brzmieniu. (*Oklaski*)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Brawo, Marek!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3135.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 61 – za, 237 – przeciw, 141 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Wszystkie wnioski mniejszości zostały zgłoszone do art. 1 zawierającego zmiany do ustawy o podatku do towarów i usług.

W 1. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje zmianę w art. 2 oraz nowe brzmienie art. 6 ustawy nowelizowanej.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 183 – za, 235 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 43 ustawy nowelizowanej wnioskodawca proponuje nowe brzmienie ust. 10 i uchylenie ust. 11.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 182 – za, 234 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. wniosku mniejszości do art. 86 ust. 10b ustawy nowelizowanej wnioskodawca proponuje nowe brzmienie pkt 1.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 182 – za, 237 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 4. wniosku mniejszości do art. 86a ustawy nowelizowanej wnioskodawca proponuje skreślić ust. 12–15.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 181 – za, 237 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Marszałek

W 5. wniosku mniejszości do załącznika nr 3 do ustawy nowelizowanej wnioskodawca proponuje dodać pozycję 18a.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 200 – za, 235 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 6. wniosku mniejszości do załącznika nr 10 do ustawy nowelizowanej wnioskodawca proponuje dodać pkt 5 w pozycji 17.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 199 – za, 237 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3135, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 233 – za, 74 – przeciw, 133 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3250-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Dorotę Marek o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Dorota Marek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Złożony został wniosek o odrzucenie. Komisja finansów rekomenduje, aby ten wniosek odrzucić. Komisja rozpatrzyła też jedną poprawkę i rekomenduje, aby Wysoki Sejm tę poprawkę przyjąć raczył. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3250.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawkę.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 57 – za, 375 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

W jedynej poprawce do art. 96 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 428 – za, 2 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3250, wraz z przyjętą poprawką, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 377 – za, 59 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3247-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Zofię Czernow o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Podczas drugiego czytania do projektu ustawy zgłoszono wniosek o odrzucenie tego projektu. Połączone Komisje: Finansów Publicznych oraz Zdrowia rozpatrzyły wniosek i rekomendują Wysokiej Izbie jego odrzucenie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3247.

Komisje przedstawiają również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisje wnoszą o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 66 – za, 232 – przeciw, 141 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3247, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 233 – za, 76 – przeciw, 128 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 44. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy (druki nr 1529, 2044 i 2044-A) **– trzecie czytanie.**

(*Część posłów skanduje*: Koryciarze! Koryciarze! Koryciarze!)

Bardzo proszę pana posła Mirosława Adama Orlińskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Mirosław Adam Orliński:

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Komisja Nadzwyczajna rozpatrzyła poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy. Odrzuciła wniosek o odrzucenie projektu. Komisja wnioskuje o uchwalenie projektu ustawy. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2044.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 208 – za, 218 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2044, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 213 – za, 215 – przeciw, 9 się wstrzymało. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Ooo…)

(*Poseł Paweł Jabłoński*: Tak jest.)

Sejm nie uchwalił ustawy.

(*Poseł Rafał Bochenek*: Koryciarze przegrali.)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3242-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Weronikę Smarduch o przedstawienie sprawozdania komisji. (*Gwar na sali, dzwonek*)

(*Poseł Joanna Borowiak*: To jest kara za handel. A za aborcją jak PSL głosował? Kara.)

Bardzo proszę.

Poseł Sprawozdawca Weronika Smarduch:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja rozpatrzyła 16 poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu. Wnosi o przyjęcie 2. poprawki i odrzucenie pozostałych oraz głosowanie za całością ustawy.

Marszałek:

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3242.

Komisje przedstawiają również wnioski mniejszości oraz poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. skreślenie rozdziału 6.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 2., od 34. do 36. i 42.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 407 posłów. 181 – za, 214 – przeciw, 12 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. skreślenie rozdziału 6.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości od 34. do 36. i 42.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Głos z sali*: Nie działało.)

Głosowało 410 posłów. 198 – za, 212 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. wniosku mniejszości do art. 1 wnioskodawcy proponują dodanie ust. 4.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 203 – za, 229 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

(*Poseł Robert Telus*: Klaudia, Rozwój czeka.)

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 4. wniosku mniejszości do art. 2 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 1. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 201 – za, 232 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 1. poprawce do art. 2 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. 192 – za, 218 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują w art. 2 nadanie nowego brzmienia pkt 3 oraz w art. 3 nadanie nowego brzmienia ust. 2.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 6., 37. i 38.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 80 – za, 224 – przeciw, 132 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 6. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 3.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 7. i 8. oraz poprawek 2. i 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 181 – za, 230 – przeciw, 27 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 7. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 3 oraz skreślenie art. 10, 11, 14 i 32.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 8., 17., 19., 27. i 29. oraz poprawek 2., 3. i 7.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 432 posłów. 202 – za, 230 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 8. wniosku mniejszości do art. 3 wnioskodawcy proponują skreślenie ust. 6 i nadanie nowego brzmienia ust. 8.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 203 – za, 222 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 3 i w innych artykułach oraz skreślenie art. 10, 11, 14 i 32.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 3., 7. i od 9. do 13.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 148 – za, 151 – przeciw, 138 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

(*Poseł Robert Telus*: A jednak Szymon zagłosował.)

W 3. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 3.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 4. poprawki oraz wniosków mniejszości 9., 11. i 13.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 206 – za, 227 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 4. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 3.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 9., 11. i 13.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 33 – za, 378 – przeciw, 28 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 9. wniosku mniejszości do art. 3. wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia ust. 9 i 10.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości od 10. do 14.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 200 – za, 228 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 10. wniosku mniejszości do art. 3 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 9.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 201 – za, 231 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 11. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 3.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 12., 13. i 15.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 192 – za, 247 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 12. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 3 ust. 9.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 204 – za, 232 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 13. wniosku mniejszości do art. 3 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 9 i dodanie ust. 12.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 184 – za, 227 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Marszałek

W 14. wniosku mniejszości do art. 3 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia ust. 10.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 186 – za, 231 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 15. wniosku mniejszości do art. 3 wnioskodawcy proponują dodanie ust. 11.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 198 – za, 226 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 16. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 4 i art. 5.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 187 – za, 226 – przeciw, 17 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 5. poprawce wnioskodawcy proponują dodanie art. 4a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 55 – za, 204 – przeciw, 181 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 17. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 5 i art. 8 oraz nadanie nowego brzmienia art. 10 i art. 11.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 18. i 27.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 17. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 41 – za, 229 – przeciw, 166 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 18. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 5 i nadanie nowego brzmienia art. 31.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości od 19. do 21.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 18. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 189 – za, 232 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 19. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 5, art. 7, art. 8, art. 13 i art. 18, skreślenie art. 14 i art. 16 oraz nadanie nowego brzmienia art. 17.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 21., 24., 26. i 27.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 19. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. 61 – za, 226 – przeciw, 133 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 20. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 5, art. 12, art. 19, art. 23 i art. 24.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 21., 28. i 30.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 20. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 40 – za, 230 – przeciw, 164 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 21. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 5, art. 12, art. 16, art. 19 i art. 23.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość wniosków mniejszości 27., 28. i 30.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 21. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 47 – za, 229 – przeciw, 162 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 6. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 5 i dodanie art. 17a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Marszałek

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 29. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 28 – za, 387 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 22. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. nadanie nowego brzmienia art. 6.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 23. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 22. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 44 – za, 228 – przeciw, 159 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 23. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia art. 6.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 23. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 206 – za, 227 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 24. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 7 i art. 12.

Z wnioskiem tym łączy się 26. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 25. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 24. i 26., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 189 – za, 230 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 25. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 7 oraz dodanie art. 7a i 32a.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 25. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 187 – za, 222 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 27. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w art. 8 i 13, skreślenie art. 10, 11, 14, 16, 18 i 32 oraz nadanie nowego brzmienia art. 17.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 29. wniosku mniejszości oraz 7. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 27. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 185 – za, 232 – przeciw, 24 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 7. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 10 oraz dodanie art. 10a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 209 – za, 222 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 28. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 12 i 15.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 28. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 180 – za, 230 – przeciw, 25 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 8. poprawce wnioskodawcy proponują dodanie art. 14a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 205 – za, 225 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 29. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. dodanie art. 17a.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 41. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 29. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 53 – za, 228 – przeciw, 152 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 9. poprawce wnioskodawcy proponują dodanie art. 18a.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 10. do 13.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 9. do 13., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 196 – za, 236 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 30. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. skreślenie art. 20 i nadanie nowego brzmienia art. 21.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 31. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 30. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 188 – za, 248 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 31. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 20 i 25.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 32. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 31. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 47 – za, 231 – przeciw, 160 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 32. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 23 i 25.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 32. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 181 – za, 228 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 14. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 25 i dodanie art. 25a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 200 – za, 236 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 33. wniosku mniejszości do art. 26 wnioskodawcy proponują skreślenie ust. 2.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 33. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 182 – za, 235 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 15. poprawce wnioskodawcy proponują dodanie art. 26a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 57 – za, 200 – przeciw, 179 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 34. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 27.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 34. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 182 – za, 229 – przeciw, 22 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 35. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 27.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 35. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 436 posłów. 182 – za, 229 – przeciw, 25 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 36. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 27.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 36. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 184 – za, 228 – przeciw, 25 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 37. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia art. 28.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 38. wniosku mniejszości oraz 16. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 37. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 189 – za, 229 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 38. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 28.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 16. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 38. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 186 – za, 232 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 16. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 28.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 34 – za, 202 – przeciw, 202 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 39. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują dodanie art. 28a.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 39. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 198 – za, 235 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 40. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia art. 30.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 40. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 177 – za, 229 – przeciw, 24 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 41. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 33.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość 42. wniosku mniejszości.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 41. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 187 – za, 250 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 42. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują zmiany w art. 33.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 42. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 187 – za, 231 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3242, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 230 – za, 64 – przeciw, 145 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3243-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Jerzego Meysztowicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Gospodarki i Rozwoju, po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 22…

(*Poseł Janusz Cieszyński*: Ile wziąłeś, Jareczku?)

Jak będziecie niegrzeczni, to 15 minut będę o tej ustawie opowiadał. (*Poruszenie na sali, oklaski*)

(*Głosy z sali*: Ha, ha, ha!)

(*Poseł Konrad Frysztak*: Cieszyński…)

Komisja Gospodarki i Rozwoju sugeruje odrzucenie trzech zgłoszonych poprawek, przy czym nad poprawką 2. i 3. należy głosować razem, i przyjęcie ustawy w całości. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głosy z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3243.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują m.in. skreślić pkt 8 w art. 1 oraz art. 16 i 23 projektu ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

(*Głosy z sali*: Nie działa.)

Już działa.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 466 posłów. 38 – za, 342 – przeciw, 56 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 17 ust. 4 pkt 3 ustawy o wspieraniu nowych inwestycji wnioskodawcy proponują nowe brzmienie lit. a.

Z poprawką tą łączy się poprawka 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2. i 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 30 – za, 364 – przeciw, 37 się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3243, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 231 – za, 6 – przeciw, 200 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3193-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Martę Golbik o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Marta Golbik:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wczoraj Komisja Zdrowia rozpatrzyła poprawki zgłoszone w czasie drugiego czytania. Zostało zgłoszonych 29 poprawek. Komisja rekomenduje przyjąć osiem poprawek. To są poprawki 4., 8., 9., 15., 20., 25., 27. i 28. Pozostałe poprawki komisja rekomenduje odrzucić. Komisja rekomenduje także przyjąć w całości ustawę, która ma na celu sprawienie, aby system ochrony zdrowia był bardziej przejrzysty i bardziej sprawiedliwy, poprzez wprowadzenie limitów, jeśli chodzi zarówno o wynagrodzenie, jak i o czas pracy. Bardzo dziękuję.

(*Poseł Elżbieta Witek*: Ciekawe, skąd lekarzy weźmiecie.)

Marszałek:

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3193.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wnioski mniejszości od 1. do 4. oraz poprawki od 1. do 24. zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o oświadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W 1. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują dodać dział IIIB po art. 64.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski mniejszości od 3. do 6. oraz 8. i 9.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 1., od 3. do 6., 8. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 416 – za, 20 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości przyjął.

Marszałek

W 2. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują m.in. nowe brzmienie ust. 4 i 5 w dodawanym art. 132aa.

Z wnioskiem tym łączy się 7. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 2., 3., 5. i 6.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 2. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 188 – za, 231 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1 i 2 w art. 131c.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 188 – za, 248 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 1 w art. 132aa.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3., 5. i 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2., 3., 5. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 10 – za, 247 – przeciw, 179 się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

W 4. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 3 w dodawanym art. 132aa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 279 – za, 9 – przeciw, 145 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić ust. 6–13 w dodawanym art. 132aa.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawek od 8. do 11.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 179 – za, 203 – przeciw, 43 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 8. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 6 i 13 w dodawanym art. 132aa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 11. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 275 – za, nikt nie był przeciw, 160 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

11. poprawka stała się bezprzedmiotowa.

W 9. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 11 w dodawanym art. 132aa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 10. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 236 – za, 39 – przeciw, 163 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

10. poprawka stała się bezprzedmiotowa.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Na pewno? Oj, chyba nie.)

W 12. poprawce wnioskodawcy proponują m.in. zmiany w ust. 1 w dodawanym art. 132ab.

(*Poseł Joanna Borowiak*: A teraz nie 10. poprawka?)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Nie, bo teraz jest bezprzedmiotowa.)

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 13. i 14.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 6 – za, 423 – przeciw, 12 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 13. poprawce wnioskodawcy proponują m.in. zmianę w ust. 1 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 14. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 5 – za, 434 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 14. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 1 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 6 – za, 433 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 15. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 5 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 413 – za, 5 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 16. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 7 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 17., 18. i 19.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 6 – za, 432 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 17. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 7 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 18. i 19.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 7 – za, 429 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 18. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 7 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 19. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 6 – za, 430 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 19. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 7 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 6 – za, 431 – przeciw, 1 się wstrzymał.

W 20. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 7 w dodawanym art. 132ab.

Z poprawką tą łączy się 25. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 20. i 25., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 262 – za, 152 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 21. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 8 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 22. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 187 – za, 246 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 22. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 8 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 22. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. 5 – za, 285 – przeciw, 131 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Marszałek

W 23. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 10 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 23. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 6 – za, 430 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 24. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 11 w dodawanym art. 132ab.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 24. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 228 – za, 208 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 26. poprawce do art. 4 ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują skreślić ust. od 8 do 10.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 27., 28. i 29.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 26. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 187 – za, 229 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 27. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić ust. 8. w art. 4 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 27. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 404 – za, 9 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 29. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 10 w art. 4 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Jej przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 29. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 28. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 333 – za, 86 – przeciw, 21 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Poprawka 29. stała się bezprzedmiotowa.

Przystępujemy do głosowania…

(*Poseł Joanna Borowiak*: Głosowania nad czym?)

Kto z pań i panów posłów… Nie, nie, nie, przepraszam.

Przystępujemy do głosowania nad całością… (*Gwar na sali*)

(*Poseł Joanna Borowiak*: Ale pan źle czyta numery poprawek, już kolejny raz.)

Słucham?

(*Poseł Iwona Ewa Arent*: Źle pan czyta i wprowadził nas w błąd.)

Ale w której sprawie? (*Gwar na sali*)

(*Poseł Joanna Borowiak*: Myli pan numery poprawek, 12. i 25.)

(*Głos z sali*: Bezprzedmiotowa.)

Ale wycofałem się z tego. (*Gwar na sali*)

Reasumpcji głosowania nie będzie.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3193, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 229 – za, 144 – przeciw, 67 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3192-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Marka Tomasza Hoka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Marek Tomasz Hok:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na posiedzeniu Komisji Zdrowia w dniu wczorajszym rozpatrzyliśmy jedną poprawkę, która jest zgłoszona w czasie drugiego czytania. Komisja rekomenduje odrzucenie poprawki i przyjęcie całej ustawy w całości. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3142.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Marszałek

W jedynej poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 1a do projektu ustawy.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przeciw.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 207 – za, 225 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3142, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 275 – za, 143 – przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3201.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3201, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 439 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym oraz przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektach ustaw o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3200.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3200, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 414 – za, 21 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3191.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wnioski mniejszości od 1. do 4. zgłoszone zostały do art. 1 ustawy nowelizującej, zawierającego zmiany do ustawy o działalności leczniczej.

W 1. wniosku mniejszości do art. 26 wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 4b oraz zmianę w ust. 4c.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski 3., 6. i 7.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 1., 3., 6. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 190 – za, 249 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 26 wnioskodawcy proponują m.in. nowe brzmienie ust. 4d i ust. 4e.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski 4., 5. i 8.

Nad tymi wnioskami głosować będziemy łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 2., 4., 5. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?1

Głosowało 437 posłów. 64 – za, 230 – przeciw, 143 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3191, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 291 – za, 142 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Marszałek

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3185.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3185, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 419 – za, 20 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o ubezpieczeniach gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 11. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3188.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3188, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 283 – za, 20 – przeciw, 137 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz ustawy o finansach publicznych.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3183.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3183, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 297 – za, nikt nie był przeciw, 138 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz ustawy o finansach publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3152.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3152, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 418 – za, nikt nie był przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o finansowym wsparciu niektórych przedsięwzięć mieszkaniowych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3075-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Dominika Jaśkowca o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Dominik Jaśkowiec:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Do projektu ustawy zgłoszono cztery poprawki. Komisja wnosi, aby te poprawki przyjąć. Zgłoszono również 10 wniosków mniejszości. Komisja wnosi, aby te wnioski mniejszości odrzucić i głosować za przyjęciem projektu ustawy. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3075.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wszystkie wnioski mniejszości oraz poprawki od 1. do 3. zgłoszone zostały do ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Marszałek

W 1. wniosku mniejszości do art. 57a wnioskodawca proponuje pozostawić § 7 w dotychczasowym brzmieniu.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski mniejszości 3., 4. i 9.

Nad wnioskami tymi będziemy głosować łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 1., 3., 4. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 196 – za, 208 – przeciw, 24 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 69 wnioskodawca proponuje nie dodawać § 1d.

Z wnioskiem tym łączą się wnioski mniejszości 6., 8. i 10.

Nad wnioskami tymi głosować będziemy łącznie.

Przyjęcie tych wniosków mniejszości spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 1. i 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 2., 6., 8. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 199 – za, 208 – przeciw, 24 się wstrzymało.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 1. poprawce do art. 69 wnioskodawcy proponują m.in. zmianę w § 1d.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 232 – za, 138 – przeciw, 61 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 69 wnioskodawcy proponują zmianę w § 1e.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 246 – za, 143 – przeciw, 38 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. wniosku mniejszości do art. 78 wnioskodawca proponuje nowe brzmienie § 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 21 – za, 384 – przeciw, 26 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 3. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę w art. 83b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 252 – za, 140 – przeciw, 39 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. wniosku mniejszości wnioskodawca proponuje dodać art. 83c.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 216 – za, 207 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wniosek mniejszości przyjął.

W 4. poprawce do art. 8 projektu ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują dodać ust. 2a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 229 – za, 183 – przeciw, 26 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3075 wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 234 – za, 183 – przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy – Prawo o prokuraturze.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3196-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Artura Jarosława Łąckiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

(*Poseł Piotr Kaleta*: Jarosław.)

Poseł Sprawozdawca Artur Jarosław Łącki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Do komisji wpłynęło 11 poprawek. Komisja rekomenduje, aby przyjąć poprawki 9., 10. i 12., a pozostałe odrzucić i przyjąć całą ustawę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3196.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 4. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o Straży Granicznej.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić tiret drugie w art. 5b pkt 3 lit. b.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3. i 7.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 3. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 138 – za, 228 – przeciw, 66 się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić tiret trzecie w art. 5b pkt 3 lit. b.

Z poprawką tą łączy się poprawka 8.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 143 – za, 227 – przeciw, 67 się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

W 4. poprawce do art. 1 ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują skreślenie pkt 11.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 143 – za, 230 – przeciw, 66 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki 5. i 6. zostały zgłoszone do art. 2 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o ochronie granicy państwowej.

W 5. poprawce wnioskodawcy proponują skreślenie art. 17d.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 144 – za, 250 – przeciw, 46 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce wnioskodawcy proponują skreślenie art. 17f.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 144 – za, 247 – przeciw, 48 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 9. poprawce do art. 4 projektu ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 3.

Z poprawką tą łączą się poprawki 10. i 12.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 9., 10. i 12., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 253 – za, 44 – przeciw, 141 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 11. poprawce wnioskodawcy proponują skreślenie art. 5 projektu ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 160 – za, 230 – przeciw, 46 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3196 wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 251 – za, 144 – przeciw, 41 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3170.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3170, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 422 – za, 19 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3009.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3009, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

(*Głos z sali*: Nie działa.)

(*Głos z sali*: Tak jak wasz rząd.)

Za chwilę, nie działa.

My policzymy, panie marszałku.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Głos z sali*: Przegrzało się.)

(*Poseł Konrad Frysztak*: Komu nie działa?)

Głosowało 437 posłów. 436 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3088.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3088, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

(*Głos z sali*: Nie działa.)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. 296 – za, nikt nie był przeciw, 142 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 41. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2025 (druki nr 2107, 3019 i 3019-A) **– trzecie czytanie.**

Bardzo proszę panią poseł Iwonę Karolewską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Iwona Karolewska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka wnosi o odrzucenie wniosku o odrzucenie ustawy, przyjęcie wszystkich poprawek i przyjęcie projektu ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3019.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 205 – za, 227 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

W 1. poprawce do art. 4 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1, skreślenie ust. 6–8 oraz nadać nowe brzmienie ust. 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 435 posłów. 232 – za, 185 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 13 wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 3.

Z poprawką tą łączy się 10. poprawka.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2. i 10, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 235 – za, 183 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 3. poprawce do art. 15 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 3 i 11.

Z poprawką tą łączy się 5. poprawka.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 3. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 254 – za, 185 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 4. poprawce do art. 15 wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 12.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 227 – za, 183 – przeciw, 23 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 16 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 228 – za, 187 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Panie marszałku, jest grupa do przywitania.)

W 7. poprawce do art. 23 wnioskodawcy proponują, aby dodać nowy ustęp.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 234 – za, 184 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce wnioskodawcy proponują, aby skreślić art. 28.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 236 – za, 184 – przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 31 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 252 – za, 184 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 11. poprawce do art. 32 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 255 – za, 185 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce do art. 34 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 14.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 235 – za, 185 – przeciw, 20 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 13. poprawce do art. 34 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 17.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 439 posłów. 236 – za, 202 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 14. poprawce do art. 35 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 6 i 15 oraz skreślenie ust. 13.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 235 – za, 183 – przeciw, 21 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 15. poprawce do art. 35 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 17.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 235 – za, 201 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 16. poprawce do art. 36 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 6 oraz dodanie ust. 17 i 18.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. 236 – za, 205 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 17. poprawce do art. 39 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 237 – za, 202 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 18. poprawce wnioskodawcy proponują, aby skreślić art. 51.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 250 – za, 185 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 19. poprawce do art. 52 wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. 231 – za, 204 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 20. poprawce do art. 53 wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie ust. 1–5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 20. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 236 – za, 203 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 21. poprawce wnioskodawcy proponują, aby dodać art. 53a.

Z poprawką tą łączy się 22. poprawka.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 21. i 22., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 236 – za, 182 – przeciw, 21 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3019, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 231 – za, 200 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2026.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 43. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia 8 czerwca 2026 r. (druki nr 3013 i 3098) **– trzecie czytanie.**

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3013.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3013, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 435 – za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Filipin o przekazywaniu osób skazanych, podpisanej w Warszawie dnia 8 czerwca 2026 r.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (druki nr 604 i 3108) **– trzecie czytanie.**

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy w druku nr 3108.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3108, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 418 – za, nikt nie był przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawy – Prawo bankowe.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Unii Europejskiej o komisyjnym projekcie uchwały w sprawie uznania projektu dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywy 2003/49/WE, 2009/133/WE, 2011/96/UE, (UE) 2016/1164, (UE) 2017/1852, (UE) 2025/50 w odniesieniu do uproszczenia unijnych ram opodatkowania bezpośredniego oraz wspierania wzrostu i konkurencyjności UE za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały z druku nr 3241.

Przystępujemy do głosowania na całością projektu uchwały.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 3241, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. 433 – za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm podjął uchwałę w sprawie uznania projektu dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywy 2003/49/WE, 2009/133/WE, 2011/96/UE, (UE) 2016/1164, (UE) 2017/1852, (UE) 2025/50 w odniesieniu do uproszczenia unijnych ram opodatkowania bezpośredniego oraz wspierania wzrostu i konkurencyjności UE za niezgodny z zasadą pomocniczości.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych w sprawie wniosku oskarżycieli subsydiarnych Janusza Hirscha oraz Piotra Walkusza, reprezentowanych przez radcę prawnego Jakuba Wysockiego, z dnia 10 października 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka.

Na podstawie art. 105 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poseł może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej za zgodą z Sejmu.

Przypominam, że Komisja Regulaminowa, Spraw Poselskich i Immunitetowych na podstawie art. 7c ust. 5 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora proponuje, aby Sejm odrzucił wniosek o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka.

Na podstawie art. 7c ust. 6 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie posła do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów ustawowej liczby posłów.

Głosować będziemy nad wnioskiem o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku oskarżycieli subsydiarnych Janusza Hirsza oraz Piotra Walkusza, reprezentowanych przez radcę prawnego Jakuba Wysockiego, z dnia 10 października 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka za czyn określony w tym wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 134 – za, 237 – przeciw, 56 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów podjął uchwałę o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Stanisława Józefa Lamczyka za czyn określony w tym wniosku.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami (druki nr 3213 i 3255)**.**

Bardzo proszę panią Maję Ewę Nowak o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Maja Ewa Nowak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Polityki Społecznej i Rodziny na posiedzeniu w dniu 21 października rozpatrzyła uchwałę Senatu dotyczącą ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami.

Poseł Sprawozdawca Maja Ewa Nowak

Komisja jednogłośnie rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie wszystkich 35 poprawek Senatu zgodnie ze sprawozdaniem zawartym w druku nr 3255. Ogromne podziękowania dla wszystkich senatorów i senatorek za dobre i potrzebne zmiany, które będą służyć osobom z niepełnosprawnościami. Chcę też bardzo serdecznie podziękować za zaangażowanie w pracę nad tą ustawą pani ministrze Agnieszce Dziemianowicz-Bąk, panu marszałkowi Szymonowi Hołowni, ministrze Katarzynie Nowakowskiej, pełnomocnikom i wszystkim, którzy przez wiele miesięcy uczestniczyli w naprawdę długich, trudnych i często żmudnych pracach nad tą ustawą.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Ale 220 mln zabieracie.)

Za każdą rozmowę, każdą uwagę, każdy kompromis i zaangażowanie. Za nami mnóstwo pracy, a przed tysiącami osób z niepełnosprawnościami ogromna szansa na większą niezależność bez względu na kod pocztowy. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu, uważa się ją za przyjętą.

W punktach porządku dziennego dotyczących rozpatrywania poprawek Senatu głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje nowe brzmienie pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, 425 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 9 ust. 3 Senat proponuje skreślić pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. 1 – za, 429 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 9 Senat proponuje dodać ust. 4a i 4b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 12 Senat proponuje m.in. dodać ust. 2a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 18 Senat proponuje zmiany w ust. 1, 2 i 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, 417 – przeciw, 17 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 19 ust. 4 Senat proponuje zmianę w pkt 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 21 Senat proponuje m.in. dodać ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Marszałek

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 22 Senat proponuje dodać ust. 5a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 27 pkt 6 Senat proponuje m.in. dodać lit. ba.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 10. poprawce Senat proponuje dodać art. 29a.

Z poprawką tą łączy się poprawka 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 10. i 14, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 11. poprawce do art. 43 Senat proponuje zmianę w ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 12. poprawce do art. 54 ust. 7 pkt 1 Senat proponuje zmianę w lit. a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. 1 – za, 433 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 13. poprawce do art. 68 Senat proponuje dodać ust. 3.

Z poprawką tą łączą się poprawki 15. i 28.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 13., 15. i 28., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 16. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 93.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. 2 – za, 434 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Szesnastą czy dziewiętnastą? Panie marszałku, pan powiedział: 19. poprawki wcześniej.)

W 17. poprawce do art. 95 Senat proponuje zmiany w ust. 4, 5 i 6.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Poseł Joanna Borowiak*: Proszę czytać poprawki właściwie.)

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. 1 – za, 437 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Albo niech kto inny prowadzi obrady, ktoś, kto się nie myli.)

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 18. poprawce do art. 95 Senat proponuje dodać ust. 11.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Marszałek

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 1 – za, 433 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 19. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 98.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 20. poprawce do art. 99 Senat proponuje zmianę w ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 21. poprawce do art. 108 ust. 1 Senat proponuje zmianę w pkt 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 22. poprawce do art. 108 Senat proponuje skreślić ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 22. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 23. poprawce do art. 110 Senat proponuje zmianę w pkt 2.

Z poprawką tą łączy się poprawka 26.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 23. i 26., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 24. poprawce do art. 111 Senat proponuje dodać nowy punkt.

Z poprawką tą łączy się poprawka 29.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 24. i 29., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 25. poprawce do art. 112 Senat proponuje zmiany w pkt 1, 2 i 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 25. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, 300 – przeciw, 136 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 27. poprawce do art. 115 Senat proponuje zmianę w pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 27. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 30. poprawce do art. 124 Senat proponuje zmianę w ust. 6.

Marszałek

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 30. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, 436 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 31. poprawce Senat proponuje dodać art. 125a.

Z poprawką tą łączy się poprawka 35.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 31. i 35., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 32. poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 126.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 32. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, 418 – przeciw, 16 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 33. poprawce do art. 127 Senat proponuje zmianę w ust. 8.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 33. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 34. poprawce do art. 128 Senat proponuje zmiany w ust. 1 i 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 34. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, 300 – przeciw, 137 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych (druki nr 3215 i 3222)**.**

Bardzo proszę pana posła Bartosza Romowicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Bartosz Romowicz:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych wnosi, aby poprawkę przyjąć. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce Senat proponuje dodanie art. 26n w ustawie o działaniach antyterrorystycznych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 18 – za, 417 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 35. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o wychowaniu patriotycznym (druki nr 3211 i 3223)**.**

Bardzo proszę pana posła Wiesława Różyńskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Wiesław Różyński:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Do Komisji Edukacji i Nauki wpłynęło 9 poprawek. Komisja po ich rozpatrzeniu wnosi: pierwsze trzy poprawki – przyjąć, poprawkę 4. – odrzucić, poprawki 5., 6., 7., 8. i 9. – przyjąć. Nad poprawkami 3., 5. i 9. należy głosować łącznie oraz nad poprawkami 6. i 8. należy głosować łącznie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce Senat w tytule ustawy proponuje nowe brzmienie określenia przedmiotu ustawy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. 3 – za, 394 – przeciw, 40 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Poprawki od 2. do 5. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy – Prawo oświatowe.

W 2. poprawce do art. 1 Senat proponuje zmianę w pkt 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, 416 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce Senat proponuje nie dodawać art. 26aa.

Z poprawką tą łączą się poprawki 5. i 9.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 3., 5. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. 6 – za, 411 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje nie dodawać art. 28c.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. 231 – za, 205 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 6. poprawce Senat proponuje skreślić art. 3 ustawy nowelizującej.

Z poprawką tą łączy się poprawka 8.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 6. i 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha.)

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: To nie do pana.)

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. 19 – za, 288 – przeciw, 119 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 7. poprawce Senat proponuje skreślić art. 4 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 6 – za, 429 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy zmieniającej niektóre ustawy w celu wychowania patriotycznego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 36. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne (druki nr 3214 i 3260)**.**

Bardzo proszę pana posła Krzysztofa Bojarskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Krzysztof Bojarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja na posiedzeniu w dniu dzisiejszym rekomenduje przyjęcie wszystkich sześciu poprawek zgłoszonych przez Senat. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 5. Senat zgłosił do art. 1 ustawy zawierającego zmiany do ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Marszałek

W 1. poprawce do art. 94a do dodawanego ust. 1b Senat proponuje zmiany w pkt 5.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. 17 – za, 416 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 94a do dodawanego ust. 1d Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 129b do dodawanego ust. 1b Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 129b ust. 2 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 129b Senat proponuje zmiany w ust. 2.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 173 – za, 262 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce Senat proponuje nadać nowe brzmienie art. 2 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. 31 – za, 386 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 37. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3212 i 3257)**.**

Bardzo proszę pana posła Krzysztofa Piątkowskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Krzysztof Piątkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu wnosi o przyjęcie poprawki. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Uuu…)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce do art. 1 Senat proponuje dodanie nowego punktu przed pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. 20 – za, 378 – przeciw, 38 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 38. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3208 i 3248)**.**

Bardzo proszę panią poseł Dorotę Marek o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Dorota Marek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja finansów rozpatrzyła uchwałę Senatu i rekomenduje, aby Sejm raczył uchwałę przyjąć. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce Senat proponuje zmianę w art. 7 ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. 41 – za, 259 – przeciw, 131 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 39. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (druki nr 3209 i 3216)**.**

Bardzo proszę pana posła Mirosława Suchonia o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Mirosław Suchoń:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja wnosi o przyjęcie poprawki. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Dobrze, dobrze, Mirek.)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce Senat proponuje nowe brzmienie art. 2 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nikt nie był za, 434 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 40. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3210 i 3219)**.**

Bardzo proszę pana posła Pawła Bliźniuka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Paweł Bliźniuk:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Obiecałem, że będzie krótko, i będzie krótko. Senat zgłosił 10 poprawek do tej ustawy. Komisja cyfryzacji rekomenduje przyjęcie wszystkich poza jedną: poprawkę 8. komisja rekomenduje odrzucić. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Konrad Frysztak*: Za długo.)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 8. zostały zgłoszone do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W 1. poprawce Senat proponuje m.in. w art. 11h dodać ust. 3a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. 1 – za, 427 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce Senat proponuje m.in. w art. 11h zmiany w ust. 4 i 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nikt nie był za, 239 – przeciw, 193 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce Senat proponuje m.in. zmianę w art. 11i ust. 1 pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nikt nie był za, 374 – przeciw, 58 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje m.in. zmianę w art. 11m ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. 194 – za, 238 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 11m Senat proponuje nadać inne brzmienie ust. 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. 191 – za, 234 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 11n Senat proponuje zmianę w ust. 2 pkt 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. 42 – za, 389 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 11q Senat proponuje zmiany w ust. 2 i 5.

Z tą poprawką łączy się 9. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 7. i 9., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nikt nie był za, 371 – przeciw, 58 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 8. poprawce do art. 11q Senat proponuje zmianę w ust. 4.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. 364 – za, 46 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 10. poprawce Senat proponuje zmianę w art. 4 ustawy nowelizującej.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. 155 – za, 273 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 45. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3258)**.**

Prezydium Sejmu, na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 143 ust. 11 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionych propozycji?

Otwieram dyskusję.

Proszę bardzo.

Poseł Janusz Kowalski:

Panie Marszałku! Bardzo krótko. Smutno mi się zrobiło, że zgłosił pan ten projekt uchwały lex Kowalski. Po moim 6-minutowym wystąpieniu w sprawie

Poseł Janusz Kowalski

pana Domańskiego chce pan dyskryminować posłów niezrzeszonych i dawać nam tylko półtora minuty.

(*Głos z sali*: Półtorej.)

(*Poseł Konrad Frysztak*: Janusz, półtorej. Półtora miliona zarobiłeś.)

Wprowadzenie tej czerwonej cenzury nie spowoduje, że będę mówił mniej.

Marszałek:

Panie pośle, w swoim wystąpieniu odbiega pan od przedmiotu obrad określonego w porządku dziennym. Przywołuję pana do rzeczy.

Poseł Janusz Kowalski:

Bardzo niełądnie, panie marszałku. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.
Proszę bardzo.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po raz kolejny pominięto mój wniosek o powrót do Komisji Edukacji i Nauki.

(*Głos z sali*: Skandal!)

Przypomnę więc obowiązujące prawo. Art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora: poseł ma prawo wybierać i być wybieranym do organów Sejmu. Art. 32 ust. 1 konstytucji: wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Ust. 2: nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym z jakiejkolwiek przyczyny. Art. 7 konstytucji: organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Żądam więc zaprzestania łamania prawa. Żądam równego traktowania i poddania mojego wniosku pod głosowanie. Nie musicie się ze mną zgadzać, ale nie macie prawa traktować mojego mandatu jako mandatu drugiej kategorii. Konstytucja i ustawy obowiązują również w tym Sejmie. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

(*Poseł Anita Czerwińska*: To są homofoby.)

Marszałek:

Dziękuję.
Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos?
Bardzo proszę, pan poseł Suski.

Poseł Marek Suski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Oczywiście poseł ma rację. Ale chciałbym panu marszałkowi powiedzieć: dziś 1:0 dla nas. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Marszałek:

Przepraszam bardzo, a w jakiej sprawie? (*Poruszenie na sali*)

Zamykam dyskusję*).

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w brzmieniu z druku nr 3258, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 414 posłów. 394 – za, 10 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Zwołuję Konwent Seniorów i Prezydium w ciemnym saloniku.

Ogłaszam 5 minut przerwy. Dziękuję.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 20 min 03 do godz. 20 min 10*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 47. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2869 i 3131)**.**

Bardzo proszę panią poseł Urszulę Nowogórską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Sprawozdawca Urszula Nowogórska:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw, druk sejmowy nr 2869.

Sejm na 64. posiedzeniu w dniu 4 września 2026 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Obrony Narodowej w celu rozpatrzenia. Komisja Obrony Narodowej po rozpatrzeniu powyższego projektu ustawy na

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Poseł Sprawozdawca Urszula Nowogórska

posiedzeniu w dniu 17 września 2026 r. przyjęła złożone poprawki poselskie i poprawki Biura Legislacyjnego, zgodnie z techniką prawodawczą, w zakresie legislacyjnym i redakcyjnym. W związku z powyższym Komisja Obrony Narodowej wnosi o uchwalenie załączonego projektu ustawy.

Wysoka Komisjo! Jako sprawozdawca komisji bardzo serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom prac komisji za spokojną i merytoryczną dyskusję oraz za wyczerpujące wyjaśnienia i odpowiedzi na pytania, których udzielili nam minister Paweł Bejda, komendant główny Żandarmerii Wojskowej Tomasz Kajzer, legislatorzy sejmowi i radca prawny Komendy Głównej Żandarmerii Wojskowej. Bardzo serdecznie dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Zapraszam jako pierwszego pana posła Jacka Niedźwiedzkiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma pana posła.

Zapraszam pana posła Jarosława Zielińskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Zieliński:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Żandarmeria Wojskowa zgodnie z projektem ustawy z druku nr 2869 otrzymuje cały szereg nowych uprawnień i kompetencji. Otrzymuje poszerzone kompetencje w zakresie podmiotowym i przedmiotowym. Można by się zastanawiać, czy ta formacja, która pełni funkcje policyjne w wojsku, powinna takie rozszerzone uprawnienia otrzymać. Pewnie gdybyśmy mieli inną sytuację w Polsce i otoczeniu międzynarodowym, gdybyśmy mieli inną sytuację geopolityczną, to byśmy się zastanawiali nad tym i być może wnioski byłyby inne. Jednakże wobec wojny hybrydowej, z jaką mamy do czynienia, wobec wojny toczącej się obok polskich granic i zagrożenia ze strony rosyjskiego imperializmu uznajemy – i tutaj nie było sporów w trakcie prac w komisji, sporów politycznych szczególnie – że warto te działania podjąć i kompetencje Żandarmerii Wojskowej rozszerzyć.

One dotyczą z jednej strony kompetencji, które przynależą Policji, niektórym służbom specjalnym, także administracji celno-skarbowej. Nie będę ich charakteryzował, chociaż dotyczą one spraw niezwykle ważnych, bo choćby takich jak stosowanie kontroli operacyjnej wobec osób stwarzających zagrożenie dla osoby ochranianej czy osób nie będących żołnierzami, jeżeli uczestniczą w postępowaniu udzielenia zamówienia publicznego, czy żołnierzy Sił Zbrojnych obcego państwa przebywających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Jest także rozszerzenie katalogu przestępstw, które mogą być objęte kontrolą operacyjną. To domena służb specjalnych, także Policji, ale to uprawnienie otrzymuje też Żandarmeria Wojskowa. Z zakresu policyjnych uprawnień – choćby nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego w przypadku każdego wykroczenia, oczywiście w zakresie właściwości podmiotowej Żandarmerii Wojskowej. W przypadku fałszywych alarmów czy wyrządzenia szkody w obrocie gospodarczym, czy łapownictwa na stanowiskach kierowniczych – tutaj kompetencje Żandarmerii Wojskowej będą rozszerzone.

Tak samo, jeżeli chodzi o wykonywanie zakupu kontrolowanego czy umożliwienie korzystania przez Żandarmerię Wojskową z informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz informacji o świadczeniu usług płatniczych. To też domena Policji, także służb specjalnych. Są też inne sprawy, o których nie będę tutaj z braku czasu mówił.

Natomiast chcę powiedzieć, że minister obrony narodowej będzie miał teraz w tym rozszerzonym zakresie kompetencji Żandarmerii Wojskowej do nadzoru trzy służby, które dysponują uprawnieniami operacyjnymi: Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego i Żandarmerię Wojskową. To nakłada na ministra obrony narodowej obowiązek ścisłego, realnego nadzoru nad tymi służbami i koordynacji między nimi. Chodzi o to, żeby one nie wchodziły sobie w drogę, bo cały szereg kompetencji, które otrzymuje Żandarmeria Wojskowa, dotąd wykonywała i można by spodziewać się, że będzie wykonywała SKW. Choćby w zakresie zapobiegania korupcji, jeżeli chodzi o zamówienia związane z postępowaniami przedprzetargowymi w wojsku. Jest dużo środków finansowych dzisiaj na wojsko, na zamówienia, jeżeli chodzi o produkcję dla Sił Zbrojnych. Tutaj rzeczywiście choćby z tego względu trzeba nad tym czuwać szczególnie, bo jak jest więcej pieniędzy, to i pokusy są większe. Myślę więc, że Żandarmeria Wojskowa też w tym zakresie spełni swoją rolę. Ona będzie po prostu formacją, która pomoże przestrzegać przepisy prawa w wojsku, w samej armii, ale także w otoczeniu okołowojskowym. Ma to istotne znaczenie.

Wysoka Izbo! Dochodzi do tego także inny wątek, mianowicie konieczność czuwania nad tym, żeby nie nakładały się w realnym działaniu kompetencje np. Policji i innych służb specjalnych jak choćby CBA czy ABW. Już nie mówię o SKW czy SWW, szczególnie SKW. Tutaj potrzebna jest ścisła współpraca ministra obrony narodowej z ministrem koordynatorem służb specjalnych i ministrem spraw wewnętrznych i administracji. W przyszłości trzeba będzie zapewne pomyśleć także nad tym. To w ogóle jest zadanie na pewno istotne, pewnie już nie na tę kadencję Sejmu,

Poseł Jarosław Zieliński

ale trzeba nad tym już myśleć, żeby na poziomie sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych lepiej uregulować kwestie związane z nadzorem sejmowym, cywilnym nadzorem nad tymi służbami, które mają uprawnienia operacyjne, a podlegają (*Dzwonek*) różnym ministrom, jeżeli chodzi o władzę wykonawczą. To jest przed nami.

Natomiast dzisiaj – już kończę, pani marszałek – dla wzmocnienia bezpieczeństwa państwa, dla ochrony Sił Zbrojnych przed różnymi zagrożeniami jesteśmy za tym, żeby Żandarmerię Wojskową w te poszerzone kompetencje wyposażyć.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle. Dziękuję.

Zapraszam pana posła Jacka Niedźwiedzkiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Jacek Niedźwiedzki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska mam przyjemność przedstawić stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma dostosować funkcjonowanie Żandarmerii Wojskowej do współczesnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem państwa. Wojna za naszą wschodnią granicą, zagrożenia hybrydowe, cybernetyczne i terrorystyczne oraz rosnące wydatki na obronność wymagają sprawnych służb, które będą skutecznie chronić Siły Zbrojne, ich infrastrukturę, uzbrojenie, informacje oraz środki publiczne.

Jedną z najważniejszych zmian jest rozszerzenie właściwości Żandarmerii Wojskowej. Obejmuje ona w określonych ustawą sytuacjach także osoby cywilne, których działania pozostają bezpośrednio związane z bezpieczeństwem i funkcjonowaniem Sił Zbrojnych. Chodzi m.in. o osoby zakłócające czynności żandarmerii, bezprawnie posługujące się mundurem lub odznakami wojskowymi, współdziałające z żołnierzami przy popełnieniu czynu zabronionego czy posiadające pochodzące z przestępstwa sprzęt wojskowy lub uzbrojenie. Ma to znaczenie szczególnie w sytuacjach zagrożenia na terenach jednostek wojskowych, przy zdarzeniach z udziałem dronów czy podejrzeniu działań dywersyjnych. Reakcja państwa powinna być szybka i skuteczna niezależnie od tego, czy sprawcą jest żołnierz czy osoba cywilna.

Projekt wzmacnia również kompetencje żandarmerii w zakresie ochrony osób i obiektów, w tym polskich placówek zagranicznych oraz personelu dyplomatyczno-konsularnego. Istotnym elementem jest także przeciwdziałanie przestępczości gospodarczej i korupcyjnej związanej z obronnością. Przy rekordowych nakładach na modernizację armii musimy mieć pewność, że publiczne pieniądze są właściwie chronione. Dlatego Żandarmeria Wojskowa otrzyma szersze możliwości działania w sprawach dotyczących zamówień realizowanych przez jednostki wojskowe, a także narzędzia służące wykrywaniu przestępstw gospodarczych, korupcyjnych i skarbowych.

Zmiany dotyczą również czynności operacyjno-rozpoznawczych. Projekt rozszerza możliwości stosowania takich instrumentów jak kontrola operacyjna, zakup kontrolowany czy niejawne nadzorowanie wobec katalogu przestępstw odpowiadających współczesnym zagrożeniom, w tym przestępstw dotyczących bezpieczeństwa systemów informatycznych, finansowania terroryzmu czy oszustw komputerowych. Jednocześnie porządkuje się ustawowe podstawy funkcjonowania pionu operacyjno-rozpoznawczego żandarmerii.

Ważną zmianą jest możliwość rejestrowania obrazu, a w określonych przypadkach również dźwięku podczas czynności służbowych. Może to zwiększyć przejrzystość interwencji i chronić zarówno obywateli, jak i funkcjonariuszy. Projekt określa również zasady przechowywania i niszczenia takich materiałów.

Żandarmeria uzyska ponadto status oskarżyciela publicznego w zakresie swoich właściwości oraz możliwości samodzielnego prowadzenia czynności wyjaśniających i postępowań mandatowych w sprawach o wykroczenia.

Wysoka Izbo! Wzmocnienie kompetencji służb musi zawsze iść w parze z ochroną praw obywatelskich. Szczególnego znaczenia nabierają tu gwarancje dotyczące kontroli operacyjnej, przetwarzania danych i ochrony prywatności. Dlatego istotne jest, aby rozszerzeniu uprawnień towarzyszyły jasne podstawy ustawowe, określone zasady postępowania z materiałami oraz odpowiednie mechanizmy kontroli.

Bezpieczeństwo państwa to nie tylko liczebność i wyposażenie armii. To również sprawne instytucje, które potrafią chronić wojsko, infrastrukturę i publiczne pieniądze. Projektowana ustawa odpowiada na rzeczywiste wyzwania i wzmacnia zdolności Żandarmerii Wojskowej do skutecznego działania.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska popiera przedmiotowy projekt ustawy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Annę Baluch, Klub Parlamentarny Rozwój Plus.

Poseł Anna Baluch:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Rozwój Plus w sprawie rządowego projektu ustawy

Poseł Anna Baluch

o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw, druki nr 2869 i 3131.

Projekt rozszerza kompetencje Żandarmerii Wojskowej. Potrzeba sprawnej żandarmerii dbającej o dyscyplinę w Siłach Zbrojnych nie jest przedmiotem sporu.

Klub Rozwój Plus wskazuje natomiast na rozwiązania, które wykraczają poza wojskowy charakter tej formacji i wymagają doprecyzowania. Po pierwsze, zakres podmiotowy. Rozszerza ten projekt właściwość żandarmerii na osoby cywilne, uczestników postępowań w zamówieniach publicznych jednostek wojskowych, osoby zakłócające czynności służbowe, świadków czy osoby posiadające mienie wojskowe pochodzące z przestępstw. Jednocześnie żandarmeria ma uzyskać status oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia oraz prawo samodzielnego prowadzenia czynności wyjaśniających. Gdzie tutaj są tak naprawdę granice tej właściwości wobec cywilów i zapewnienie odpowiedniej kontroli sądowej?

Po drugie, czynności operacyjne i wyłączenie odpowiedzialności. Projekt wprowadza kontratyp wyłączający odpowiedzialność karną osób prowadzących czynności takie jak: zakup kontrolowany czy kontrolowane wręczenie korzyści, chroniący m.in. przed zarzutem z art. 235 Kodeksu karnego. Rozwiązanie wzorowane jest na ustawie o Policji, więc pytanie tutaj o nadzór nad tymi czynnościami w formacji wojskowej oraz o przesłanki i tryb ich stosowania.

Po trzecie, dostęp do danych. Projekt otwiera żandarmerii dostęp m.in. do Krajowego Rejestru Karnego oraz danych z usług płatniczych. Oczekujemy, że zakres tego dostępu powinien zostać ograniczony zasadą proporcjonalności oraz opatrzony gwarancjami ochrony danych.

Wysoka Izbo! Klub Rozwój Plus popiera wzmocnienie żandarmerii w jej zadaniach wobec Sił Zbrojnych. Tam jednak, gdzie projekt rozszerza uprawnienia formacji wojskowej wobec obywateli co do zakresu nadzoru i dostępu do danych, potrzebne są wyraźne granice i gwarancje. Nie poprzemy projektu w obecnym kształcie. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Radosława Lubczyka, Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Radosław Lubczyk:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Bezpieczeństwo państwa nie zaczyna się dopiero wtedy, kiedy pojawia się zagrożenie. O bezpieczeństwie trzeba myśleć wcześniej. Trzeba przewidywać, przygotowywać odpowiednie rozwiązania i dawać naszym służbom narzędzia, których rzeczywiście potrzebują. I właśnie z tej perspektywy patrzę na zmiany dotyczące Żandarmerii Wojskowej.

Żyjemy w zupełnie innej rzeczywistości niż jeszcze kilka, kilkanaście lat temu. Polska armia się rozwija, zwiększamy wydatki na obronność, kupujemy nowoczesny sprzęt, rozbudowujemy infrastrukturę. Mamy coraz więcej żołnierzy i coraz większą odpowiedzialność za bezpieczeństwo naszego kraju. Ale razem z tym pojawiają się również nowe zagrożenia. Nie chodzi już tylko o klasyczne przestępstwa popełniane w wojsku. Mamy cyberataki, sabotaż, próby pozyskiwania informacji, zagrożenia związane z infrastrukturą wojskową czy ogromnymi zamówieniami realizowanymi na potrzeby armii. Państwo musi być na to przygotowane.

Dlatego potrzebujemy Żandarmerii Wojskowej, która będzie mogła skutecznie reagować również na sytuacje, które jeszcze kilka lat temu nie były dla nas takim wyzwaniem jak dzisiaj. Chodzi o to, żeby przepisy odpowiadały rzeczywistości. Jeżeli zmienia się wojsko, zmieniają się zagrożenia i sposób działania państwa, to również przepisy regulujące funkcjonowanie żandarmerii powinny się aktualizować. Nie możemy oczekiwać od służb skuteczności, a jednocześnie pozostawiać im przepisów, które nie odpowiadają współczesnym problemom.

Szczególnie istotne jest dla mnie to, że projekt pozwala lepiej reagować na sytuacje związane z osobami cywilnymi, jeśli ich działalność pozostaje w bezpośrednim związku z wojskiem. Dzisiaj bezpieczeństwo armii zależy przecież nie tylko od samych żołnierzy. Zależy również od firm, które dostarczają sprzęt i technologię, od infrastruktury, od systemów informatycznych, od transportu i od wielu innych elementów. Wydajemy na obronność ogromne pieniądze. Musimy więc mieć pewność, że są one odpowiednio chronione. A państwo ma możliwość reagowania, kiedy pojawi się podejrzenie przestępstwa czy działania na szkodę polskiej armii.

Jednocześnie przyznanie służbom nowych uprawnień zawsze musi iść w parze z odpowiedzialnością. Silne państwo nie oznacza państwa, w którym służby mają nieograniczone możliwości. Silne państwo to takie, które potrafi zapewnić bezpieczeństwo, ale jednocześnie jasno określa granice działalności swoich służb. Dlatego potrzebne są jasne przepisy, odpowiednia kontrola i odpowiedzialność za korzystanie z przyznanych uprawnień. Uważam, że jedno nie wyklucza drugiego. Możemy jednocześnie wzmacniać bezpieczeństwo Polski i dbać o to, żeby prawa obywateli były respektowane. Tak właśnie powinniśmy budować nowoczesne państwo.

Szanowni Państwo! Ten projekt przeszedł już pracę w Komisji Obrony Narodowej. Była więc możliwość przeanalizowania proponowanych rozwiązań i zwrócenia uwagi na kwestie wymagające doprecyzowania.

Poseł Radosław Lubczyk

Dzisiaj jesteśmy na kolejnym etapie prac parlamentarnych. I moim zdaniem warto spojrzeć na tę ustawę przede wszystkim praktycznie: Czy daje ona Żandarmerii Wojskowej lepsze możliwości reagowania na współczesne zagrożenie? Czy porządkuje jej kompetencje? Czy zwiększa bezpieczeństwo polskiej armii? Moim zdaniem odpowiedź na to pytanie jest twierdząca.

Nie potrzebujemy przepisów, które dobrze wyglądają tylko na papierze. Potrzebujemy rozwiązań, które będą działy wtedy, kiedy naprawdę będą potrzebne, a bezpieczeństwo jest właśnie takim obszarem, w którym lepiej przygotować się wcześniej, niż później zastanawiać się, dlaczego państwo nie miało odpowiednich narzędzi. Polska potrzebuje silnej armii, potrzebuje dobrze wyposażonych żołnierzy, potrzebuje również sprawnie działających i profesjonalnych służb, ale potrzebuje także jasnych zasad ich działania. Jeżeli chcemy, żeby nasze państwo było bezpieczne, musimy zadbać o wszystkie te elementy jednocześnie.

Uważam, że proponowane zmiany są potrzebne i odpowiadają na realne wyzwania, przed którymi stoi dzisiaj polska armia. Dają Żandarmerii Wojskowej narzędzia odpowiadające dzisiejszym zagrożeniom, a jednocześnie porządkują jej kompetencje. To rozwiązania, których dziś potrzebujemy. Dlatego oceniam je pozytywnie.

Klub Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie popierał projekt tej ustawy.

Panie Ministrze! Bardzo dziękuję, że ten projekt był procedowany w Sejmie, bo to jest dobra ustawa, która sprzyja bezpieczeństwu Polski i bezpieczeństwu Polaków. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Andrzeja Tomasza Zapałowskiego, klub parlamentarny Konfederacja.

Poseł Andrzej Tomasz Zapałowski:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Żandarmeria Wojskowa oczywiście musi mieć narzędzia do swoich działań. To nie ulega żadnej wątpliwości. Jednak należy pamiętać i ciągle to przypominać, iż w okresie tzw. COVID-u absolutnie nie stanęła na wysokości zadania. Prawo żołnierzy to było jedno, a represje wobec nich za odmowę szczepienia to była norma. Żandarmeria tego nie widziała, choć działo się to w garnizonach i jednostkach, gdzie miała swoją siedzibę. Nie widziano mobbingu, prawie nic nie widziano. To już nigdy nie powinno się powtórzyć, gdyż tysiące żołnierzy wtedy odeszło z wojska, nie godząc się na takie traktowanie. Mam nadzieję, iż w przyszłości odpowiedzialni za to co najmniej publicznie przeproszą. Stany Zjednoczone się z tego rozliczyły. Polska nie.

Procedowana ustawa zawiera wiele obszarów, które powinny się w niej znaleźć. Dotyczą one zwłaszcza zadań ochronnych Żandarmerii Wojskowej, w tym poszerzenia katalogu osób ochranianych i systemu ochrony. Pewien niesmak powstaje po informacji przedstawionej na posiedzeniu Komisji Obrony Narodowej przez komendanta głównego żandarmerii, który odpowiadając na moje pytania o cel powstania pionu operacyjno-rozpoznawczego, stwierdził, cytuję i dwa razy przesłuchiwałem z posiedzenia, czy się nie pomyliłem: Od lat istnieje pion operacyjno-rozpoznawczy. Nowelizacja ma na celu uporządkowanie stanu faktycznego i zapisów ustawy w stosunku do tego, co faktycznie funkcjonuje.

Nie wiem, na podstawie jakich przepisów, jeżeli potrzeba teraz ustawy, powstał ten pion, ale nie wiem, po co my w ogóle procedujemy te artykuły, jeżeli one już faktycznie funkcjonują.

Mam nadzieję, że dodatkowe uprawnienia Żandarmerii Wojskowej, które zapewne zostaną przegłosowane, zwłaszcza w stosunku do osób cywilnych, nie zostaną w przyszłości wykorzystane do jakichkolwiek działań będących na granicy prawa lub poza nim, ograniczających podstawowe prawa obywatelskie. Żandarmeria musi zawsze stać bezwzględnie na straży prawa, a nie na straży interesów aktualnych grup politycznych sprawujących władzę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Marcina Skonieczkę, Klub Parlamentarny Centrum.

Poseł Marcin Skonieczka:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Centrum wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw.

Bezpieczeństwo państwa to przede wszystkim nowoczesna armia, nowoczesny sprzęt, dobrze wykształceni żołnierze. Ale taka armia wymaga także sprawnej służby, która potrafi szybko reagować na zagrożenia, chronić żołnierzy i wojskowe mienie oraz skutecznie przeciwdziałać przestępczości. I temu właśnie służy przedstawiony projekt ustawy. Jego głównym celem jest dostosowanie uprawnień Żandarmerii Wojskowej do współczesnych wyzwań i usunięcie ograniczeń, które dziś utrudniają jej codzienną pracę.

Co konkretnie zmienia ta ustawa? Po pierwsze, projekt rozszerza możliwości działania Żandarmerii Wojskowej wobec osób cywilnych w sytuacjach zwią-

Poseł Marcin Skonieczka

zanych z bezpieczeństwem wojska. Żandarmi będą mogli m.in. ustalać tożsamość świadków zdarzeń, reagować na bezprawne noszenie mundurów wojskowych oraz podejmować działania wobec osób utrudniających im wykonywanie obowiązków. To ważne, ponieważ w sytuacji zagrożenia liczy się czas. Jeśli dochodzi do incydentu np. z udziałem drona, próby sabotażu czy naruszenia bezpieczeństwa jednostki wojskowej, żandarmeria powinna mieć możliwość natychmiastowej reakcji bez konieczności oczekiwania na przyjazd innej służby.

Po drugie, projekt wzmacnia możliwości wykrywania przestępstw związanych z wojskiem, w tym korupcji, oszustw i nieprawidłowości przy zamówieniach publicznych. Ten obszar jest dziś szczególnie istotny. Po agresji Rosji na Ukrainę Polska zwiększyła znacznie inwestycje zbrojeniowe, przeznaczając na ten cel rekordowe środki. W 2026 r., w roku bieżącym, wydatki na obronność zaplanowano na poziomie ponad 200 mld zł. Te ogromne nakłady oznaczają również ogromną odpowiedzialność za publiczne pieniądze. Musimy zadbać o przejrzystość procedur przetargowych, uczciwą konkurencję i skuteczne wykrywanie wszystkich nieprawidłowości w zamówieniach publicznych. Ta ustawa rozszerza kompetencje żandarmerii wobec osób cywilnych. Nie możemy dopuścić do sytuacji, w której pieniądze przeznaczone na bezpieczeństwo Polaków są marnotrawione wskutek zmów przetargowych, korupcji czy nieuczciwych praktyk.

Po trzecie, projekt usprawnia prowadzenie spraw o wykroczenia. Żandarmeria otrzyma szersze możliwości nakładania mandatów i samodzielnego prowadzenia takich spraw. Pozwoli to skrócić procedury i odciążyć policję.

Kolejne istotne zmiany dotyczą możliwości rejestrowania obrazu i dźwięku podczas interwencji oraz monitorowania pomieszczeń dla osób zatrzymanych. Takie nagrania mogą chronić zarówno osoby, wobec których podejmowane są czynności, jak i oczywiście samych żandarmów, a także pomagać w wyjaśnianiu sytuacji spornych.

Projekt porządkuje również zasady ochrony najważniejszych osób związanych z obronnością państwa oraz polskich placówek dyplomatycznych za granicą.

W ocenie Klubu Parlamentarnego Centrum kierunek tych zmian jest jak najbardziej uzasadniony. Mając na uwadze przedstawione argumenty, Klub Parlamentarny Centrum popiera dalsze prace nad projektem ustawy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Piotra Pawła Stracha, Klub Parlamentarny Polska 2050.

Poseł Piotr Paweł Strach:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Miałem 11 lat, gdy w 1993 r. ostatnie wojska radzieckie opuszczały Rzeczpospolitą. W sumie w latach 90. wyjechało z Polski ok. 60 tys. wojska plus jeszcze rodziny. Po tych 30 latach Polska przechodzi absolutną transformację, jeśli chodzi o Siły Zbrojne, o Wojsko Polskie, w zasadzie we wszystkich możliwych domenach.

Dlaczego o tym wspominam? Ponieważ występuje w tym momencie w Polsce bardzo groźne zjawisko. Niektórzy publicyści, eksperci, influencerzy, nawet politycy na tej sali zaczęli kwestionować wydatki i odbudowę, absolutną odbudowę Wojska Polskiego. A dlaczego? Chyba zapomnieli, że do niedawna średnia wieku polskiego czołgu to było 40 lat, BWP nawet 50. Samoloty, poradzieckie MiG-i i Su, w zasadzie były w moim wieku, były z lat 80. To były jeszcze miarę nowe samoloty. Już nie mówię o pozostałym sprzęcie, bo okręty, Marynarka Wojenna praktycznie została absolutnie zaniedbana, zrujnowana, po prostu się zestarzała. Tak samo nasze Wojska Lądowe stały się praktycznie w latach dwutysięcznych armią ekspedycyjną. Nie mieliśmy żadnych zdolności do tego, aby samodzielnie podjąć jakąkolwiek obronę przeciw Federacji Rosyjskiej, która ma nad nami wielokrotną przewagę zarówno w sprzęcie, zapasach po Związku Radzieckim, jak i demograficzną, była nieporównywalnie silniejsza.

I kiedy próbujemy odbudować 30-letnie zaległości, pojawiają się różnego rodzaju celebryci, którzy liczą na kliknięcia, na poczytność, na wyświetlenia i opowiadają brzdury, że zbankrutujemy, że Polska nie powinna odbudowywać naszej armii, bo za chwilę będzie gigantyczny deficyt, że tutaj nie będzie pieniędzy na coś innego, tak jakby nie było wojny, tak jakby nie było pełnoskalowej inwazji na naszego sąsiada ze strony Federacji Rosyjskiej, tak jakby nic się nie stało, tak jakbyśmy dalej siedzieli w latach 90. i czekali na wejście do NATO i do Unii Europejskiej. Czasy się zmieniły.

W tym momencie, patrząc na naszego wielkiego sąsiada, strasznego sąsiada, który obecnie wydaje czterokrotnie więcej na armię niż my, nominalnie, który wydaje 35–40% swojego budżetu na armię, my się zastanawiamy, czy mamy wydać 20%.

Szanowni Państwo! Bądźmy poważni. Dziś mój syn ma 12 lat i nie pozwolę, aby wojska radzieckie czy rosyjskie, jak zwał, tak zwał tę swołocz, wróciły do Polski.

Dlatego w pełni popieram to, co robi rząd polski. Dziękuję bardzo, panie ministrze. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Silne wojsko potrzebuje sprawnej Żandarmerii Wojskowej, szczególnie dzisiaj, kiedy Polska musi mierzyć się z zagrożeniami dywersji, szpiegostwa i przestępczości dotyczącej zamówień wojskowych. Dlatego popieram kierunek proponowanej zmiany. Żandarmeria powinna skuteczniej wykrywać przestępstwa, zwalczać korupcję, chronić żołnierzy i infrastrukturę wojskową, ale bezpieczeństwo państwa nie może oznaczać ograniczania praw obywatelskich. Projekt rozszerza uprawnienia Żandarmerii Wojskowej wobec osób cywilnych, w tym w zakresie ustalania ich tożsamości.

Panie Ministrze! Czy zwykły obywatel, który fotografuje obiekt wojskowy z publicznej drogi, będzie mógł zostać wylegitymowany bez konkretnego podejrzenia naruszenia prawa? Każde legitymowanie powinno mieć jasno określoną podstawę faktyczną i prawną.

Kolejna sprawa: nagrywanie interwencji, również w miejscach niepublicznych. Popieram kamery, ale nagranie ma chronić zarówno żandarma, jak i obywatela. Dlaczego projekt nie wprowadza obowiązku rejestrowania wszystkich interwencji, w których nie ma ku temu przeszkód? I dlaczego obywatel nie otrzymuje wyraźnego prawa do zabezpieczenia nagrania?

Jest jeszcze kwestia mandatów. Projekt uchyla przepis przewidujący szczegółowe określanie wykroczeń, za które Żandarmeria Wojskowa może nakładać mandat. Dlaczego, rozszerzając kompetencje służb, jednocześnie rezygnujecie z takiego ograniczenia?

I wreszcie pieniądze. Nowe zadania oznaczają dodatkowe szkolenia, sprzęt, systemy informatyczne i koszty przychowywania nagrań. Czy Żandarmeria Wojskowa otrzyma odpowiednie środki, czy znowu uchwalicie nowe obowiązki bez zapewnienia pieniędzy na ich wykonanie?

Wysoka Izbo! Potrzebujemy silnej Żandarmerii Wojskowej, a także państwa, w którym obywatel nie musi obawiać się nieuzasadnionej ingerencji służb. Dlatego popieram cel tej ustawy, ale oczekuję doprecyzowania uprawnień wobec cywilów i wzmocnienia gwarancji obywatelskich. Wszystkie interwencje Żandarmerii Wojskowej, tak jak jest obecnie w przypadku Policji, powinny być nagrywane. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Skalika, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Przedstawiam zastrzeżenia wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw z druku nr 2869 z punktu widzenia Konfederacji Korony Polskiej.

Konfederacja Korony Polskiej zawsze podkreśla: nieba chcemy przychylić żołnierzom, Wojsku Polskiemu, polskim Siłom Zbrojnym, w tym również Żandarmerii Wojskowej, ale to nie oznacza, że nie dostrzegamy dziwności tego projektu, który rozszerza właściwości Żandarmerii Wojskowej na osoby cywilne zakłócające czynności, noszące mundury bez uprawnień, uczestniczące w zamówieniach publicznych czy współdziałające przy czynach zabronionych. Wzmacnia narzędzia operacyjne, wprowadza rejestrowanie obrazu i dźwięku także w miejscach niepublicznych oraz dostęp do danych podatkowych i rejestrowych. Środki, których zastosowanie wprowadza ta ustawa pod pretekstem poprawy bezpieczeństwa, są niezrozumiałe. Z punktu widzenia wolnościowego narusza zasadę oddzielenia armii od strefy cywilnej. Żandarmeria zyskuje uprawnienia policyjne wobec obywateli, co otwiera drogę do militaryzacji porządku publicznego.

Rozszerzona inwigilacja – kamery nasobne z dźwiękiem, monitoring izb zatrzymań, szerszy zakup kontrolowany i kontrola operacyjna – godzi w prywatność i wolność osobistą. Dostęp do danych podatkowych potęguje ryzyko nadużyć. Przecież są służby, które są do tego przeznaczone. Dlaczego ma tym zajmować się również Żandarmeria Wojskowa? Z naszej perspektywy ustawa ta podważa tradycyjny podział kompetencji między Policją a wojskiem. Silne państwo w obronie ojczyzny nie powinno oznaczać nadmiernej ingerencji w życie prywatne obywateli. Uprawnienia wobec uczestników zamówień publicznych stwarzają ryzyko instrumentalnego użycia służby. Brak silnego nadzoru sądowego i precyzyjnej gwarancji procesowej osłabia zasadę ograniczenia władzy państwowej.

Projekt nie zawiera dostatecznych zabezpieczeń proporcjonalności. Twierdzenie w ocenie skutków regulacji, że nie oddziałuje on na obywateli, jest niewiarygodne. Wojsko nie powinno zastępować Policji w sprawach obywatelskich. Bezpieczeństwo państwa musi iść w parze z ochroną wolności. Ten projekt ustawy, jak wiele innych, które obecnie są forsowane, np. projekt z druku nr 3003 (*Dzwonek*), przez większość sejmową Donalda Tuska, odsłania zamordystyczną twarz całej formacji, jak i jej lidera. Konfederacja Korony Polskiej nie poprze tego projektu ustawy.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Na tym zakończyliśmy zatem wystąpienia w imieniu klubów i w imieniu kół.

Przechodzimy do serii pytań.

Mam zapisanych dziewięć osób do pytań.

Czy ktoś z państwa jeszcze chce się dopisać? Nie widzę.

Ustalam czas na 1 minutę.

Zaczynamy.

Pan poseł Łukasz Ściebiorowski, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Łukasz Ściebiorowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Stajemy dziś przed koniecznością realnego wzmocnienia bezpieczeństwa państwa i dostosowania narzędzi naszych służb do współczesnych wyzwań geopolitycznych. Projektowany rządowy projekt nowelizacji ustawy o Żandarmerii Wojskowej wreszcie usuwa dotychczasowe nieuzasadnione ograniczenia i eliminuje luki kompetencyjne. Dajemy tej formacji narzędzia, które od lat z sukcesem posiada również Policja. Mówimy o kluczowych zmianach i rozszerzeniu uprawnień prewencyjnych i procesowych.

W związku z tym mam pytanie do pana ministra. Czy rozszerzenie katalogu uprawnień i zadań Żandarmerii Wojskowej – jakkolwiek słuszne – czy to przejęcie nowych kompetencji mandatowych i oskarżycielskich w pełni zabezpiecza formację pod kątem logistycznym i kadrowym, tak aby też nie ucierpiały na tym bieżące zadania formacji? Czy jesteśmy zabezpieczeni na tym polu? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Patryka Jaskulskiego, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma.

Pani poseł Józefa Szczurek-Żelazko, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Omawiany projekt rozszerza kompetencje Żandarmerii Wojskowej. Nadaje jej prawo do wykonywania czynności operacyjnych również w stosunku do cywilów, do podmiotów, które np. biorą udział w postępowaniach przetargowych na zamówienia wojskowe, ale chodzi również np. o uprawnienie do kontrolowania prawa np. do noszenia mundurów, odznak, oznak wojskowych. To wszystko może być prowadzone wobec cywilów. Również nabywa ona dodatkowe uprawnienia, jeżeli chodzi o działania w stosunku do cywilów, takie jak rejestrowanie w niektórych sytuacjach zdarzeń, zakładanie podsłuchów, np. rejestrowanie zdarzeń chociażby w izbach wytrzeźwień.

W związku z powyższym, panie ministrze, mam takie pytania. Jakie konkretne mechanizmy kontroli przewidziano, aby zapobiec nadużywaniu tych nowych uprawnień? Drugie pytanie. (*Dzwonek*) Ilu dodatkowych żołnierzy oraz jakich nakładów finansowych będzie wymagała realizacja tych zadań?

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Ewę Leniart, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Chciałam zwrócić uwagę, że porządkowanie kompetencji Żandarmerii Wojskowej nie może wiązać się jednak z tym, iż rozszerza się uprawnienia tejże formacji na sferę praw i wolności obywateli cywilnych. Przede wszystkim budzi pewien niepokój nie tylko uprawnienie do legitymowania i przesłuchiwania świadków cywilów, ale także jednak prowadzenie czynności operacyjnych wobec przedsiębiorców, którzy biorą udział w przetargach organizowanych przez struktury podległe MON. Polska konstytucja i przepisy prawne wyraźnie rozgraniczają uprawnienia wojska w stosunku do żołnierzy, a inaczej pozwalają traktować działania i uprawnienia wojska w stosunku do obywateli cywilnych. Czy nie istnieje zatem ryzyko, że może dochodzić do tego, że (*Dzwonek*) Żandarmeria Wojskowa będzie prowadzić bezprawną inwigilację cywilnych przedsiębiorców, co doprowadzi de facto do zacierania granicy pomiędzy wojskowym i cywilnym porządkiem prawnym? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Grzegorza Lorka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Na jakiej podstawie będzie doregulowany przepis o kompetencjach? Czy to będzie rozporządzenie, czy też ten katalog będzie niedokończony? Chodzi o aspekt, który tutaj wielu z moich kolegów, posłanek i posłów, poddaje pod dyskusję, czyli o to, na jakiej podstawie i do jakiego momentu żandarmeria

Poseł Grzegorz Lorek

będzie mogła prowadzić czynności. Bo tu każdy z nas martwi się, żeby nie stało się to, co się kiedyś stało z Policją – później to uregulowano – żeby dosłownie nie ganiała babci z warzywami. Po prostu chodzi o to, żeby ta formacja służyła państwu polskiemu i nie była wykorzystywana do celów niezgodnych z istotą formacji wojskowej. Jak to widzicie? Czy zamierzacie to uregulować w rozporządzeniu, czy też zostawicie ten katalog otwarty i wtedy to będzie niebezpieczne? (*Dzwonek*) Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Jarosława Sachajkę, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Poseł Jarosław Sachajko:

Oczywiście.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Będę kontynuował temat, o którym mówiłem w trakcie wystąpienia w imieniu koła. Chodzi o nagrywanie interwencji. To jest naprawdę bardzo ważne. Obywatel musi czuć się bezpieczny, żeby później w sądzie nie okazywało się, że co innego mówi żandarm, co innego mówi obywatel, no i komu ma uwierzyć sąd. Mamy XXI w. i wszystkie interwencje żandarmerii powinny być nagrywane, wszystkie przesłuchania osób cywilnych, jak i wojskowych powinny być nagrywane.

Proszę również powiedzieć, co się będzie działo z tymi nagraniami. Jakoś wyrywkowo żandarmeria będzie sobie mówiła: to nagrywamy, tego nie nagrywamy. Ale jak już nagrywają, to powinien być specjalny protokół i przechowywania, i niszczenia, żeby te nagrania później nie były wykorzystywane w innych celach (*Dzwonek*), wprost: nie mogły być upubliczniane w Internecie. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Władysława Kurowskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Władysław Kurowski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Bezpieczeństwo państwa i skuteczne ściganie przestępstw są sprawami fundamentalnymi. Dlatego Żandarmeria Wojskowa musi dysponować narzędziami pozwalającymi skutecznie chronić Siły Zbrojne i interesy państwa. Jednak rozszerzenie uprawnień tej formacji, szczególnie wobec osób cywilnych, wymaga jasnych reguł i odpowiedzialnej kontroli. Dlatego pytam: Po pierwsze, jakie konkretne gwarancje ochrony praw obywateli wprowadzono, aby nowe uprawnienia żandarmerii nie prowadziły do nieuzasadnionej ingerencji w życie osób cywilnych? Po drugie, kto i w jaki sposób będzie kontrolował zasadność korzystania z szerszego dostępu do danych oraz stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych? Po trzecie, czy rząd przeanalizował ryzyko nakładania się kompetencji Żandarmerii Wojskowej i Policji oraz zapewnił skuteczną koordynację ich działań?

Wnoszę, aby skuteczność nowych rozwiązań szła w parze z przejrzystością, proporcjonalnością (*Dzwonek*) i odpowiedzialnością za korzystanie z przyznanych uprawnień. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Annę Wojciechowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Anna Wojciechowska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W obliczu rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa państwa Żandarmeria Wojskowa musi dysponować skutecznymi narzędziami do ochrony żołnierzy, infrastruktury wojskowej, środków publicznych. Dlatego dostosowanie jej kompetencji do współczesnych wyzwań jest bardzo potrzebne i to jest bardzo dobry projekt. Jednocześnie rozszerzanie uprawnień służb musi iść w parze z jasnymi zasadami ich stosowania oraz ochroną praw obywatelskich.

Panie Ministrze! Czy wraz z rozszerzeniem kompetencji Żandarmerii Wojskowej przewidziano odpowiednie wzmocnienie kadrowe, szkoleniowe i techniczne tej formacji, aby nowe uprawnienia przełożyły się na realną skuteczność działania, a nie pozostały jedynie zmianą przepisów? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Jako ostatniego zapraszam do zabrania głosu pana posła Włodzimierza Skalika, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Nie jestem członkiem Komisji Obrony Narodowej, nie sposób być członkiem wszystkich komisji. Nie uczestniczyłem w debacie na temat tego pro-

Poseł Włodzimierz Skalik

jektu. Stąd oczekuję wyjaśnienia: Jakie konkretne, faktyczne i udokumentowane problemy w działalności Żandarmerii Wojskowej lub w ochronie interesów Sił Zbrojnych uzasadniają objęcie osób cywilnych jej właściwością? Dlaczego zadania te nie mogą być realizowane przez Policję lub inne cywilne organy ścigania we współpracy z Żandarmerią Wojskową, zamiast być przekazywane bezpośrednio formacji wojskowej? Czy przeprowadzono analizę ryzyka nadużyć oraz skutków rozszerzenia uprawnień Żandarmerii Wojskowej wobec obywateli niebędących żołnierzami, w tym wpływu na ochronę praw i wolności jednostek? I ostatnie pytanie: Jakie precyzyjne gwarancje procesowe (*Dzwonek*) i mechanizmy nadzoru sądowego mogą zapobiegać instrumentalnemu wykorzystywaniu nowych uprawnień wobec cywilów? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Na tym lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Na wszystkie państwa pytania odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej pan minister Paweł Bejda.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Paweł Bejda:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przede wszystkim chciałbym bardzo serdecznie podziękować bez wyjątku wszystkim uczestniczącym w tej debacie, czy w komisji, czy teraz na sali plenarnej. Odbieram to jako wyraz troski o bezpieczeństwo państwa polskiego.

Proszę zauważyć, że w tej chwili rok w rok wydajemy ponad 200 mld zł, jeżeli chodzi o naszą armię, wojsko, doposażenie, utrzymanie, infrastrukturę. To jest potężna kwota, którą trzeba zabezpieczyć. To są nowe zagrożenia, to są nowe wyzwania. Oczywiście jak najbardziej rozumiem tę troskę, również i obywateli, jeżeli chodzi o cywilów, ale chcę podkreślić, że tą ustawą chcemy także objąć cywilów, którzy pracują w szeregach Wojska Polskiego czy w Ministerstwie Obrony Narodowej. Chcę też zauważyć, że na dzień dzisiejszy stan armii to jest już ponad 220 tys. żołnierzy. W porównaniu do lat ubiegłych, chociażby do 2023 r., to jest o 30 tys. żołnierzy więcej.

W związku z tym ten katalog uprawnień Żandarmerii Wojskowej, przy zagrożeniach również ze Wschodu, musi po prostu być jak najbardziej rozszerzony. Precyzyjnym skalpelem musimy po prostu wycinać zło, które w każdej chwili może się pojawić chociażby podczas realizacji i wykonywania budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej. Rozumiem tę troskę i pytania, czy rozszerzenie katalogu uprawnień nie zaburzy np. spraw kadrowych. Chcę państwu powiedzieć, że oczywiście nie. Jeżeli chodzi o tę ustawę, to realizujemy to z własnego budżetu. Przygotowaliśmy się i w dalszym ciągu przygotowujemy się do tego, żeby dyspozycyjność żołnierzy Żandarmerii Wojskowej była jak największa.

Były pytania dotyczące kontrolowania noszenia odznak i mundurów. Sami państwo doskonale wiecie, że to w tej chwili jest nadużywane. Jest mnóstwo różnego rodzaju przebierańców, którzy zakładają mundury podobne do mundurów żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej. Nakładają sobie jakieś dziwne opaski na ramiona i wręcz roszczą sobie prawo do zatrzymywania obywateli czy do przeprowadzania różnego rodzaju akcji, w tym akcji sabotażowych. Dlatego prawo jasno i wyraźnie musi określać, kto może chodzić w polskim mundurze. Myślę, że ponadpartyjnie nie powinniśmy mieć co do tego absolutnie żadnych wątpliwości.

Oczywiście państwo posłowie pytaliście też o to, jak jest ze sprawą kontroli. Chcę państwu powiedzieć, że mechanizm kontroli to prokurator i sąd. Każda działalność operacyjna jest pod nadzorem prokuratury i sądu. Chcemy działać transparentnie i przejrzyście. Chcemy poprawić prawo i dać nowe uprawnienia Żandarmerii Wojskowej m.in. po to, żeby odciążyć Policję. Te czasy są bardzo dynamiczne i ważna jest sprawa natychmiastowej reakcji i natychmiastowej interwencji. Nie może być tak, że żołnierz Żandarmerii Wojskowej stoi bezczynnie, bo nie może reagować i musi dzwonić po Policję, a czas ucieka.

Szanowni Państwo! Pan poseł Sachajko pytał o kamerki nasobne i o nagrywanie, o przechowywanie nagrań. Panie pośle, jest rozporządzenie ministra obrony narodowej, które reguluje sprawy nagrywania. Proszę mi wierzyć, że absolutnie to będzie pod kontrolą. Rozumiemy, że są to sprawy drażliwe i wrażliwe. Jest określony czas przechowywania tych nagrań. Natomiast co do kamerek nasobnych, to jak sami państwo rozumiecie, do tej pory nie było takiego obowiązku, nie było takiej możliwości. Od kiedy Policja zaczęła stosować te kamerki nasobne, jest pełna przejrzystość interwencji. Można sięgnąć do nagrań i w pewnym momencie zobaczyć, kto ma rację. Jest to wprowadzone dla bezpieczeństwa nie tylko obywateli, ale również przedstawicieli i żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

Oczywiście chcemy wzmocnienia kadrowego i szkoleń, żeby żołnierze Żandarmerii Wojskowej wykonywali w sposób rzetelny, celowy i skuteczny swoje zadania według nowego prawa i by byli pod ochroną prawa.

Uprzejmie proszę, żeby Wysoka Izba uchwaliła ten projekt ustawy. Bardzo serdecznie dziękuję, pani marszałek.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Urszulę Nowogórską.

Poseł Urszula Nowogórska:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Jako sprawozdawca komisji bardzo serdecznie chciałabym podziękować za debatę, przedstawione stanowiska klubowe i zadane pytania. Bardzo dziękuję za szeroką analizę i wieloaspektowość ustawy, nad którą państwo się pochyliliście. Szanuję każdą wypowiedź i każde stanowisko, które na tej mównicy zostało przedstawione. Wierzę, że każde stanowisko zostało wypowiedziane w trosce o bezpieczeństwo Wojska Polskiego, państwa polskiego i jego obywateli.

Rzeczywiście przepisy, które są zawarte w ustawie z druku sejmowego nr 2869, są dostosowane do rzeczywistości i do geopolityki zagrożeń, które ona przynosi. Poszerzenie kontroli operacyjnej i kontroli rozpoznawczej daje nowe możliwości. Proszę mi jednak wierzyć, że są one pod pełną kontrolą komendanta głównego Żandarmerii Wojskowej, jak również sądu, prokuratury i ministerstwa. Mówił o tym przed chwilą pan minister. Tu nie będzie przypadkowości, nie będzie nadużywania uprawnień. Konieczność dostosowania się do nowej rzeczywistości, do nowych wymogów i do nowych zagrożeń zmusiła państwo polskie do doprecyzowania pewnych zapisów w ustawie, które dadzą bezpieczeństwo i obywatelom, i polskiej armii.

Chciałabym powiedzieć jako sprawozdawca komisji, że danie nowych uprawnień operacyjnych i rozpoznawczych to jest nie tylko odpowiedzialność komendanta głównego Żandarmerii Wojskowej czy ministra obrony narodowej, ale także to szeroka, społeczna odpowiedzialność przed obywatelami państwa polskiego i przed państwem polskim. Wszystkie działania, które zostały podjęte w tym zakresie, wynikają z troski o bezpieczeństwo państwa polskiego i pełnej odpowiedzialności przed obywatelami państwa polskiego.

Bardzo serdecznie dziękuję za szeroką debatę. Wierzę, że trzy służby, które są pod kontrolą ministra obrony narodowej, czyli Żandarmeria Wojskowa, Służba Wywiadu Wojskowego i Służba Kontrwywiadu Wojskowego, w pełni zapanują nad wszystkimi zagrożeniami, pokusami i niewłaściwymi postawami, które się pojawiają i wymagają odpowiedniej reakcji i zaangażowania polskiej armii. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Zamykam dyskusję*).

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Do trzeciego czytania projektu ustawy przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie punktów porządku dziennego zaplanowanych na dzień 22 października br.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie jeszcze wygłosić oświadczenie?

Nikt się nie zgłasza.

Listę posłów zgłoszonych do wygłoszenia oświadczeń uważam za zamkniętą.

Do wygłoszenia oświadczeń zgłosiło się 25 posłów.

Ustalam czas – 2 minuty.

Pierwszy głos zabierze pan poseł Włodzimierz Skalik, Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Władze Litwy powiadomiły, iż w ostatnią niedzielę, nad ranem, znad Polski wleciał na terytorium Litwy ukraiński uzbrojony dron, który rozbił się i eksplodował w rejonie Poswola, blisko granicy z Łotwą. Odłamki uszkodziły cywilny samochód. Służby litewskie wykryły go, gdy był jeszcze nad terytorium Polski, ok. 40 km od granicy. Polska strona początkowo zaprzeczała temu, ale litewska nieugiętość doprowadziła do tego, że Donald Tusk musiał przyznać, iż dron wleciał od strony Polski.

Szanowni Państwo! Mamy zatem dwa możliwe scenariusze. Pierwszy – wydarzyło się to bez wiedzy polskiego rządu, co potwierdzałoby kompletny brak polskich zdolności operacyjnych i kontroli polskiej przestrzeni powietrznej w newralgicznym, przygranicznym pasie. Jeśli tak jest, to minister obrony Kosiniak-Kamysz powinien podać się do dymisji. Drugi możliwy scenariusz – wydarzyło się to jednak za zgodą i wiedzą rządu, który otwarcie wciąga nas w wojnę przeciw Rosji, co generalnie koresponduje z ciągłym podżeganiem rządu warszawskiego do wojny. Brak stanowczej reprymendy Donalda Tuska wobec Ukrainy, ze strony Warszawy, może wskazywać na współdziałanie obu stron w tej operacji. W tym przypadku też minister obrony Kosiniak-Kamysz powinien podać się do dymisji. Krótko mówiąc, jak by się nie obrócić, Kosiniak-Kamysz zawsze z tyłu.

Przy tej okazji warto zwrócić uwagę na dysproporcje w postawie Ukrainy. Litwa – uszkodzony od odłamków samochód (*Dzwonek*) i oficjalne przeprosiny Ukrainy tego samego dnia. Przewodów, Polska – życie traci dwóch polskich obywateli, zniszczone mienie, 15 listopada miną 4 lata, w czasie których Ukraina kompletnie ignoruje Polskę i Polaków.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Grzegorza Lorka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Polska gospodarka umiera po cichu. Przykładem jest branża meblarska. Horrendalnych kosztów energii i ekologicznej utopii, która ograniczyła produkcję leśną, nie przeżył jeden z największych producentów drewnianych mebli – firma Fameg z Radomska. Produkowali znane na całym świecie krzesła z giętego drewna od 1881 r. Są one także w gmachu Sejmu.

Przeżyli zabory, dwie wojny światowe, komunizm, ale wykończyły ich rząd Tuska, polityka rządu, polityka ekoterrorystyczna. Ogłosili upadłość. Cała polska branża meblowa stoi na krawędzi upadku. Polskie firmy, które do niedawna były europejskimi potentatami, a ich wzornictwo, jakość wykonania i ceny były bezkonkurencyjne w Europie, dziś są bezbronne wobec polityki klimatycznej Brukseli i uległości polskiego rządu.

Panie Premierze Tusk! Niszczycie polskie klejnoty, niszczycie wiedzę polskich meblarzy, niszczycie ich doświadczenie i umiejętności i chcecie zaprzepaścić cały ten dorobek. Wasz rząd jest pierwszym w historii rządem, który, zamiast rozwijać kraj, niszczy gospodarkę i całą branżę meblarską w Polsce. Zamiast wspierać polskich przedsiębiorców, zabija ich biznesy i likwiduje miejsca pracy. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Pan poseł Jarosław Sachajko, Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia.

Zapraszam.

Poseł Jarosław Sachajko:

Szanowna Pani Marszałek! Drodzy Polacy! Zażądałem dzisiaj, aby rząd 13 grudnia wyjaśnił zarzuty dotyczące korupcji przy zakupach zbrojeniowych. „Gazeta Wyborcza", która popiera opcję rządzącą, podaje, że przepłacamy za uzbrojenie co najmniej dwukrotnie, a tańsze oferty są eliminowane. Co więcej, informator „Gazety Wyborczej" twierdzi, iż politycy opcji rządzącej zabiegają o lukratywne posady w zagranicznych koncernach zbrojeniowych.

Dzisiaj Polacy dowiedzieli się, co tak naprawdę uśmiechnięta koalicja widzi zamiast SAFE. Widzi dobrze opłacane posadki. Dlatego właśnie tak zabiegali o unijny SAFE. Chodziło im nie o bezpieczeństwo Polski, ale o ciepłe posadki w zagranicznych korporacjach zbrojeniowych. Natomiast nasze dzieci i wnuki będą spłacały te miliardowe długi.

„Gazeta Wyborcza" wytoczyła niezwykle poważne oskarżenia, do których politycy rządzący obecnie Polską nie chcieli się odnieść, odrzucając mój wniosek. Polacy mają prawo wiedzieć, dlaczego są zadłużani na tak wielkie kwoty i dlaczego nasze dzieci będą musiały je spłacać. Pieniądze na obronę Polski powinny służyć polskiemu bezpieczeństwu, a nie cudzym interesom i suto opłacanym posadom w obcych korporacjach zbrojeniowych dla sprzedajnych polityków.

Drodzy Polacy! Żądajcie wyjaśnień od posłów uśmiechniętej koalicji, żądajcie dokumentów. Dlaczego nie działa CBA? Dlaczego nie mamy dzisiaj informacji o tym, jaka rzeczywiście jest prawda? Wstyd i hańba dla sprzedajnych polityków. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Pawła Sałka, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Paweł Sałek:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W dniu 17 października 2026 r., w sobotę, odbyła się uroczystość 20-lecia Samorządowej Szkoły Muzycznej II Stopnia im. Michała Kleofasa Ogińskiego w Skierniewicach. Uroczystość zgromadziła uczniów, absolwentów, nauczycieli oraz wszystkich, którzy na przestrzeni dwóch dekad współtworzyli piękną historię placówki.

Obchody rozpoczęła uroczysta msza św., która została odprawiona w Kościele św. Jakuba Apostoła, podczas której ks. Sławomir Sobierajski, delegat biskupa łowickiego Wojciecha Osiala, poświęcił nowy sztandar szkoły i wygłosił homilię. Był to wyjątkowy i symboliczny moment podkreślający znaczenie edukacji artystycznej tej placówki dla lokalnej społeczności i przywiązania do tradycji.

Następnie w Kinoteatrze Polonez odbyła się uroczysta gala, podczas której wspominano najważniejsze wydarzenia z historii szkoły oraz wręczono odznaczenia nadane przez prezydenta Polski Karola Nawrockiego. Medalem Złotym za Długoletnią Służbę zostali uhonorowani: Robert Bidler, Magdalena Franaszek-Niewiadomska, Izabela Przecherska-Banaszczyk, Mariusz Sowa oraz Małgorzata Ziętarska-Szczerba. Natomiast Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę odznaczona została Jolanta Kamińska-Krawczewska. Po południu odsłonięto również pamiątkową tablicę na budynku szkoły przy ul. Prymasowskiej upamiętniającą patrona szkoły.

Przez lata szkoła wykształciła wielu utalentowanych muzyków, a jej działalność na stałe wpisała się w rys miasta Skierniewice i regionu. Sobotnie uroczystości przebiegały w podniosłej i pełnej wzruszeń atmosferze, będąc jednocześnie wyrazem uznania dla całej społeczności szkolnej, która od 2 dekad z pasją

Poseł Paweł Sałek

i zaangażowaniem tworzy miejsce inspirujące kolejne pokolenia (*Dzwonek*) młodych artystów.

Serdecznie gratuluję dyrekcji, profesorom, uczniom i absolwentom szkoły pięknych uroczystości jubileuszowych oraz życzę następnych lat owocnej działalności dla dobra kultury polskiej i wychowania młodzieży. Dziękuję uprzejmie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Annę Gembicką, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Anna Gembicka:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Sprawa Zoo Łączna pokazuje, dlaczego potrzebujemy jasnych zasad odbierania zwierząt i rzeczywistej kontroli, m.in. nad działaniami organizacji pozarządowych. Wywieziono 33 zwierzęta, część za granicę, pozostałe powierzono burmistrzowi. Teraz wszyscy umywają ręce, a prokuratura udaje, że nie wie, o co chodzi.

Już w lutym 2024 r. wspólnie z posłami Prawa i Sprawiedliwości oraz z posłem Sachajką złożyliśmy projekt ustawy, druk nr 260, który cywilizuje zasady związane z odbieraniem zwierząt. Zaproponowaliśmy konkretne rozwiązania, np. zakaz używania przez organizację nazw, odznak i umundurowania, które mogą wprowadzać obywateli w błąd, sugerując, że mają do czynienia z Inspekcją Weterynaryjną. Prywatna organizacja nie może przecież budować swojej pozycji na udawaniu państwowej służby. Następne rozwiązanie dotyczyło odebrania organizacjom możliwości samodzielnego interwencyjnego odbierania zwierząt gospodarskich. W naszym projekcie takie działania podejmują tylko uprawnione służby i po odpowiednich wcześniejszych czynnościach.

Kolejnym krokiem musi być też pełna transparentność finansowania organizacji pozarządowych. Odbieranie zwierząt rolnikowi czy przedsiębiorcy może oznaczać zniszczenie dorobku i pozbawienie rodziny źródła utrzymania. Takiej decyzji nie wolno opierać na kaprysach aktywisty, na ideologii czy na interesie finansowym poszczególnych organizacji. Ochrona zwierząt nie może być przepustką do niszczenia ludziom życia i majątku. (*Oklaski*)

(*Poseł Jarosław Sachajko*: Brawo!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam panią poseł Bożenę Lisowską, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

(*Poseł Władysław Kurowski*: Nie ma.)

Pan poseł Bartłomiej Dorywalski.

(*Poseł Władysław Kurowski*: Nie ma.)

Też nie ma.

Pan poseł Władysław Kurowski, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Władysław Kurowski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Szanowni Rodacy! Każdy wolny, dumny i niepodległy naród potrzebuje w swojej historii niezmiennych fundamentów i moralnych drogowskazów, które pozwalają przetrwać najcięższe próby i zachować własną tożsamość. Dla nas Polaków i dla każdego, komu bliska jest troska o nasz wspólny dom, takim niewzruszonym kompasem pozostaje nauczanie św. Jana Pawła II.

Dziś, 22 października, w dniu liturgicznego wspomnienia papieża Polaka, wracamy myślą do 1978 r., kiedy miała miejsce uroczysta inauguracja jego pontyfikatu. Św. Jan Paweł II pozostawił nam dziedzictwo, które odwołuje się do tradycyjnego kanonu naszych narodowych wartości: Bóg, honor, ojczyzna. To nie są jedynie historyczne hasła na sztandarach, ale żywe zobowiązanie, które musimy wypełniać każdego dnia w służbie publicznej. Ojciec Święty uczył nas głębokiego, dojrzałego i odpowiedzialnego patriotyzmu. Wobec współczesnych zagrożeń dla naszej suwerenności musimy stale pamiętać słowa, które wypowiedział do nas na ojczystej ziemi. Cytuję: Ojczyzna jest naszą matką ziemską. Polska jest matką szczególną. Niełatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele cierpiała i wciąż na nowo cierpi. Dlatego ma prawo do miłości szczególnej. Koniec cytatu.

Prawdziwy patriotyzm i szacunek dla ojczyzny nie mogą istnieć bez bezwzględnej obrony fundamentu wszelkiego dobra – wartości ludzkiego życia. Św. Jan Paweł II przypomniał, że miarą dojrzałego każdego cywilizowanego państwa jest to, jak chroni ono swoich najsłabszych i najbardziej bezbronnych obywateli – od poczęcia aż do naturalnej śmierci.

W kontekście ostatnich głosowań w tej Izbie chcę z całą mocą podkreślić: zgodnie ze swoimi sumieniem i przekonaniami zawsze głosowałem i zawsze będę głosował za życiem. (*Dzwonek*) Ochrona daru życia jest naszym podstawowym obowiązkiem moralnym, z którego nigdy nie wolno nam rezygnować. Ochrona rodziny i nienaruszalność prawa do życia to filary, na których od wieków stoi Polska. Niech to oświadczenie wygłoszone z trybuny sejmowej będzie mocnym głosem przypominającym o naszej wielkiej odpowiedzialności przed Bogiem i narodem. Bądźmy wierni testamentowi św. Jana Paweł II i budujmy Polskę silną, bezpieczną, dumną i wierną swoim najgłębszym korzeniom. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Patryka Wichra, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Patryk Wicher:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat. Te słowa, ten cytat słynnego Janusza Korczaka przywołuję w wyjątkowej chwili. W tym tygodniu w moim okręgu otwarto kolejne dwie hale sportowe przy szkołach – dla dzieci, dla młodzieży. Za naszych czasów, w poprzednich dwóch kadencjach, był wysyp hal, boisk, infrastruktury, gdzie dzieci mogą zdobywać kolejne szlify sportowe, ale także po prostu bawić się ze swoimi rówieśnikami, spędzać razem czas wolny. Dzisiaj powinniśmy zachęcać dzieci i młodzież do tego, żeby integrowały się na halach sportowych, na bieżniach, boiskach, żeby przebywały razem nie przed smartfonami, nie przed komputerami, ale właśnie prowadząc aktywny styl życia, spotykać się z drugą osobą. Takiej infrastruktury powinno być jak najwięcej.

Gratuluję serdecznie panu burmistrzowi miasta Zakopanego Łukaszowi Filipowiczowi, który otworzył w Szkole Podstawowej nr 1 piękną, zmodernizowaną halę sportową. To było kilka dni temu. A dzisiaj w gminie Gródek nad Dunajcem pan wójt Jarosław Baziak otworzył w Brzezinach-Roztoce w Szkole Podstawowej nr 1 im. Janusza Korczaka kolejną piękną halę sportową też dla dzieci i młodzieży. Moi drodzy, połączone to było z 20-leciem nadania szkole imienia Janusza Korczaka – wyjątkowej postaci, wielkiego pedagoga, wielkiego Polaka, osoby odważnej, która oddała życie w obronie swoich podopiecznych, która stworzyła pedagogikę miłości do dziecka, ale też wymagań wobec dziecka. Bo dziecko musi mieć swoje prawa, ale też swoje obowiązki. O tym, moi drodzy państwo, nie powinniśmy dzisiaj zapominać. Życzę wam dobrej zabawy, radości z nowych obiektów, dobrej integracji i spędzania czasu, moje drogie dzieciaki, droga młodzieży, z waszymi rówieśnikami. Wszystkiego dobrego. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Annę Pieczarkę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Anna Pieczarka:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pragnę zwrócić uwagę na niezwykle cenną społeczną inicjatywę realizowaną w powiecie tarnowskim w Małopolsce, który mam zaszczyt reprezentować. Starosta tarnowski we współpracy ze Stowarzyszeniem Sołtysów Ziemi Tarnowskiej w najbliższą sobotę, 24 października, organizuje 11. już edycję gali sołtys roku powiatu tarnowskiego 2025, która odbędzie się w Centrum Paderewskiego w Kąśnej Dolnej. Wydarzenie jest podsumowaniem konkursu i okazją do uhonorowania najbardziej aktywnych sołtysów. Pozwólcie państwo, że wymienię tych najlepszych z najlepszych, nagrodzonych za zaangażowanie i poświęcenie w pracy sołtysa na rzecz swojego sołectwa. To Michał Koralik z gminy Ciężkowice, Waldemar Gądek z gminy Gromnik, Wojciech Taraszka z gminy Lisia Góra, Piotr Krawczyk z gminy Pleśna, Piotr Urbanek z gminy Radłów, Marian Kawa z gminy Rzepiennik Strzyżewski, Andrzej Król z gminy Ryglice, Stanisław Starostka z gminy Skrzyszów, Kazimierz Urbanik z gminy Szerzyny, Wojciech Kozioł z gminy Tarnów, Kazimierz Fura z gminy Tuchów, Dorota Katra z gminy Wierzchosławice, Tadeusz Dulian z gminy Wietrzychowice, Mirosław Bąk z gminy Wojnicz, Urszula Sacha z gminy Zakliczyn i Andrzej Skowron z gminy Żabno. Wielkie gratulacje. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Fryderyka Sylwestra Kapinosa, Klub Parlamentarny Rozwój Plus.

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kolej to okno na świat. Kolej to ważne narzędzie rozwoju regionów, szczególnie tych dalej oddalonych od centrum Polski. Myślę, że wszystkim, którym leży na sercu dobro małych ojczyzn, bliska jest taka opinia.

Parlament naszego pięknego kraju to miejsce, gdzie padają często naprawdę zaskakujące opinie. Podczas poprzedniego posiedzenia Sejmu mogliśmy np. usłyszeć zarzut, że podczas 8 lat rządów Zjednoczonej Prawicy nie udało się wyremontować dworca kolejowego w Mielcu. Jak rozumiem, według Koalicji Obywatelskiej, przed zmianą nazwy Platformy Obywatelskiej, należało wyremontować budynek dworca przy linii kolejowej, na której nie jeździły pociągi osobowe. Co więcej, przestały jeździć na tej linii w 2009 r. Kto wtedy rządził w Polsce? Platforma Obywatelska.

Ale jedźmy dalej. Mamy rok 2021. Do Mielca wracają pociągi osobowe. Czas na kolejny etap, czyli na remont dworca kolejowego. W naszym mieście, Mielcu, są pasażerowie. Teraz jest to logiczne działanie. 11 października 2023 r. w Mielcu wspólnie z Rafałem Zgorzelskim, ówczesnym członkiem zarządu PKP SA, informowaliśmy o harmonogramie realizacji inwestycji polegającej na budowie nowego dworca kolejowego w Mielcu z konkretnym planem oddania obiektu do użytku w trzecim kwartale 2026 r. Dziś z tego obiektu już korzystaliby pasażerowie. Ale niestety, po wyborach do władzy w Polsce wraca Donald Tusk i mielecki dworzec PKP zostaje wykreślony z listy inwestycyjnej. Dopiero presja społeczna sprawiła, że powrócono do realizacji planów budowy nowego dworca. Choćbyście nie wiem jak bardzo się

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos

starali, nie napiszecie historii od nowa. Wasze błędy, wasze złe działania, wasze zagrywki polityczne są w pamięci Mielczan i mieszkańców powiatu mieleckiego. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Łukasza Mejzę, posła niezrzeszonego. Nie ma.

Pani poseł Barbara Bartuś, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Barbara Bartuś:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 22 października 1978 r. podczas uroczystej mszy św. inaugurującej pontyfikat Jan Paweł II wezwał świat: „Nie lękajcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi". Niespełna 8 miesięcy później, 2 czerwca 1979 r., podczas pierwszej pielgrzymki do ojczyzny, na placu Zwycięstwa w Warszawie wołał: Niech stąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi. Tej ziemi". Przypomnijmy sobie te słowa. Przypomnijmy sobie atmosferę z tamtych dni, z tamtego okresu. Te słowa budziły w Polakach nadzieję i ducha wolności, który znalazł swój wyraz w powstaniu „Solidarności" i drodze do odzyskania niepodległości. Jan Paweł II przypominał nam jednak nie tylko to, jak walczyć o wolność, lecz także to, jak ją rozumieć. Uczył, że człowieka nie można w pełni zrozumieć bez Chrystusa, a wolność nie oznacza odrzucenia prawdy i odpowiedzialności. Zobowiązuje nas do poszanowania godności każdego człowieka i obrony życia.

Dziś, gdy podważane są wartości chrześcijańskie, zagrożona jest cywilizacja życia, a wychowanie młodego pokolenia traci należne mu miejsce, musimy zapytać: Co zrobiliśmy z dziedzictwem św. Jana Pawła II? Co pozostało z nauczania papieża, który przecież przemawiał (*Dzwonek*) również tutaj, w polskim Sejmie? Nie wystarczy powoływać się na Jana Pawła II. Trzeba jeszcze mieć odwagę bronić wartości, których nauczał. Bo wolność, która odrzuca prawdę, a godność człowieka oddziela od szacunku do życia, odchodzi od fundamentów, na których budowaliśmy niepodległą Polskę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Szymona Giżyńskiego, Klub Parlamentarny Rozwój Plus. Nie ma pana posła?

(*Poseł Zbigniew Chmielowiec*: Jestem!)

Jest pan poseł? Nie, nie. Nie ma posła Giżyńskiego.

(*Poseł Zbigniew Chmielowiec*: Ale przede mną jest jeszcze Waldemar.)

A to dopiero będę czytała, panie pośle.

(*Poseł Zbigniew Chmielowiec*: Pani marszałek, bardzo przepraszam.)

Bardzo proszę pana posła Waldemara Andzela, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Waldemar Andzel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Oświadczenie dzisiejsze mam w sprawie skandalicznych wypowiedzi europosła Krzysztofa Śmiszka o Marszu Niepodległości. Porównanie Marszu Niepodległości do obrazów przemocy i dewastacji francuskich miast to polityczna podłość i obraza dla tysięcy polskich patriotów. Europoseł Krzysztof Śmiszek powinien wiedzieć, że 11 listopada Polacy wychodzą na ulice, aby manifestować miłość do ojczyzny, szacunek dla historii i dumę z biało-czerwonych barw. Dobrze, że redaktor Tomasz Terlikowski wystudził ten tani populizm. Nawet polityczna niechęć do prawicy nie usprawiedliwia tak absurdalnych porównań. Marsz Niepodległości to manifestacja patriotyzmu, którego tak bardzo brakuje dziś europejskim elitom. Panie Śmiszek, gardzenie narodowymi symbolami to wielki wstyd. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Zapraszam pana posła Zbigniewa Chmielowca, Klub Parlamentarny Rozwój Plus.

Poseł Zbigniew Chmielowiec:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W tym tygodniu w Sanoku spotkało się ponad 20 starostów z Podkarpacia z alarmującym apelem: szpitale tracą płynność, a państwo zostawia ich samych z tym problemem. Szpital w Brzozowie może zakończyć rok ze stratą blisko 20 mln zł. W Nisku strata po 9 miesiącach przekroczyła 11 mln zł. Starosta dębicki mówił o blisko 11 mln zł niezapłaconych nadwykonań. Starosta sanocki przypomniał, że powiaty nie dostają na szpitale ani złotówki z budżetu państwa, tylko z NFZ-etu, a muszą finansować jeszcze oświatę i drogi. Starosta kolbuszowski ostrzegał, że jeżeli sytuacja się nie zmieni, szpitale naprawdę będą zamykane, ponieważ przy obecnych budżetach samorządy nie są w stanie ich utrzymać.

Szanowna Pani Marszałek! To skutek systemu, w którym za zadania ustalone przez państwo płacą samorządy. Związek Powiatów Polskich pisze wprost, że szpitale powiatowe de facto kredytują Narodowy Fundusz Zdrowia. Rząd od ponad roku zapowiada instrumenty wsparcia, a samorządy wciąż na nie czekają.

Dziękuję samorządowcom, że mimo wszystko dokładają do szpitali ze swoich budżetów, i nie zgadzam

Poseł Zbigniew Chmielowiec

się na to, by całą odpowiedzialność przerzucać na samorządy powiatowe. Dlatego oczekuję od rządu pełnej i terminowej zapłaty za wykonane świadczenia, uruchomienia jeszcze w tym roku funduszu na restrukturyzację szpitali powiatowych oraz planu wypracowanego razem z samorządami, a nie ponad ich głowami. Państwo, które wymaga od powiatów odpowiedzialności za zdrowie mieszkańców, musi je też realnie wspierać. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam panią poseł Ewę Leniart, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Ewa Leniart:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 15 października br. Szkoła Podstawowa w Łubnie przyjęła imię Jana Pawła II. To wyjątkowy krok w historii nie tylko społeczności szkolnej, ale także całej miejscowości. W ten sposób placówka wybrała na swojego patrona wyjątkowego człowieka, największego Polaka, który objął Stolicę Piotrową, ale wybrała także zestaw wartości, które będą drogowskazem dla młodych pokoleń Polaków.

Szkoła Podstawowa w Łubnie od lat stanowi serce tamtejszej społeczności. To tutaj dzieci stawiają pierwsze kroki na ścieżce wiedzy, kształtują charakter oraz uczą się odpowiedzialności za siebie, ale też za drugiego człowieka. Dzisiaj przez wybór patrona szkoła zyskała fundament, na którym opierać się będzie misja wychowania młodych Polaków. Jan Paweł II żywił głęboki szacunek oraz miłość do młodych ludzi. Powtarzał im: Wy jesteście nadzieją świata, wy jesteście moją nadzieją. Niech postać Ojca Świętego będzie dla uczniów z Łubna stałym drogowskazem w poszukiwaniu prawdy oraz budowaniu swojego charakteru.

Gratuluję dyrektorowi szkoły, nauczycielom, rodzicom oraz uczniom tak wspaniałego wyboru patrona. Gratuluję także odwagi w czasach, kiedy tak trudno jest przyciągnąć młodzież do systemu wartości. Dziękuję władzom samorządowym wraz z wójtem gminy Dynów oraz przewodniczącym rady za realizację tej pięknej, tak potrzebnej i wspaniale przyjętej inicjatywy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Bartosza Zawieję, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska. Nie ma.

Pan poseł Lucjan Marek Pietrzczyk, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Poseł Lucjan Marek Pietrzczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Poczucie bezpieczeństwa to przede wszystkim przewidywalność, zdolność rozumienia tego, co może się wydarzyć, i przygotowania się na to. Niedawne porozumienie Donalda Trumpa z Władimirem Putinem w sprawie zakupu rosyjskiego diesla trudno uznać za przewidywalne czy zrozumiałe. Rodzi ono zasadnicze pytanie. Czy tak niewielka korzyść dla Stanów Zjednoczonych jest warta tak dużej politycznej ceny? Zapowiedziane dostawy to ok. 36 mln baryłek paliwa. Przy obecnym zużyciu USA wystarczy to na zaledwie 9, 10 dni. To doraźna pomoc, która nie rozwiąże strukturalnych problemów amerykańskiego rynku paliw. Dla Rosji to istotne przychody, które mogą wesprzeć jej machinę wojenną. To także osłabienie skutków sankcji i sygnał dla mnie absolutnie nie do przyjęcia, że Moskwa, nawet prowadząc ataki na Ukrainę, pozostaje partnerem, z którym można robić interesy. Krytyka tej decyzji nie jest krytyką amerykańskiego sojuszu. Przeciwnie, traktujemy Stany Zjednoczone jako bliskiego partnera, dlatego mamy prawo oczekiwać decyzji, które wzmacniają bezpieczeństwo i zaufanie. Silny sojusz nie wymaga bezkrytyczności, lecz szczerości, przewidywalności i działań zrozumiałych dla wszystkich jego stron. Dziękuję.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Magdalenę Filipek-Sobczak, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość. Nie ma pani poseł.

Zapraszam panią poseł Bogumiłę Olbryś, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Bogumiła Olbryś:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu zarządów rodzinnych ogrodów działkowych chciałabym zwrócić uwagę na potrzebę zmian legislacyjnych w zakresie opłat za użytkowanie wieczyste gruntów związanych z rodzinnymi ogrodami działkowymi. Przez minione lata ustawodawstwo polskie gwarantowało ogrodom działkowym stabilność poprzez możliwość nieodpłatnego użytkowania gruntów. Postanowienia zawarte w art. 12 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych wyraźnie zakazują prowadzenia na terenach ROD działalności komercyjnej. Tymczasem znowelizowana ustawa o gospodarce nieruchomościami w art. 72 wymienia szereg podmiotów nieprowadzących działalności komercyjnych, dla których przewidziano niższe opłaty z tytułu wieczystej dzierżawy gruntów. Niestety w grupie tej nie znalazły się ogrody działkowe, z czego skorzystały samorządy, obciążając ogrody stawką opłat w wysokości 3%, tak jak w przypadku podmiotów komercyj-

Poseł Bogumiła Olbryś

nych nastawionych na zysk. Ogrody działkowe nie generują żadnych zysków, z których mogłyby pokryć zobowiązania finansowe naliczane przez samorządy. W związku z powyższym postulują wprowadzenie ustawowej stawki opłat za użytkowanie wieczyste dla ROD w wysokości 1% wartości gruntu, wprowadzenie dla gmin możliwości do całkowitego zwalniania stowarzyszeń ogrodowych z opłat za użytkowanie wieczyste, poparcie zapisu o prawie pierwokupu dla gmin za 1% wartości w przypadku zbycia użytkowania wieczystego przez rodzinne ogrody działkowe, co pozwoli wyeliminować ryzyko spekulacji gruntami. Ogrody działkowe nie prowadzą działalności komercyjnej i nie powinny być traktowane na równi z podmiotami generującymi zyski. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Józefę Szczurek-Żelazko, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Józefa Szczurek-Żelazko:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 17 października miałam wyjątkową przyjemność uczestniczyć w niezwykłym koncercie Orkiestry Dętej Okulice i podziwiać wokalistów tego zespołu. Koncert ten odbył się z okazji 90-lecia tej orkiestry. 90 lat działalności to dorobek kolejnych pokoleń muzyków, ich praca i zaangażowanie w pielęgnowanie tradycji. Orkiestra upowszechnia muzyczną kulturę, łączy mieszkańców, przekazuje młodym ludziom pasję do wspólnego muzykowania. Koncertując w kraju i za granicą, Orkiestra Dęta Okulice promuje nie tylko swoją miejscowość, ale gminę Rzezawa i całą Bocheńszczyznę. Reprezentuje swoją społeczność i piękną polską kulturę, dając mieszkańcom powody do uzasadnionej dumy.

Za tę działalność składam całemu zespołowi wyrazy szacunku i uznania. Szczególne podziękowania kieruję do kapelmistrza pana Mariusza Kurnika za prowadzenie orkiestry, pracę nad jej poziomem artystycznym i rozwijanie talentów muzyków. Dziękuję wszystkim członkom orkiestry za czas poświęcony próbom i koncertom, za wytrwałość oraz dzielenie się muzyką ze słuchaczami. Dziękuję również poprzednim pokoleniom muzyków i osobom wspierającym zespół za współtworzenie jego historii. Dziękuję wszystkim sponsorom, dzięki którym ta orkiestra może się rozwijać i koncertować. Gratuluję jubileuszu i życzę wielu, wielu sukcesów. Życzę kolejnych osiągnięć, satysfakcji ze wspólnej pracy oraz młodych następców, którzy będą kontynuować tę piękną tradycję. (*Dzwonek*) Dziękuję za państwa wkład w kulturę i promocję naszej małej ojczyzny. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią poseł Teresę Pamułę, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Teresa Pamuła:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Sytuacja szpitali powiatowych jest dramatyczna. Narastające zadłużenie, prawie 200 mln strat w Szpitalu Powiatowym w Sanoku, prawie zlikwidowane szpitale w Ustrzykach Dolnych czy Lesku, bardzo trudna sytuacja szpitala w Lubaczowie. Straty na działalności podstawowej wynikają z działalności państwa i rosnących kosztów wynagrodzeń. Samorządy ostrzegają, że bez zmian finansowania szpitali powiatowych może dojść do ograniczenia działalności dużej części szpitali powiatowych.

Według danych Związku Powiatów Polskich aż ponad 90% spośród 207 badanych szpitali powiatowych wykazało stratę na działalności podstawowej, a 40 szpitali jest zagrożonych upadłością. Np. szpital w Lubaczowie osiągnął stratę prawie 15 mln zł w roku 2025 i miał niezapłaconych prawie 2,5 mln zł za nadwykonania. Przyczyny to również terminy płatności wykazywane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, a także zmniejszone ryczałty na rok 2026. Np. szpital w Lubaczowie miał ten ryczałt zmniejszony aż o 4%. Związek Powiatów Polskich przyjął stanowisko, protestowały również samorządy w Sanoku, ale pani minister nie znalazła czasu, żeby się spotkać z osobami, które mówią o bardzo trudnej sytuacji szpitali powiatowych. Wolała pójść na mecz z osobami (*Dzwonek*) z Platformy.

Panie Premierze! Art. 68 konstytucji mówi: każdy ma prawo do ochrony zdrowia. Ust 2: obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Panie premierze, liczę na to, że artykuł konstytucji będzie zachowany przez pana i szpitale powiatowe nie upadną. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, pani poseł. Dziękuję.

Zapraszam pana posła Włodzimierza Tomaszewskiego, Klub Parlamentarny Rozwój Plus.

Poseł Włodzimierz Tomaszewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wielokrotnie tu występowałem w sprawie realizacji inwestycji tunelu średnicowego w Łodzi. Ta inwestycja trwa już wiele lat, ale realizacja tego tunelu średnicowego wpadła w ręce osób nieodpowiedzialnych. Ci, którzy przygo-

Poseł Włodzimierz Tomaszewski

towywali dokumentację, a potem nadzorowali tę inwestycję, niestety nie tylko nie dbali o to, żeby ta inwestycja była szczegółowo pilnowana, zwłaszcza z punktu widzenia technologicznego, ale także nie przygotowali dokumentacji dla potrzeb przetargu. Ta inwestycja była przekształcana, i słusznie, przez protesty mieszkańców, którzy chcieli, żeby była większa liczba przystanków na trasie linii średnicowej, ale dokumentacja była wadliwa. Wybrano polską firmę, która miała to realizować i która wszystkie te błędy naprawiała. Błędy były od 2010 r. do 2015 r. Natomiast firma polska, która to realizowała i która naprawiała te błędy, niestety nie dostała z tego tytułu waloryzacji. Ta waloryzacja była podstawą do tego, żeby ta firma dokończyła realizację inwestycji. Firma wykonała ponad 6,5 km, został 1 km. Na skutek braków w tej dokumentacji nastąpiło obsunięcie na pewnym etapie, po tych 6,5 km. Zamiast waloryzować 600 mln w przypadku tej firmy i kontynuować inwestycję, budowa stanęła we wrześniu 2024 r. W grudniu ub.r. przyjęto ustawę, która wyrzuciła tę firmę. Dzisiaj debatujemy nad budżetem, a z powodu tego wyrzucenia (*Dzwonek*) straty już dzisiaj są liczone na ponad 3 mld zł. 3 lata opóźnienia i nie wiadomo jaka perspektywa, bo jeżeli dojdą jeszcze odszkodowania, to się okaże, że tych strat będzie do 10 mld zł. Takiego przekształcenia i takiego, można powiedzieć, skandalicznego wyrzucenia, takiej podmiany polskiej firmy na prawdopodobnie zagraniczną dokonali ci sami, którzy robili te szkody. Jak odeszli w 2015 r., inwestycja szła. Dzisiaj wrócili i robią dokładnie to, co w 2015 r. Mówię to chyba po raz siódmy z tej mównicy i będę tę sprawę przypominał. Okaże się, że te straty będą bardzo wielkie i ktoś powinien za to odpowiedzieć. Kto? Pan wiceminister Malepszak, także pan minister Klimczak i ci prezesi PLK.

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Jako ostatni głos zabierze pan poseł Piotr Uruski, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Zapraszamy.

Poseł Piotr Uruski:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wczorajsze spotkanie starostów w Sanoku pokazuje, jak poważny jest problem finansowania szpitali powiatowych. Samorządowcy zmagają się z rosnącymi zobowiązaniami, a konsekwencje tego kryzysu mogą odczuwać przede wszystkim pacjenci. Chcę przywołać przykład szpitala w Sanoku. Z przedstawionych mi danych wynika, że miesięczne odsetki od jego zadłużenia przekraczają 400 tys. zł, a spłata kapitału wynosi ok. 500 tys. zł. To ogromne obciążenie dla placówki, która powinna przede wszystkim leczyć ludzi. Dlatego pytam: Czy państwo nie powinno stworzyć mechanizmu przejmowania lub restrukturyzacji zobowiązań szpitali, aby ograniczyć koszty odsetek i uwolnić pieniądze na leczenie pacjentów?

Podkreślam: naprawa systemu finansowania ochrony zdrowia to obowiązek państwa, a nie wyłącznie samorządów. Nie możemy oczekiwać, że powiaty bez końca będą pokrywać straty szpitali kosztem dróg, szkół i innych potrzeb mieszkańców. Samorządy nie rozwiążą samodzielnie problemów, których źródła tkwią w całym systemie ochrony zdrowia. Oczekujemy od rządu konkretnego planu: stabilnego finansowania szpitali, systemowej restrukturyzacji zadłużenia oraz realnego udziału finansowego państwa w ratowaniu tych placówek. Dzisiejsze spotkanie starostów w Sanoku powinno być ważnym sygnałem dla rządu, że nie ma już miejsca na odkładanie decyzji. Zdrowie Polaków nie może zależeć od zasobności budżetu konkretnego powiatu. Państwo musi wziąć odpowiedzialność za system, a szpitale muszą mieć środki na leczenie, nie tylko na spłatę odsetek od długów. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Bardzo dziękuję paniom posłankom i panom posłom za dotrzymanie towarzystwa.

(*Głos z sali*: Dziękujemy pani.)

Przede wszystkim dziękuję pracownikom Kancelarii Sejmu i funkcjonariuszom Straży Marszałkowskiej.

Zarządzam przerwę w posiedzeniu do jutra, tj. do 23 października br., do godz. 9.

Miłego… Właściwie to spokojnej nocy państwu życzę. Dziękuję bardzo.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

(*Przerwa w posiedzeniu o godz. 21 min 45*)

Teksty wystąpień niewygłoszonych

Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw

– punkt 26. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania odnośnie do uzasadnienia ustawy z druku nr 3146.

1. Projekt ustawy przewiduje rozszerzenie współpracy polskiej Straży Granicznej z agencją Frontex, w tym możliwość prowadzenia na terytorium Polski wspólnych operacji oraz działań z udziałem zagranicznych funkcjonariuszy. Czy rząd zagwarantuje, że wszystkie działania podejmowane na polskiej granicy będą odbywały się pod rzeczywistą kontrolą polskich władz, a ostateczne decyzje dotyczące bezpieczeństwa naszych granic pozostaną w rękach polskich służb? Jak rząd zamierza zabezpieczyć suwerenność decyzyjną Polski w sytuacji, gdy przepisy unijne przewidują również możliwość podejmowania działań z inicjatywy instytucji europejskich?

2. Projekt przewiduje zwolnienie określonych kategorii funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do działań Frontexu z weryfikacji prowadzonej przez Inspektora Nadzoru Wewnętrznego, a także zniesienie wymogu pisemnej zgody funkcjonariusza na niektóre delegowania do państw trzecich. Czy zdaniem rządu względy organizacyjne i oszczędności finansowe są wystarczającym uzasadnieniem dla ograniczania procedur kontrolnych oraz uprawnień funkcjonariuszy? Jakie konkretne zabezpieczenia przewidziano, aby nie odbywało się to kosztem bezpieczeństwa państwa, odpowiedzialności służbowej i praw polskich funkcjonariuszy Straży Granicznej?

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Popieram skuteczną ochronę granic i współpracę europejską, która wzmacnia bezpieczeństwo Polski. Rozumiem potrzebę uporządkowania współpracy z Fronteksem. Ale określanie tego projektu mianem technicznego nie zwalnia rządu z odpowiedzialności za jego skutki.

Projekt wyłącza wymóg pisemnej zgody na delegowanie funkcjonariusza do państwa trzeciego w ramach stałej służby Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Wyłącza również dotychczasowy krajowy limit czasu delegowania, przy zachowaniu zasad unijnych. Rząd uzasadnia to zobowiązaniami unijnymi. Oczekuję jednak jasnych zasad uwzględniania sytuacji rodzinnej i zdrowotnej. Mężczyzna w mundurze pozostaje ojcem, synem i opiekunem chorego rodzica. Państwo powinno szanować tę odpowiedzialność. Świadczenie na wyjazd z rodziną, uzależnione od finansowania przez Frontex, jest dobrym rozwiązaniem, ale nie odpowiada na wszystkie problemy opiekunów.

Projekt zwalnia też wskazane delegowania z dodatkowej weryfikacji inspektora nadzoru wewnętrznego. Potrzebujemy konkretnej informacji, kto i w jaki sposób będzie sprawdzał aktualne sygnały o poważnych naruszeniach służbowych.

Jest również sprawa szkoleń. Minister mówił w komisji o szkoleniach dla Fronteksu finansowanych przez agencję. Biuro Legislacyjne wskazało, że sam przepis tego nie przesądza. Organizator, zakres i finansowanie muszą być jasne dla ludzi, którzy mają te szkolenia prowadzić.

Operacje powrotowe wymagają skuteczności i poszanowania prawa. Informacja o sądowym wstrzymaniu wydalenia musi dotrzeć do eskorty, zanim dojdzie do nieodwracalnego działania.

Zastrzeżenia legislatorów trzeba usunąć przed ostatecznym głosowaniem nad ustawą. Jako poseł niezrzeszony oczekuję precyzyjnych przepisów, odpowiedniej obsady krajowych placówek i ochrony ludzi wykonujących rozkazy. Bezpieczeństwo państwa buduje się także odpowiedzialnością wobec tych, którzy mu służą. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk

Poseł niezrzeszony

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Projekt ingeruje w warunki służby i zasady nadzoru. Dostosowanie prawa do przepisów Unii musi uwzględniać ochronę rodzin funkcjonariuszy. Oczekuję trzech konkretnych odpowiedzi.

Po pierwsze, jaką wiążącą procedurę odroczenia delegowania do stałej służby przewidziano dla funkcjonariusza będącego jedynym opiekunem niesamodzielnego rodzica lub dorosłego dziecka z niepełnosprawnością, skoro wyłączacie wymóg pisemnej zgody na delegowanie do państwa trzeciego?

Po drugie, jaki obowiązkowy mechanizm sprawdzania aktualnych informacji o poważnych naruszeniach służbowych będzie działał po wyłączeniu tych delegowań z dodatkowej weryfikacji inspektora nadzoru wewnętrznego?

Po trzecie, jaką konkretną poprawkę do art. 9 ust. 2 przedstawi rząd, skoro Biuro Legislacyjne zakwestionowało jego konstrukcję, a pan minister przyznał w komisji, że rozwiązanie jest legislacyjnie kontrowersyjne? Proszę wskazać procedurę, odpowiedzialny organ i treść poprawki. Funkcjonariusze potrzebują pewności prawa, a Sejm musi wiedzieć, jakie przepisy przyjmuje. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Uzasadnienie zwalnia z weryfikacji delegowanych do stałej służby Fronteksu argumentem, że delegowania do 30 dni są mało ryzykowne. Weryfikacja dotyczy jednak tylko delegowań powyżej 30 dni, więc to zwolnienie obejmuje właśnie te długie. Dlaczego rząd rezygnuje z kontroli tych funkcjonariuszy?

2. Funkcjonariusz delegowany do stałej służby w państwie trzecim nie będzie musiał wyrażać na to pisemnej zgody. Ilu funkcjonariuszy wynoszą kwoty narzucone Polsce i co grozi temu, kto nie zechce wyjechać?

3. Zgoda polskich organów na przewóz broni przez personel Fronteksu ma być wymagana tylko w sytuacji, „o ile jest wymagana". W jakich sytuacjach nie będzie jej potrzeba i kto w Polsce odpowiada za użycie broni przez ten personel?

4. Uzasadnienie zapewnia, że ustawa nie obciąży budżetu, ale nie podaje żadnych kwot. Pełne diety i świadczenia dla rodzin mają przysługiwać tylko przy finansowaniu przez agencję, a pensje delegowanych pracowników wypłaca Straż Graniczna. Kto zapłaci, jeśli agencja nie sfinansuje tych świadczeń?

Poseł Wioletta Maria Kulpa
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Jakie konkretne uprawnienia będą mieli funkcjonariusze i personel Fronteksu podczas operacji na terytorium Polski, w tym w zakresie użycia broni i środków przymusu? Kto będzie sprawował nad nimi bieżące dowództwo i prowadził postępowanie w razie nadużyć?

Dlaczego funkcjonariusze SG delegowani do kategorii 2–4 stałej służby europejskiej straży granicznej mają zostać wyłączeni z obowiązkowej weryfikacji? Jakie inne mechanizmy kontroli ich wiarygodności i przygotowania będą stosowane?

Jakie będą przewidywane koszty wdrożenia ustawy dla Polski, w tym delegowania funkcjonariuszy, udostępniania sprzętu i udziału w operacjach powrotowych? Kto będzie odpowiadał za ochronę danych oraz rozpatrywanie skarg związanych z tymi operacjami?

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Jakie minimalne stany osobowe i zasoby Straży Granicznej mają pozostać na polskiej granicy przy kierowaniu funkcjonariuszy do operacji Fronteksu? Czy rząd przedstawi mierzalne kryteria odmowy udziału, gdy oddelegowanie osłabiałoby ochronę granicy z Białorusią lub Rosją?

2. Dlaczego w art. 147o przewidziano wyłączenie części gwarancji dotyczących zgody funkcjonariusza na skierowanie do służby poza granicami państwa? Jak będą chronieni funkcjonariusze mający obowiązki opiekuńcze i jaką realną możliwość zakwestionowania takiej decyzji otrzymają?

3. Kto poniesie odpowiedzialność za rozkaz wydany w operacji z udziałem Fronteksu oraz za użycie broni lub środków przymusu? Jak plan operacyjny zagwarantuje polskim organom rzeczywisty nadzór nad działaniami wykonywanymi na terytorium Polski?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ile dodatkowych środków finansowych i etatów będzie potrzebnych do realizacji nowych przepisów oraz czy zostaną one zapewnione bez ograniczania wydatków na ochronę granicy?

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt wprowadza do ustawy pojęcie interwencji powrotowej, czyli działań koordynowanych przez Frontex, które mają wspierać państwa członkowskie w odsyłaniu cudzoziemców nielegalnie przebywających na terytorium Unii Europejskiej.

Jakie konkretne możliwości uzyska dzięki temu polska Straż Graniczna? Czy nowe przepisy pozwolą zwiększyć liczbę skutecznie realizowanych deportacji i skrócić czas potrzebny na ich przeprowadzenie? Dziękuję.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Straż Graniczna i współpraca z agencją Frontex
Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu zmiany ustawy o Straży Granicznej i wdrażania rozwiązań dotyczących Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jak zostanie określony podział dowodzenia i odpowiedzialności między polskimi organami a personelem Fronteksu podczas działań na terytorium Polski?

2. Jakie dodatkowe zadania, potrzeby kadrowe i koszty dla Straży Granicznej wynikają z projektu oraz jaka część wydatków zostanie pokryta ze środków Unii Europejskiej?

3. Jak nowe rozwiązania zwiększą skuteczność ochrony granic i powrotów osób bez prawa pobytu oraz jakie mechanizmy zapewnią bezpieczeństwo funkcjonariuszy, ochronę danych i przestrzeganie prawa?

Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o wsparciu przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu ponoszenia kosztów energii elektrycznej
– punkt 27. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jako poseł niezrzeszony popieram pomoc dla przemysłu energochłonnego. Zamknięcie huty czy zakładu chemicznego oznacza dramat pracowników, rodzin i całej miejscowości. Państwo powinno chronić zdolność produkowania w Polsce.

Publiczne miliardy wymagają jednak sprawdzalnych zobowiązań. 8 października pytałem o ochronę zatrudnienia i szkolenia załogi. Dziś oczekuję konkretnych warunków umownych, terminów kontroli i konsekwencji niewykonania deklaracji, za które firma otrzyma pomoc.

Modernizacja musi obejmować również ludzi. Myślę także o mężczyznach po pięćdziesiątce, którzy przez lata pracowali w przemyśle. Potrzebują dostępu do szkoleń w czasie pracy i możliwości zdobycia nowych kwalifikacji. Ich doświadczenie jest zasobem gospodarki. Państwo powinno pomóc im odnaleźć się przy nowych technologiach.

Przedsiębiorca również potrzebuje uczciwych zasad. Jeżeli faktycznie wypłacona pomoc będzie niższa od prognozowanej, obowiązek inwestycyjny powinien zostać odpowiednio dostosowany. Firma musi znać swoje zobowiązania, zanim podpisze umowę i zaciągnie kredyt na modernizację.

Zasady dopłat powinny też uwzględniać elektryfikację produkcji. Zakład zastępujący gaz energią elektryczną musi wiedzieć, jak zmiana zużycia wpłynie na wysokość pomocy.

Pozostaje finansowanie. Rząd proponuje podwyższony CIT dla wybranych przedsiębiorstw energetycznych i paliwowych. Minister zapewniał w pierwszym czytaniu, że koszty nie zostaną przeniesione na konsumentów. Oczekuję przedstawienia wyliczeń oraz zasad kalkulowania taryf operatorów sieci. Ewentualny wzrost opłat dotknąłby także rodziny, samorządy i szkoły.

Oczekuję również jawnych kryteriów wyboru beneficjentów, uwzględniających sytuację mniejszych uprawnionych zakładów i miejscowości zależnych od jednego pracodawcy.

Popieram kierunek tej pomocy. Będę oceniać jej skuteczność przez utrzymane miejsca pracy, rzeczywiście wykonane inwestycje i trwałe ograniczenie kosztów produkcji. Pracownicy mają prawo wiedzieć, jak publiczne wsparcie zabezpiecza ich przyszłość. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pomoc dla przemysłu powinna chronić pracowników i umożliwiać inwestycje na przewidywalnych zasadach. Mam trzy pytania.

Po pierwsze, jaką wagę przy wyborze beneficjentów otrzyma utrzymanie zatrudnienia i jakie zobowiązania umowne zapewnią rozliczenie deklaracji dotyczących miejsc pracy oraz szkoleń załogi?

Po drugie, jak zostanie dostosowany obowiązek inwestycyjny, jeżeli rzeczywiście wypłacona pomoc będzie niższa od prognozowanej, aby przedsiębiorca nie odpowiadał za zobowiązanie obliczone od pieniędzy, których nie otrzymał?

Po trzecie, skoro minister zapewnił, że koszty nie zostaną przeniesione na konsumentów, jaką stawkę podatkową prezes URE uwzględni przy ustalaniu zwrotu z kapitału operatorów objętych podwyższonym CIT i jaki mechanizm ograniczy ryzyko wzrostu taryf?

Proszę o konkretne wagi kryteriów, zasady korekty zobowiązań oraz wyliczenie wpływu na rachunki. Rząd powinien udostępnić te informacje przed uruchomieniem naborów. Od tych odpowiedzi zależy ocena bezpieczeństwa pracowników i skuteczności pomocy. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
1. Dlaczego pomoc dla przemysłu energochłonnego połączono z podwyższeniem CIT dla wybranych przedsiębiorstw energetycznych do 30% w 2027 r., 26% w 2028 r. i 23% w 2029 r., obejmując także przesył

i dystrybucję energii? Jak rząd wykluczył ryzyko ograniczenia inwestycji sieciowych i przerzucenia obciążeń na odbiorców?

2. Na jakiej podstawie uzależniono dostęp do pomocy od struktury przychodów według kodów działalności i wyłączono przedsiębiorców znajdujących się w trudnej sytuacji? Jakie rozwiązanie otrzyma zakład, który właśnie wskutek wysokich cen energii utracił płynność i nie spełni tych kryteriów?

3. Jak przedsiębiorstwo ma równocześnie przeznaczyć co najmniej połowę pomocy na inwestycje, zapewnić wymagany wkład własny oraz poddać się egzekucji do 120% kwoty wsparcia? Czy rząd zbadał, ilu uprawnionych przedsiębiorców nie skorzysta z programu z powodu tych wymagań finansowych?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dlaczego rząd proponuje system rekompensat zamiast rozwiązań trwale obniżających ceny energii? Jakie działania przewidziano, aby polskie huty, zakłady chemiczne i inni odbiorcy energochłonni mogli konkurować z przedsiębiorstwami spoza Unii Europejskiej?

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt przewiduje podwyższenie podatku CIT dla wybranych przedsiębiorstw paliwowych i energetycznych do 30% w pierwszym roku obowiązywania nowych zasad.

Czy rząd przeprowadził analizę, w jakim stopniu dodatkowe obciążenia podatkowe mogą zostać przeniesione na ceny energii elektrycznej i paliw? Jakie mechanizmy mają zapobiec sytuacji, w której państwo z jednej strony dopłaca do rachunków za energię, a z drugiej strony pośrednio przyczynia się do wzrostu tych rachunków? Dziękuję.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych

Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu dotyczącego wsparcia przedsiębiorców sektorów energochłonnych z tytułu kosztów energii elektrycznej przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jakie kryteria i terminy uzyskania pomocy zapewnią jej dostępność zakładom zagrożonym ograniczeniem produkcji oraz utratą miejsc pracy, także w mniejszych ośrodkach przemysłowych?

2. Jak określono wymagany zakres inwestycji transformacyjnych i czy uwzględniono możliwości finansowe przedsiębiorstw oraz ograniczenia sieciowe i technologiczne?

3. Jak oszacowano stabilność źródeł finansowania programu i czy dodatkowe obciążenia wybranych firm energetycznych oraz paliwowych mogą pośrednio zwiększyć ceny energii dla pozostałych odbiorców?

Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu nowych inwestycji oraz niektórych innych ustaw
– punkt 28. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Popieram ułatwienia dla przedsiębiorców, którzy inwestują w Polsce. Uporządkowanie systemu po zakończeniu działania specjalnych stref ekonomicznych i prostsze rozliczenia są potrzebne. Publiczną pomoc trzeba jednak rozliczać także z tego, co zyskują pracownicy i mieszkańcy.

Nowe decyzje o wsparciu mają obowiązywać od 15 do 20 lat. Projekt ułatwia też obejmowanie zwolnieniem dochodów z istniejącej działalności w granicach wskazanych w decyzji. Rząd podkreśla, że limit pomocy się nie zmieni. Tyle że niezmieniony limit nie oznacza niezmienionego kosztu. Dłuższy okres i szersza podstawa zwolnienia mogą pozwolić firmom wykorzystać więcej ulgi.

Oczekuję wyliczeń. Tymczasem w rządowej ocenie skutków regulacji zapisano: Ewaluacja projektu ustawy nie jest przewidywana. To poważny błąd. Liczenie beneficjentów i wartości pomocy nie odpowie na pytanie, czy powstały trwałe miejsca pracy, wzrosły płace i poprawiła się sytuacja słabszych regionów.

Robotyzacja może ograniczyć ciężką, niebezpieczną pracę i pomóc utrzymać produkcję w Polsce. Popieram taką modernizację. Rząd zapewnia, że pozostaje obowiązek utrzymania dotychczasowego zatrudnienia. Wyjątek od tworzenia nowych etatów musi jednak mieć precyzyjne granice, zwłaszcza gdy zakup robota jest częścią większej rozbudowy zakładu.

2 tygodnie temu pytałem o szkolenia i współpracę ze szkołami. Usłyszałem o przykładzie jednej strefy i deklarację działań poza tą ustawą. Dzisiaj oczekuję mechanizmów: szkoleń finansowanych przez pracodawcę w czasie pracy, także dla osób po pięćdziesiątce, oraz płatnych staży i dostępu szkół branżowych i techników do nowoczesnych urządzeń.

Jako poseł niezrzeszony oczekuję, że pomoc publiczna będzie służyć również ludziom, którzy budują sukces tych przedsiębiorstw. Inwestycja w maszyny powinna iść w parze z inwestycją w umiejętności pracowników. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania
Ułatwienia inwestycyjne muszą przynosić korzyści również ludziom pracującym w objętych pomocą zakładach. Mam trzy konkretne pytania do rządu.

Po pierwsze, o ile wzrośnie faktycznie wykorzystana pomoc podatkowa po rozszerzeniu zwolnienia i wydłużeniu decyzji do 20 lat, skoro zachowanie tego samego limitu nie oznacza zachowania tego samego kosztu? Proszę o prognozę według wielkości firm i regionów.

Po drugie, jakie kryterium zapobiegnie zwolnieniu całej rozbudowy zakładu z obowiązku tworzenia nowych miejsc pracy tylko dlatego, że niewielką część wydatków stanowi zakup robota przemysłowego?

Po trzecie, jakie wiążące warunki wsparcia rząd zaproponuje odnośnie do szkoleń obecnych pracowników finansowanych przez pracodawcę w czasie pracy, także dla osób po pięćdziesiątce, oraz współpracy ze szkołami branżowymi i technikami, skoro w pierwszym czytaniu minister wskazał działania poza tą ustawą?

Proszę o konkretne rozwiązania i terminy. Pracownicy mają prawo wiedzieć, co zyskają dzięki pomocy przyznanej ich pracodawcy. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Opinia szefa KAS ma dawać przedsiębiorcom pewność podatkową, ale do końca 2028 r. będzie wydawana tylko w przypadku pomocy publicznej na kwotę od 40 mln zł, czyli przy ok. 10% decyzji. Dlaczego mniejsi inwestorzy nie mogą o nią wnioskować?

Fundusz Reprywatyzacji ma w latach 2027–2030 obejmować akcje w spółkach przeznaczających środki na wojsko, energetykę, żywność lub zdrowie. Uzasadnienie nie podaje ani kwot, ani spółek. Ile pieniędzy rząd zamierza tak wydać i na które spółki?

Inwestycje w roboty przemysłowe mają być zwolnione z podatku bez obowiązku tworzenia nowych miejsc pracy. Czy rząd oszacował, ile takich zwolnień się przewiduje? Jak rząd zapewni, że ulga nie będzie dotyczyć automatyzacji, która zastępuje pracowników?

Specjalne strefy ekonomiczne wygasają, a gminy dostaną rekompensatę za utracone dochody z podatku od nieruchomości za 2026 r. dopiero w 2027 r. na podstawie rozporządzenia. Ile gmin i jaką kwotę obejmie ta rekompensata i czy rząd zagwarantuje jej wypłatę w pełnej wysokości?

Poseł Wioletta Maria Kulpa
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Projekt z druku nr 3160 zmienia zasady korzystania ze wsparcia w Polskiej Strefie Inwestycji, m.in. sposób ustalania dochodu objętego zwolnieniem i okres obowiązywania decyzji o wsparciu.

Jak projekt doprecyzowuje ustalanie dochodu zwolnionego z opodatkowania w PSI, zwłaszcza gdy nowa inwestycja jest powiązana z dotychczasową działalnością firmy? Jak rząd chce ograniczyć ryzyko rozbieżnych interpretacji i sporów z organami podatkowymi?

Jakie konkretne kryteria będą decydować o okresie – 15 albo 20 lat – obowiązywania decyzji o wsparciu i jak zmiana wpłynie na inwestycje w regionach słabiej rozwiniętych? Jak zostanie zapewniona ciągłość praw przedsiębiorców korzystających z dotychczasowych decyzji i zezwoleń?

Jakie inwestycje będą wymagały opinii szefa KAS? Czy opinia będzie wiążąca i w jakim terminie ma być wydawana? Jak rząd zagwarantuje, że ten dodatkowy etap nie wydłuży postępowań i nie zniechęci firm do lokowania inwestycji w Polsce?

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Jak rząd oszacował koszt zwolnienia obejmującego działalność wskazaną w decyzji i prowadzoną na określonym terenie, także przy wykorzystaniu istniejącego zakładu? Jak rząd oddzieli efekt rzeczywiście nowej inwestycji od finansowania działalności, którą przedsiębiorca prowadziłby również bez pomocy?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jak rząd ocenia wpływ kosztów energii, podatków i obciążeń administracyjnych na decyzje o lokowaniu inwestycji w Polsce? Które z tych barier proponowana ustawa rzeczywiście usuwa?

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Zmiany w Polskiej Strefie Inwestycji
Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu zmiany ustawy o wspieraniu nowych inwestycji i zasad funkcjonowania Polskiej Strefy Inwestycji przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jak zmienione zasady ustalania dochodu zwolnionego wpłyną na obowiązujące decyzje o wsparciu i jakie przepisy przejściowe ochronią inwestycje rozpoczęte na dotychczasowych warunkach?

2. Jak zostanie ustalona długość wsparcia od 15 do 20 lat? Czy kryteria preferują także obszary o słabszej dostępności transportowej i mniejszej aktywności inwestycyjnej?

3. Czy opiniowanie większych inwestycji przez szefa KAS i elektroniczna obsługa wniosków będą objęte terminami zapewniającymi sprawność postępowań? Jakie wsparcie otrzymają mniejsze firmy?

Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego

– punkt 29. porządku dziennego

Poseł Anna Gembicka

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Projekt zakłada ujednolicenie pouczeń o prawach i obowiązkach uczestników postępowania karnego. Jednak samo wręczenie formularza i uzyskanie podpisu nie oznacza jeszcze, że obywatel rzeczywiście zrozumiał swoje prawa.

Dlatego chciałabym zapytać: Czy Ministerstwo Sprawiedliwości zamierza wprowadzić mechanizmy pozwalające zweryfikować, czy osoba zatrzymana faktycznie rozumie treść pouczenia, szczególnie jeśli nie korzysta z pomocy adwokata?

Projekt przewiduje również obowiązek informowania o prawie do odszkodowania za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie. Czy ministerstwo przeanalizowało, ilu obywateli dotychczas nie dochodziło swoich roszczeń właśnie z powodu braku wiedzy o przysługujących im prawach?

I wreszcie, jakie będą konsekwencje dla funkcjonariuszy lub innych organów, które nie dopełnią obowiązku prawidłowego pouczenia? Czy rząd zamierza oceniać rzeczywistą skuteczność nowych przepisów, czy ograniczy się jedynie do wprowadzenia kolejnych formularzy i procedur? Bo obywatel potrzebuje realnej ochrony swoich praw, a nie tylko kolejnego dokumentu do podpisania.

Poseł Paweł Jabłoński

Klub Parlamentarny Rozwój Plus

Stanowisko

W imieniu Klubu Parlamentarnego Rozwój Plus przedstawiam stanowisko wobec sprawozdania Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach o rządowym projekcie nowelizacji Kodeksu postępowania karnego w zakresie pouczeń, druk nr 3170.

Projekt co do istoty idzie w dobrym kierunku, ale trzeba wskazać pewne zastrzeżenia. Już w pierwszym czytaniu mówiliśmy o tym, że to projekt potrzebny. Dziś obywatel bez adwokata dostaje pouczenie, które jest listą numerów artykułów. Dla prawnika to odesłania, dla zwykłego człowieka – szyfr. Ta ustawa ten szyfr nieco rozkodowuje: jednolite wzory pouczeń w całym kraju, prosty język, wzory na stronie ministerstwa wraz z tłumaczeniami, osobne pouczenia dla osób poniżej 18. roku życia. Zatrzymany i tymczasowo aresztowany dowie się, że jeśli zatrzymanie było niesłuszne, to przysługuje mu odszkodowanie i zadośćuczynienie. Świadek dostanie pouczenie na piśmie. To wszystko pozostaje w ustawie i to wszystko popieramy.

Na etapie prac w komisji wprowadzono dwie zmiany. Po pierwsze, termin wejścia w życie przesunięto z 1 stycznia na 1 marca 2027 r. Wskazywaliśmy, że minister będzie musiał w kilka tygodni wydać ok. 20 nowych wzorów, bo dotychczasowe rozporządzenia tracą moc z dniem wejścia ustawy w życie. Dodatkowe 2 miesiące to krok we właściwą stronę, ale tylko krok. Art. 4 pozostał bez zmian, a klauzuli czasowego utrzymania w mocy dotychczasowych rozporządzeń nadal nie ma. Minister ma więcej czasu, ale system nadal nie ma bezpiecznika. Jeżeli z rozporządzeniami nie zdążą, to policja, prokuratura i sądy zostaną bez wzorów pouczeń. Oczekujemy, że projekty rozporządzeń zostaną przedstawione, zanim ustawą zajmie się Senat.

Po drugie, pouczenie podejrzanego uzupełniono o możliwość przesłuchania przez konsula i doprecyzowano odesłania do Prawa konsularnego. Cudzoziemiec zatrzymany w Polsce dowie się o tym od razu, a nie przypadkiem. To dobra poprawka.

Trzy zasadnicze zastrzeżenia z pierwszego czytania pozostają aktualne, bo komisja ich nie podjęła.

Pierwsze: pouczenie o prawie do obrońcy z urzędu nadal jest w jednym zdaniu z informacją, że oskarżony może zostać obciążony kosztami tego obrońcy. Tak jest w art. 338, w art. 339 i w art. 489. Pełna informacja – rozumiemy, ale istotny jest kontekst. Osoba uboga i przestraszona usłyszy jedno: adwokat będzie cię kosztował, i z obrońcy zrezygnuje. Te informacje trzeba rozdzielić, tak żeby nie zniechęcały do korzystania z pomocy prawnej, do której zapewnienia zobowiązuje nas prawo unijne.

Drugie: z pouczenia dorosłego podejrzanego nadal znikają zasady stosowania środków zapobiegawczych, czyli art. 257 i art. 259 kodeksu. A przecież to w postępowaniu przygotowawczym zapada decyzja o areszcie. Zwracam uwagę na paradoks, który ta ustawa tworzy. Osoba zatrzymana na podstawie europejskiego nakazu aresztowania zostanie pouczona o art. 257 i art. 259 – tak stanowi nowy art. 6071, a polski obywatel podejrzany w polskim postępowaniu – już nie. Areszt ma być środkiem ostatecznym. Podejrzany powinien to wiedzieć od pierwszego przesłuchania.

Trzecie: ustawa tworzy wiele nowych upoważnień dla ministra sprawiedliwości do określania treści pouczeń. Wytyczne pozostały ogólne – to „konieczność

zrozumienia pouczenia". To wiele mówi o celu, ale niewiele o granicach. Władza wykonawcza nie powinna kształtować według własnego uznania tego, co organ procesowy mówi obywatelowi o jego prawach. Na marginesie: rzecznik praw obywatelskich w stanowisku przesłanym komisji wskazywał, że katalog pouczeń podejrzanego jest w części za wąski. Brakuje w nim choćby wyraźnej informacji o prawie do nieobciążania się przy składaniu wyjaśnień. To kierunek zbieżny z naszymi uwagami.

Wysoka Izbo! Bilans jest jasny. Ta ustawa jest lepsza od stanu obecnego. Obywatel dostanie pouczenie, które nieco łatwiej będzie mu zrozumieć, a nie listę paragrafów. Zastrzeżenia, które zgłaszamy, dotyczą tego, jak dobrą ustawę uczynić lepszą, a nie tego, czy ją przyjąć.

Klub Parlamentarny Rozwój Plus zagłosuje za przyjęciem projektu. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jako poseł niezrzeszony popieram kierunek tej ustawy. Człowiek wezwany na przesłuchanie powinien wiedzieć, jak uzyskać pomoc prawnika, zaskarżyć decyzję czy dochodzić naprawienia krzywdy. Państwo nie może korzystać z tego, że obywatel nie rozumie procedury.

Projekt porządkuje pouczenia i rozszerza informacje o prawach, także o odszkodowaniu i zadośćuczynieniu za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie. To zmiany potrzebne. Jednak skuteczności prawa nie mierzy się liczbą rozdanych formularzy.

Rzecznik praw obywatelskich ostrzega: katalogi informacji pozostają miejscami przeładowane, a zarazem niepełne. Najważniejsze gwarancje, w tym prawo podejrzanego do milczenia, muszą być łatwe do odnalezienia.

Jako nauczyciel wiem, że podpis nie jest sprawdzianem zrozumienia. Tym bardziej gdy po drugiej stronie siedzi przestraszony siedemnastolatek, osoba starsza albo człowiek w kryzysie. Oczekuję testów z udziałem odbiorców oraz materiałów dostępnych również w polskim języku migowym.

Nie wystarczy powiedzieć, że jeden formularz będzie zrozumiały dla każdego. Dla zatrzymanych poniżej 18. roku życia potrzebujemy informacji dostosowanej do wieku i sytuacji.

Mam również poważne zastrzeżenie do usunięcia z ogólnego pouczenia świadka informacji o szczególnych trybach przesłuchania. Osobna informacja dla zakwalifikowanych osób nie rozwiązuje problemu kogoś, czyich potrzeb ochrony jeszcze nie rozpoznano.

To ważne także dla nauczyciela zgłaszającego groźby czy mężczyzny, który doświadczył przemocy. Każdy musi wiedzieć, z jakiej ochrony może skorzystać.

I wreszcie: informację o roszczeniach trzeba przekazać w takim momencie, by człowiek potrafił ustalić termin działania.

Popieram cel projektu. Oczekuję jednak sprawdzonej zrozumiałości, pełnej dostępności i ochrony od pierwszej czynności. Za czytelność pouczenia odpowiada państwo. Skutki jego niezrozumienia ponosi człowiek. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Popieram zrozumiałe pouczenia, ale oczekuję konkretnych gwarancji. Mam trzy pytania.

Chodzi o sytuacje, w których błąd może pozbawić człowieka skutecznej ochrony.

Po pierwsze, jak zapewnicie rozpoznanie potrzeb świadka wymagającego szczególnego trybu przesłuchania, zanim zostanie przesłuchany na zasadach ogólnych, skoro informacja o tych trybach znika z podstawowego pouczenia?

Po drugie, na jakich badaniach opieracie założenie, że wspólny formularz dla zatrzymanych będzie zrozumiały również dla osób poniżej 18. roku życia, skoro nie przewidujecie dla nich odrębnego wzoru?

Po trzecie, czy informacja o odszkodowaniu i zadośćuczynieniu będzie ponawiana przy zwolnieniu z zatrzymania oraz po prawomocnym zakończeniu sprawy osoby tymczasowo aresztowanej, ze wskazaniem terminu i sposobu wystąpienia z żądaniem?

Proszę o konkretne rozwiązania. Pouczenie ma pomóc obywatelowi skutecznie działać. Sam podpis pod formularzem tego nie zagwarantuje. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. W projekcie ustawy usuwa się z pouczenia świadka informację o szczególnych sposobach przesłuchania. Skąd pewność, że świadek, którego to dotyczy, dowie się o nich na czas?

2. Dotychczasowe rozporządzenia zawierające wzory pouczeń tracą moc wraz z wejściem ustawy w życie. Czy nowe wzory będą gotowe od pierwszego dnia obowiązywania ustawy, a jeśli nie, to na podstawie czego organy będą wtedy pouczać?

3. Wzory pouczeń mają być publikowane w „językach najczęściej wykorzystywanych". Jakie to są języki, kto zapłaci za tłumaczenia i kto sprawdzi jakość tłumaczeń?

4. Zatrzymany i tymczasowo aresztowany mają być pouczani o prawie do odszkodowania za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie lub areszt. Czy rząd oszacował, ile roszczeń to wywoła i ile to będzie kosztować Skarb Państwa?

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
1. Jak rząd sprawdzi, czy nowe pouczenia będą rzeczywiście zrozumiałe dla osoby zatrzymanej lub pokrzywdzonej? Czy wzory zostaną przetestowane z osobami bez wykształcenia prawniczego, zamiast ograniczać się do rozbudowanej listy przepisów i odebrania podpisu?
2. Jak zagwarantowane zostanie niezwłoczne pouczenie osoby posługującej się językiem innym niż najczęściej używane języki obce publikowane na stronie ministerstwa? Kto zapewni tłumaczenie, gdy zatrzymanie nastąpi nocą lub jednostka nie ma dostępu do odpowiedniego wzoru?
3. Jak funkcjonariusz ma udokumentować rzeczywiste wyjaśnienie praw osobie nieczytającej, z niepełnosprawnością intelektualną lub trudnościami komunikacyjnymi? Czy przewidziano czas, przeszkolenie i materiały dostosowane do tych osób, a także skutki zaniechania takiego wyjaśnienia?
4. Jak w praktyce zostanie dobrana inna osoba dorosła wspierająca małoletniego, jeżeli udział rodzica jest niemożliwy? Kto sprawdzi konflikt interesów tej osoby i zagwarantuje, że wsparcie małoletniego nie opóźni dostępu do obrońcy?
5. Czy do 1 marca 2027 r. będą gotowe wszystkie nowe rozporządzenia, tłumaczenia i szkolenia, skoro dotychczasowe przepisy wykonawcze mają utracić moc? Jakie środki otrzymają Policja, prokuratura i sądy oraz kto odpowie za lukę organizacyjną w pouczaniu uczestników trwających postępowań?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jakie będą koszty wdrożenia nowych przepisów dla sądów, prokuratury i obywateli oraz czy przeprowadzono ocenę ich wpływu na liczbę przewlekłych postępowań?

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Zrozumiałe pouczenia w postępowaniu karnym
Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu zmiany Kodeksu postępowania karnego dotyczącego pouczeń o prawach uczestników postępowania przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi sprawiedliwości i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.
1. Czy projektowane pouczenia poddano testom zrozumiałości z udziałem pokrzywdzonych, świadków i oskarżonych, w tym osób starszych, osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej znajomości prawa?
2. Jak zostanie zapewnione faktyczne zrozumienie praw przez uczestnika postępowania, w tym jak zostaną zapewnione dostęp do tłumaczenia i możliwość uzyskania dodatkowego wyjaśnienia?
3. Jakie skutki procesowe będzie miało przekazanie pouczenia niepełnego lub niezrozumiałego i jakie szkolenia przejdą funkcjonariusze, prokuratorzy oraz pracownicy sądów?

Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy
– punkt 30. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania odnośnie do uzasadnienia ustawy z druku nr 3009.
1. Projektowana zmiana art. 43la § 1 pkt 1 Kodeksu karnego wykonawczego umożliwia odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego skazanym na karę poniżej 3 lat pozbawienia wolności, którym do odbycia pozostało od ponad 6 miesięcy do 1 roku i 6 miesięcy. Ilu konkretnie skazanych obejmie ta zmiana, za jakie kategorie przestępstw odbywają oni kary i ilu z nich było wcześniej karanych? Czy Ministerstwo Sprawiedliwości przeprowadziło analizę ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa przez tę grupę oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa pokrzywdzonych, zwłaszcza w przypadku sprawców przemocy domowej?
2. W uzasadnieniu projektu rząd wskazuje, że rozszerzenie systemu dozoru elektronicznego ma zmniejszyć populację więzienną i ograniczyć koszty wykonywania kar. Jakie są obecnie średnie miesięczne koszty utrzymania skazanego w zakładzie karnym w porównaniu z kosztami dozoru elektronicznego i jakie dokładnie oszczędności budżetowe rząd przewiduje w pierwszych 3 latach obowiązywania ustawy? Czy istniejąca infrastruktura techniczna oraz liczba funkcjonariuszy i pracowników odpowiedzialnych za nadzór pozwolą na objęcie systemem dodatkowych skazanych bez pogorszenia skuteczności kontroli? Jeśli nie, to jakie środki finansowe przeznaczono na jej rozbudowę?

Poseł Anna Gembicka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Procedujemy nad projektem, który rozszerza możliwość odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. W związku z tym chciałabym zwrócić uwagę na problem sprawców śmiertelnych wypadków drogowych.

Wszyscy pamiętamy bulwersującą sprawę adwokata Pawła K., który spowodował wypadek, w którym zginęły dwie kobiety, a następnie publicznie mówił o „trumnie na kółkach". Został prawomocnie skazany zaledwie na 1,5 roku więzienia, a jego obrońca wystąpił o możliwość odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego.

Ta sprawa pokazuje, jak ogromne emocje i poczucie niesprawiedliwości mogą wywoływać takie rozwiązania, szczególnie wśród rodzin ofiar. Tymczasem rząd proponuje dalsze rozszerzenie możliwości odbywania kary poza więzieniem, również w przypadku osób skazanych na dłuższe kary.

Dlatego pytam Ministerstwo Sprawiedliwości: Ilu sprawców śmiertelnych wypadków drogowych będzie mogło skorzystać z nowych przepisów? Czy w tej grupie znajdą się również sprawcy wypadków spowodowanych pod wpływem alkoholu lub narkotyków? Czy rząd rozważał wyłączenie sprawców najpoważniejszych przestępstw drogowych z możliwości odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego? I wreszcie, czy rodziny ofiar powinny mieć zagwarantowane prawo do przedstawienia swojego stanowiska, zanim sąd zdecyduje o umożliwieniu sprawcy odbywania kary poza zakładem karnym?

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Jako poseł niezrzeszony popieram kierunek rozszerzenia dozoru elektronicznego. Kara ma zwiększać bezpieczeństwo i przygotowywać człowieka do odpowiedzialnego życia. Możliwość pracy, nauki i utrzymania rodziny pomaga ten cel osiągnąć.

Projekt pozwoli części skazanych na karę poniżej 3 lat ubiegać się o odbywanie jej ostatnich 18 miesięcy pod dozorem. Decyzja nadal będzie należała do sądu.

Jako nauczyciel widzę wartość rozwiązania, które pozwala zdobyć kwalifikacje i utrzymać zatrudnienie. Widzę też znaczenie odpowiedzialnego ojcostwa. Mężczyzna odbywający karę może pracować, płacić alimenty i uczestniczyć w życiu dziecka, jeżeli pozwalają na to jego dobro i bezpieczeństwo.

Bezpieczeństwo domowników musi być rzeczywiste. Bransoleta pozwala kontrolować obecność w mieszkaniu, ale nie powstrzyma przemocy. Partnerka, partner, dziecko czy starszy rodzic potrzebują możliwości bezpiecznego zgłoszenia zagrożenia oraz szybkiej reakcji państwa. Rodzina nie może zostać obciążona odpowiedzialnością za wykonywanie kary.

Potrzebni są też ludzie. Rząd przewiduje nawet 8 tys. dodatkowych wniosków, a jednocześnie nie planuje dodatkowych wydatków. Oczekuję rzetelnego wykazania, że sądy i kuratorzy mają czas na indywidualną ocenę oraz skuteczny nadzór.

Domagam się również uczciwych przepisów przejściowych. Wcześniejsze złożenie wniosku nie powinno stawiać człowieka w gorszej sytuacji po zmianie prawa. Trzeba także ograniczać bariery wobec osób bez odpowiedniego miejsca pobytu.

Komisja rekomenduje projekt bez poprawek, dlatego ponawiam zastrzeżenia, które zgłaszałem przy pierwszym czytaniu. Popieram rozszerzenie dozoru połączone z ochroną pokrzywdzonych, przygotowaniem instytucji i oceną efektów. Sukcesem będzie bezpieczny powrót do społeczeństwa, utrzymana praca i mniej kolejnych przestępstw. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Dozorem ma zostać objęta nowa grupa skazanych. Ilu osób to dotyczy i o ile realnie spadnie populacja więzienna?

2. Ustawa ma wejść w życie po 6 miesiącach, bo system dozoru wymaga „aktualizacji systemowej". Czy system będzie na to gotowy i ile ta zmiana będzie kosztować?

3. Projekt rozszerza dozór, ale jednocześnie zmienia w art. 65 Kodeksu karnego „i" na „lub" i dopisuje dodatkowe wyłączenie dla sprawców z tego przepisu. Ilu skazanych potencjalnie straci przez to możliwość odbycia kary w dozorze?

4. Rząd pisze, że dozór to najbardziej ekonomiczny sposób odbywania kary, a skazani rzadziej wracają do przestępstwa. Na jakich danych opiera te twierdzenia?

Poseł Wioletta Maria Kulpa
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Jak rząd zapewni rzetelną selekcję skazanych, ochronę osób pokrzywdzonych i sprawne wykonywanie dozoru po wejściu ustawy w życie.

Ile dodatkowych wniosków o SDE i ile faktycznie udzielonych zezwoleń przewiduje rząd po wydłużeniu granicy z 6 do 18 miesięcy? Czy sądy penitencjarne i kuratorska służba sądowa mają zapewnione kadry, by rozpoznawać te wnioski bez nadmiernych opóźnień?

Jak sąd będzie w praktyce oceniał ryzyko dla pokrzywdzonego i domowników, zwłaszcza gdy skazany wraca do wspólnego miejsca zamieszkania? Czy przewidziano skuteczną wymianę informacji z pokrzywdzonym i szybkie reagowanie na naruszenia zakazów lub obowiązków?

Ministerstwo wskazuje, że ok. 90% skazanych kończy dozór bez zakłóceń i że SDE wiąże się z mniejszą powrotnością do przestępstwa. Jaki okres obserwacji i grupę porównawczą przyjęto dla tych danych oraz czy po wdrożeniu ustawy rząd będzie regularnie publikował wyniki dotyczące naruszeń, powrotu do przestępstwa i kosztów systemu?

Poseł Władysław Kurowski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozszerzenie możliwości odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego może przynieść korzyści zarówno skazanym, jak i państwu. Pozwala ograniczać koszty więziennictwa, utrzymywać więzi rodzinne i zawodowe oraz ułatwiać powrót do społeczeństwa. Nie może jednak oznaczać osłabienia odpowiedzialności za popełnione przestępstwa ani zagrożenia dla bezpieczeństwa obywateli.

Projekt przewiduje zwiększenie okresu kary pozostałej do odbycia poza zakładem karnym z 6 miesięcy do 1,5 roku. Dlatego pytam rząd:

Po pierwsze, jakie konkretne kryteria zagwarantują, że z dozoru elektronicznego skorzystają osoby, wobec których takie rozwiązanie nie będzie zagrażało bezpieczeństwu społeczeństwa?

Po drugie, czy Służba Więzienna i sądy penitencjarne dysponują odpowiednimi kadrami oraz środkami technicznymi, by skutecznie kontrolować większą liczbę skazanych?

Po trzecie, czy rząd będzie monitorował skalę naruszeń zasad dozoru i powrotność do przestępstwa, aby ocenić rzeczywistą skuteczność nowych przepisów?

Resocjalizacja jest ważna, ale musi iść w parze z bezpieczeństwem obywateli i realną kontrolą wykonywania kary. Dziękuję.

Poseł Aleksandra Leo
Klub Parlamentarny Centrum

Stanowisko
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt zmiany Kodeksu karnego wykonawczego rozszerza możliwość odbywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Osoby skazane na karę krótszą niż 3 lata, które odbyły już jej część w zakładzie karnym, będą mogły ubiegać się o dozór elektroniczny, jeśli do końca kary pozostanie im nie więcej niż rok i 6 miesięcy. Obecnie ta granica wynosi 6 miesięcy.

Ta zmiana ma znaczenie, bo pozwala rozważyć dozór elektroniczny wobec osób, które odbyły już część kary w więzieniu, ale nadal mają przed sobą długi okres jej wykonywania. W takiej sytuacji dalsza izolacja nie zawsze jest jedynym sposobem na dopilnowanie, by kara została wykonana. Dozór elektroniczny umożliwia odbywanie jej poza zakładem karnym, z kontrolą miejsca pobytu.

O zastosowaniu tego rozwiązania nadal będzie decydował sąd penitencjarny. Nie stanie się ono automatyczne i nie będzie dostępne dla każdej osoby skazanej. Sąd oceni konkretną sprawę i to, czy skazany spełnia ustawowe warunki. To ważne, bo dozór elektroniczny nie znosi kary ani odpowiedzialności za przestępstwo. Zmienia jedynie sposób jej odbywania.

Możliwość pozostania poza zakładem karnym może pomóc skazanemu utrzymać pracę i więzi rodzinne, a także wywiązywać się z obowiązków. Zachowanie tych elementów ma znaczenie, gdy kara dobiega końca. Człowiek, który nie stracił całkowicie kontaktu z rodziną i pracą, ma lepsze warunki, by wrócić do życia na wolności. Właśnie dlatego warto, by sąd mógł rozważyć takie rozwiązanie także wtedy, gdy do odbycia kary pozostało więcej niż 6 miesięcy.

Projekt nie rezygnuje z kontroli ani z wykonania kary. Daje sądowi szerszą możliwość dobrania sposobu jej odbywania do konkretnej sytuacji skazanego. Granica zostaje wydłużona do roku i 6 miesięcy, ale decyzja nadal należy do sądu i zależy od spełnienia ustawowych warunków.

Klub Parlamentarny Centrum popiera projekt.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
1. Jakie dodatkowe etaty i środki otrzymają kuratorzy, sądy penitencjarne oraz służby obsługujące system? Czy oszczędności na osadzeniu zostały pomniejszone o pełny koszt kontroli, awarii urządzeń i interwencji przy naruszeniu warunków dozoru?

2. Dlaczego do spraw wszczętych przed wejściem ustawy w życie mają być stosowane dotychczasowe przepisy? Jak zostanie wyjaśniona różnica sytuacji dwóch podobnych skazanych, z których wcześniejszy wniosek będzie oceniany według surowszego limitu?

3. Czy rząd zobowiąże się do przedstawienia Sejmowi wyników rozszerzenia systemu: naruszeń dozoru, ponownych przestępstw, bezpieczeństwa pokrzywdzonych i rzeczywistych kosztów? Po jakim czasie i na podstawie jakich kryteriów oceni, czy zwiększenie limitu było uzasadnione?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czy Ministerstwo Sprawiedliwości przeanalizowało wpływ proponowanych rozwiązań na skuteczność resocjalizacji i ograniczenie powrotności do przestępstwa? Jakie wskaźniki przyjęto?

Poseł Paweł Śliz
Klub Parlamentarny Polska 2050

Stanowisko
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Omawiany projekt dotyczy bardzo wymiernej dla systemu polskiego penitencjarnego zmiany. Osoby skazane na karę pozbawienia wolności niższą niż 3 lata mogłyby ubiegać się o odbycie jej pozostałej części w systemie dozoru elektronicznego, gdy do końca kary pozostaje

najwyżej 18 miesięcy. Na dzień dzisiejszy granica ta wynosi 6 miesięcy. W mojej opinii wskazaną zmianę należy poprzeć, gdyż pozwala rozsądniej i efektywniej zarządzać wykonywaną karę. Daje sądowi większe możliwości tam, gdzie zachowanie skazanego i ocena jego sytuacji uzasadniają podjęcie takiej decyzji.

Pamiętajmy, że za tą nowelizacją stoją bardzo zwyczajne sprawy. Praca, z której można zapłacić alimenty. Możliwość spłaty zobowiązań i naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu. Utrzymanie kontaktu z dziećmi. Skazany odbywający karę w dozorze nie ma przecież pełnej swobody. Musi przestrzegać harmonogramu i nałożonych na niego obowiązków, a jednocześnie może stopniowo porządkować swoje życie.

Warto też zwrócić uwagę na kwestie relacyjne i czystą empatię. Rodzina skazanego również ponosi skutki jego pobytu w więzieniu, szczególnie gdy mówimy o dzieciach. Jeżeli można więc bezpiecznie wykonać karę w sposób, który pozwoli rodzicowi pracować i je utrzymywać, to wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, taki środek powinien być stosowany. Jak najwięcej resocjalizacji i jak najmniej represji.

Oczywiście niezależnie od tych argumentów podstawą i priorytetem musi być bezpieczeństwo. Z tego względu projekt zachowuje wyłączenia dotyczące określonych kategorii recydywistów i porządkuje ograniczenia związane m.in. z przestępczością zorganizowaną. Sam wymiar wyroku nie wystarczy do uzyskania zgody na SDE. Szczególnej uwagi wymaga sytuacja pokrzywdzonych. W sprawach przemocy domowej trzeba dokładnie sprawdzić, z kim skazany ma z powrotem zamieszkać. Kontrola jego obecności w domu nie zapewni bezpieczeństwa domownikom. Dlatego tak ważna pozostaje ocena sądu, praca kuratora i adekwatna reakcja na naruszenia.

Na zakończenie chciałem przywołać krótką historię, gdyż początki elektronicznego dozoru są dość ciekawe. Mianowicie amerykański sędzia Jack Love, jeden z pionierów stosowania takiego dozoru, zainspirował się komiksem o Spider-Manie. W jednej ze scen zobaczył urządzenie pozwalające śledzić bohatera i zainteresował się wykorzystaniem podobnego pomysłu w wymiarze sprawiedliwości. Później przez 3 tygodnie sam nosił zwaną w prawniczym żargonie bransoletkę, zanim zastosował ją wobec skazanego. Chciałbym w tym kontekście powiedzieć, że żeby zmieniać i poprawiać wymiar sprawiedliwości, niekoniecznie trzeba być superbohaterem. Czasem wystarczy ze zrozumieniem przeczytać dobrą propozycję i za nią zagłosować.

Ta nowelizacja daje realną szansę na to, żeby więcej skazanych wracało do pracy i wywiązywało się z obowiązków wobec swojej rodziny i pokrzywdzonych i – co najważniejsze – aby jak najwięcej skazanych uczyło się funkcjonować w społeczeństwie i poza więziennymi murami.

Z powyższych względów wskazany projekt zasługuje na poparcie, a Klub Parlamentarny Polska 2050 będzie głosował za tą ustawą. Dziękuję bardzo.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Rozszerzenie stosowania dozoru elektronicznego
Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu zmiany Kodeksu karnego wykonawczego rozszerzającego możliwość odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi sprawiedliwości i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jakie kryteria kwalifikowania do dozoru elektronicznego zapewnią bezpieczeństwo pokrzywdzonych i indywidualną ocenę ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa?

2. Czy zapewniono wystarczającą liczbę urządzeń, personelu nadzorującego i środki na szybką reakcję w razie naruszenia warunków odbywania kary?

3. Jakie efekty resocjalizacyjne i oszczędności przewiduje się w porównaniu z karą odbywaną w zakładzie karnym oraz jak będą monitorowane naruszenia obowiązków i powrotność do przestępstwa?

Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Gospodarki i Rozwoju o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz niektórych innych ustaw
– punkt 31. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Mam dwa pytania do uzasadnienia ustawy z druku 3088.

1. Projekt zakłada, że od 1 stycznia 2028 r. przedsiębiorcy i rolnicy nie będą musieli przedstawiać zaświadczeń ani oświadczeń o wcześniej otrzymanej pomocy de minimis, ponieważ informacje te mają być dostępne w centralnych rejestrach. Tymczasem w uzasadnieniu wskazano, że podmioty udzielające pomocy mają obecnie 7 albo 11 dni na przekazanie sprawozdania. W jaki sposób organ przyznający pomoc zweryfikuje aktualny limit, jeżeli przedsiębiorca lub rolnik otrzymał już wsparcie, ale informacja o nim nie została jeszcze wprowadzona do rejestru? Kto poniesie odpowiedzialność finansową za ewentualne przekroczenie limitu: beneficjent, który działał w dobrej wierze, czy instytucja, która przyznała pomoc na podstawie nieaktualnych danych?

2. Projektowany art. 39d przewiduje możliwość bezpośredniego, hurtowego pobierania danych z centralnych rejestrów pomocy publicznej przez określone instytucje, w tym Policję, prokuraturę, CBA i organy Krajowej Administracji Skarbowej. Jednocześnie uzasadnienie wskazuje, że projekt nie wprowadza odrębnych uprawnień do kontrolowania pod-

miotów korzystających z takiego dostępu. Dlaczego rząd nie przewidział obowiązkowych okresowych kontroli zasadności dostępu do danych oraz sposobu ich wykorzystywania? Jakie konkretne zabezpieczenia uniemożliwią masowe pobieranie informacji o przedsiębiorcach i rolnikach w celach niezwiązanych z ustawowymi zadaniami tych instytucji i kto będzie odpowiadał za wykrywanie ewentualnych nadużyć?

Poseł Anna Gembicka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt zakłada ograniczenie biurokracji poprzez zniesienie obowiązku przedstawiania zaświadczeń o otrzymanej pomocy de minimis. To potrzebne rozwiązanie, szczególnie dla rolników, którzy wielokrotnie muszą dostarczać administracji informacje, którymi państwo już dysponuje.

Jednak pojawia się kilka istotnych pytań.

Dlaczego rząd planuje wprowadzenie tych ułatwień dopiero od 1 stycznia 2028 r., skoro już dziś funkcjonują systemy gromadzące informacje o udzielonej pomocy publicznej?

Jak ministerstwo zagwarantuje, że błędy lub opóźnienia w aktualizacji centralnego rejestru nie doprowadzą do odmowy przyznania rolnikowi należnej pomocy? Kto poniesie odpowiedzialność za takie błędy?

Projekt przewiduje również dostęp do zgromadzonych danych dla Policji, prokuratury czy CBA. Dlaczego zdecydowano się na tak szeroki katalog instytucji i jakie będą mechanizmy zapobiegające wykorzystywaniu tych informacji niezgodnie z przeznaczeniem?

Jakie działania podejmował w ostatnich latach rząd, aby zwiększyć limit pomocy de minimis w rolnictwie?

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedsiębiorca ma prowadzić firmę. Oczekiwanie, że będzie kurierem między państwowymi urzędami, jest marnowaniem jego czasu. Jeżeli państwo już wie, jakiej pomocy udzieliło, powinno samo tę informację sprawdzić. Dlatego jako poseł niezrzeszony popieram kierunek tej ustawy.

Od stycznia 2028 r. przedsiębiorcy mają przestać dostarczać zaświadczenia i oświadczenia o wcześniej otrzymanej pomocy de minimis. To potrzebne uproszczenie. Jego powodzenie zależy jednak od wiarygodności państwowych rejestrów.

Samo uzasadnienie przyznaje, że sprawozdania mogą trafiać do systemu z opóźnieniem 7 albo 11 dni. Dwie instytucje mogą więc zobaczyć ten sam dostępny limit, chociaż pierwsza już przyznała pomoc. Przekroczenie limitu może oznaczać zwrot pieniędzy z odsetkami. Dla małej firmy to bardzo poważny problem.

W dokumentacji konsultacyjnej UOKiK zgłaszał także zastrzeżenia dotyczące finansowania i terminu uruchomienia rejestru. Rząd powinien pokazać, jak je rozwiązał. Termin zapisany w ustawie wymaga potwierdzenia harmonogramem, testami i zapewnionym budżetem.

Jako nauczyciel wskazuję jeszcze jeden konkret. Art. 15 obejmuje dofinansowanie kształcenia młodocianych pracowników. Za tym przepisem stoi rzemieślnik, który uczy młodego człowieka zawodu. Błędny wpis albo awaria rejestru nie mogą przekreślać jego szansy na otrzymanie wsparcia.

Oczekuję szybkiej korekty błędów, czytelnej drogi zakwestionowania odmowy oraz procedury na czas awarii. Nie zgadzam się, żeby wyjaśnianie urzędowej pomyłki trwało dłużej niż termin, w którym można uzyskać pomoc.

Popieram ograniczenie biurokracji. Jednocześnie wymagam, żeby administracja brała odpowiedzialność za jakość informacji, na podstawie których rozstrzyga o cudzych pieniądzach. Przedsiębiorca powinien zyskać czas i pewność, że może zaufać państwu. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Rejestr pokaże pomoc dopiero po sprawozdaniu urzędu, które może wpłynąć 7–11 dni po jej udzieleniu. Skąd rolnik ma wiedzieć, ile limitu de minimis mu zostało, skoro skutki przekroczenia, czyli zwrot z odsetkami, poniesie on?

2. Limit wydatków w ustawie obejmuje tylko rejestr prezesa UOKiK: 31,6 mln zł do 2035 r., z czego ponad 11 mln w 2027 r. Ile będzie kosztował rejestr rolniczy prowadzony przez ministra rolnictwa i z czyjego to będzie budżetu?

3. Obowiązek składania zaświadczeń znika 1 stycznia 2028 r. z mocy ustawy, bez względu na to, czy rejestry będą gotowe. Co, jeśli rejestr rolniczy nie będzie wtedy kompletny lub sprawny?

4. Unijne przepisy wymagają publicznego dostępu do rejestru, ale czy wyszukiwanie rolnika po numerze PESEL albo numerze dowodu, dostępne dla każdego, nie jest rozwiązaniem zbyt daleko idącym?

Poseł Władysław Kurowski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ograniczanie biurokracji dla przedsiębiorców i rolników jest po-

trzebne. Jeżeli państwo posiada już dane o udzielonej pomocy de minimis w centralnych rejestrach, obywatel ani przedsiębiorca nie powinni być zmuszani do wielokrotnego dostarczania tych samych dokumentów. Jednak skuteczna deregulacja wymaga sprawnych systemów informatycznych i wiarygodnych danych. Dlatego mam pytania do rządu.

Po pierwsze, czy centralne rejestry będą kompletne i aktualne? Chodzi o to, żeby brak zaświadczeń nie opóźniał przyznawania pomocy przedsiębiorcom i rolnikom.

Po drugie, kto poniesie odpowiedzialność za błędne lub nieuzupełnione dane, jeśli doprowadzą one do odmowy udzielenia pomocy albo przekroczenia dopuszczalnego limitu?

Po trzecie, czy rząd zapewni odpowiednie przygotowanie urzędów do wdrożenia nowych zasad i zagwarantuje, że uproszczenie procedur nie stworzy dodatkowych obciążeń dla beneficjentów?

Oczekujemy, że te zmiany przyniosą rzeczywiste uproszczenie, a nie tylko przeniosą ciężar biurokracji z przedsiębiorcy na urząd. Liczyć się będzie sprawne działanie systemu i realna korzyść dla obywateli. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Kto poniesie konsekwencje przyznania pomocy de minimis ponad limit, jeżeli przedsiębiorca i organ oparli się na niepełnych lub spóźnionych danych rejestru? Jak ustawa ochroni przedsiębiorcę działającego w dobrej wierze przed zwrotem pomocy z odsetkami za cudzy błąd?

2. Dlaczego obowiązek skorygowania błędnego wpisu określono jako działanie niezwłoczne, bez jednoznacznego terminu? Jak przedsiębiorca skutecznie wymusi korektę przed rozstrzygnięciem naboru, jeżeli błędna kwota pomocy blokuje mu dostęp do wsparcia?

3. Jak rejestry prowadzone przez UOKiK i ministra właściwego do spraw rolnictwa zapewnią prawidłowe sumowanie pomocy dla jednego przedsiębiorstwa, również przy powiązaniach kapitałowych, połączeniach i podziałach? Kto odpowie za rozbieżności między systemami?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czy rząd przeanalizował, czy polskie przedsiębiorstwa wykorzystują możliwości pomocy publicznej w podobnym stopniu jak firmy w Niemczech i we Francji? Jakie bariery utrudniają im korzystanie z dostępnych instrumentów?

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Uproszczenie dokumentowania pomocy de minimis

Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu ustawy dotyczącego zmiany zasad dokumentowania pomocy de minimis, w tym pomocy w rolnictwie i rybołówstwie, przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich przedstawicielowi Rady Ministrów odpowiedzialnemu za projekt i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Z jakich rejestrów organy udzielające pomocy będą pozyskiwać dane i jak zostanie zapewniona ich kompletność oraz aktualność, zwłaszcza dla rolnictwa i rybołówstwa?

2. Kto poniesie odpowiedzialność za przekroczenie limitu wynikające z błędnych lub opóźnionych danych w rejestrze i jak zostanie zabezpieczony przedsiębiorca działający w dobrej wierze?

3. O ile ma się skrócić czas przyznania pomocy i zmniejszyć koszt obsługi wniosków oraz czy samorządy otrzymają środki i wsparcie techniczne potrzebne do wdrożenia zmian?

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o przedstawionym przez Prezydium Sejmu projekcie uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej
– punkt 32. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania odnośnie do uzasadnienia ustawy z druku nr 3128.

1. W uzasadnieniu projektu uchwały, druk nr 3128, wskazano, że współpraca polsko-bułgarska obejmuje m.in. bezpieczeństwo energetyczne, rozwój infrastruktury transportowej oraz wzmacnianie wschodniej flanki NATO. Jakie konkretnie wspólne przedsięwzięcia Polski i Bułgarii są obecnie realizowane w tych trzech obszarach, jakie środki finansowe zostały na nie przeznaczone oraz czy ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej będzie powiązane z nowymi inicjatywami gospodarczymi i obronnymi, czy pozostanie wyłącznie gestem symbolicznym?

2. Projekt przewiduje ustanowienie 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej w nawiązaniu do rocznicy śmierci św. Cyryla, współpatrona Europy, oraz uchwały przyjętej przez parlament Bułgarii 1 kwietnia 2026 r. Czy projektodawcy konsultowali wybór tej daty z przedstawicielami polskiej dyplomacji, środowisk naukowych i organizacji polsko-bułgarskich oraz czy przewidziano konkretny

program obchodów, obejmujący współpracę szkół, uczelni, samorządów i instytucji kultury? Które instytucje będą odpowiedzialne za realizację tych działań i z jakich środków mają być finansowane?

Poseł Adam Dziedzic
Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe pragnę odnieść się do projektu uchwały w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej, druk nr 3128.

Polska i Bułgaria to dwa państwa europejskie, które łączy członkostwo w Unii Europejskiej, wspólnota interesów oraz odpowiedzialność za przyszłość naszego kontynentu. Współpraca między naszymi narodami ma znaczenie na poziomie nie tylko dyplomatycznym, ale również gospodarczym, społecznym i kulturalnym.

Ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej może stać się ważnym symbolem wzajemnego szacunku, dialogu i budowania trwałych relacji między naszymi społeczeństwami. Takie inicjatywy przypominają, że silna Europa powstaje dzięki współpracy państw, poszanowaniu ich tradycji oraz wspólnemu poszukiwaniu rozwiązań dla wyzwań, przed jakimi stoimy.

Z perspektywy Polskiego Stronnictwa Ludowego szczególnie istotne jest rozwijanie współpracy regionalnej, wspieranie wymiany gospodarczej oraz tworzenie nowych możliwości dla przedsiębiorców, rolników, samorządów i młodego pokolenia. Przyjaźń między narodami powinna bowiem znajdować odzwierciedlenie w konkretnych działaniach, przynoszących korzyści obywatelom obu państw.

Wierzymy, że dobre relacje międzynarodowe buduje się zarówno poprzez wielkie decyzje polityczne, jak i poprzez gesty, które podkreślają znaczenie partnerstwa i wzajemnego zrozumienia.

Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe popiera ideę ustanowienia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jako poseł niezrzeszony popieram ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Bułgarski parlament podjął już taką decyzję. Warto odpowiedzieć na ten gest i wykorzystać go do rozwijania kontaktów między naszymi społeczeństwami.

Data 14 lutego nawiązuje do rocznicy śmierci św. Cyryla. Jego dziedzictwo przypomina o znaczeniu języka, kultury i dostępu do wiedzy. Dlatego edukacja jest naturalnym miejscem realizacji idei tej uchwały.

Polscy emigranci w XIX w. wnosili wkład w rozwój bułgarskiej edukacji, administracji i infrastruktury. Warto pokazywać uczniom tę historię współpracy, opartą na wiedzy i codziennej pracy.

Projekt kieruje apel również do szkół i uczelni. Z tej mównicy chcę więc powiedzieć jasno: za apelem do nauczycieli musi iść wsparcie dla nauczycieli. Państwo powinno zapewnić materiały, pomoc w nawiązywaniu partnerstw oraz dostęp do finansowania wspólnych przedsięwzięć. Organizacja współpracy międzynarodowej wymaga czasu, kompetencji i pracy. Trzeba to uwzględnić w planowaniu zadań i wynagrodzeniu osób, które je wykonują.

Chcę wymian uczniowskich, wspólnych projektów, spotkań internetowych i współpracy nauczycieli. Warto włączyć w te działania polskie szkoły w Sofii i Warnie. Szczególną uwagę poświęćmy uczniom z małych miejscowości i rodzin, których nie stać na zagraniczne wyjazdy. Publiczne wsparcie powinno otwierać im drogę do udziału.

Pamiętajmy również, że 14 lutego jest Narodowym Dniem Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej. Organizując nowe obchody, zadbajmy o należną rangę tego święta państwowego.

Poprę tę uchwałę. Oczekuję od Ministerstwa Spraw Zagranicznych i ministerstwa edukacji przedstawienia konkretnych możliwości współpracy, dostępnych także dla szkół bez doświadczenia w projektach międzynarodowych. W przyszłym roku chcę usłyszeć o nowych partnerstwach, spotkaniach młodzieży i wspólnych inicjatywach nauczycieli. Tak możemy nadać tej deklaracji trwałą wartość. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Wysoka Izbo! Państwa i narody nie żyją obok siebie – żyją razem, a o ich sile decyduje to, jak potrafią ze sobą współpracować. Polskę i Bułgarię łączy bardzo wiele. To wielowiekowe więzi kulturalne, historyczne i ludzkie, a przez to coś więcej niż polityka. Łączy nas historia. Polacy angażowali się w życie Bułgarii już w XIX w. Po wyzwoleniu spod panowania osmańskiego pomagali budować jej administrację, szkoły i infrastrukturę. Tego się nie zapomina.

Łączy nas też dziś wspólna droga. Jesteśmy partnerami w Unii Europejskiej i w NATO, razem dbamy o bezpieczeństwo naszego regionu i wzmacniamy wschodnią flankę Sojuszu. Wspólnie działamy też w ramach Inicjatywy Trójmorza. Tacy partnerzy powinni się znać, spotykać i rozmawiać. Dzień Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej jest do tego dobrą okazją. To zachęta do spotkań, do wymiany młodzieży, do wspólnych inicjatyw kulturalnych i naukowych.

Przyjaźń buduje się dzień po dniu. Cieszę się, że Sejm zrobi dziś kolejny krok w tym kierunku. Dziękuję.

Poseł Władysław Kurowski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przyjaźń między narodami buduje się na wspólnej historii, wzajemnym szacunku i konkretnych działaniach. Polskę i Bułgarię łączy nie tylko członkostwo w Unii Europejskiej i NATO, ale także wspólne dziedzictwo chrześcijańskie i europejskie.

Data 14 lutego nawiązuje do rocznicy śmierci św. Cyryla, jednego z apostołów Słowian, który wraz ze św. Metodym przyczynił się do rozwoju piśmiennictwa i kultury słowiańskiej. To symboliczne przypomnienie o korzeniach, które łączą narody Europy Środkowej i Południowej. Ustanowienie Dnia Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej to cenna inicjatywa, która może wzmacniać więzi między naszymi narodami.

Mam jednak dwa pytania.

Po pierwsze: Jakie konkretne działania podejmie rząd, aby ten dzień nie pozostał jedynie symboliczną datą, lecz stał się okazją do rozwoju współpracy gospodarczej, kulturalnej i edukacyjnej?

Po drugie: Czy przewidziano wsparcie dla samorządów, szkół i organizacji społecznych, które będą chciały rozwijać kontakty polsko-bułgarskie i wymianę młodzieży?

Dobre relacje międzynarodowe wymagają nie tylko deklaracji, ale także konsekwentnego działania. Budujmy je w oparciu o wspólne dziedzictwo, szacunek i interesy obu narodów. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
1. Jakie wspólne działania z parlamentem bułgarskim przewidziano po ustanowieniu 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej? Czy powstanie uzgodniony program, który przełoży symboliczną uchwałę na trwałe kontakty młodzieży, uczelni i samorządów?

2. Jak w obchodach zostanie przedstawione znaczenie świętych Cyryla i Metodego oraz decyzji św. Jana Pawła II o ogłoszeniu ich współpatronami Europy, do których odwołuje się uzasadnienie wyboru daty? Kto zadba o rzetelne materiały dla szkół i instytucji kultury?

3. Jakie konkretne projekty transportowe i energetyczne w ramach Inicjatywy Trójmorza mogą zostać wsparte przez współpracę parlamentarną Polski i Bułgarii? Czy rząd przedstawi aktualny stan tych przedsięwzięć i bariery wymagające wspólnej interwencji?

4. W jaki sposób w realizację uchwały zostaną włączone polska społeczność w Bułgarii i społeczność bułgarska w Polsce? Czy będą mogły współtworzyć program wydarzeń i uzyskać dostęp do przejrzystych zasad wsparcia własnych inicjatyw?

5. Jak zostanie zapewniony udział szkół i mniejszych samorządów, które nie mają środków na wymiany zagraniczne? Czy instytucje państwowe udostępnią bezpłatne materiały, współpracę zdalną i program kontaktów partnerskich, aby obchody nie ograniczyły się do uroczystości centralnych?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czy projektodawcy przewidują, że ustanowieniu tego dnia będą towarzyszyć konkretne inicjatywy gospodarcze, edukacyjne lub kulturalne, czy uchwała ma wyłącznie charakter symboliczny?

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Stanowisko
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozpatrujemy dziś projekt uchwały ustanawiającej 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej. Polskę i Bułgarię łączą wieloletnie relacje, zarówno na poziomie społecznym i kulturalnym, jak i we współpracy między państwami. Warto te więzi dostrzegać i pielęgnować. Jednocześnie trzeba pamiętać, że dobre stosunki międzynarodowe buduje się przede wszystkim poprzez konkretne działania. Dlatego istotne jest, że w uchwale znalazło się odniesienie nie tylko do historii, ale również do współczesnej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, infrastruktury i energetyki.

Oba państwa należą do NATO, współpracują także w ramach Inicjatywy Trójmorza. To właśnie takie przedsięwzięcia, służące rzeczywistym interesom naszych państw, powinny być podstawą trwałego partnerstwa. Oczywiście sama uchwała nie zastąpi współpracy gospodarczej ani dyplomatycznej. Może jednak stanowić symboliczny wyraz dobrych relacji i zachętę do ich dalszego rozwijania. Z tej perspektywy podchodzimy do przedstawionego projektu. Konfederacja poprze uchwałę, licząc, że za deklaracjami będą szły przede wszystkim konkretne działania korzystne dla Polski i Bułgarii. Dziękuję.

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W projekcie uchwały Sejm apeluje do organów państwowych, samorządów, szkół, uczelni i instytucji kultury o podejmowanie inicjatyw służących pogłębianiu współpracy polsko-bułgarskiej. Czy projektodawcy przewidują jakieś konkretne formy realizacji tego apelu? Czy ustanowienie tego dnia ma mieć wyłącznie charakter symboliczny? Dziękuję.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Dzień przyjaźni i współpracy Polski oraz Bułgarii
Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP projektu uchwały Prezydium Sejmu w sprawie ustanowienia dnia 14 lutego Dniem Przyjaźni i Współpracy Polsko-Bułgarskiej przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich przedstawicielowi Prezydium Sejmu i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jakie przesłanki historyczne i konsultacje ze stroną bułgarską uzasadniają wybór dnia 14 lutego na dzień upamiętnienia przyjaźni oraz współpracy obu państw?

2. Czy przewidziano inicjatywy parlamentarne, edukacyjne i kulturalne, które nadadzą ustanawianemu dniu praktyczny wymiar, z udziałem samorządów i organizacji społecznych?

3. Jakie możliwości rozwoju współpracy gospodarczej, turystycznej i naukowej wskazano przy przygotowywaniu uchwały i które instytucje mogłyby wspierać takie działania?

Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich
– punkt 46. porządku dziennego

Poseł Piotr Górnikiewicz
Klub Parlamentarny Polska 2050

Stanowisko
Mam przyjemność przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Polska 2050 wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich, zawartego w druku nr 3138.

Zasadniczym celem tej regulacji jest dostosowanie krajowych mechanizmów zwolnień w podatku dochodowym od osób prawnych dla podmiotów zarządzających portami i przystaniami morskimi do unijnych ram prawnych dotyczących pomocy publicznej, w szczególności do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014. Ustawa stanowi bezpośrednią realizację zobowiązań Polski wobec Komisji Europejskiej w związku z prowadzonym od 2013 r. postępowaniem w sprawie SA.38401. Wprowadzenie tych przepisów definitywnie usuwa ryzyko zakwestionowania dotychczasowego wsparcia i chroni polskie porty przed koniecznością zwrotu wielomilionowych korzyści podatkowych uzyskanych od 2007 r.

Projekt dokonuje gruntownej przebudowy dotychczasowej konstrukcji podatkowej, zastępując ogólne, bezterminowe zwolnienie dochodów mechanizmem preferencji ściśle powiązanej z konkretnymi wydatkami poniesionymi w danym roku podatkowym. Wprowadzany do ustawy o portach nowy art. 10a kategoryzuje wydatki na działalność niegospodarczą, obejmującą m.in. kontrolę ruchu, bezpieczeństwo pożarowe czy ogólnodostępną infrastrukturę okołoportową, oraz działalność gospodarczą, w tym inwestycje w infrastrukturę portową i dostępową, która będzie limitowana unijnymi progami dopuszczalnej pomocy. Ustawa nakłada na zarządy portów rygorystyczne wymogi, w tym obowiązek prowadzenia wyodrębnionej ewidencji rachunkowej dla działalności niegospodarczej, oraz wyłącza ze zwolnienia dochody z zysków kapitałowych.

Zmianie ulega również system przyznawania preferencji, który oparto na weryfikacji następczej. Dyrektor właściwego urzędu morskiego w ciągu 10 tygodni oceni sprawozdanie zarządu portu, opinię biegłego rewidenta i zeznanie podatkowe, wydając decyzję zatwierdzającą prawidłowość zwolnienia lub nakazującą zwrot nienależnej pomocy wraz z odsetkami.

Nowe zasady zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2027 r.

Proponowane rozwiązania oceniamy jako racjonalne, transparentne i całkowicie niezbędne z punktu widzenia bezpieczeństwa ekonomicznego państwa. Odejście od arbitralnego modelu zwolnień na rzecz systemu ścisłej kontroli wydatków inwestycyjnych gwarantuje pełną zgodność z prawem unijnym bez generowania negatywnych skutków dla budżetu centralnego oraz budżetów samorządowych.

Polskie porty morskie realizują strategiczne projekty infrastrukturalne o kluczowym znaczeniu dla logistyki, handlu zagranicznego oraz transformacji energetycznej. Utrzymanie tego instrumentu wsparcia w niepodważalnych ramach prawnych jest niezbędne dla zachowania zdolności inwestycyjnych podmiotów zarządzających i ich równej pozycji konkurencyjnej wobec portów zagranicznych.

Z tych powodów Klub Parlamentarny Polska 2050 będzie głosował za przyjęciem tego projektu ustawy. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Porty morskie to bezpieczeństwo dostaw, miejsca pracy i zaplecze polskiego przemysłu. Każda zmiana ich finansowania wymaga odpowiedzialności, ponieważ inwestycje portowe planuje się na wiele lat.

Jako poseł niezrzeszony popieram skierowanie tego projektu do komisji. Zachowanie zwolnienia z CIT zgodnego z prawem unijnym ma uzasadnienie. Pozwala wspierać inwestycje i ograniczać ryzyko zwrotu pomocy publicznej. Rząd musi jednak wy-

kazać, że proponowany mechanizm sprawdzi się w praktyce.

Dotychczas dochód można było przeznaczyć na przyszłą inwestycję bez ograniczenia terminu jego wydatkowania. Teraz znaczenie mają wydatki poniesione w konkretnym roku. Przesunięcie przetargu albo robót może więc zmienić sytuację podatkową portu, szczególnie małego, który przez kilka lat gromadzi środki na większą modernizację. Tymczasem ocena skutków regulacji zakłada neutralność finansową, opierając się na historycznych danych największych portów. Oczekuję symulacji przeprowadzanych według nowych zasad, obejmujących także mniejsze podmioty i opóźnienia inwestycji. Tak powinno wyglądać odpowiedzialne stanowienie prawa.

Wyjaśnienia wymagają również inwestycje już rozpoczęte oraz granica między ich kontynuacją a nowym projektem uprawnionym do pomocy.

Kolejna sprawa to pewność rozliczeń. Zarząd portu potrzebuje jasnej odpowiedzi, czy pozytywna decyzja dyrektora urzędu morskiego zabezpiecza go przed odmienną oceną tych samych wydatków przez administrację skarbową.

Wreszcie ustawa ma ruszyć dokładnie wtedy, kiedy Komisja Europejska planuje zmianę unijnych zasad pomocy. Oczekuję potwierdzenia, że cały mechanizm będzie gotowy prawnie i organizacyjnie od pierwszego dnia.

Za tymi przepisami stoją pracownicy i lokalne społeczności. Ich przyszłość wymaga stabilnych inwestycji, przejrzystych zasad i przewidywalnych decyzji państwa. Tego będę wymagał podczas dalszych prac. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Komisja Europejska groziła zwrotem korzyści podatkowych portów od 2007 r., a rząd pisze tylko, że ją „poinformowano" o nowym rozwiązaniu. Czy Komisja je zaakceptowała i czy ryzyko zwrotu za lata 2007–2026 zniknie?

2. Projekt zmienia zasady zwolnienia z CIT dla portów i rozszerza jego zakres. Ile budżet straci lub zyska na tej zmianie?

3. Zwolnienie dla działalności gospodarczej portów, czyli budowy, modernizacji i pogłębiania, będzie przysługiwać tylko przy pracach rozpoczętych po wejściu ustawy w życie. Co z inwestycjami, które ruszyły wcześniej?

4. Każdy z 17 podmiotów zarządzających będzie musiał złożyć wniosek ze sprawozdaniem biegłego rewidenta, a decyzja urzędu morskiego może nakazać zwrot pomocy z odsetkami. Czy rząd policzył koszt tych obowiązków i czy rozporządzenie wykonawcze będzie gotowe do 1 stycznia 2027 r.?

Poseł Władysław Kurowski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozwój polskich portów morskich ma strategiczne znaczenie dla gospodarki, bezpieczeństwa i konkurencyjności naszego kraju. Dostosowanie przepisów do unijnych zasad pomocy publicznej jest potrzebne, ale musi przede wszystkim służyć realnym inwestycjom i wzmacnianiu polskiej gospodarki.

W związku z tym mam trzy pytania do rządu.

Po pierwsze, czy nowe zasady zagwarantują portom utrzymanie porównywalnych korzyści podatkowych i nie ograniczą środków na niezbędne inwestycje?

Po drugie, czy rząd oszacował, jakie konkretne inwestycje w modernizację infrastruktury, pogłębianie torów wodnych i poprawę bezpieczeństwa portów będą możliwe dzięki tym rozwiązaniom?

Po trzecie, dlaczego szczegółowe warunki korzystania ze zwolnienia mają zostać określone w rozporządzeniu i czy zostaną one skonsultowane z zarządami portów, aby uniknąć nadmiernej biurokracji i niepewności prawnej?

Polskie porty muszą się rozwijać, a nie tracić konkurencyjność przez niejasne przepisy. Oczekujemy od rządu konkretnych gwarancji, że dostosowanie prawa do wymogów unijnych przełoży się na bezpieczeństwo i rozwój gospodarczy Polski. Dziękuję.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Jak rząd wyjaśnia wskazaną przez UOKiK rozbieżność między wcześniejszym zobowiązaniem dotyczącym likwidacji zwolnienia od 1 stycznia 2026 r. a proponowaną zmianą od 2027 r.? Czy Komisja Europejska zaakceptowała tę zmianę i jakie ryzyko odzyskiwania pomocy ponoszą polskie porty?

2. Jaki będzie wpływ zawężenia zwolnienia CIT na środki własne portów, w szczególności przy wyłączeniu zysków kapitałowych i ograniczeniu katalogu wydatków? Czy rząd przedstawił oddzielne wyliczenia dla dużych portów oraz mniejszych portów i przystani?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jak rząd zamierza zapewnić, że ewentualne preferencje podatkowe rzeczywiście będą służyły rozwojowi polskiej infrastruktury portowej, a nie wyłącznie poprawie wyników finansowych wybranych podmiotów?

Poseł Henryk Smolarz
Klub Parlamentarny Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedmiotem dzisiejszego pierwszego czytania jest rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o portach i przystaniach morskich zawarty w druku nr 3138.

Projekt dotyczy zasad korzystania ze zwolnienia z podatku dochodowego przez podmioty zarządzające portami i przystaniami morskimi. Jego celem jest dostosowanie obowiązujących przepisów do wymogów Unii Europejskiej w zakresie pomocy publicznej, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości wspierania rozwoju infrastruktury portowej.

Wysoka Izbo! Polskie porty morskie mają strategiczne znaczenie dla gospodarki narodowej. Są ważnym elementem handlu zagranicznego, krajowej logistyki i bezpieczeństwa państwa. Ich rozwój ma również znaczenie dla transformacji energetycznej, w tym dla inwestycji związanych z morską energetyką wiatrową.

Infrastruktura portowa wymaga dużych nakładów finansowych, a realizacja inwestycji często rozłożona jest na wiele lat. Dlatego stabilne i przewidywalne zasady finansowania rozwoju portów mają bezpośredni wpływ na ich konkurencyjność wobec portów w innych państwach regionu Morza Bałtyckiego.

Dotychczasowe przepisy przewidywały zwolnienie z podatku dochodowego dla dochodów podmiotów zarządzających portami, przeznaczanych m.in. na budowę, rozbudowę i modernizację infrastruktury portowej. Komisja Europejska zakwestionowała jednak dotychczasowy kształt tego rozwiązania z punktu widzenia zasad pomocy publicznej.

Brak odpowiednich zmian oznaczałby ryzyko dalszego sporu z Komisją Europejską, a w skrajnym przypadku także obowiązku zwrotu uzyskanej pomocy. Projekt ma ograniczyć to ryzyko i stworzyć podstawy prawne do dalszego wspierania rozwoju portów zgodnie z regulacjami unijnymi.

Wysoka Izbo! Proponowane rozwiązania przewidują powiązanie zwolnienia podatkowego z konkretnymi rodzajami wydatków ponoszonych przez podmioty zarządzające portami i przystaniami morskimi.

Zwolnienie będzie mogło obejmować m.in. wydatki na budowę, wymianę i modernizację infrastruktury portowej, zapewnienie dostępu do portów od strony morza i lądu, pogłębianie oraz planowanie tych działań.

Przewidziano również możliwość uwzględnienia wydatków związanych z działalnością niegospodarczą, taką jak bezpieczeństwo ruchu morskiego, ochrona przeciwpożarowa czy ochrona portów, na warunkach określonych w ustawie.

Jednocześnie wsparcie związane z działalnością gospodarczą będzie podlegało limitom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej o pomocy publicznej. Projekt wprowadza także obowiązek odpowiedniego dokumentowania wydatków, prowadzenia wyodrębnionej ewidencji w określonych przypadkach oraz weryfikacji spełnienia warunków korzystania ze zwolnienia przez właściwego dyrektora urzędu morskiego.

W przypadku stwierdzenia, że pomoc została przyznana niezgodnie z przepisami, możliwe będzie wydanie decyzji o jej zwrocie wraz z odsetkami.

Nowe zasady mają obowiązywać od 1 stycznia 2027 r., z uwzględnieniem przepisów przejściowych dla dochodów i lat podatkowych rozpoczętych wcześniej.

Wysoka Izbo! Przy ocenie tego projektu należy zwrócić uwagę na dwie kwestie. Po pierwsze, dostosowanie przepisów do wymogów unijnych jest konieczne, aby ograniczyć ryzyko prawne i zachować możliwość udzielania wsparcia na rozwój infrastruktury portowej. Po drugie, nowe procedury muszą być przejrzyste i możliwe do zastosowania w praktyce przez podmioty zarządzające portami.

Istotne będzie więc prawidłowe określenie kosztów kwalifikujących się do zwolnienia oraz sprawne stosowanie nowych zasad w praktyce. Nie powinny one prowadzić do niepotrzebnej niepewności przy planowaniu wieloletnich inwestycji.

Z perspektywy Polskiego Stronnictwa Ludowego – Trzeciej Drogi ważne jest, aby polskie porty mogły rozwijać się w oparciu o stabilne reguły, zgodne z prawem Unii Europejskiej. Bezpieczeństwo państwa, sprawna logistyka i konkurencyjność gospodarki wymagają inwestycji w infrastrukturę, a te potrzebują przewidywalnych warunków finansowania.

Dlatego nasz klub pozytywnie ocenia kierunek zmian, których celem jest uporządkowanie zasad pomocy publicznej przy jednoczesnym zachowaniu możliwości wspierania rozwoju polskich portów morskich. Dziękuję bardzo.

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polska Izba Biegłych Rewidentów wskazuje, że w projekcie ustawy posłużono się pojęciem sprawozdania biegłego rewidenta, ale nie określono rodzaju usługi, jaka ma zostać wykonana.

Czy ministerstwo przewiduje usługę atestacyjną, a jeśli tak, to jaki poziom pewności ma ona zapewniać? Czy rozważono wskazanie w ustawie konkretnego rodzaju usługi, tak aby wymagania wobec wszystkich podmiotów zarządzających portami były jednakowe? Dziękuję.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Zwolnienia podatkowe i inwestycje w portach morskich

Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu ustawy dotyczącego zmiany zasad korzystania ze zwolnienia CIT przez podmioty zarządzające portami morskimi przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej i o odpowiedź na piśmie.

1. Jakie rozwiązania zapewnią zgodność wsparcia z unijnymi zasadami pomocy publicznej i ograniczą ryzyko konieczności zwrotu środków przez podmioty zarządzające portami?

2. Jak zostaną rozdzielone koszty działalności gospodarczej i zadań niegospodarczych oraz jakie obowiązki ewidencyjne umożliwią prawidłowe wykorzystanie zwolnienia?

3. Jakich efektów inwestycyjnych oczekuje się w zakresie dostępu do portów od strony morza i lądu, pogłębiania oraz bezpieczeństwa i czy ze wsparcia skorzystają także mniejsze porty?

Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw
– punkt 47. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania do uzasadnienia projektu ustawy z druku nr 2869.

1. Projekt ustawy, druk nr 2869, przewiduje znaczące rozszerzenie uprawnień Żandarmerii Wojskowej, w tym możliwość legitymowania osób cywilnych oraz stosowania kontroli operacyjnej wobec nowych kategorii osób, m.in. uczestników zamówień publicznych realizowanych na rzecz wojska. Czy Ministerstwo Obrony Narodowej przeprowadziło szczegółową analizę, w jakim stopniu dotychczasowe ograniczenia kompetencyjne Żandarmerii Wojskowej rzeczywiście utrudniały wykrywanie przestępstw, zwłaszcza dotyczących zamówień wojskowych? Jakie konkretne mechanizmy kontroli i nadzoru przewidziano, aby rozszerzenie uprawnień operacyjnych nie prowadziło do nieuzasadnionej ingerencji w prawa i wolności obywatelskie?

2. W uzasadnieniu projektu wskazano na rosnące zagrożenia terrorystyczne, cybernetyczne i dywersyjne, które mają uzasadniać przyznanie Żandarmerii Wojskowej dodatkowych kompetencji. Czy rząd, oprócz rozszerzania uprawnień ustawowych, zabezpieczył również odpowiednie środki finansowe na zwiększenie liczby wyspecjalizowanych żołnierzy, ich szkolenie oraz zakup nowoczesnego sprzętu do zwalczania cyberprzestępczości i zagrożeń związanych z bezzałogowymi statkami powietrznymi? Jakie konkretne nakłady przewidziano na realizację tych zadań i w jaki sposób Ministerstwo Obrony Narodowej zamierza oceniać skuteczność wprowadzonych zmian?

Poseł Anna Gembicka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Żandarmeria Wojskowa odgrywa ważną rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa, porządku i dyscypliny wojskowej. Jednak ten projekt ustawy wyraźnie rozszerza jej możliwości działania również wobec osób cywilnych. Dlatego potrzebne jest precyzyjne określenie granic tych uprawnień.

W jakich konkretnie sytuacjach cywil będzie podlegał czynnościom Żandarmerii Wojskowej, a w jakich Policji? Jak zamierzacie zapobiegać sporom kompetencyjnym i dowolnemu interpretowaniu przepisów?

W projekcie ustawy rozszerza się również możliwość stosowania kontroli operacyjnej wobec osób, które mogą stwarzać zagrożenie dla osoby ochranianej. Jakie fakty będą musiały potwierdzać takie zagrożenie? Jakie zabezpieczenia wykluczą wykorzystywanie tych przepisów wobec osób jedynie krytykujących polityków?

Kolejna kwestia dotyczy nagrywania interwencji poza miejscami publicznymi oraz szerszego dostępu do danych. Kto będzie kontrolował zasadność ich pozyskiwania i terminowe ich usuwanie?

I wreszcie, jak Żandarmeria Wojskowa ma wykonywać dodatkowe zadania bez zwiększenia zatrudnienia i dodatkowych środków? Czy zadania te nie będą wykonywane kosztem jej dotychczasowych obowiązków?

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! We wrześniu uznałem kierunek tej nowelizacji za uzasadniony. Podtrzymuję to stanowisko. Żandarmeria musi skutecznie ścigać korupcję przy wojskowych zamówieniach, zabezpieczać dowody i chronić żołnierzy. Potrzebne są też sprawne działania na drogach, również przy akcjach bezpiecznej drogi do szkoły. Ale poparcie dla celu ustawy nie zwalnia nas z obowiązku poprawienia jej przepisów.

W druku komisji nadal brakuje wyraźnego zastrzeżenia, że cywilny wykonawca zamówienia podlega żandarmerii tylko w sprawach związanych z tym zamówieniem. Sam kontrakt z wojskiem nie może uzasadniać ingerencji w całe życie przedsiębiorcy.

Równie precyzyjnie trzeba określić, czym jest zakłócanie czynności służbowych. Filmowanie interwencji, zadawanie pytań czy trudności komunikacyjne nie mogą być automatycznie uznawane za bezprawne utrudnianie działań.

Rozszerzeniu kontroli operacyjnej musi towarzyszyć skuteczny nadzór oraz możliwość zbadania legalności działań po ich zakończeniu, również wtedy, gdy nie postawiono zarzutów.

Kamera może chronić obywatela i żandarma. Potrzebujemy jednak jasnego obowiązku jej uruchamiania oraz szybkiego zabezpieczenia nagrania, gdy ktoś zgłasza nadużycie. Prawo do skargi musi mieć praktyczną wartość.

Projekt rozszerza również przesłanki użycia broni. Tak poważna decyzja wymaga konkretnych dowodów konieczności i oceny proporcjonalności. Samo odwołanie do sytuacji geopolitycznej jest niewystarczające. Tymczasem rządowa ocena skutków regulacji nie przewiduje wpływu na obywateli ani potrzeby ewaluacji. Otrzymujemy szersze uprawnienia służby bez rzetelnego planu sprawdzenia ich skutków.

Jako poseł niezrzeszony oczekuję doprecyzowania właściwości wobec cywilów, ochrony nagrań i oceny działania ustawy po roku. Żołnierz potrzebuje jasnych reguł. Obywatel musi mieć skuteczną ochronę przed nadużyciem. Dziękuję.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! We wrześniu popartem kierunek tej ustawy, pytając jednocześnie o granice uprawnień.

Dzisiaj proszę o trzy konkretne odpowiedzi.

Po pierwsze: Z którego przepisu wynika, że właściwość żandarmerii wobec cywilnego uczestnika wojskowego zamówienia obejmie wyłącznie czyny związane z tym zamówieniem, a nie inne sfery jego życia?

Po drugie: Czy samo złożenie skargi na interwencję lub wniosku o zabezpieczenie nagrania będzie obowiązkowo wstrzymywało jego zniszczenie, zanim zostanie formalnie wszczęte postępowanie?

Po trzecie: Jakie konkretne przypadki uzasadniają dodanie art. 45 pkt 5 ustawy o środkach przymusu, czyli szerszej podstawy użycia broni przy udaremnianiu ucieczki osoby konwojowanej lub doprowadzanej, skoro już dziś istnieją przesłanki związane z zagrożeniem życia i poważnymi przestępstwami?

Proszę o wskazanie przepisów i danych. Odpowiedzi mają chronić obywatela i żandarma przed skutkami niejasnego prawa. Dziękuję.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Ustawa wejdzie w życie po 30 dniach od dnia ogłoszenia, a żandarmeria dostaje m.in. kamery nasobne i nowe zadania. Ile to będzie kosztować i czy zdąży się przygotować?

2. Żandarmeria zabezpiecza miejsca upadku dronów, a dziś musi wzywać Policję, żeby ustalić tożsamość świadków. Dlaczego rząd poprawia to dopiero teraz i czy projekt wystarczy wobec takich zagrożeń?

3. W uzasadnieniu przyznano, że wiele przestępstw przy zamówieniach wojskowych „pozostaje niewykrytych", a Skarb Państwa traci na tym pieniądze. Ile jest takich spraw i jakie to straty?

4. W uzasadnieniu napisano, że gdy dowódca nie zażąda ścigania, wykroczenia żołnierzy często pozostają bez kary. Ile wykroczeń uszło dotąd bezkarnie i czy projekt to naprawi?

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

1. Dlaczego rozszerzenie uprawnień Żandarmerii Wojskowej wobec osób cywilnych obejmuje także uczestników i wykonawców zamówień wojskowych? Jak zostaną wyznaczone granice jej właściwości oraz współpracy z Policją i CBA, aby uniknąć nakładania się kontroli i nieproporcjonalnej ingerencji?

2. Jak zostanie zapewniona ochrona prywatności przy rejestrowaniu dźwięku i obrazu podczas interwencji także w pomieszczeniach niepublicznych? Dlaczego przy działaniach operacyjnych termin usunięcia materiału niezawierającego dowodów ma być liczony od zakończenia działań i kto skontroluje ich rzeczywistą długość?

3. Jakie konkretne luki w ściganiu przestępstw uzasadniają rozszerzenie katalogu czynów uprawniających do kontroli operacyjnej i czynności niejawnych? Czy przedstawiono analizę proporcjonalności oraz skuteczności dotychczasowych instrumentów, zamiast poprzestać na rozszerzeniu kompetencji?

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jakie dodatkowe środki finansowe, wyposażenie i szkolenia będą niezbędne do wdrożenia nowych przepisów oraz czy Ministerstwo Obrony Narodowej uwzględniło te wydatki w planach budżetowych?

Poseł Andrzej Szejna
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu klubu Lewicy przedstawiam stanowisko wobec sprawozdania Komisji Obrony Narodowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw zawartym w drukach nr 2869 i 3131.

Klub Lewicy pozytywnie ocenia kierunek proponowanych zmian. Punktem wyjścia dla tej nowelizacji są zmieniające się zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa ludzi i porządku publicznego, w tym zagrożenia terrorystyczne i cybernetyczne. Projekt ma dostosować metody działania Żandarmerii Wojskowej do tych warunków i zwiększyć skuteczność formacji.

Z punktu widzenia Lewicy skuteczne państwo to nie tylko państwo wyposażające swoje służby w kolejne narzędzia. Równie ważne dla nas jest jasne określenie zasad, na jakich te narzędzia mogą być stosowane, szczególnie wtedy, gdy dotyczą one prywatności obywatela i ingerencji w jego prawa. Dlatego istotne są przepisy dotyczące rejestrowania obrazu i dźwięku podczas czynności wykonywanych przez Żandarmerię Wojskową. Projekt reguluje m.in. rejestrowanie przebiegu interwencji w miejscach innych niż publiczne, podczas działań kontrterrorystycznych i w środkach transportu żandarmerii, a także rejestrowanie obrazu w izbach zatrzymań. Jednocześnie określono zasady przechowywania materiałów. Jeżeli nie zawierają one dowodów mających znaczenie dla postępowania, mają być przechowywane przez co najmniej 30, ale niedłużej niż 60 dni, a następnie niszczone. Co do zasady osoba, wobec której podejmowane są czynności, ma być również w miarę możliwości uprzedzona o rejestrowaniu. Co równie ważne, na czynności związane z rejestrowaniem obrazu i dźwięku przewidziano możliwość wniesienia zażalenia do prokuratora do spraw wojskowych w terminie 7 dni. To są rozwiązania, na które warto zwrócić uwagę. Jeżeli poszerzamy możliwości działania formacji, musimy równocześnie tworzyć mechanizmy pozwalające kontrolować sposób korzystania z tych możliwości.

Projekt rozszerza również zakres stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych. Dotyczy to m.in. osób stwarzających zagrożenie dla osoby ochranianej, osób uczestniczących w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego przez jednostkę wojskową oraz żołnierzy sił zbrojnych państw obcych i, w określonych przypadkach, członków ich personelu cywilnego. Rozszerzony zostaje także katalog przestępstw, w odniesieniu do których możliwe będzie występowanie o kontrolę operacyjną. Obejmuje on m.in. finansowanie przestępstwa o charakterze terrorystycznym, przestępstwa związane z systemami komputerowymi, a także przestępstwa gospodarcze i korupcyjne.

Szczególnie ważny jest dla nas właśnie obszar zamówień publicznych. Żandarmeria Wojskowa otrzymuje szersze możliwości działania wobec osób uczestniczących w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych przez jednostki wojskowe lub w wykonaniu takich zamówień. Uzasadnienie projektu wskazuje na przypadki nieprawidłowości przy pozyskiwaniu zamówień, które mogą prowadzić do strat po stronie Skarbu Państwa i konieczności ponownego dokonywania zakupów na niekorzystnych warunkach. Ochrona bezpieczeństwa państwa to bowiem również ochrona publicznych pieniędzy i mienia wojskowego przed nadużyciami.

Projekt porządkuje także kwestie ochrony. Żandarmeria będzie mogła wykonywać ochronę fizyczną polskich placówek zagranicznych znajdujących się w miejscu stacjonowania polskich kontyngentów wojskowych oraz członków ich personelu dyplomatyczno-konsularnego, jeżeli inne sposoby zapewnienia tej ochrony okażą się lub mogą okazać się niewystarczające.

Warto także odnotować przebieg opiniowania projektu. Uwagi do jego wcześniejszej wersji zgłosił prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Jedna z uwag została uwzględniona przez usunięcie nieprecyzyjnego określenia „związki organizacyjne", a po ponownej analizie odstąpiono również od jednej z proponowanych zmian dotyczących danych w legitymacji służbowej. W lutym 2026 r. prezes UODO pozytywnie przyjął sposób uwzględnienia zgłoszonych uwag i nie wniósł dalszych zastrzeżeń do projektu.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja przedstawiła projekt w zmodyfikowanym brzmieniu. Jedna z wprowadzonych zmian rozszerza regulację dotyczącą kontroli ruchu drogowego również na pojazdy obcych sił zbrojnych, żołnierzy sił zbrojnych państw obcych oraz członków ich personelu cywilnego podczas pełnienia obowiązków służbowych. Żandarmeria Wojskowa powinna dysponować narzędziami odpowiadającymi zadaniom, które państwo przed nią stawia. Jednocześnie wraz z rozszerzaniem jej kompetencji powinny istnieć jasne reguły ich wykonywania, kontrola oraz gwarancje chroniące obywatela przed nieuzasadnioną ingerencją. Właśnie tak rozumiemy równowagę między skutecznością państwa a ochroną praw jednostki.

Klub Lewicy poprze projekt ustawy w brzmieniu przedstawionym w sprawozdaniu Komisji Obrony Narodowej. Dziękuję bardzo.

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W projekcie ustawy rozszerza się właściwość Żandarmerii Wojskowej w odniesieniu do osób niebędących żołnierzami,

m.in. w zakresie ustalania ich tożsamości w związku z realizacją zadań Żandarmerii Wojskowej.

Jakie dokładnie okoliczności będą uzasadniały legitymowanie osób cywilnych przez Żandarmerię Wojskową? Jakie zabezpieczenia przewidziano, aby uprawnienie to było wykorzystywane wyłącznie w związku z wykonywaniem ustawowych zadań tej formacji? Dziękuję.

Poseł Patryk Wicher
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Właściwość i uprawnienia Żandarmerii Wojskowej

Szanowny Panie Marszałku! W związku z rozpatrywaniem na 67. posiedzeniu Sejmu RP rządowego projektu zmiany ustawy o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych oraz niektórych innych ustaw przedkładam poniższe pytania. Proszę o przekazanie ich ministrowi obrony narodowej i uzyskanie odpowiedzi na piśmie.

1. Jakie kategorie osób i spraw obejmie rozszerzona właściwość Żandarmerii Wojskowej oraz jak zostanie wyeliminowane ryzyko sporów kompetencyjnych z Policją i innymi służbami?

2. Jakie warunki, formy nadzoru i środki odwoławcze zapewnią proporcjonalność stosowania narzędzi operacyjnych oraz ochronę praw osób objętych czynnościami?

3. Jakie dodatkowe zasoby kadrowe, szkolenia i finansowanie przewidziano, aby nowe zadania nie ograniczyły realizacji dotychczasowych obowiązków żandarmerii?

Oświadczenia poselskie

Poseł Kazimierz Bogusław Choma
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pragnę zwrócić uwagę Wysokiej Izby na ważne wydarzenie sportowe, które odbyło się w dniach 9–11 października br. w Kraśniku – XXXIV Turniej o Puchar Ziemi Kraśnickiej, połączony z Międzynarodowymi Mistrzostwami Polski Juniorów Młodszych w zapasach w stylu wolnym oraz Międzynarodowymi Mistrzostwami Polski Juniorek Młodszych w zapasach kobiet.

Zawody tej rangi są nie tylko okazją do sportowej rywalizacji, ale również ważnym elementem promocji Kraśnika, regionu lubelskiego oraz polskich zapasów na arenie międzynarodowej. To wydarzenie pokazuje, jak istotną rolę odgrywa sport w integrowaniu środowisk, rozwijaniu młodych talentów i budowaniu pozytywnego wizerunku naszego kraju.

Zapasy wymagają siły, wytrwałości, dyscypliny i odporności psychicznej. Uczą szacunku do przeciwnika, odpowiedzialności oraz zasad fair play. Wartości te mają ogromne znaczenie w wychowaniu młodego pokolenia i kształtowaniu postaw, które procentują również poza sportową areną.

Składam serdeczne gratulacje wszystkim zawodniczkom i zawodnikom uczestniczącym w mistrzostwach. Wyrazy uznania kieruję także do trenerów, organizatorów, sędziów, działaczy sportowych i wolontariuszy, których praca i zaangażowanie przyczyniły się do przygotowania tego wydarzenia.

Wspieranie sportu młodzieżowego, rozwój klubów i zapewnienie młodym ludziom odpowiednich warunków do treningu to ważna inwestycja w zdrowie, charakter i przyszłość kolejnych pokoleń. Takie inicjatywy zasługują na uznanie i dalsze wsparcie. Dziękuję.

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

22 października – dzień praw rodziny w Polsce

Rodzina jest fundamentem naszego narodu, źródłem miłości, bezpieczeństwa, tradycji i wartości, które przekazujemy kolejnym pokoleniom.

Dziś obchodzimy wyjątkowe święto, ustanowione przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej 21 października 2016 r., w czasie rządów Prawa i Sprawiedliwości. Data ta nie jest przypadkowa. 22 października 1983 r., z inicjatywy św. Jana Pawła II, ogłoszona została Karta Praw Rodziny przypominająca o godności, prawach i szczególnej roli rodziny w społeczeństwie. Silna rodzina to silna Polska.

Jako poseł na Sejm RP i członek Komisji Polityki Społecznej i Rodziny uważam, że obowiązkiem państwa jest wspieranie polskich rodzin, nie tylko słowami, ale przede wszystkim konkretnymi działaniami. Rodziny potrzebują bezpieczeństwa ekonomicznego, stabilnej pracy, dostępnych mieszkań, dobrej edukacji, opieki zdrowotnej oraz szacunku dla prawa rodziców do wychowywania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami.

W tym szczególnym dniu życzę wszystkim polskim rodzinom zdrowia, miłości, wzajemnego zrozumienia i siły do pokonywania codziennych trudności. Dbajmy o rodzinę, bo to w niej zaczyna się przyszłość Polski.

Poseł Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w głosowaniu nr 224 na 67. posiedzeniu Sejmu dnia 22 października 2026 r. o godz. 19.35 w punkcie 33. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami – nad poprawką 21. – nie zdążyłam zagłosować.

Moją intencją było zagłosowanie przeciw.

Poseł Marek Gróbarczyk
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Z głębokim zaniepokojeniem i stanowczym sprzeciwem obserwujemy postępujący demontaż polskiego systemu opieki zdrowotnej, którego kulminacją staje się projekt budżetu na 2027 r. firmowany przez gabinet Donalda Tuska. Zamiast zapowiadanej modernizacji i stabilizacji finansowej rządzący proponują Polakom drogę ku strukturalnej zapaści, która bezpośrednio zagraża życiu i zdrowiu obywateli.

Najważniejsze obszary kryzysu wywołanego polityką obecnego rządu obejmują:

1. Skandaliczne wstrzymanie ratujących życie programów lekowych: decyzje finansowe rządu uderzają w najciężej chorych pacjentów, w tym osoby zmagające się z chorobami rzadkimi, autoimmunologicznymi i zaawansowanymi stadiami nowotworów. Drastyczne ograniczenia i wstrzymywanie kwalifikacji do nowoczesnych terapii lekowych pozbawiają tysiące Polaków jedynej szansy na przeżycie lub zatrzymanie postępu nieodwracalnych chorób. To skazywanie pacjentów na cierpienie w imię szukania oszczędności budżetowych.

2. Pogrążenie polskiej onkologii: finansowanie Narodowej Strategii Onkologicznej oraz bieżące kontrakty szpitali zmagających się z chorobami nowotworowymi ulegają faktycznemu zamrożeniu. Pacjenci onkologiczni, dla których czas jest kluczowym czynnikiem decydującym o przeżyciu, zostają zepchnięci na margines procedur budżetowych, co drastycznie wydłuży kolejki do diagnostyki i terapii ratujących życie.

3. Ograniczanie badań wysokospecjalistycznych: rząd wprowadza drastyczne limity w dostępie do nowoczesnych procedur diagnostycznych i procedur wysokospecjalistycznych. Ograniczenie środków na nowoczesne technologie i badania rezonansem, tomografem czy zaawansowaną diagnostykę laboratoryjną cofa polską medycynę o dekadę i zamyka chorym drogę do szybkiego rozpoznania chorób.

4. Skandaliczne warunki porodów na SOR-ach: w wyniku złej organizacji i niedofinansowania oddziałów ginekologiczno-położniczych dochodzi do dramatycznych sytuacji, w których kobiety zmuszone są rodzić w uwłaczających godności, skandalicznych warunkach na przepełnionych szpitalnych oddziałach ratunkowych (SOR). Brak zabezpieczenia podstawowych standardów opieki okołoporodowej to bezpośrednie uderzenie w bezpieczeństwo matek i noworodków.

5. Doprowadzenie szpitali powiatowych do zapaści: Centralistyczna polityka finansowa i rażąco niskie wyceny procedur medycznych spychają lokalne lecznice na skraj bankructwa. Szpitale powiatowe, będące fundamentem bezpieczeństwa zdrowotnego milionów Polaków mieszkających poza wielkimi aglomeracjami, masowo likwidują oddziały, zawieszają dyżury i toną w długach, co grozi ich całkowitym paraliżem.

Budżet na 2027 r. w obecnym kształcie nie jest planem finansowym rozwoju – to wyrok na publiczną ochronę zdrowia w Polsce. Żądamy natychmiastowej rewizji planów budżetowych, realnego zwiększenia nakładów na ratowanie szpitali powiatowych oraz przywrócenia absolutnego priorytetu dla leczenia onkologicznego, programów lekowych i opieki nad matką i dzieckiem. Zdrowie Polaków nie może być zakładnikiem błędnej polityki gospodarczej i oszczędności szukanych kosztem ludzkiego życia.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Dziś swoje święto obchodzą dyrektorki i dyrektorzy przedszkoli. Dziękuję państwu za pracę, która buduje fundamenty edukacji i poczucia bezpieczeństwa najmłodszych.

To w przedszkolu dziecko uczy się współpracy, samodzielności i rozumienia emocji. Nabiera odwagi, żeby pytać, próbować i poznawać świat. Za tym rozwojem stoi cały zespół. A za warunkami jego pracy stoją codzienne decyzje dyrektorki lub dyrektora: organizacja zastępstw, wsparcie pracowników, rozmowy z rodzicami i zapewnienie pomocy dzieciom o różnych potrzebach.

Jako nauczyciel i były dyrektor wiem, jak wiele tego wysiłku pozostaje niewidoczne. Dlatego dzisiejszym podziękowaniom powinny towarzyszyć konkretne zobowiązania państwa i organów prowadzących: stabilne finansowanie, dostęp do specjalistów, pomoc prawna, jasne przepisy oraz ograniczenie zbędnej biurokracji. Odpowiedzialność wymaga czasu, narzędzi i zaufania.

Dyrektorkom i dyrektorom przedszkoli publicznych i niepublicznych życzę wsparcia w trudnych decyzjach, satysfakcji oraz przestrzeni na odpoczynek. Państwa zdrowie także ma znaczenie. Dziękuję za troskę o dzieci i ludzi, z którymi państwo pracują.

Poseł Mariusz Krystian
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W sobotę 10 października w Bobrku, w gminie Chełmek, odbył się VI Zjazd Oddziału Powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Oświęcimiu. Delegaci z jednostek OSP całego powiatu podsumowali kadencję 2021–2026 i wybrali władze na kolejne 5 lat. Dziękuję ustępującemu prezesowi druhowi Tadeuszowi Morończykowi za lata kierowania powiatowymi strukturami związku. Nowemu prezesowi gratuluję wyboru, a całemu zarządowi życzę dobrej współpracy z samorządami i Państwową Strażą Pożarną. Gratuluję też wszystkim odznaczonym podczas zjazdu. Wspominam o tym nie tylko jako poseł, ale przede wszystkim jako strażak ochotnik z 25-letnim stażem. Wiem, że praca w zarządzie to nie zaszczyty, tylko obowiązki: zebrania, sprawozdania, zabieganie o sprzęt

i remonty remiz, a do tego normalna praca zawodowa i co najważniejsze, rodzina. Dlatego doceniam każdego, kto bierze na siebie taką odpowiedzialność. Siła OSP nie bierze się z przepisów ani budżetów, tylko z ludzi. Z tego, że kiedy w nocy zawyje syrena, każdy z druhów wstaje z łóżka i jedzie pomóc sąsiadowi.

Wszystkim druhnom i druhom z powiatu oświęcimskiego dziękuję za ich gotowość. Bogu na chwałę, ludziom na pożytek. Dziękuję.

Poseł Wioletta Maria Kulpa
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie z okazji uroczystości poświęcenia nowego pomnika nagrobnego por. Romana Dziemieszkiewicza

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 18 października 2026 r. w Ciechanowie odbyła się podniosła uroczystość poświęcenia nowego pomnika nagrobnego por. Romana Dziemieszkiewicza ps. Adam i Pogoda, żołnierza Narodowych Sił Zbrojnych, dowódcy podziemia niepodległościowego i antykomunistycznego, jednego z żołnierzy niezłomnych.

Uroczystość zorganizowano w 81. rocznicę jego tragicznej śmierci. Rozpoczęła ją msza św. w intencji ojczyzny i bohatera, a następnie na cmentarzu parafialnym przy ul. Płońskiej poświęcono pomnik nagrobny, oddano salwę honorową oraz złożono kwiaty i zapalono znicze.

Por. Roman Dziemieszkiewicz był człowiekiem, dla którego wolność i niepodległość ojczyzny stanowiły wartości nadrzędne. W maju 1945 r. dowodził akcją rozbicia komunistycznego aresztu w Krasnosielcu, podczas której uwolniono 42 więzionych żołnierzy podziemia. 30 października 1945 r. zginął z rąk żołnierzy sowieckich w Ciechanowie. Miał zaledwie 27 lat.

Wysoka Izbo! Poświęcenie jego pomnika to nie tylko oddanie hołdu jednemu z bohaterów naszej historii. To również wyraz pamięci o całym pokoleniu Polaków, którzy po zakończeniu II wojny światowej nie pogodzili się z utratą suwerenności ojczyzny.

Pragnę podziękować organizatorom uroczystości, rodzinom żołnierzy niezłomnych oraz wszystkim, którzy pielęgnują pamięć o ich poświęceniu. Naszym obowiązkiem jest przekazywanie tej historii kolejnym pokoleniom, aby ofiara tych, którzy oddali życie za wolną Polskę, nigdy nie została zapomniana. Cześć i chwała bohaterom! Dziękuję bardzo.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Dzisiaj rozstrzyga się sprawa znacznie ważniejsza niż kolejny konflikt polityczny. Rozstrzyga się kwestia suwerenności finansowej Rzeczypospolitej Polskiej, niezależności Narodowego Banku Polskiego i przyszłości naszej narodowej waluty. Polski złoty to nie tylko środek płatniczy. To jeden z fundamentów naszej niepodległości.

Z ogromnym niepokojem obserwuję działania rządu Donalda Tuska wobec Narodowego Banku Polskiego i jego prezesa prof. Adama Glapińskiego. Premier odmówił kontrasygnaty pod postanowieniami dotyczącymi powołania czterech członków zarządu NBP. Już 4 listopada wygasa kadencja wiceprezesa Adama Lipińskiego. W konsekwencji zarząd banku centralnego może funkcjonować w składzie mniejszym, niż przewiduje ustawa. Czy naprawdę polityczna niechęć do prezesa Glapińskiego ma być ważniejsza niż bezpieczeństwo finansowe 38 mln Polaków?

Art. 227 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jasno określa pozycję Narodowego Banku Polskiego. To instytucja niezależna od bieżącej polityki rządu, odpowiedzialna za wartość polskiego pieniądza. Żaden premier, żaden minister finansów i żadna większość parlamentarna nie mają prawa traktować banku centralnego jak kolejnej instytucji do politycznego podporządkowania.

Chcę w tym miejscu wyrazić zdecydowane uznanie dla prof. Adama Glapińskiego. To prezes, który konsekwentnie realizuje strategię wzmacniania polskich rezerw finansowych. Za jego prezesury zasoby złota Narodowego Banku Polskiego wzrosły do poziomu blisko 700 t. To ogromny kapitał bezpieczeństwa naszego państwa, budowany z myślą o przyszłych pokoleniach. W świecie wojen, kryzysów gospodarczych i międzynarodowej niepewności takie rezerwy mają znaczenie strategiczne.

Prezes Adam Glapiński zasługuje również na uznanie za konsekwentną obronę polskiego złotego. Za to, że nie ulega presji zwolenników szybkiego wprowadzenia euro. Za to, że rozumie, iż interes polskiej gospodarki nie zawsze jest tożsamy z interesem największych gospodarek strefy euro. Mówię stanowczo: Polska nie potrzebuje dzisiaj euro. Polska potrzebuje silnego złotego, silnego banku centralnego i odpowiedzialnej polityki gospodarczej. Przyjęcie euro oznaczałoby rezygnację z samodzielnego prowadzenia polityki pieniężnej i możliwości dostosowywania kursu naszej waluty do sytuacji gospodarczej. Decyzje dotyczące stóp procentowych zapadałyby w Europejskim Banku Centralnym, kierującym się sytuacją całej strefy euro, a nie wyłącznie potrzebami polskich rodzin, przedsiębiorców i pracowników.

Nie zgadzam się na oddawanie kolejnego instrumentu polskiej suwerenności. Nie zgadzam się na przekonywanie Polaków, że dopiero rezygnacja z własnego pieniądza uczyni nas nowoczesnym państwem. Polska nie musi rezygnować ze złotego, żeby być silną, bogatą i szanowaną gospodarką Europy. Dlatego apeluję do premiera Donalda Tuska o zaprzestanie działań pogłębiających kryzys wokół Narodowego Banku Polskiego i umożliwienie uzupełnienia jego zarządu. Popieram działania prezydenta Karola Na-

wrockiego zmierzające do zapewnienia stabilnego funkcjonowania tej instytucji.

Chcę również jasno powiedzieć prof. Adamowi Glapińskiemu: dziękuję za konsekwentną obronę polskiej waluty, za budowanie rezerw złota i za przeciwstawianie się presji politycznej.

Narodowy Bank Polski nie jest własnością żadnej partii. Polskie rezerwy złota nie są skarbonką rządu. A polski złoty nie jest przeszkodą, którą należy usunąć na drodze do europejskiej integracji.

Brońmy niezależnego Narodowego Banku Polskiego. Brońmy polskiego złotego. Brońmy suwerenności gospodarczej naszej ojczyzny. Bo silny złoty to silna Polska, a niezależny NBP to jeden z filarów niepodległego państwa.

Poseł Marek Matuszewski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dla pacjenta z chorobą nowotworową czas ma zupełnie inne znaczenie niż dla urzędu. Każdy tydzień oczekiwania na diagnozę, decyzję o leczeniu czy dostęp do terapii to tydzień niepewności dla całej rodziny. O skuteczności systemu nie świadczy sama liczba ogłoszonych programów. Świadczy o niej droga, którą przechodzi chory: od pierwszego niepokojącego objawu do rozpoczęcia leczenia. Tę drogę trzeba skracać i upraszczać. Apeluję do ministra zdrowia o publiczne przedstawienie rzeczywistych czasów oczekiwania na diagnostykę i leczenie w poszczególnych regionach oraz działań podejmowanych tam, gdzie pacjenci czekają najdłużej. Chory człowiek potrzebuje terminu i pomocy, nie kolejnego zapewnienia.

Poseł Aleksander Mikołaj Mrówczyński
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie z okazji 48. rocznicy inauguracji pontyfikatu św. Jana Pawła II

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiaj przypada liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II i 48. rocznica inauguracji jego pontyfikatu. 22 października 1978 r. na Pl. św. Piotra w Rzymie odbyła się uroczysta inauguracja pontyfikatu Jana Pawła II, pierwszego papieża Polaka, który na trwałe zapisał się w historii Polski, Europy i świata. Jednym z pierwszych wyzwań nowego papieża były słowa: „Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi". Te słowa stały się wezwaniem do odwagi, nadziei i odpowiedzialności za drugiego człowieka, jakże istotne także tu i teraz dla wszystkich, którym dobro drugiego człowieka, całego społeczeństwa jest równie bliskie.

W swoim nauczaniu Jan Paweł II przypominał także o godności każdego człowieka, znaczeniu wolności, solidarności i przede wszystkim poszanowania prawdy. Jego słowa skierowane zwłaszcza do młodych: „Wymagajcie od siebie, choćby inni od was nie wymagali" są nadal inspiracją i zachętą do pracy bez względu na nawarstwiające się trudności.

W 48. rocznicę tego wydarzenia oddajemy hołd św. Janowi Pawłowi II, pamiętając o jego duchowym dziedzictwie oraz o wpływie, jaki wywarł na losy naszej ojczyzny. To dzięki jego postawie, miłości do ojczyzny i współbraci odzyskaliśmy wolność i prawo do swobodnego wyznawania i praktykowania wiary oraz przestrzegania katolickich wartości.

Niech pamięć o nim, a zwłaszcza jego przesłanie pozostanie inspiracją do budowania Polski opartej na wzajemnym szacunku, konstruktywnym dialogu i trosce o dobro wspólne w suwerennej Polsce. Dziękuję.

Poseł Grzegorz Płaczek
Klub Poselski Konfederacja

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wiceminister rodziny, pracy i polityki społecznej zapowiedział skierowanie do wojewodów wytycznych dotyczących przyznawania Karty Dużej Rodziny również osobom tworzącym pary jednopłciowe i wychowującym co najmniej troje dzieci. Ta zapowiedź rodzi poważne pytania o podstawę prawną takich działań oraz granice kompetencji administracji publicznej.

Karta Dużej Rodziny została wprowadzona jako instrument wsparcia rodzin wielodzietnych. Obowiązująca ustawa określa, komu przysługują związane z nią uprawnienia. Jeżeli rząd zamierza zmienić zasady ich przyznawania, powinien jasno wskazać podstawę prawną i wyjaśnić, czy nie wymaga to zmiany ustawy.

Art. 18 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej obejmuje ochroną i opieką małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny. Jednocześnie należy odróżnić konstytucyjny status małżeństwa od ustawowych uprawnień rodziców i dzieci. Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i polskich sądów powinny być wykonywane zgodnie z ich rzeczywistą treścią. Nie można jednak automatycznie utożsamiać uznania określonych skutków zagranicznego małżeństwa ze zmianą polskiego prawa rodzinnego.

Dlatego oczekuję od ministerstwa rodziny przedstawienia konkretnej podstawy prawnej zapowiadanych wytycznych oraz wyjaśnienia, czy mają one jedynie doprecyzować obowiązujące przepisy, czy w praktyce rozszerzyć katalog osób uprawnionych do posiadania Karty Dużej Rodziny. Sprawy dotyczące rodziny i praw dzieci wymagają jasnych regulacji, a nie niejednoznacznych decyzji administracyjnych. Obywatele mają prawo wiedzieć, czy rząd wykonuje obowiązujące prawo, czy próbuje zmieniać jego stosowanie z pominięciem parlamentu. Dziękuję.

Poseł Agnieszka Anna Soin
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 14 października obchodziliśmy Dzień Edukacji Narodowej.

To wyjątkowy moment, w którym oczy całej Polski zwracają się ku tym, którzy na co dzień budują przyszłość naszego narodu. Jako poseł z Dolnego Śląska, regionu o niezwykle bogatej tradycji, ale też stojącego dziś przed wielkimi wyzwaniami rozwojowymi, pragnę z tego miejsca złożyć najgłębsze wyrazy szacunku i wdzięczności wszystkim nauczycielom, pedagogom oraz pracownikom administracji i obsługi dolnośląskich szkół, przedszkoli i placówek oświatowych.

Dziękuję wam za waszą misję, cierpliwość i serce wkładane w wychowanie młodego pokolenia Polaków. To dzięki waszej determinacji, często wbrew niesprzyjającym okolicznościom, polska szkoła wciąż trwa jako fundament naszej tożsamości i rozwoju.

Święto edukacji narodowej nie może być jednak wyłącznie dniem haseł i akademii. Musi być dniem rzetelnej, głębokiej analizy stanu polskiego szkolnictwa, które dziś mierzy się z kryzysem, jakiego nie widzieliśmy od lat. Jako Prawo i Sprawiedliwość zawsze staliśmy na stanowisku, że silne państwo to silna i stabilna szkoła. Tymczasem współczesna rzeczywistość oświatowa rodzi ogromny niepokój. Nauczyciele nie mogą pracować wyłącznie za „dziękuję". W dobie szalejących kosztów życia obietnice obecnego rządu o radykalnej poprawie losu nauczycieli okazały się niewystarczające. Pensje w oświacie wciąż drastycznie odstają od realiów rynkowych, co sprawia, że zawód ten traci prestiż, a z dolnośląskich szkół – od Wrocławia przez Wałbrzych i Legnicę po Jelenią Górę – masowo odchodzą doświadczeni pedagodzy. Brakuje matematyków, fizyków, nauczycieli przedmiotów zawodowych. Bez realnego, systemowego powiązania pensji nauczycielskich ze średnim wynagrodzeniem w gospodarce ten kryzys kadrowy będzie się pogłębiał.

Mówię to z troską, ponieważ jako posłowie opozycji nie możemy milczeć, gdy polski system edukacji jest destabilizowany chaotycznymi zmianami programowymi i brakiem strategicznego myślenia.

Zwracam się do was, drodzy nauczyciele i pracownicy oświaty na Dolnym Śląsku. Dziękuję za wasz codzienny trud. Życzę wam satysfakcji z wykonywanej pracy, zdrowia oraz tego, by rządzący wreszcie zaczęli słuchać waszego głosu. Zapewniam, że jako Prawo i Sprawiedliwość będziemy nieustannie walczyć o szkołę bezpieczną, nowoczesną, dumną ze swojej tradycji i szanującą tych, którzy ją tworzą. Dziękuję bardzo.

Poseł Artur Szałabawka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Z głębokim zaniepokojeniem i stanowczym sprzeciwem obserwuję kolejne, skoordynowane działania niemieckich tzw. organizacji ekologicznych, tamtejszych samorządów oraz wspierających ich niektórych polskich ekoszaleńców, których jasnym celem jest storpedowanie kluczowego dla naszego regionu projektu wydobywczego „Wolin East".

Inwestycja ta, zlokalizowana u wybrzeży wyspy Uznam, ma stać się ważnym elementem dywersyfikacji źródeł energii i realnym impulsem rozwojowym dla Pomorza Zachodniego. Tymczasem ze strony niemieckiej, m.in. organizacji Deutsche Umwelthilfe, fundacji WWF Niemcy oraz władz gminy Heringsdorf, ruszyła agresywna machina propagandowa i prawna. Pod pretekstem rzekomej troski o obszary Natura 2000 czy morświny nasi zachodni sąsiedzi próbują narzucić Polsce, co wolno, a czego nie wolno nam robić na naszych wodach terytorialnych i w wyłącznej strefie ekonomicznej.

To zdumiewające, jak łatwo niemieccy decydenci i ich ekoterroryści zapominają o własnych interesach przemysłowych, chociażby totalnym trucicielu rafinerii w Schwedt, o latach budowania Nord Streamu na dnie tego samego Bałtyku bez oglądania się na środowisko czy o funkcjonujących w najlepsze niemieckich kopalniach węgla brunatnego. Kiedy jednak Polska staje przed szansą wzmocnienia swojej pozycji gospodarczej, natychmiast uruchamiane są transgraniczne procedury blokujące, a polskie projekty maluje się jako rzekome zagrożenie katastrofą ekologiczną.

Nie możemy godzić się na tak jawną dyktaturę i próbę ograniczania naszej niezależności gospodarczej pod płaszczykiem haseł klimatycznych. Bałtyk nie jest wyłączną własnością RFN, a polskie procedury środowiskowe i instytucje, takie jak Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie, muszą być w pełni autonomiczne i zdolne do rzetelnej oceny projektów bez zewnętrznych, politycznych nacisków.

Wzywam polski rząd, Ministerstwo Klimatu i Środowiska oraz polskie organy administracji do wykazania pełnej asertywności w tej sprawie. Nie pozwólmy, aby o przyszłości polskich inwestycji i polskiej gospodarki decydowano w Berlinie czy Heringsdorfie. Naszym obowiązkiem jest obrona polskich interesów strategicznych przed każdą formą zewnętrznego sabotażu gospodarczego.

Poseł Wiesław Szczepański
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w wyniku pomyłki w głosowaniu nr 48 na 67. posiedzeniu Sejmu dnia 22 października 2026 r. o godz. 17.44 w punkcie 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – nad całością projektu – zagłosowałem przeciw.

Moją intencją było zagłosowanie za projektem.

Poseł Tadeusz Tomaszewski
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Oświadczenie poselskie w sprawie zamkniętej całodobowo poczekalni na przystanku kolejowym w Kramsku, powiat koniński

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Izbo! Na dyżurze poselskim mieszkaniec regionu konińskiego przedstawił problem związany z funkcjonowaniem infrastruktury kolejowej, a dokładnie z zamkniętą od dłuższego czasu całodobowo poczekalnią na przystanku kolejowym w Kramsku, powiat koniński.

Dawna kasa biletowa również została zlikwidowana. Obecnie pasażerowie mogą schronić się przed deszczem i wiatrem wyłącznie pod małą wiatą przystankową zlokalizowaną na peronie. Sam budynek stacyjny przestał pełnić funkcje obsługi podróżnych i nie oferuje dostępu do przestrzeni wewnętrznych dla pasażerów czekających na pociągi.

Zbliżający się okres zimowy sprawia, że problem poczekalni staje się niezwykle istotny. Podróżni, w tym osoby starsze, młodzież szkolna oraz osoby dojeżdżające do pracy, nie mają możliwości schronienia się przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.

Z informacji, które otrzymałem, wynika, że gmina Kramsk składała PKP Polskim Liniom Kolejowym SA propozycje zagospodarowania całego terenu, w tym również poczekalni. Nie otrzymała odpowiedzi.

Istniejąca infrastruktura kolejowa powinna służyć pasażerom zgodnie ze swoim przeznaczeniem. Trudno znaleźć uzasadnienie sytuacji, w której poczekalnia pozostaje całkowicie niedostępna, a podróżni zmuszeni są oczekiwać na pociąg na zewnątrz.

Poseł Sylwester Tułajew
Klub Parlamentarny Rozwój Plus

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wczoraj minęły 63 lata od śmierci sierżanta Józefa Franczaka „Lalka", ostatniego żołnierza polskiego podziemia niepodległościowego, który poległ z bronią w ręku. Jako poseł ziemi lubelskiej pragnę przypomnieć człowieka, którego los na zawsze pozostanie związany z Kozicami Górnymi, Piaskami i Lubelszczyzną.

Józef Franczak urodził się w 1918 r., w którym Polska odzyskała niepodległość. Ochotniczo wstąpił do Wojska Polskiego. We wrześniu 1939 r. bronił ojczyzny. Trafił do sowieckiej niewoli, z której zdołał uciec. Podczas niemieckiej okupacji służył w Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej. Później związał się ze Zrzeszeniem „Wolność i Niezawisłość".

Koniec wojny nie przyniósł mu wolności. Przez kolejne lata był ścigany przez komunistyczny aparat represji. Żył w ukryciu, korzystając z pomocy ludzi, którzy mimo zagrożenia otwierali przed nim swoje domy. Ich odwaga również zasługuje na naszą pamięć i wdzięczność.

21 października 1963 r. w Majdanie Kozic Górnych koło Piasków został otoczony podczas obławy. Zginął z bronią w ręku, 18 lat po zakończeniu wojny. Ta data przypomina, jak długo komunistyczna władza ścigała ludzi niepodległościowego podziemia, jak wysoka była cena przywiązania do wolnej i suwerennej Polski.

Wysoka Izbo! Patriotyzm i odwaga Józefa Franczaka zasługują na trwałe miejsce w naszej pamięci narodowej. Obowiązkiem wolnego państwa jest rzetelne badanie historii, przywracanie nazwisk i upamiętnianie tych, których komunistyczna propaganda skazywała na zapomnienie.

Z tej mównicy oddaję hołd Józefowi Franczakowi oraz mieszkańcom Lubelszczyzny, którzy udzielali mu schronienia i pomocy.

Niech pamięć o „Lalku" uczy kolejne pokolenia szacunku dla niepodległości, odpowiedzialności za ojczyznę i odwagi w obronie własnych przekonań. Cześć jego pamięci!

Poseł Witold Tumanowicz
Klub Poselski Konfederacja

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Płonące szkoły, podpalane autobusy, ataki na policjantów i strażaków, plądrowane sklepy – tak wygląda dziś rzeczywistość na ulicach Francji. W ostatnich tygodniach protesty młodzieży przerodziły się w brutalne zamieszki. Według doniesień medialnych tylko jednego dnia zatrzymano blisko 500 osób, a ponad 40 funkcjonariuszy zostało rannych. To kolejny sygnał głębokiego kryzysu francuskiego państwa, kryzysu, którego źródłem są również dziesięciolecia nieudanej polityki migracyjnej i integracyjnej.

Szczególnie niepokojący jest udział młodzieży z imigranckich przedmieść. Mówimy przecież często o drugim czy trzecim pokoleniu ludzi urodzonych już we Francji. A mimo to część tych środowisk traktuje instytucje własnego państwa jak wroga. Do tego dochodzą radykalne środowiska lewicowe, które wykorzystują społeczne napięcia do podsycania ulicznej przemocy.

Przez lata europejskie elity przekonywały nas, że masowa imigracja i wielokulturowość są receptą na nowoczesne społeczeństwo. Dzisiaj widzimy, jak poważne mogą być konsekwencje takiej polityki. Francja jest ostrzeżeniem dla całej Europy. Kiedy państwo traci kontrolę nad migracją, a później nad bezpieczeństwem własnych ulic, odzyskanie tej kontroli staje się niezwykle trudne. Polska nie może powtórzyć tych błędów. Bezpieczeństwo obywateli, kontrola granic i egzekwowanie prawa muszą być ważniejsze od ideologicznych eksperymentów. Dziękuję.

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Biuro Inwestycyjno-Techniczne
PL ISSN 0867-2768